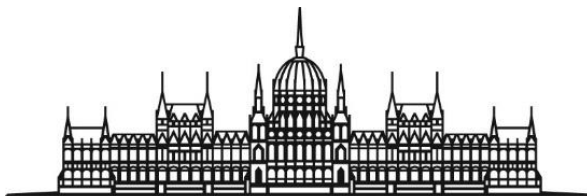

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Aradszki András, Berki Sándor,*
Dócs Dávid, Mihálffy Béla

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	15361
A Magyarország Kormánya és a Vietnámi Szocialista Köztársaság Kormánya között a nemzetközi és szervezett bűnözés elleni küzdelemben és megelőzésben való együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	15361
Az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank létrehozásáról szóló megállapodást módosító, a bank kormányzótanácsa által 2023. május 18-án meghozott és a tagállamok által elfogadott 259. és 260. számú határozatok kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	15361
A Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a polgári veszélyhelyzetek terén folytatott együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	15362
Az Európai Hagyományos Fegyveres Erőkről szóló Szerződés és kiegészítő dokumentumai felfüggesztéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	15362
A pénzügyi közvetítőrendszert érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	15363
A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	15363
A Nemzeti Földalap hatékonyabb kezeléséhez szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	15363
Egyes gazdasági és vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	15364
A kriptoeszközök piacáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	15365
Mentelmi ügy:	
Dr. Hargitai János , a Mentelmi Bizottság elnöke	15366
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	15367
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:	
„Miért hagyják futni az orbáni pedofilhálózat bűnözőit?” címmel benyújtott interpelláció (I/8008.) határozathozatala	15370
„Tesznek-e bármit a szegénységben élő nyugdíjasok támogatása érdekében?” címmel benyújtott interpelláció (I/8011.) határozathozatala	15370
„A magyarnak penészes otthon, a vendégmunkásnak támogatott lakhatás?” címmel benyújtott interpelláció (I/8006.) határozathozatala	15370
„Miért nem sikerült több mint egy évtized alatt felszámolni a kórházi adósságokat?” címmel benyújtott interpelláció (I/7290.) határozathozatala	15370
„Miért akadályozza a magyar kormány az európai természet helyreállítását?” címmel benyújtott interpelláció (I/8010.) határozathozatala	15370
„Mikor tervezi a magyar kormány megzaboláznai a szennyező nagyvállalatokat?” címmel benyújtott interpelláció (I/7986.) határozathozatala	15370

„Kér-e bocsánatot a kormány a pápától, hogy a látogatására hivatkozva engedték el K. Endrét?”
címmel benyújtott interpelláció (I/8015.) határozathozatala 15371

„Megfelel-e a valóságnak, hogy a Végrehajtói Kamara korrupt elnöke, Schadl György Rogán Antal
propagandaminiszter embere?” címmel benyújtott interpelláció (I/8013.) határozathozatala 15371

**A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint az Eu-
rópai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbékekről szóló 2022. évi október 19-
ei (EU) 2022/2041 európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetését szolgáló tör-
vénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája 15371
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 15371

Felszólalók:

Szabó Zsolt, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 15373
Dr. Dobrev Klára európai parlamenti képviselő 15374
Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről 15377
Hiszékeny Dezső, az MSZP képviselőcsoportja részéről 15382
Ander Balázs, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 15384
Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 15386
Dócs Dávid, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről 15389
Varga Ferenc (független) 15392
Gréczy Zsolt (DK) 15396
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) 15399
Ander Balázs (Jobbik) 15403
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 15405

Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előadói válasza 15407

Egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája
a lezárásig 15413

Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 15413

Felszólalók:

Dr. Szeberényi Gyula Tamás, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 15415
Arató Gergely, a DK képviselőcsoportja részéről 15417
Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről 15420
Ander Balázs, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 15422
Szabadi István, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről 15426
Dr. Keresztes László Lóránt, az LMP képviselőcsoportja részéről 15428
Arató Gergely (DK) 15433
Ander Balázs (Jobbik) 15434
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) 15434

Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár előadói válasza 15435

A gyermekek egészségének megőrzéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 15437

Nacsa Lőrinc (KDNP), a napirendi pont előadója 15438

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár 15439

Felszólalók:

Hornung Ágnes, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 15442
Vajda Zoltán, az MSZP képviselőcsoportja részéről 15444
Dr. Simicskó István, a KDNP képviselőcsoportja részéről 15448
Hollik István, a KDNP képviselőcsoportja részéről 15449
Ander Balázs, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 15451
Dúró Dóra, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről 15452
Kanász-Nagy Máté (LMP) 15456

Nacsa Lőrinc (KDNP) előadói válasza 15458

**Az Egészségügyi Világszervezet nemzetközi egészségügyi rendszabályai módosítá-
sának kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 15460

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 15460

Felszólalók:

Bartos Mónika, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 15462
Dúró Dóra, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről 15462
Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről 15464

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza 15465

A Magyarország Kormánya és az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynöksége közötti székhely-megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	15467
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	15468
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15468
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	15469
A 2025. év Klebelsberg Kunó-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat, valamint a 2025. év Jókai Mór-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	15470
Závogyán Magdolna kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	15471
Felszólalók:	
Dr. Szabó Tünde , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	15473
Barkóczy Balázs , a DK képviselőcsoportja részéről.....	15475
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	15476
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	15477
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	15481
Dúró Dóra , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	15482
Bartos Mónika (Fidesz).....	15485
Závogyán Magdolna kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár előadói válasza	15486
Oktatási, családügyi, kulturális tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	15487
Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	15487
Felszólalók:	
Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	15494
Barkóczy Balázs , a DK képviselőcsoportja részéről.....	15497
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	15502
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	15505
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	15509
Jámbor András Imre , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	15513
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	15517
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	15521
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	15522
Gy. Németh Erzsébet (DK)	15523
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	15526
Berki Sándor (Párbeszéd)	15529
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	15530
Csárdi Antal (LMP)	15530
Gy. Németh Erzsébet (DK)	15531
Barkóczy Balázs (DK).....	15532
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	15536
Csárdi Antal (LMP)	15540
Barkóczy Balázs (DK).....	15543
Gréczy Zsolt (DK).....	15544
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	15548
Csárdi Antal (LMP).....	15552
Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	15555
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	15560
Tordai Bence (Párbeszéd).....	15561
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	15565
Csárdi Antal (LMP).....	15570
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	15570
Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	15571
Dr. Ferencz Orsolya (Fidesz).....	15573
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	15575
Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	15577
Dr. Ferencz Orsolya (Fidesz).....	15578
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	15579

Szabó Rebeka (Párbeszéd)	15580
Tordai Bence (Párbeszéd).....	15583
Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár előadói válasza	15587
Az ülésnap bezárása	15590

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, TUZSON BENCE igazságügyi miniszter, DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és területfejlesztési miniszter, DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, ZÁVOGYÁN MAGDOLNA államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
10. ülésnapja
2024. április 10-én, szerdán
(10.37 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Mihálffy Béla és Dócs Dávid)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Szép jó napot kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Foglalják el helyüket!

Szeretettel **köszöntöm** valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Mihálffy Béla és Dócs Dávid jegyző urak lesznek a segítségemre. Kérem, ellenőrizték, hogy kártyáikat megfelelően helyezték-e el a szavazógépben.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. A mai határozathozatalok során minősített többséget igénylő előterjesztések elfogadásáról is döntünk, ennek megfelelően kérem a figyelmüket.

Arra is felhívom a figyelmüket, hogy a határozati házszabály 50. § (3) bekezdése alapján, amennyiben a törvényjavaslat zárószavazása során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, ez további külön döntés nélkül is kiterjed az el nem fogadott szabályozás sarkalatosságára utaló rendelkezés elhagyására is. Ebben az esetben az egyszerű többséggel történő zárószavazás az előterjesztés eképpen módosult szövegéről történik.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Vietnámi Szocialista Köztársaság Kormánya között a nemzetközi és szervezett bűnözés elleni küzdelemben és megelőzésben való együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/7724. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/7724/1. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövegét tartalmazó részéhez a hiteles szöveg helyreállítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7724. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 170 igen¹ szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta. *(Folyamatos zaj.)*

Most soron következik az **Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank létrehozásáról szóló megállapodást módosító, a bank kormányzótanácsa által 2023. május 18-án meghozott és a tagállamok által elfogadott 259. és 260. számú**

határozatok kihirdetéséről szóló T/7728. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/7728/1. számon a törvényjavaslat nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövegét és annak magyar nyelvű fordítását tartalmazó részéhez helyesírási és fordítási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7728. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a polgári veszélyhelyzetek terén folytatott együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/7725. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/7725/5. számon, összegző jelentését pedig T/7725/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/7725/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 180 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7725/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 182 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(10.40)

Soron következik az **Európai Hagyományos Fegyveres Erőkről szóló Szerződés és kiegészítő dokumentumai felfüggesztéséről** szóló T/7726. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/7726/6., összegző jelentését pedig T/7726/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/7726/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

¹ Kálmán Olga (DK) tévesen szavazott.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7726/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 177 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszert érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/7730. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/7730/4., összegző jelentését pedig T/7730/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/7730/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 142 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 32 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7730/6. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 135 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 42 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Soron következik a **szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról** szóló T/7733. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Tisztelt Ház! Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény rendelkezései szerint a törvényjavaslat elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7733. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 135 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Földalap hatékonyabb kezeléséhez szükséges egyes törvények módosításáról** szóló T/7729. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/7729/4., összegző jelentését pedig T/7729/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7729/4. számú összegző módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 140 igen szavazattal, 14 nem szavazat ellenében, 28 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az

egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7729/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 140 igen szavazattal, 21 nem szavazat ellenében, 21 tartózkodó szavazattal elfogadta.

(10.50)

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7729/6. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 140 igen szavazattal, 21 nem szavazat ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **egyes gazdasági és vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról** szóló T/7732. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/7732/5., összegző jelentését pedig T/7732/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, tisztelt képviselőtársaim, hogy ennek 1., 10., 11., 30., 31., 33., 35. és 38. pontjának, valamint a 43. pontjában az új 79. §-t megállapító rendelkezésének elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részéről határozunk, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7732/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részeit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részeit 135 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében, 12 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további részeiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7732/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további részeit 134 igen szavazattal, 31 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az

egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7732/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében, 12 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7732/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében, 12 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a kriptoeszközök piacáról** szóló T/7727. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/7727/4., összegző jelentését pedig T/7727/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7727/4. számú összegző módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 139 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 37 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7727/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 146 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7727/6. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 148 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **mentelmi ügy** megtárgyalása és határozathozatala.

Tájékoztatom önöket, hogy Molnár Zsolt MSZP-s képviselőtársunk mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló indítvány érkezett 2024. március 5-én KSB.2848/2021/67. számon a legfőbb ügyésztől befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt indított ügyben. Ez megvizsgálásra elnöki jogkörben átadásra került a Mentelmi Bizottságnak. A Mentelmi Bizottság H/8063. számon határozati javaslatot terjesztett elő Molnár Zsolt országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Hargitai Jánosnak, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni ötperces időkeretben. Elnök úr, parancsoljon, ön é a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi Bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy itt elhangzott: Molnár Zsolt képviselőtársunk az érintett a befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban lévő bűnügyben.

Az üzérkedés szót kell talán csak megmagyaráznom. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem kell megmagyarázni!)* Ritkán használjuk. Az új ígére épül, és a nyelvújítások során honosodik meg a magyar nyelvben. Azt érezzük, hogy valamilyen tisztességtelen magatartást takar, tehát az illető valamit tesz tisztességtelenül, és azért, hogy abból haszna legyen - hogy mindenki értse. Ha egy jogi tankönyvet is idézhetek, akkor azt is mondhatom - e szerint a jogi tankönyv szerint -, hogy ez a cselekmény akkor is megvalósul, ha a hivatalos személy befolyására nincs tényleges hatalma az üzérkedőnek, hanem csak színleli azt. Már a színlelés önmaga elég ahhoz, hogy ez a bűncselekmény megvalósuljon. Ennyit jogi magyarázatként, és ezért elnézést is kérek.

A tényállás a következő. Az a hosszas levél, amit kaptunk a legfőbb ügyésztől, a következő tényállást tartalmazza: 2019 januárjában a BKV Zrt. egy közbeszerzést indít, egy kétlépcsős közbeszerzést. Informatikai beszerzésekről és szolgáltatásokról van szó. A beszerzés azzal indul, hogy először jelentkezni kell erre a szolgáltatásra, és majd később ajánlatot tenni. Egy cég jelentkezik, nyilvánvalóan ez az egy cég nyeri meg ezt a szolgáltatást. A szolgáltatás értéke 13 milliárdnál is nagyobb összeg, és a szerződés öt évre köttetik, amely öt évvel meghosszabbítható. Ezt tartalmazza a keretszerződés.

Fontosak a dátumok, amit mondani fogok. 2019 januárjában indul az egész eljárás, 2019 júniusában végződik, ekkor kötik meg ezt a keretszerződést. Csak megjegyzem, hogy az akkori önkormányzati választások abban az évben október 13-án történnek. Ekkor lép birtokba főpolgármesterként Karácsony Gergely. Miért említettem ezeket az időpontokat? Mert ez kell a dolog megértéséhez.

És itt kell megidézmem Baja Ferencet, akiről szól ez az indítvány. Baja Ferenc a Szocialista Párt egyik prominense. Az idősebb képviselők őt jól ismerik, a fiataloknak mondom, hogy egy ideig informatikai kormánybiztos is volt. Ez a posztja izgalmas.

(11.00)

Baja Ferenc megkeresi ennek a cégnek a képviselőjét, és azt mondja: Karácsony Gergely lesz a főpolgármester, mi fogjuk megnyerni a választásokat, és ha ez bekövetkezik, akkor minden informatikai ügyet velem kell majd egyeztetni és tárgyalni (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Hoppá!*), és hivatkozik arra, hogy Karácsony Gergelyre neki befolyása van és Kiss Ambrusra is befolyása van (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Hoppá!*), és azt kéri a cég képviselőjétől (*Arató Gergely: Mesélj még!*), hogy 30 millió forintot - 30 millió forintot! - fizessenek neki azért, hogy a befolyásával ne éljen, és két évig hagyja teljesülni ezt a szerződést.

Erről az egész korrupciós folyamatról értesül a legfőbb ügyész levele szerint dr. Molnár Zsolt, és ő ekkor megkeresi Baja Ferencet, és azt mondja Baja Ferencnek (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Hogy neki is!*), hogy neki viszont 40 millió forintot (*Derűtség és közbeszólás a kormánypártok soraiból: Ajjaj!*) fizessen ez a cég azért, hogy két évig, hát, ő se befolyásolja a szerződésnek a teljesítését. (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Mennyire szocialista!*)

Amikor ez a szerződés megkötött, azt követően nem sokkal, egész pontosan augusztus 6-án a cég képviselője keresi meg Molnár Zsoltot, és itt mellettünk, az Olimpiai parkban történik meg a 40 millió forintnak állítólag a készpénzes kifizetése.

Ezek azok a tényállási elemek, amelyek alapján a legfőbb ügyész azt mondja, hogy ez a befolyással üzérkedés kategóriája - aki erről többet akar olvasni, az a Btk. 299. §-át üsse fel! (*Szabó Tímea közbeszól.*)

Ez az indítvány nyilvánvalóan azt is tartalmazza, hogy milyen bizonyítékokkal rendelkezik a vádhatóság (*Arató Gergely közbeszól.*): tanú- és gyanúsítottai vallomások, lefoglalt bűnjelek, okirati és tárgyi bizonyítékok, elektronikus és hívásforgalmi adatok és cégnyilvántartási adatok.

A Mentelmi Bizottság tárgyalta az ügyet. Egy ellenzéki képviselő volt ott a bizottság ülésén, ő nem támogatta ezt az indítványt, mondván, hogy a frakciónk úgy döntött, hogy szolidárisak Molnár Zsolttal. Molnár Zsolt képviselő úr nem volt ott a bizottsági ülésen, de írásban jelezte nekünk, hogy a mentelmi jog kiadását kéri, ő ezzel egyetért. Így is döntött a Mentelmi Bizottság 3:1 arányban, ezért én azt javaslom az Országgyűlésnek (*Az elnök csenget.*), hogy az adott ügyben a képviselő mentelmi jogát függesszük fel. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Megkérdezem Molnár Zsolt képviselő urat, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. (*Dr. Molnár Zsolt bólint.*) Igen. Öt perc az időkerete. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, tisztelettel. Tegnap este néztem a Bajnokok Ligájának (*Dr. Simicskó István: Melyiket?*) a Manchester City-Real meccsét, nagyon izgalmas volt

(*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*); a másik lapon meg néztem az Arsenal-meccset, mert mind a kettő nagyon izgalmas volt, és utána nem tudtam aludni; na nem azért, merthogy ma mi fog történni, hanem azért, mert mindkét meccsre tettem tétet, és sajnos nem nyertem. (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: 40 milliót?! - Derűtség a Mi Hazánk és a Jobbik soraiban.*) Viszont megnéztem A tanú című filmet, és őszinte gratulációm az elnök úrnak, hogy ezt komoly képpel fel tudta olvasni, és el tudta mondani ezt a történetet.

Én azzal kezdeném, hogy 2022 februárjában indítványoztam a mentelmi jogom felfüggesztését, és azzal a biztos tudattal, hogy nyilvánvalóan a független ügyészség, amely a törvényeknek van alávetve, tisztességesen ki fogja vizsgálni ezt az ügyet. Én szeretném hinni, hogy ez így fog történni, bár a magyar közéletben most ezzel ellentétes vélemények is vannak - nem idézném itt azokat a hangokat, amelyek aggodnak az ügyészség pártatlanságával kapcsolatban. Én hiszem, hogy ez így lesz, és hiszem, hogy nem Vinszki-féle jogalkotás fog érvényesülni, ahol, ugye, tudjuk, hogy azért alapvetően a politikai célok néhol felülemelkednek a jog száraz tényein.

És annak is örülök egyébként, hogy valójában ennek a történetnek a tétje az, hogy felfüggesztik-e a mentelmi jogomat, és esetleg majd egyszer akadályoztatva leszek abban, hogy például a budapesti vagy a balatoni csatát végigvigyem, vagy pedig a baloldal tekintélyét helyreállítsam a Kárpát-medencében, hiszen ezek szent céljaim, hogy ezekért küzdjek (*Rétvári Bence: Hoppá! Ezek mind az ő feladatai?! Nem kis ambíció!*), és annak örülök, hogy ennek az ügynek nem az a tétje, hogy esetleg mást függesztenek fel, hiszen a történelemnek voltak olyan idői, amikor nem a Központi Nyomozó Főügyészség várhatóan kedves kollégáival fogok találkozni, hanem esetleg dr. Kótaszt kellett keresni, akinek, ugye, más típusú feladatai voltak az embernek a nyakával. (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Azok ti voltatok!*)

A miniszterelnök úrnak tisztelettel mondom, ha itt van köztünk, és meghallgat engem, hogy én viszonylag gyakran járok a 298. és a 301. parcellában, és én már örülök, hogy lassan 50 éves leszek, és nem tud olyan büntetőeljárás lenni, amely ezt az 50 évet nem teszi teljessé. Ott nem egy olyan ember sírja van, aki a 30-at nem töltötte be, sőt vannak, akik a 20-at sem (*Rétvári Bence: Ennek az utódpartjában ülsz! Ennek az utódpartjában ülsz!*), ezért azt gondolom, hogy nem én leszek a magyar történelem koncepciók eljárásainak az egyetlen olyan típusú áldozata. (*Rétvári Bence: Jogfolytonos vagy azzal a párttal! - Közbeszólások.*)

És megidézem itt a tőlem jobbra, majdnem azt mondom, hogy a szélsőjobban álló, ülő kollégákat, és, igen, én azt gondolom, hogy a mentelmi jognak ebben a formában semmi értelme nincsen. Én személyesen támogatom, hogy általános érvénnyel töröljük el a mentelmi jogot. Szeretném hinni, hogy egyszer majd lesz egy olyan társadalmi berendezkedés, amikor lesz értelme ennek. Most, amikor ügyvéd kollégák - mert

nekem pechem van, és dolgoztam az igazságszolgáltatásban... *(Közbeszólások a Mi Hazánk soraiból.)* Nem az önök tétje az, hogy akadályoztatva lesznek-e az életük további részében, hanem nekem, egy kicsi tiszteletet adjanak meg, hallgassanak meg ebben a néhány percben! Én tehát bízom benne, hogy nem igazak azok a hírek sem, amiket ügyvéd kollégák mondanak, meg régi olyan, az igazságszolgáltatásban dolgozók, hogy hát bizony előzetesen ülő emberek gyakorlatilag alig várják, hogy bármit és annak az ellenkezőjét aláírják, csak azért, hogy adott esetben újra az Úristen szabad ege alatt lehessenek.

És hogy mi maradt ki ebből a nagyon komoly tényállásból? Elnök úrnak mondom, hogy nem tartalmazza ez az ügyészi átirat azt, hogy igen, amikor ott, az Olimpiai parkban voltam, akkor a térfelügyelő kamerák előtt még meg is számoltuk a pénzt, és megkértük a kismamákat és a nagymamákat, akik nem kevesen voltak ott, sőt újságírók is jártak arra, hogy tegyék már meg, hogy átszámoljuk, nézzük meg, hogy biztos, hogy annyi pénz volt-e abban a titokzatos fekete táskában. És akkor nem beszéltem még a pomogácsokról *(Derűtség az ellenzék soraiban.)*, sőt a békaemberekről, akik mind ott voltak és jutalékot kaptak, és biztos, hogy a térfelügyelő kamerák ezt is felvették. Szóval ezek kimaradtak ebből a nagyon komoly névtelen tényállásból.

Félretéve a tréfát: én szeretném hinni, hogy a miniszterelnök úr nem egy olyan országot képzel el, ahol a magyarság úgy fog egyesülni és úgy lesz nemzeti konszenzus, hogy akik kellemetlenséget okoznak például Budapesten, és 2019-cel kapcsolatosan le kell játszani egy visszavágót, mert, ugye, a Manchester City otthon fogadni fogja a Real Madridot, és lesz egy visszavágó, én abban bízom, hogy ez a visszavágó nem a Központi Nyomozó Főügyészség és minden más, ilyen koncepció eljárás mellett fog zajlani. Készül a balatoni idény, készül a balatoni csata, én bízom benne, hogy Dömötör államtitkár úr jó válaszokat fog adni arra, hogy vajon miért kell újra sok-sok pénzt fizetniük a magyar családoknak, hogy eljussanak a Balatonhoz. Én egyik csatát sem adom föl, amíg a szívem dobog, és nem vagyok akadályoztatva, addig ezt a csatát vívom.

És zárásként - mert az Úristen, aki mindenképp felett áll, és ebben is egyetértek tisztelettel, a miniszterelnök úrral, alázattal *(Derűtség az MSZP soraiban.)*, hogy az Úristen mindenképp felett, de zárásképpen -: úgy hozta a Jóisten *(Az elnök csenget.)*, hogy ma Zsolt-nap van. Isten éltesse a Zsoltokat! Én most nem tekintem annak magamat, mert ahogy a francia mondja - egyetlen francia mondatot tudok kimondani -: je suis Pelikán József. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps és derűtség az MSZP soraiban. - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés függessze fel. Felhívom szíves figyelmüket,

hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Molnár Zsolt országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Molnár Zsolt képviselő úr mentelmi jogát 173 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül felfüggesztette.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendünknek megfelelően most a hétfői ülésnapon elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról történő határozathozatalokra** kerül sor.

Varju László képviselő úr, a DK képviselője, az **I/8008.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 133 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, az **I/8011.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 132 igen szavazattal, 45 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(11.10)

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, az **I/8006.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 133 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Szabadi István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, az **I/7290.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 128 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője, az **I/8010.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 132 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselője, az **I/7986.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 132 igen szavazattal, 47

nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta. *(A kijelzón o tartózkodás jelenik meg.)*

Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője, az **I/8015.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 131 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Brenner Koloman képviselő úr, a Jobbik képviselője, az **I/8013.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 130 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A határozathozatalok végére értünk. Megköszönöm együttműködésüket. Most kétperces technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 11.13-11.17)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyző: Dócs Dávid

ELNÖK: Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket a folyosón vagy pedig az ülésteremben. *(Dr. Vadai Ágnes: Rendben van, elnök úr, értjük! - Derülttség. - Dr. Vadai Ágnes: Nem baj, ha itt ülünk le? Az is jó? - Zaj. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik **a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről szóló 2022. évi október 19-ei (EU) 2022/2041 európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetését szolgáló törvénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája. A kormány-előterjesztés T/7953. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium miniszterhelyettesének, államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről szóló 2022. október 19-ei 2022/2041 számú európai parlamenti és tanácsi irányelv hazai jogba való átültetésének határideje 2024. november 15. A jogharmonizációs kötelezettség teljesítésének első lépéseként jelen törvényjavaslat keretében a munka törvénykönyve, valamint egyes munkaügyi tárgyú és más, az irányelv rendelkezéseivel érintett törvények jogharmonizációs célú módosítására kerül sor.

(11.20)

A javaslat értelmében a minimálbér-megállapítási eljárás irányelv által megkövetelt transzparenciájának biztosítása érdekében a munka törvénykönyvében felhatalmazást kap a kormány a kötelező legkisebb munkabér és a garantált bérminimum megállapításával kapcsolatban konzultációra jogosult fórum kormányrendeletben történő kijelölésére, valamint a minimálbérek konzultációjára vonatkozó részletes szabályok kormányrendeleti szintű rögzítésére.

A javaslat részét képező jogharmonizációs záradékok deklarálják a munka törvénykönyve, valamint egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények irányelvnek való megfelelését. A munka törvénykönyve - irányelvtől függetlenül - további módosítása a magyar munkavállalók érdekeinek védelme érdekében az üzemi tanácsok véleményezési jogkörének kiegészítésére irányul.

Harmadik országbeli állampolgárok foglalkoztatása esetén, amennyiben számuk eléri a munkáltatónál munkaviszonyban álló munkavállalók létszámának 5 százalékát, valamint minden további 5 százalékos növekedés előtt a munkáltatónak ki kell kérnie az üzemi tanács véleményét.

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény technikai jellegű módosítását a jogszabályok közötti összhang megteremtése és a jogalkalmazási gyakorlat tapasztalatai indokolják.

A fentiekben túl a törvénymódosítás a piaci szereplők számára megfelelő felkészülési idő biztosítása érdekében 2024. július 1-jéről 2025. január 1-jére halasztja el a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény azon rendelkezésének hatálybalépését, amely szerint a magyarországi lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező természetes személy ügyfelek számára kérésük esetén a pénzügyi szektorban kötelező biztosítani az online ügyfél-azonosítás lehetőségét.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvénymódosítási javaslat elfogadását egyrészt Magyarország európai uniós tagságából fakadó jogharmonizációs kötelezettség, másrészt a magyar munkavállalók érdekeinek védelme és nem utolsósorban pedig a jogszabályok közötti összhang megteremtése és a jogalkalmazás megkönnyítése teszi indokolttá.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/7953. számú törvényjavaslatot megvitatni és a törvényjavaslatban megfogalmazottakat támogatni szíveskedjenek. Képviselőtársaimnak köszönöm a figyelmét, elnök úrnak a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr, miniszterhelyettes úr.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szabó Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben.

SZABÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előtünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy Magyarország európai uniós tagságából eredő jogharmonizációs kötelezettségeinek teljesítése megtörténjen, és az egyes jogszabályi környezetekben a jogszabályok közötti koherencia biztosítása folyamatos legyen.

A munkavédelmi törvény értelmében állami feladat az egészség és a munkavégző képesség megóvása, óvása, a munkabiztonság és a munkakörnyezetre vonatkozó úgynevezett nemzeti politika megalkotása, amelynek megvalósítását időszakonként nemcsak felül kell vizsgálni, hanem összhangot kell teremteni, véleményt kell alkotni róla mind nemzeti, mind pedig az uniós jogszabályok szintjén.

A jogharmonizációs kötelezettség teljesítésének első lépéseként jelen törvényjavaslat keretében a munka törvénykönyve, valamint munkaügyi tárgyú és más érintett törvények módosítása, jogharmonizációs átültetése történik meg.

Szeretnék néhány tényezőt kiemelni ebből a jogszabályból, és utalni néhány következtetésre is. Egyrészt a minimálbér-megállapítási eljárás mint irányelv által megkövetelt transzparencia biztosítása érdekében a munka törvénykönyvében felhatalmazást kap a magyar kormány, hogy rendeletben állapítsa meg a kötelező legkisebb munkabér, illetve a garantált bérminimum konzultációjára kijelölt fórumot, annak összetételét, illetve a konzultációra vonatkozó szabályokat megalkossa.

Ezen terület keretében mód nyílik, és lehetőség lesz arra, hogy szociális, társadalmi területi résztvevők is bevonásra kerüljenek, és az előzetes egyeztetés alapján ez a szervezet fogja ellátni ezt az egyeztetési folyamatot a későbbiek során. Olyan kérdésekre tudnak választ adni például, mint a referenciaérték meghatározása, amely megegyezés, megbeszélés, megállapodás kérdése, és nagyon fontos mindannyiunk számára.

A másik terület a munka törvénykönyve további módosítása, amely a magyar munkavállalók érdekeit védi. Itt az üzemi tanácsok bevonásra kerülnek harmadik országbeli, onnan érkező állampolgárok foglalkoztatása ügyében abban az esetben, hogyha a foglalkoztatotti létszám 5 százalékát meghaladja az idegen országból, más országokból érkező munkavállalók száma, illetőleg minden további 5 százaléknál ez újból bekövetkezhet. Ez egy egyeztetési folyamat, ahol az üzemi tanácsok véleményt alkothatnak.

Mindig felmerül itt az a kérdés, hogy minél több üzemi tanács jöjjön létre. Én arra biztatom a magam részéről is a különböző társaságokat, cégeket, hogy segítsék ezen területek létrehozását, hiszen mint lássuk, a véleményük fontos számunkra, és szeretnénk mindenképpen ebbe a jogszabálycsomagba beépíteni ezt a gondolatot.

Az elektronikus ügyintézésről történt jogszabályalkotás a korábbiakban, amely a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásáról szól. Itt a kötelező

elektronikus ügyintézés került bevezetésre. Emiatt szükséges, hogy a munkavédelmi szakemberek adatbázisába történő regisztráció és adatmódosítás is mindenképpen csak elektronikus úton következhesse be.

Ugyancsak a jogszabálycsomag tartalmazza azt a törvénymódosítást, amely a bankokra, a pénzügyi szektorra vonatkozik, és a bankok számára kötelező biztosítani az online ügyfél-azonosítás lehetőségét, amennyiben az ügyfél ezt kéri. Ez a korábbi jogszabálycsomag alapján 2024. július 1-jéig volt kötelező határidő, most ez módosításra került 2025. január 1-jére a törvénymódosítási tervnek megfelelően.

Néhány egyéb módosítás is - mint technikai, nyelvhelyességi és jogszabályhelyességi módosítás - kerül bevezetésre, köztük a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos, a beruházásáról és egyéb ehhez kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. számú törvény módosításával, valamint a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről szóló 2020. évi XXIX. számú törvény technikai módosításával.

Fontos kiemelni, hogy az előterjesztésben szereplő szabályozás többletfinanszírozást, többletforrást a magyar költségvetésből nem igényel. Ez az első lépés ezen a folyamaton belül a jövő munkavédelmi szabályozásának kiépítése érdekében.

Tisztelt Ház! A módosítások alapvetően és egységesen a koherens jogalkotás megvalósítását szolgálják, ezért a Fidesz-frakció teljes mértékben támogatja azt. Kérem a tisztelt Házat, hogy valamennyi képviselő támogassa a szavazáson. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

(11.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó Zsolt képviselő úr. *(Pillanatnyi szünetet tart. - Dr. Vadai Ágnes: Dobrev Klára!)* Dobrev Klára képviselő asszony a pulpitusról fogja elmondani majd a DK képviselőcsoportja vezérszónokaként a gondolatait. Öné a szó, képviselő asszony. *(Nacsa Lőrinc: Bűnözők pártja!)*

DR. DOBREV KLÁRA európai parlamenti képviselő: Elnök úr, köszönöm. Kicsit nehéz volt az elmúlt két fideszes hozzászólásból kihámozni, hogy miről is szól ma ez a jogszabály. Ez a jogszabály arról szól, hogy hogyan lesznek Magyarországon tisztességes bérek. Ez a jogszabály arról szól, hogy nem lehet többé kizsigerelni a dolgozókat. Ez a jogszabály arról szól, hogy Európa és Európa kormányai egy kivétellel, Orbán Viktor és a Fidesz kivételével, felismerték, hogy nem mehet tovább az élet úgy, ahogy eddig ment.

2022 szeptemberében hatalmas nagy büszkeség töltött el, amikor az Európai Parlamentben évekig tartó harc, küzdelem, éjszakába nyúló viták, néha veszekedések után hatalmas többséggel, több mint 80 százalékos többséggel elfogadta az Európai Parlament az európai minimálbérről szóló szabályozást.

Ezt mi Magyarországon így hívjuk, de ez a tisztességes minimálbérekről szóló szabályozás, ez az irányelv eredeti neve. Konzervatívok, baloldaliak, zöldek, liberálisok együtt szavazták meg ezt a törvényt és tényleg büszkeség és öröm volt ott állni, hallgatni a tapsot, és látni azt a nagyon sok arcot, akik tudták, hogy történelmet írtunk.

Na, nem ilyen salátatörvényben, mint amit most a magyar Országgyűlés elénk terjesztett. Európa megértette, hogy nem lehet a munkásokat a végletekig kiszigerelni, nem ezt hívják hatékonyságnak. Mert megértették, hogy nem lehet a második és a harmadik műszak után még túlórára kényszeríteni az embereket a szent profit nevében, és majd ezt hívják hatékonyságnak. És megértették, hogy nem lehet megengedni, hogy szorongva menjenek be az emberek a munkahelyükre mindennap, mert nem tudhatják, hogy mit talál ki újra és újra a főnökük, és senki nincs, aki megvédje őket. És Európa megértette, hogy nem lehet negyven-ötven éves embereket rokkanttá tenni a munkában, mert nem ezt jelenti a versenyképes és a hatékony gazdaság. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*

Európa kormányai megértették, egy kivétellel. Megértették, hogy nem az emberek vannak a gazdaságért, hanem éppen fordítva, a gazdaságnak kell szolgálni a tisztességes emberi életet. Európa kormányai megértették, hogy az ember, a munkavállaló nem egy csavar a gyár gépezetében, hanem éppen hogy a vállalat szól arról, hogy nyugodt, megbízható, tisztességes életünk legyen és így tudjuk felnevelni a gyerekeket. Erről szól az európai minimálbér-szabályozás, erről szól az irányelv a tisztességes bérekről. No, ez az előző két hozzászólásból nem nagyon derült ki.

Nem tagadom, hogy ezt személyes sikernek is tekintem. Öt évvel ezelőtt ezzel a programmal érkeztem meg a magyar politikába európai parlamenti képviselőjelöltként és rengeteg munka, egyeztetés és tárgyalás volt velem szemben. Nagyon nagy siker ez. Pontosan emlékszem, ezekben a padosorokban itt ülnek azok az emberek, akik ezt lázalomnak minősítették öt évvel ezelőtt, rémálomnak, hogy úgysem lesz belőle semmi, és mi tagadás, nagyon sokat dolgoztak azon különböző szinteken és a háttérben, hogy minél inkább megfúrják ezt a szabályozást. De hát, mint ahogy a fogatlan oroszlának általában, nagyobb a hangja, mint az ereje, ezért az Európai Parlament után az állam- és kormányfők tanácsa is szinte egyhangúlag fogadta el a tisztességes európai minimálbérekről szóló szabályozást.

Szinte egyhangúlag. Vajon melyik volt az a miniszterelnök, akinek nem volt fontos, hogy mennyit keressenek a magyar emberek? Melyik volt az a miniszterelnök *(Nacsa Lőrinc: Gyurcsány Ferenc!)*, aki egyedül fogta magát, megpróbálta megvétózni és ellene szavazott a szabályoknak? *(Arató Gergely: Maradj már csendben! - Zaj a DK képviselői részéről. - Az elnök csenget.)* Melyik volt az a miniszterelnök, akik számára a multik profitja, az oligarchák profitja fontosabb, mint hogy milyen béreket keresnek a magyarok? Igen, jól

gondolják, Orbán Viktornak hívják ezt a miniszterelnököt és a Fidesz-kormány volt az. *(Dr. Vadai Ágnes: Így igaz!)*

Idézhetnek hazugabbnál hazugabb statisztikákat, de nem lehet átverni a magyar embereket *(Tessely Zoltán: Hát, ez az!)*, akik kénytelenek a saját bőrükön érezni azt, amit maguk elértek az elmúlt években, hogy sikerült európai árakat és gyakorlatilag a balkáni országokhoz hasonló béreket produkálni Magyarországon. *(Dr. Vadai Ágnes: Na, erre varrjál gombot!)* Maguk elhiszik a saját propagandájukat? Ezen gondolkodom minden egyes alkalommal, amikor hallgatom magukat.

Tudják, mennyi volt 2010-ben Magyarországon a minimálbér? Kétszer akkora, mint Romániában. Feleakkora volt 2010-ben a román minimálbér. És tudják, mekkora ma Romániában a minimálbér? Lehagyta a magyar minimálbért. *(Gréczy Zsolt: Szégyen!)* Európa szégyenpadjára kerültünk, olyan keveset keresnek ma a magyarok, hogy alig bírnak megélni, mert az árak már az osztrák, a német, a francia, a belga vagy éppen a dán boltok áraihoz hasonlítanak. Azt javasolnám, hogy ebben mérjék a kormányzásuk sikerét.

Ez a politika nemzettragédiához vezet. Az, hogy a magyarok nem tudnak tisztességes béreket keresni Magyarországon, ahhoz vezetett, hogy soha ennyien nem hagyták el hazánkat. 2010 előtt alig mentek el ebből az országból, pár ezer ember. Csak a tavalyi évben 37 ezer magyar ment el az országból Nyugatra tisztességes bérekért. A 37 ezer ember már nem egy kisváros, Salgótarjánban vagy éppen Pápán kevesebben élnek. Ez ennek a politikának a következménye. Azt kérdezi tőlünk mindenki, hogy mi történt. 2010-ben, 2010 előtt még mi voltunk Kelet-Közép-Európa egyik legirigyeltebb országa. Mi történt velünk? Talán elfelejtettek volna a magyarok dolgozni? Dehogy! Bizonyíték rá az a sok százezer magyar, aki Londontól Berlinig, Frankfurtól Bécsig vagy akár Ausztráliában, Amerikában, Új-Zélandon dolgozik. Kapva kapnak a magyarok után. Mert jól dolgoznak, mert az az autó, amely legurul innen bármelyik gyár futószalagjáról, az pont ugyanúgy néz ki, mintha Németországban vagy adott esetben Franciaországban gurult volna le a futószalagról. Nem.

Talán kevesebbet dolgoznak a magyarok? Egyáltalán nem. Mi, magyarok dolgozunk a legtöbb munkórát Európában. A híresen munkamániás amerikaiak kevesebbet dolgoznak, mint a magyarok. A magyar milliók, a magyar tömegek élete gürölésből áll nap mint nap, mert nem tudják kifizetni a számláikat. Igen, a Fidesz-kormány és Orbán Viktor tette ezt velünk. Mindenütt máshol tárt karokkal fogadják a magyar munkavállalót, egyedül Magyarországon fordulhat elő az a szégyen, hogy miután már mindenkit elüldöznek ebből az országból, Fülöp-szigeteki vagy éppen mongol vendégmunkásokkal próbálják éhbéért feltölteni a gyárakat. És kik gazdagodnak meg ezen? Természetesen a fideszes oligarchák.

Feltehetnénk a kérdést, hogy ha ilyen nehéz lett az élet, vajon mindenkinek nehéz-e az élet Magyarországon. Ilyen brutális reálbércsökkenés és az orbáni

infláció az elmúlt két évben egészen drámai helyzetet hozott Magyarországra. De mondom a másik oldalát is: az elmúlt két évben Magyarországon emelkedett leginkább a nagyvállalatok profitja. Miközben maguk elszegényítik a magyar embereket, aközben a milliárdosokat, az oligarchákat mérhetetlenül gazdaggá teszik. Nagyon egyszerű az összefüggés. Az olcsó és kiszolgáltatott munkaerőben bízó és azon dolgozó Fidesz-kormányának a milliárdosok, a kastélyok, a luxusszállók és a jachtok vagy éppen most pálmaházak fontosabbak, éppen ezért nem hajlandók tisztességes jövedelmekről, tisztességes minimálberről szóló szabályt alkotni. Nagyon egyszerű az összefüggés: ha nőnének a bérek, csökkenne Mészáros Lőrinc, Tiborcz vagy éppen az Orbán család bányáinak profitja. Ennyire egyszerű az összefüggés, és ebben élünk immáron több mint tíz éve.

Azt látom, hogy a Fidesz törvénye ismételtelen semmi másról nem szól a mai nap sem, mint az emberek megalázásáról, az éhbérért való dolgoztatásról. Maguk semmit nem értettek meg abból, hogy mit jelent tisztességes béreket adni és tisztességes minimálbért adni. Maguk semmit nem értettek meg abból, hogy Európa leszámolt végre azzal a politikával, ami bérversenyre kényszerítette az országokat meg a kormányokat. Maguk semmit nem értettek meg a XXI. századból, és ami szörnyűbb: semmit nem értettek meg abból, hogy mire van szüksége a magyar embereknek.

(11.40)

Ez az előterjesztés, ami itt van előttünk, továbbra is megalázásról, az emberek kiszigereléséről szól, ezért mi, a Demokratikus Koalíció erre nemet mondunk, mert a Fidesz törvénye ugyanazt a politikát folytatja, mint amit az elmúlt években folytattak.

Úgyhogy éppen ezért, aki Magyarországon tisztességes béreket szeretne, aki úgy gondolja, hogy szükség van erős szakszervezetekre, aki úgy gondolja, hogy a munka törvénykönyvének a munkásokat kell védeni az egészségtelen akkumulátorgyáraktól, a kiszigerelő főnököktől vagy tulajdonosoktól, annak nincs más választása, mint Orbán egész rendszerének bukását célul tűznie ki. *(Közbeszólások a DK soraiból: Így igaz! - Így van!)* Nekem ez a célom. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dobrev Klára képviselő asszony. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Tudja-e ön, hogy melyik volt az a miniszterelnök, akinek az idején 12 százalékos volt Magyarországon a munkanélküliség? Most sétál ki a teremből, menekül az igazság elől. *(Hangok a DK soraiból: Jaaaj! - Közbeszólás a DK soraiból: Retteg! - Dr. Vadai Ágnes: Ciki! - Szórványos*

taps a kormánypárti sorokból.) Tudja-e, képviselő asszony, hogy melyik volt az a magyar miniszterelnök, aki nyolc éves kormányzás alatt mindössze 23 500 forinttal emelte a magyar minimálbért? *(Dr. Vadai Ágnes: A családi pótlékot mennyivel emeltétek? Arról beszélj!)* Az, aki most kiment a teremből, Gyurcsány Ferenc volt az, aki *(Arató Gergely: Még arról is hazudsz, hogy hány évig volt miniszterelnök! - Az elnök csenget.)* 23 500 forinttal emelte - 23 500 forinttal emelték önök a minimálbért nyolc év alatt. 73 500 forint volt 2010-ben a minimálbér *(Dr. Vadai Ágnes: Adómentes volt, és nem volt 50 százalékos élelmiszer-infláció!)*, 73 500. *(Dr. Fónagy János: Hölgyeim, nem otthon vannak, ez az Országgyűlés! Otthon kiabáljanak!)*

Tudja-e, képviselő asszony, hogy melyik volt az a miniszterelnök, aki az ápolóktól, az orvosoktól, a pedagógusoktól egyhavi bért elvette, hogy kevesebbet keresenek? *(Dr. Vadai Ágnes dr. Fónagy János felé: Tessek válaszolni az írásbeli kérdéseimre, államtitkár úr!)* Az ön férje, Gyurcsány Ferenc volt ez a miniszterelnök. Tudja-e, melyik volt az a miniszterelnök, tisztelt képviselő asszony, aki benyújtotta ebbe a parlamentbe azt, hogy a nyugdíjasoktól elvegyenek egyhavi nyugdíjat? Az ön férje - az ön férje, Gyurcsány Ferenc volt az *(Közbeszólások a DK soraiból: Ez sem igaz! - Hazudsz!)*, aki elvette az egyhavi nyugdíjat.

Azok a leghangosabbak most az önök frakciójában, tisztelt képviselő asszony *(Arató Gergely és dr. Vadai Ágnes közbeszól: Azért, mert hazudsz!)*, akik államtitkárok voltak ebben a kormányban, akik a nemzetrontó, hazaáruló kormányban államtitkárok voltak. *(Hangok a DK soraiból: Jaaaj!)* Arató Gergely, Vadai Ágnes, és még itt sincs az elítélt bűnöző, Varju László.

Tudja-e, tisztelt képviselő asszony, hogy melyik volt az a miniszterelnök, aki, amikor lehetősége lett volna rá, hogy emelje a béreket, akkor azt mondta, hogy el lehet innen menni? *(Hangok a DK soraiból: Jaaaj! - Dr. Vadai Ágnes: Nem ezt mondta!)* Tudja-e azt, tisztelt képviselő asszony, hogy melyik volt az a miniszterelnök *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*, aki a saját cégének, az ön és a férje cégének olcsóbban adta az áramot, miközben a magyarok százazreinek és millióinak emelte a rezsiköltségeket? Ez az önök családi cége volt, tisztelt képviselő asszony. Maguknak olcsóbb áramot adtak, miközben háromszorosára emelték a rezsiköltséget a magyar emberek *(Dr. Vadai Ágnes: Magatoknak, igen, olcsóbbat mindenből!)* és a magyar háztartások számára.

Gyurcsány Ferenc és az ön történelmi bűnei azok, amiket most felsoroltam. *(Derültség a DK soraiban.)* Önök az út szélén hagyták a magyar embereket, nem emelték a bérüket. *(Arató Gergely: És ti 14 év alatt az egekbe emeltétek!)*

Tudja-e, tisztelt képviselő asszony... *(Dr. Vadai Ágnes: Döntsd már el, hogy emeltétek-e vagy nem!)* Tudja-e, tisztelt képviselő asszony, hogy melyik volt az a kormány, melyik volt az a miniszterelnök, aki elvette az egy- és kétgyermekesek családi adókedvezményét, aki elvette az otthonteremtési támogatásukat? Gyurcsány Ferenc volt ez a miniszterelnök

(*Arató Gergely és dr. Vadai Ágnes közbeszól: Nem vette el!*), aki devizahitelekbe hajszolta a magyar családokat. Gyurcsány Ferenc volt ez a miniszterelnök. (*Gréczy Zsolt: Varga Mihály vezette be, Járai Zsigmond vezette be!*)

Őn Gyurcsány Ferenc feleségeként idejön a magyar parlamentbe, és azt mondja, hogy önök állnak ki a magyar emberek béréért, a magyar munkavállalókért. (*Dr. Vadai Ágnes: Ez az egyetlen igaz mondat, ez az igazság!*) Az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, hogy amikor cselekedni lehetett volna (*Dr. Vadai Ágnes: Akkor cselekedtünk!*), amikor az önök kezében volt a hatalom (*Dr. Vadai Ágnes: Nem a hatalom - a kormányzás! Ez a különbség!*), amikor be lehetett volna bizonyítani azt, hogy a magyar emberek oldalán állnak, akkor a magyar emberek béremelés helyett önöktől gumilövedéket és kardlapot kaptak. (*Hangok a DK soraiban: Jaaaj! - Közbeszólás a DK soraiból: Micsoda érvek! - Dr. Vadai Ágnes: Ciki van!*) Az ön férje úgy döntött, hogy a magyar emberek közé lövet gumilövedékkel (*Hangok a DK soraiban: Jaaaj! - Arató Gergely: Ez hazugság, tudod, hogy hazugság!*), mert a magyar embereknek nem tetszett, amit csinált ezzel az országgal - a magyar embereknek nem tetszett, amit csinált ezzel az országgal.

Önök százazreket hagytak az út szélén megalázó segélyre kényszerítve, nem munkát adtak, hanem elüldözték a beruházókat Magyarországról, elüldözték őket. (*Dr. Vadai Ágnes: Tényleg? A Mercedest ki hozta? - Közbeszólások a DK soraiból. - Az elnök csenget. - Dr. Vadai Ágnes: A szemetet hoztátok ide! Megmérgezik a magyarokat, megmérgezik a kismamákat!*) Majd szeretném kérni, a bűnöző, hazug frakciónak (*Közbeszólás a DK soraiból: Azok vagytok! Az, az!*) most egy kicsit csöndet kérnék. (*Az elnök csenget. - Gréczy Zsolt: Idehoztátok a kínai akkumulátorgyárat! Szégyelljétek magatokat! - Közbeszólások a DK soraiból.*) Megszólt a legokosabb képviselő is.

2024 márciusában olyan adatok jöttek ki, hogy soha ennyien nem dolgoztak még Magyarországon, tisztelt képviselő asszony. (*Arató Gergely: Beleszámoljátok azt is, aki elment külföldre! - Az elnök csenget.*) 12 százalékos munkanélküliséggel önök azt gondolták (*Dr. Vadai Ágnes: Jaj, hagyjuk már a KSH-t!*), hogy az embereknek nem munkát, hanem segélyt kell adni. Az önök gazdaságpolitikája, az önök munkavédelmi politikája, az önök bérpolitikája a magyar emberek kárára történt. (*Dr. Vadai Ágnes: Nem híném! Az adatok világosak!*)

Az ön férje és ön gazdagodott. (*Közbeszólások a DK soraiból. - Az elnök csenget.*) Tisztelt Képviselő Asszony! Úgy beszél ön itt a minimálberről, hogy ön egy milliárdos. (*Gréczy Zsolt: Hatvanpuszta!*) Milliárdosként, milliárdosként beszél a magyar parlamentben a minimálberről (*Kálmán Olga: Nektek milliárd, az biztos! - Közbeszólások a DK soraiból. - Az elnök csenget.*), miközben a 2010 utáni időszakban három és félszeresére emeltük a minimálbért (*Közbeszólások a DK soraiból: Amit el is vitt az infláció! - Infláció!*), a 2010 utáni időszakban.

Ha van Magyarországon kormány, amely foglalkozott azzal, hogy a minimálbért és a garantált bérminimumot emelje, az pontosan az Orbán-kormány. 2010 óta minden évben folyamatosan emeljük a minimálbért (*Arató Gergely: Infláció!*), folyamatosan emelkedik a garantált bérminimum is. Ha megnézi a 2010-es átlagkereseti adatokat (*Z. Kárpát Dániel: A forint árfolyamáról még beszéljen!*), meg megnézi az ideai átlagkereseti adatokat, akkor folyamatos emelkedés tapasztalható. (*Dr. Vadai Ágnes: Tönkretették az országot, 230 ezer ember ment el az országból, tavaly 37 ezer!*)

Az a kérdés, hogy ott vagyunk-e már, ahol szeretnénk lenni. (*Közbeszólások a DK soraiból.*) Természetesen nem vagyunk ott, ahol szeretnénk lenni. Mi vagyunk az adócsökkentések kormánya. (*Hangok a DK soraiból: Jaaaj! - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Egy kis türelmet kérek, képviselő úr. (*Gréczy Zsolt: Ötven adót emeltetek, ötvenet!*) Egyrészt a türelmét köszönöm, és jelzem az ellenzéki bekiabáló, ordibáló képviselőknek, hogy a képernyőn semmi nem megy át, semmit nem hallani ebből. (*Közbeszólás a DK soraiból: Az nem baj, de a jegyzőkönyvben benne lesz, elnök úr!*) Dehogynem, azért kiabálnak, hogy átmenjen. (*Közbeszólások a DK soraiból.*) De ne kiabáljon, képviselő asszony! (*Dr. Vadai Ágnes: Nem kiabálok, csak szólok.*) De kiabál, képviselő asszony (*Dr. Vadai Ágnes: Nem kiabálok, nekem ilyen a hangom!*), és ha velem vitatkozik, annak meg következménye van, úgyhogy egy kicsit csöndesebben.

Folytassa, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, azért kiabál a DK frakciója, mert Dobrev Klára azt mondta, hogy olyan oroszlan, amelyiknek már nincs ereje, azért kiabálnak, ő mondta a saját frakciójáról, hogy azért hangoskodnak, mert nincs ereje. (*Gréczy Zsolt: Induljál már el egy választáson, KDNP! - Az elnök csenget.*)

Ugyanakkor a képviselő asszony felszólalását én nagyon vártam, és örültem, hogy képviselő asszony fogja elmondani a DK nevében ezt a felszólalást, mert az Európai Parlamentben vannak most olyan ügyek, amelyek aktuálisak, és azt gondoltam, hogy a képviselő asszony szót ejt majd ezekről is. (*Vajda Zoltán: Nem a törvényről kellene beszélni?!*) Nem beszélt arról, hogy önök miért az egékbe lőtték, az európai uniós statisztikákban is Magyarország az élen járt a munkanélküliségben az önök kormányzása idején (*Gréczy Zsolt: Ez is hazugság! - Arató Gergely: Ez sem igaz!*), nem beszélt ezekről, a Gyurcsány-korszak rémtetteiről, bűneiről és arról a gyurcsányi terrortól, ami Magyarországot fenyegette 2004-2009 között. (*Hangok a DK soraiból: Jaaaj!*) Erről ön nem beszélt.

Ugyanakkor nem beszélt arról sem, hogy az ön pártelnökének, az ön férjének őszinte bevallása szerint ön aktív szereplője volt annak, hogy Magyarország ne kaphassa meg a nekünk jogosan járó uniós forrásokat. (*Arató Gergely: Nem, hanem hogy te ne*

kaphasd meg!) Ön tevélegesen az Európai Parlamentben azért dolgozott az elmúlt években, hogy a magyar pedagógusok, a magyar önkormányzatok, a magyar kis- és középvállalkozások ne kaphassák meg (Arató Gergely: Mészáros Lőrinc, Tiborcz István, Orbán család! *Ti ne kapjátok meg, ezért dolgoztunk!*) a nekik járó európai uniós forrásokat. Erről kellett volna beszélnie, és szemébe nézni a magyar választóknak, és elmondani azt, hogy miért tette azt, hogy magyar embereket, magyar pedagógusokat megfoszt a pénzüktől, magyar kis- és középvállalkozásokat megfoszt a fejlesztési (Arató Gergely: Mészáros Lőrinc, Tiborcz István, Orbán család!) lehetőségtől, erről kellett volna beszélnie, hogy hogyan gondolta azt, hogy a magyar nemzeti érdek ellen cselekszik minden egyes brüsszeli tárgyalásán, minden egyes strasbourgi felszólalásán. (Arató Gergely: Mészáros Lőrinc, Tiborcz István, Orbán család!) Ön és az elvtársai kint (Kálmán Olga: *Ne lopjátok, ilyen egyszerű!*), családi jóbarátja, a Donáth család és Donáth Anna, miért gondolják azt, hogy önöknek az a feladatuk Brüsszelben, és a magyar emberek azért küldték önöket Brüsszelbe, hogy ott akadályozzák a nekünk jogosan járó uniós források megérkezését? (Arató Gergely: Mészáros Lőrinc, Tiborcz István, Orbán család! - *Az elnök csenget és kikapcsolja a mikrofont.* - Vajda Zoltán: *Szerencsére már nem hallanak! Maradjon is így!*)

ELNÖK: Kérem a képviselőket, lesz majd lehetőségük elmondani a véleményüket felszólalásban, hogy jegyzeteljenek, hogyha szükséges. (*Derűtség a DK soraiban.*)

(11.50)

De hagyják végighallgatni Nacsa Lőrinc képviselő urat (Kálmán Olga: *Öröm minden szava!*), akit viszont kérek arra, hogy térjen át a törvényjavaslatra. Köszönöm szépen. (*Taps a DK és az MSZP padsoraiból.* - Kálmán Olga: *Na, végre! Eddig egy szót sem hallottunk róla.* - *Az elnök csenget.*)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: A mostani törvényjavaslatban, ahogy azt államtitkár úrtól hallottuk, egy európai uniós irányelv átültetéséről beszélünk. (Arató Gergely: *Na, végre igazat mondtál!* - *Derűtség a DK padsoraiból.*) Ez egy technikai kérdés... (*Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Figyelmeztetem, és el fogja hagyni a termet. Köszönöm. Folytassa, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: A törvényjavaslatot, ahogy ezt fideszes képviselőtársam is elmondta, támogatni fogjuk.

Az a hazugságáradat, amit Dobrev Klára előadott itt a magyar parlamentben, természetesen nem igaz, és a DK-frakció képviselőjének inkább arról kellene beszélnie, hogy ő és a férje hogyan tették

tönkre Magyarországot 2002-2010 között, hogyan zsigerelték ki a magyar embereket. (Dr. Vadai Ágnes: *Jaj, szánalmas vagy! Úlj már le!*) A magyar emberek emlékeznek erre, tisztelt képviselő asszony! Pontosan tudják, hogy mit tettek a munkavállalókkal, mit tettek a cégekkel.

Ön szerint az normális volt, hogy egy középosztálybeli polgár fizetése után már 36 százalékos személyi jövedelemadót kellett fizetni az önök kormányzása alatt? 36 százalékot! Egy 24 éves fiatal a fizetése 50 százalékát kapta meg, most meg a 83 százalékát kapja meg. Az önök idejében 50 százalékát kapta meg a fizetéséből egy 24 éves fiatal! (Dr. Vadai Ágnes: *Meny nyibe kerül a trappista, tudod? Egy liter tej? 10 kg párizsi?*) Önök tönkretették az országot, kizsigerelték a vállalkozásokat, saját maguk meggazdagodtak, és most így akarnak az emberek szemébe nézni. (*Közbeszólás az ellenzéki pártok padsoraiból: Hatvanpuszta!*) Az emberek nem felejtették el az önök bűneit. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.* - Arató Gergely: *Beszélhetett volna még!* - Kálmán Olga: *Mi is köszönjük ezt a szép előadást!* - *Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen Nacsa Lőrinc képviselő úr türelmét is. Megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, jegyző úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim! Miniszterhelyettes Úr! Hát, őszintén bevallom, hogy zavarban voltam itt az előbbieken, meghallgatva Nacsa képviselőtársam hozzászólását. Nem tudtam pontosan, hogy jó helyen vagyok-e, vagy azt a napirendet tárgyaljuk-e, amire eredetileg én bejöttem, mert arról egy szó nem esett. Ez eléggé megdöbbenő volt számomra, hiszen egy olyan kérdésről lenne most szó elvileg, ami valamennyi magyar dolgozót érintene. És ha erről ez a kormányon lévő pártok véleménye, amit az előbb hallottunk, akkor nagyon nagy bajban vagyunk, és szerintem ennek nem örülnek a dolgozók sem.

A címből egyébként, mármint az előterjesztés címeiből az ember arra következtetne, hogy itt komoly munkaügyi kérdésekről lehetne szó, aztán, ha végigolvassa a törvényjavaslatot, akkor teljesen megdöbben, mert itt 26 teljesen különböző témáról van szó. Ezt hívják úgy, hogy salátatörvény, ami az én megítélésem szerint nem szerencsés formája annak, ahogy ezt a kérdést tárgyaljuk.

Miért nem szerencsés? Azért, mert nehézé teszi az emberek, az itt ülő képviselők számára és egyébként a jogásztársadalom számára is ennek az egész ügynek a kezelését.

Miért nehéz számunkra ennek az ügynek a kezelése? Azért, mert önök azzal, hogy salátatörvény formájában hozták be ezt a témát, olyan helyzetet teremtettek, hogy csak csomagban lehet elfogadni, amennyiben el akarja valaki ezt fogadni. De nem biztos,

hogy a többi téma, amit érint a salátatörvény, olyan, amivel szívesen foglalkozna az ember, vagy arról hasonló módon szeretne szavazni, mondjuk, mint az európai minimálbér ügyéről.

Akkor, amikor erről a kérdéstről beszélünk, akkor azt gondolom, hogy nagyon nehéz ezt együtt kezelni a Budapest-Belgrád vasútvonal, Paks vagy a pénzmosás elleni törvény megszavazásával, márpedig most abba a helyzetbe kényszerítenek bennünket, hogy erről együtt szavazzunk. Szívesen megszavaznánk az európai minimálbérrel kapcsolatos javaslatot, de olyanokat illesztettek mellé, amik nem oda valók, teljesen más témáról szólnak és így nehezen kezelhetőek együtt. Ezért az én megítélésem szerint ez egy nagyon szerencsétlen elképzelés volt, hogy ezt ilyen módon terjesztették a parlament elé.

Nézzük, miről is szólna tulajdonképpen ez az előterjesztés, legalábbis ami az én megítélésem szerint a legfontosabb részét illeti ennek a minimálbérrel kapcsolatos jogszabálytervezetnek. Az Unió már 2022-ben döntött ebben a kérdésben, és örülhetünk, hogy '24-ben ez elért Magyarországra is, és foglalkozhatunk ezzel a valóban nagyon fontos kérdéssel, hiszen ez nem másról szól, mint arról, hogy az lenne a cél, hogy a legalacsonyabb keresetűek se legyenek kitéve a szegénység kockázatának.

Ezért nagyon fontosnak és nagyon nagy sikernek tartjuk azt, hogy az Európai Unióban ezt a jogszabályt sikerült megalkotni. Ezt követően az lenne a feladat, hogy minden állam a saját hatáskörében foglalkozik ezzel a kérdéssel, mert arra nagyon helyesen jött rá az Unió, hogy az uniós országok nagyon sokszínűek, nem lehet egyfajta uniós minimálbért megállapítani. Tehát jó döntés volt, hogy ezt minden állam hatáskörébe adták, hogy a helyi viszonyoknak megfelelően, a saját bér- és árrendszerüknek megfelelően szabályozzák ezt a minimálbért.

Elérkezett hozzánk is ennek a jogszabálynak a megalkotása, és az a baj, hogy ezt mi nem fogjuk látni. Mi nem fogjuk látni azt, hogy a magyar kormány milyen intézkedéseket tervez hozni, milyen szervekkel konzultál - egyébként az uniós jogszabály előírja, hogy konzultálni kell különböző szervezetekkel és szociális partnerekkel. Még egyszer mondom: a baj az, hogy mi ezt nem fogjuk látni.

Az uniós jogszabály előírja azt, hogy november 15-éig különböző intézkedéseket kell hoznia a kormánynak. Egyelőre csak találgathatunk arról, hogy milyen elképzelései vannak erről a kormánynak, mert nem ismert egyetlen intézkedéstervezet, de még csak gondolat sem arról, hogy mi az, amiben szabályozni szeretnék ezt a kérdéskört.

A Magyar Szocialista Párt magát a témát nagyon fontosnak tartja, szükségesnek látja azt, hogy ez átültetésre kerüljön a magyar jogrendbe, és ezt olyan módon kell megtenni, hogy esély legyen a felzárkóztatásra. Azt látjuk, hogy itt egyelőre csak egy előlegezett bizalomról lehetne szó, hiszen ez nélkülünk fog megtörténni. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik úgy döntött, hogy ketten fogják elmondani a gondolataikat a törvényről, 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Az előbb itt hangzatos szavakat, illetve bekiabálásokat is hallottunk azzal kapcsolatosan, hogy a hazai, úgynevezett baloldalnak mennyire fontos a magyar munkások, a magyar munkavállalók sorsa.

Egyáltalán nem kívánom védeni a kormányt, félreértés ne legyen, mert megkapják tőlünk a maguk kritikáját, de azért úgy beállítani a dolgot, mintha minden most kezdődött volna, minden ez alatt a kormányzati ciklus alatt kezdődött volna, és lett volna, vált volna Magyarország egyfajta ilyen gyarmati modellnek az állatorvosi lovává, ez nettó hazugság. Az a helyzet, hogyha visszatekintünk már a rendszerváltást megelőző időkre, akkor egyes számítások szerint a gyarmati modellnek betudhatóan, az impexek uralmának betudhatóan, ami Magyarországot egy hihetetlenül kártékony pályára állította, 242 milliárd dollárt pumpáltak ki 1980-2010 között hazánkból. Egész biztos, hogy ez 2010 óta is tovább növekedett.

Nagyon jó lenne látni ezzel kapcsolatos számokat, illetve nem lenne olyan jó, mert egész biztos, hogy megdöbbenék ennek a mértékén.

(12.00)

És az a gyarmati kifosztottság, amiről én magam is, Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is oly sokat beszéltünk itt és kárhoztattuk ezt a modellt, még inkább alátámasztást nyerne. És hogy Orbán Viktor a nemzeti frázisok ellenére, a szuverenista szöveg ellenére mennyire továbbviszi ezt a végtelenül kártékony vonalat, azt jól jelzi, mondjuk, a tíz évvel ezelőtti rijádi beszéde, amikor, ugye, ott azzal kívánta becsalogatni, idecsalogatni az arab befektetőket, hogy meglepően olcsó a magyar munkaerő - a minőségéhez képest meg aztán pláne - és rendkívül rugalmas a munka törvénykönyve.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hogyha ezt így egymás mellé tesszük, akkor ez nem más, mint a vegytiszta neoliberalis felfogás, ami ezt az országot - még egyszer ki kell hogy jelentsem - iszonyatosan rossz pályára állította. Hiszen hogyha megnézzük, és európai minimálbérről meg európai bérekről beszélünk, akkor nézzük meg, hogy mekkora az egy órára jutó átlagos bérköltség! Ez hazánkban alig haladja meg a 10 eurót, szemben az európai uniós, több mint 30 eurós átlaggal.

De ne menjünk akkor olyan messze, és ne csak a Nyugattal példálózunk, nézzük Szlovákiát! Ott is másfélzseres összeggel találkozhatunk, és hogyha ez az összeg az egy órára jutó munkaerőköltség, bérköltség másfélzserese, akkor nyilvánvaló módon annál több jut bérekre, annál több folyik be egyébként, hozzáteszem,

adók formájában is a költségvetésbe, és amiből aztán lehet akkor majd szociális területre fordítani, egészségügyre, oktatásra, és lehetne sorolni.

Nos, azzal egyébként egyet tudunk érteni, hogy a minimálbér megállapítása transzparensabb módon történjen Magyarországon, tehát a törvényjavaslatnak ez a része részünkről rendben van. Viszont az a filozófia, ami az egészből kiolvasható, és ami a gyakorlatban - és ez a fő - megvalósul Magyarországon, az pedig horrorisztikus.

És itt az előbbi bekiabálókka kapcsolatosan azért hadd idézzek föl néhány számot! '98-ban 19 500 forint volt Magyarországon a bruttó minimálbér, ez 2002-re 50 ezer forintra nőtt. Emlékszem még azokra a kaviárbaloldali, illetve életmódbaloldali huhogókra, akik az akkori kormányzatot kárhoztatták amiatt, hogy ezt az iszonyatos emelést a magyar gazdaság nem tudja majd elviselni. Ebben önöknek igazuk van.

Viszont, államtitkár úr, nézzük meg, hogy hova kormányozták, hova juttatták mostanra Magyarországot! Az egy főre jutó fogyasztás tekintetében és a munkásembert, a dolgozót vagy éppen a nyugdíjast is nyilván ez az a mutató, ami a leginkább érdekl. Én magam nem vagyok egy GDP-fetisiszta, lehetne annál, és lehet is sokkal-sokkal jobb mutatókat találni azzal kapcsolatosan, hogy mégis mennyire megy jól egy ország gazdaságának a szekere. Viszont hogyha az egy főre jutó fogyasztást nézzük, akkor ki kell mondani, hogy Bulgária is megelőzte hazánkat. És kormányzati berkeken belül is van azzal kapcsolatosan némi vita, ahogy tapasztaltuk, hogy minek tudható be.

Van, aki azt mondja kormányzati részről, hogy Magyarországon az emberek sokat takarékoskodnak. Államtitkár úr, tetszik rá emlékezni, nem olyan régen volt éppen ezzel kapcsolatosan felszólalásom, amikor azokat a halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított járási adatokat hoztam föl és citáltam ön elé, mint ahonnan én is érkeztem. Tehát például a dél-somogyi, Barcsi járást, ahol a mediánbérek - és akkor ne átlagbérekkel zsonglörködünk, vegyük a mediánbéreket - bizony 220 ezer forint körül mozognak.

És hogyha nekem valaki meg tudja mondani, hogy ebből a 220 ezer forintból hogyan lehet takarékoskodni, amire hivatkozva egyébként kormánypárti reprezentánsok azt mondják, hogy ezért nem nagy a magyar fogyasztás, szemben mondjuk a románnal vagy a bolgárral, akkor megemelem előtte a kalapot, mert ez egészen egyszerűen nem igaz.

Ilyen nyomorúságos fizetésekkel félrerakni nem lehet, hanem csupán csak vegetálni. A Jobbiknak - és erről Z. Kárpát Dániel képviselőtársam egész biztos, hogy beszélni fog - konstruktív javaslatai vannak azzal kapcsolatosan, hogy hogyan lehetne ezt az abszurd, vérlázító és Európában gyakorlatilag egyedülálló és elfogadhatatlan helyzetet kezelni. Miként azzal kapcsolatosan is vannak javaslati megoldásaink, megoldási javaslataink, hogy azt a lecserélési folyamatot hogyan lehetne meggátolni és visszajára fordítani, ami a szemünk előtt zajlik.

Hiszen hogyha megnézzük azt, hogy mostanra körülbelül 120 ezer migránsmunkás tartózkodik az országban, és önök 500 ezer főben gondolkodnak, akkor az ember elborzad. És utalni kell itt, mondjuk, a Somogy megyei kicsiny Tab városára, ahol alig élnek négyezren, de több száz filippínó migránsmunkást foglalkoztatnak már úgy, hogy számos Somogy megyei faluban meg nyomorognak az emberek, nem jutnak munkához, mert a statisztikai átlag szerint is az országos munkanélküliségi mutatóknak háromszorosa az az ottani számok, amelyekkel találkozhatunk.

És hogyha már migránsmunkásoknál tartunk, államtitkár úr, megörvendeztetne, hogyha itt akkor szóban válaszolna arra, hogy szűkebb pátriámban, a valóban a Dunántúl, a Dél-Dunántúl periferiájának tekinthető Somogyországban mennyi migránsmunkással találkozhatunk, ugyanis többszöri írásbeli kérdéseim gyakorlatilag lepattantak önökről, érdemi választ nem kaptam. A munka.hu oldalra irányítottak, hogy ott akkor majd választ kapok a kérdéseimre, csak az a helyzet, hogy a megyei aloldalak feltöltés alatt vannak.

Tehát egy dolog a propaganda, amelyről önök oly előszeretettel beszélnek, egy másik dolog pedig a véres és szomorú valóság, amellyel a magyar emberek, a fiatalok is találkozhatnak, melynek betudhatóan a lábukkal szavaznak, hiszen több százezer honfitársunk hagyta ott ezeket a nyomor sújtotta régiókat, és az még a jobbik eset, hogyha csupán Magyarországon belüli vándorlásról beszélhetünk, de sokan bizony Nyugatra mennek. Mi viszont azt mondjuk, hogy nem Nyugaton kellene megkeresni az európai átlagbéreket, hanem itthon. Minden nemzeti és felelős politikának ez kellene hogy legyen az alapköve. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, Ander Balázs képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! A véres politikai bunkósbotokat egymásra hajigáló képviselők nagyrészt elhagyták a termet. Egészen elképesztő az, hogy miközben röpködnek ezek a véres bunkósbotok, a reakciókra nem igazán kíváncsi senki, pedig sajnos nem túl hosszú egy ilyen vita, és miniszterhelyettes urat nem soroljuk ide természetesen, hiszen ő állja a sarat, én pedig igyekszem nehezíteni a dolgát korrekt szakmai kérdésekkel, de ezekre elvárjuk a kormány álláspontját, válaszait.

Tehát miközben ezek az említett véres bunkósbotok röpködtek, valahogy senki nem beszélt arról, hogy egy tetőfedő Magyarországon 279 ezer forintot keres átlagosan, itt statisztikai mérésekhez kell nyúlnunk, olyanok-amilyenek, de nézzük meg más országok statisztikáit is. Átlagról beszélünk és ingathatják a fejüket kormánypárti képviselőtársaim, de Angliában egymillió forint körüli ugyanez az összeg, Németországban 1,2 millió.

Ha ingatják a fejüket, akkor megkérdezem, hogy az önök hatáskörébe tartozó Központi Statisztikai Hivatallal mi a bajuk, miért kritizálják? Ugyanis annak az adatait olvastam fel.

A targoncások tekintetében 457 ezer forint a magyar adat – 457 ezer forint -, ez Angliában 830 ezer forint, Németországban egymillió forint. Voltak nagyon irritáló balliberális ígéretek, ugye, arról szóltak, hogy majd nyithatunk cukrászdát Bécsben, de a Fidesz is felült arra a vonatra, ami egy folyamatos közeledést ígért a nyugati világhoz, egy folyamatos közeledést az osztrák bérszínvonalhoz, és egyébként tétlenül nézte a kormány - már ez a kormány - a német és az osztrák munkaerőpiaci nyitást is, melynek köszönhetően több tízezer honfitársunk azonnal távozott kényszerből ebből az országból.

Azt nem látjuk ugyanakkor, hogy a normális bérek elérése érdekében mi a koncepciója a kormánynak, mert egyikük sem tudja bebizonyítani, hogy az olló szárai közeledtek volna egymáshoz vagy ez a szakadéknyi különbség érdemben csökkent volna.

Ausztria tekintetében még növekedett is a különbség, tehát az osztrák bérek még távolabb kerültek Magyarországtól, és az, amit ez a kormány művelt és hagyott művelni a forint/euró árfolyammal, az valami egészen elképesztő gazdasági típusú önfeladás. 260 forintos árfolyamról 400 környékére ellavírozni és ott hagyni egészen elképesztő katasztrófa, és a magyar bérkérdés tekintetében a magyarok megtakarításainak kérdése tekintetében is a vegytiszta önfeladás kódja.

Tehát érthetetlen, hogy nincs koncepciója ezen a területen a kormánynak, de most is lehetne segíteni. Egyrészt a kohéziós forrásokat megfelelő európai tárgyalások után a magyarok béreinek fejlesztésére is fel lehetne használni. Létre lehetne hozni még most is azt a magyar munkahelyvédelmi alapot, amelybe becsatornázza ezeket az összegeket bértámogatást kaphatnának azok a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások, akik önerőből nagyon sokszor nem tudnak bért emelni, de minimális segítséggel, és ha a termelékenységük növeléséhez támogatást kapnának, akkor igenis tudnának.

Tehát beszélhetünk itt napestig a minimálbérről, de nem hallottam kormánypárti képviselőt arról beszélni, hogy hogyan segítik a magyar vállalkozásokat ahhoz, hogy béreket tudjanak fejleszteni. Mert a magyar munkahelyek kétharmadát nem a multicégek, a kormány által agyonsimogatott multicégek adják, hanem a magyarok, a magyar kisvállalkozások.

Éppen ezért állok értetlenül az előtt, amiről Ander Balázs barátom már beszélt, hogy a multik által évente kipumpált több ezer milliárdos vagyontömeggel, kifittal, semmit nem akart kezdeni ez a kormány.

(12.10)

Egészen szervilis, önfeladó módon még a globális minimumadónak a globalista koncepciója is nagyobb

terhet róna ezekre a multikra, mint amennyit Magyarország jelenlegi kormánya akart volna. A költségvetésből hiányoznak ezek az összegek; bértámogatási sorról is hiányoznak a magyarok felé, ebből kifolyólag pedig a magyarok béreiből is hiányoznak.

A gazdasági típusú önfeladás magasiskolája az, amit a kormány csinál, amikor egyrészt a vendégmunkásoknak az itteni létét valamifajta adottságnak tekinti. Nem beszél arról, hogy a tragikus méretű népességfogyást nem tudta lassítani ez a kormány semmilyen eszközzel, nem alkalmazott elég hatékony eszközöket ehhez; a kényszerű kivándorlással szemben nem alkalmazott elég hatékony eszközöket, nem tudott elég magyart hazacsábítani Nyugat-Európából, és most úgy adja elő, mintha ez valamilyen vis maior lenne, hogy hát, munkaerőhiány van, vendégmunkásokat kell hozni. Nem igaz, ez nem kötelező, és még a magyar aktivitási rátával is lenne dolog.

De ami a Fidesz-KDNP hozzáállását és nemzeti érzületét vagy annak látszatát jellemzi, az az, hogy külföldi mérgező akkugyárakat, tehát idegen multikat hívnak ide, akik idegen alapanyagból, idegen földön eladott termékeket gyártanak, idegen munkások idehozatalával, egy nagyon mérsékelt adófizetési hajlandóság mellett, szétszennyezve és -mérgezve a magyar földet. Ez hat olyan összetevő, amely egy magára valamit adó nemzetállamban vállalhatatlan lenne, de talán még egyesével is. A helyzet az, hogy a kormánynak most ez a gazdaságpolitikája, ez a gazdaságfilozófiája, és ez az, ami igazából ijesztő.

Muszáj arról is beszélünk, hogy a normális bérek koncepciója felé még így is el lehetne mozdulni, de nem látok olyat, hogy akár a kohéziós források, akár más uniós források tekintetében ez a kormány érdemben tárgyalt volna arról, hogy szerezzünk akár közösségi forrásokat magyarok béreinek az emeléséhez, nem parancsuralmi módon, hanem az amúgy meglévő piaci folyamatokat és cirkulációt egészségesen segítve. Amit látok - és szimbolikusan tartom, egyben felháborítótnak -, az az, hogy a maxi-Dubaj néven elhíresült beruházáshoz 300 milliárdos infrastrukturális támogatást nyújt ez a kormány, a magyarok otthonfelújítási programjához pedig 108 milliárdost; tehát 300 milliárd és 108 milliárd. Ilyen egészségtelen szimbolikájú lépések sorozatát érjük tetten, amikor azt látjuk, hogy a magyarok bérfelvezetését, a magyarok lakhatását nem támogatja kellőképpen ez a kormány, a vendégmunkások áramvonalasított behozatalát, ezt a munkaerőimportot és az akkugyárak importját pedig kiemelt módon támogatja.

És valahogy mindig az utolsó sorba kerül az, hogy Magyarországon ilyen bérekből a szülőföldön való boldogulás nagyon-nagyon sok esetben nehezített pálya vagy egyenesen lehetetlen, és a katasztrófális demográfiai viszonyokra is rányomja a bélyegét az, hogy nagyon sok vágyott gyermek a katasztrófálisan alacsony bérszínvonal miatt nem jöhet világra, és erről végre egyszer őszintén kellene beszélni ebben a parlamentben. Köszönöm a figyelmet. (Ander Balázs *tap-sol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Most megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezér-szónokának.

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Sajnos láthattuk itt az elmúlt percekben ennek a törvényjavaslatnak vagy módosító javaslatnak a tárgyalása kapcsán, hogy milyen az, amikor elszabadulnak itt a Ház falain belül az indulatok, milyen az, amikor az elmúlt több mint harminc év politikai izspabirkózása a felszínre kerül. Nem kell csodálkozni, hogy a magyar társadalom, a magyar bérek jöttányit sem haladtak előre az idő múlásával arányosan, hiszen látjuk, hogy csak az oda-vissza mutogatás megy, immár több mint három évtizede. Azt gondolom, ennek ez a két nagy politikai tömb, amelyik itt most összemérte az erejét, nem is fog tudni semmilyen új lökést adni, nem fog tudni ezen változtatni. Éppen ezért én azt gondolom, hogy végre felnőttünk talán oda, hogy egy újfajta politikai irányba kellene elmozdulni a magyaroknak.

Nézzük meg, hogy ez a tárgyalt törvénymódosító javaslat, amellelt, hogy ilyen vitákat generált és váltott ki, tartalmaz-e esetleg valamilyen támogatható dolgot is. Hál' istennek, látunk benne ilyet is, hiszen az ügyintézés könnyítésére tett javaslatok, azt gondoljuk, elfogadhatók a számunkra is, éppen ezért idézném az idevonatkozó szakaszt: „A munkavédelmi bírság mértékéről és a kiszabására vonatkozó részletes szabályokról, valamint a munkabiztonsági szakvédelem végzésére jogosult személyek nyilvántartásának és továbbképzésének szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározott Munkavédelmi Szakemberek Adatbázisával kapcsolatban az elektronikus ügyintézés a természetes személyek számára is kötelező.” Tehát ez azt jelenti, hogy hál' istennek, tetten érhetjük azt is, hogy van jobbitó szándéka is ennek a törvénymódosító javaslatnak.

Na, de nézzük, hogy mi az, amire viszont nem tért ki. Mert egy nagyon fontos szempontot kifelejtett a kormány a munkavédelemmel kapcsolatban, melynek kapcsán már korántsem tudok ilyen pozitívan beszélni a jelenlegi helyzetről, hiszen meg kell nézni, hogy mondjuk, van-e elég munkavédelmi, munkabiztonsági ellenőr az országban. Sajnos erre a kérdésre egyből meg is tudom adni a választ: nincs, hiszen van olyan vármegye is ebben az országban, ahol egyetlen ilyen szakembert sem lehet felfedezni.

Korábban bedobta a kormány azt a felvetést, hogy növekedni fog a munkavédelmi bírság összege, ami megint csak jól hangzó ígéret, csak ez jelen pillanatban egy elméleti kérdés, ugyebár, ha nincs, aki kiszabja. Sőt, ehhez hozzátenném, hogy nem is feltétlenül a munkavédelmi bírságnak az összegét kellene növelni, hanem talán a munkáltatókra és a munkavállalókra egyaránt kirótt bürokratikus terheket kellene csökkenteni annak érdekében, hogy el lehessen kerülni ezeknek a munkavédelmi bírságoknak a kiszabását is.

2022-ben például 14 ezer munkáltatót ellenőriztek, ami, azt gondolom, hogy helyes, hiszen a folyamatos ellenőrzések tartják a munkáltatókat a jogszabályok betartása mellett, és mintegy 78 százalékuknál - mutatja ez a szám - találtak is sajnos valamiféle szabálytalanságot, úgymint például feketén foglalkoztatás, visszaélés a munka- és pihenőidővel, és a sor még hosszasan folytatható lenne. Csakhogy azt látni, hogy évről évre csökken az ellenőrzések száma, viszonyításképpen az elmúlt 10-12 évben akár a többszörösével is visszaesett ez a szám.

Jól kimutatható tehát, hogy a kormány nem érdekelt abban, hogy fejlessze az ellenőrzéseket, fejlessze a magyar munkavállalók minőségi munkalehetőségeit. Ezzel egyre kiszolgáltatottabbá válnak a magyar dolgozók, hiába lett papíron szigorúbb a rendszer. Ha ezt mi látjuk, akkor nyilván látják a munkáltatók is, és vannak sajnos közülük, akik vissza is élnek ezzel.

A tények alapján tehát a Fidesz gazdasági, munkaügyi politikája neoliberais szemléletű, tehát semmiképpen sem mondható illiberálisnak. Ez azt jelenti, hogy az állam számos, nemzeti szempontból fontos területéről egyszerűen kivonul, magára hagyja a magyar embereket, hadd döntsenek a sorsukról a vadkapitalista rendezési elvek vagy az egyre nagyobb befolyással rendelkező külföldi multik.

A másik vonatkozó része a minimálbér kérdése. Ez a javaslat rejt magában veszélyeket, hiszen ennek értelmében mostantól rendeleti úton is meg lehetne állapítani az aktuális minimálbért, és ez megint a kormánynak könnyítés, ami pedig a kormánynak könnyítés, látjuk, hogy a munkavállalóknak valójában sokszor nehezítést jelent. A gond azzal van, hogy ezek a kormány által kijelölt fórumok nagyjából arról szólnak, hogy fehér abrosz mellett, némi pogácsát és ásványvizet elfogyasztva, bólogató Jánosok próbálják a kormány álláspontját képviselni. Tehát nem érdemi a konzultáció a nagy szakszervezeti konföderációkkal, csupán a látszat kedvéért történnek ezek.

Itt érdemes talán kitérni kicsit azoknak a csoportjára is, akik havi 168 órával még a minimálbért sem tudják megkeresni ma Magyarországon. Ezek nem mások, mint a közfoglalkoztatottak. Én azt gondolom, nagyon helyes, hogy egy segélyalapú társadalomból munkaalapú társadalom lett építve az elmúlt idők folyamán. Csak azt is nagyon fontos lenne leszögezni, hogy a munkáért viszont megfelelő bér is jár, éppen ezért egészen elképesztő, hogy nemhogy a minimálbért nem kapják meg ezek a közfoglalkoztatottak, de még a havi nettó 100 ezer forint jövedelmet sem, ami, ha elkezdünk számolgatni a mai árak és az infláció alakulása mentén, akkor rájöhetünk, hogy nagyjából semmire nem elég.

De van még egy olyan csoport, akiknek szegénytelenesen 2008 óta nem változott a köztisztviselői bértáblája, és csak tavaly december 1-je óta kapják meg a kötelező összeget is mint alapilletményt, ezt a 326 ezer forintot, ami, azt gondolom, szintén nem egy versenyképes bér. Azt gondolom, a hivatalokban dolgozók nem véletlenül állnak fel és mennek el, mondjuk, a piacra

más munkát vállalni. Egész egyszerűen, ha nem fog ez a bértábla növekedni az elkövetkezendő időben, akkor tarthatatlan lesz a helyzet, és működésképtelenek lesznek ezek a hivatalok.

(12.20)

A magyar dolgozónak továbbra sincs sok szava a saját béremelését illetően sem, ami a Mi Hazánk Mozgalom szerint felháborító, hiszen most már gyakorlatilag sereghajtókká váltunk a térségben, gyakorlatilag lassan már Romániában is jobban keresnek, mint Magyarországon, és a magyar emberek, úgy látszik, sajnos nem érdeklik meg még a románoknak szánt fizetési összeget sem. Mi azt gondoljuk, hogy nem igazán fog minket közelebb vinni az európai uniós bérekhez. Sőt, itt előttem szóló képviselőtársaim kitértek már rá, hogy az a mérhetetlen mennyiségű vendégmunkás, amit maguk az elhibázott gazdaságpolitikájukkal ide szeretnének hozni az országba, tovább ront ezeken az esélyeken, sőt, mondjuk úgy, hogy egyszerűen ellehetetleníti ezeket az esélyeket, mivel ez a fajta gazdaságpolitika - a mi számításaink szerint - semmilyen hasznot, semmilyen profitot nem termel Magyarországnak, hiszen látjuk, ahogyan első osztályú termőföldeket gyakorlatilag felélnék, ezáltal átengednek az enyészetnek, hiszen betonmonstrumokat hoznak létre ezeken a földeken, ahol magyar adófizetői pénzen milliárdokkal támogatnak külföldi multikat, amelyek aztán majd harmadik világból érkező vendégmunkásokat fognak itt alkalmazni. A legyártott technológiát természetesen külföldre viszik, ugyanúgy, ahogyan a profitot. De ennél talán már rosszabb is a helyzet, már nemcsak a profitot viszik - hogy a győri Audit tudjam példaként felhozni -, hanem már a törzstőkét is külföldre viszik.

Tehát nem igazán értjük ennek a koncepciónak a lényegét, hogy ezeket a száz- és ezermilliárdokat, amit önök a külföldi multikba öntenek bele, miért nem a magyar vállalkozói szektorra próbálják meg fordítani, miért nem őket próbálják meg segíteni, hiszen látjuk, hogy ebben a rendszerben még van is pénz, csak nem jó helyre megy, nem jó embereket segítenek, nem jó társadalmi réteget vagy egyáltalán talán nem jó kontinensről érkezőket.

Azt is láthattuk, hogy a tavalyi évben a minimálbért és a garantált bérminimumot 16 százalékkal emelték, amiben csak az a szomorú, hogy az infláció mértéke közben meghaladta a 20 százalékot. Tehát itt nem emelésről, hanem még reálérték-követésről sem beszélhettünk. Ez azt vonta maga után, hogy a dolgozók sajnos nemhogy jobban éltek volna, hanem bizony lejjebb kellett adniuk. És lehet látni most már, ha a magyar társadalom szintjeit vizsgáljuk, hogy bizony egy új eladósodási folyamat vette kezdetét, ami azt gondolom, hogy látható volt már a 2010-es évek előtt, hogy hová fog vezetni, ha kormányzati segítség nem érkezik.

A kérdés tehát az, hogy a kormány tervezi-e a minimálbér szintjét az EU-s minimálbér irányelvére tekintettel emelni, vagy továbbra sem lesz semmilyen

érdemi előrelépés a tisztességes mértékű minimálbér irányába. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dócs Dávid képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Varga Ferenc képviselő úrnak, aki az elsőként jelentkezett független képviselő, 15 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az árnyékkormány bér- és munkaügyi árnyékminisztereként engedjek meg, hogy először az elhangzott felszólalásokra reagáljak. *(Nacsa Lőrinc nevetve: Jobbikos!)* Hadd kezdjem a velem szemben itt nevetgélő Nacsa Lőrinc képviselő úrral, aki megint elkezdett visszamutogatni. Az elmúlt két évben már nagyon sokszor tapasztaltam, hogy amikor a fideszeseket sarokba szorítják, akkor általában az utolsó mentsvárunk az, hogy elkezdnek gyurcsányozni, csak a probléma az, hogy önök 14-15 éve kétharmados felhatalmazással, korlátlan hatalommal kormányoznak, lett volna idejük és esélyük rendbe tenni a bér- és munkaügy világát Magyarországon. De valahogyan nem ezt látjuk. És bár elhangzott ma már egyszer, de hadd mondjam el, hogy 2010-ben a magyar minimálbér kétszerese volt a román minimálbérnek. Ezt elmondom újra és újra, ha kell: a magyar minimálbér kétszerese volt a románénak. Ma ott tartunk, hogy Magyarország az Európai Unióban sereghajtó, talán Bulgáriát előzzük meg meg, a románok is lehagytak már minket.

Beszélnünk kell arról is, hogy az elmúlt 14 évben önök hogyan álltak a magyar gazdasághoz, a magyar emberek béréhez. Én azt látom, hogy önök nyomorban tartva próbálták meg a magyar dolgozókat képviselni - idézőjelben -, és kiszolgálták a multikat. Ma pedig már ott tartunk, hogy nemcsak kiszolgálják a multikat, hanem igyekeznek megvenni is őket. Ugye, nemrég hírt, hogy a vejkó meg akarta venni a SPAR-t, aztán nem jött össze.

De azt is el kell hogy mondjam, hogy önök például 2010 óta nem emelték sem a családi pótlékot, sem a nyugdíjminimumot.

Aztán azt is mondja a képviselő úr, hogy soha ennyien nem dolgoztak még az országban, mint most. 14 év korlátlan hatalom után, képviselő úr, ön ki tudja-e jelenteni, hogy ma, aki dolgozik Magyarországon, az meg tud élni a béréből? El tudja-e azt mondani, hogy ma, akinek munkahelye van, annak nem kell hétről hétre vagy hónapról hónapra élni? Én azt látom, hogy önök gyakorlatilag megteremtették a dolgozói szegénységet. Az ország tele van olyan emberekkel, akik családot nevelnek, dolgoznak, és egyszerűen nem tudnak megélni a kereset-fizetésükből.

Aztán beszélnünk kell véleményem szerint az elmúlt évek legnagyobb szegényéről is, arról, hogy önök munkaalapú társadalom helyett vendégmunka-alapú társadalmat építenek. Ennek a körülményeit már elég

sok képviselőtársam elmondta, hogy hogyan zajlik, én hadd mondjam el egy másik vetületét ennek, ez pedig az, hogy mi történik egy vállalatban belül, amikor vendégmunkások érkeznek a vállalathoz. Ugye, profitorientált cégekről beszélünk, tehát számukra nem az az első, hogy most magyar emberről beszélünk vagy harmadik országbeliről, hanem az az első, hogy minél több profitja legyen. Ezt önök nem veszik figyelembe akkor, amikor egy vállalatban belül dolgoznak vendégmunkások és magyar melósok is, ugyanis a vendégmunkások ide dolgozni jönnek, őket lehet túlóráztatni, nekik nincs itt a családjuk, ráadásul szállást és étkezést is kapnak, addig, amíg a magyar dolgozók a szégyenteljesen alacsonyan tartott bérükből fizetik mindezt. Tehát egy vállalatban belül a cég vezetésének a vendégmunkások gyakorlatilag sokkal értékesebb munkaerővé válnak, mint a magyar munkások. És ez már látszódik is, látjuk ezt egyébként a makói Continentalnál, amivel önök, ha jól emlékszem, akkor 2013-ban például stratégiai megállapodást kötöttek; látjuk ezt egyébként Gyöngyösön, Salgótarjánban és az ország különböző pontjain. És mit tesz a kormány? Semmit! Gyakorlatilag tágra nyitotta a kapukat a harmadik országból érkező vendégmunkások előtt.

Szeretnék még reagálni arra is, képviselő úr, hogy ön azt állítja, hogy Dobrev Klára a magyar nemzeti érdekek ellen cselekszik az Európai Unióban. (*Nacsa Lőrinc: Ez így van!*) A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjének szeretném felhívni a figyelmét a tízparancsolat hetedik pontjára. Nem tudom, képviselő úr, megy-e fejből, hogy ez melyik, vagy ezt kihagyta, ez a „Ne lopj!”.

A magyar minimálbér egyébként a második legrosszabb volt 2023-ban az Unióban (*Bányai Gábor: Nem igaz!*), mindössze a bolgár minimálbért előzte meg. (*Bányai Gábor: Nem igaz!*) Ugyan az előző emeléssel önöknek sikerült elérni, hogy a román minimálbér elé kerüljünk, de a román kormány által júliusra ígért emelés után Románia mögé fogunk kerülni ismét. Illetve a 700 eurós lett minimálbér a napi árfolyam-ingadozástól függően a jelenlegi magyar szinttel szinte egyenlő. Érdemi változást tehát a sorrendben nem jelent az előző minimálbér-emelésük, továbbra is a sereghajtók között van Magyarország.

Másfelől sajnos hasonló kép mutatható ki a magyar GDP vagy a termelékenység alakulásáról is az EU-tagállamokhoz viszonyítva. Ahhoz, hogy ne az utolsó helyeken álljunk az Európai Unióban, szükség lenne az európai minimálbér-szabályozás hazai bevezetésére. Na, de nem úgy, ahogyan ezt önök tervezik, hanem a magyar munkavállalók érdekeit szem előtt tartva.

Az Egyensúly Intézetnek negyedévente van egy kutatása, amely azt vizsgálja, hogy a magyaroknak egyéni szinten mekkora összegre lenne szükségük a szűkös, az átlagos szintű, illetve a gondtalan élethez, és a legfrissebb felmérés alapján egy magyarnak saját bevallása szerint havi nettó 250 ezer forintba lenne szüksége a szűkös megélhetéshez. Ezt a szintet sem a nettó minimálbér, sem a garantált bérminimum nem éri el.

A Demokratikus Koalíció és Dobrev Klára nagy sikere (*Derültség a kormánypartok soraiban. - Nacsa Lőrinc: Jobbikos!*), hogy 2022-ben megszületett az EU irányelve az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről. Az árnyékkormány szerint az európai minimálbér-szabályokat úgy kell bevezetni, hogy az a magyar munkavállalók számára a lehető legkedvezőbb legyen. A Demokratikus Koalíció ezért következetesen kiáll az európai minimálbér-szabályozás elveinek érvényesítése, az érdemi szociális párbeszéd visszaállítására és ezzel összhangban a szociáldemokrácia értékeinek megteremtése mellett.

(12.30)

Az uniós minimálbér-irányelv gyakorlati megvalósítása nemcsak a kötelező legkisebb bér összegét érinti, ahogy ezt az Orbán-kormány a benyújtott javaslatban kezeli, hanem az irányelv ennél sokkal több mindent ír elő, például a szociális párbeszédet, a szakszervezetek megerősítését, az érdekképviseletek bevonását a munkavállalókat érintő döntéshozatalba, valamint a munkahelyeken kötött kollektív szerződések számának jelentős növelését is. Ezekről egyetlen szó sem esik a javaslatban. Amit a kormány benyújtott, az gyakorlatilag teljesen alkalmatlan a cél eléréséhez, és sajnos tartalmilag is igen messze van az elvárható minimumtól.

Amikor önök kormányra kerültek, az első lépésük az volt, hogy bekebelezték a médiát, a következő lépésük pedig - amiről sajnos nagyon sokan nem tudnak - az volt, hogy elkezdtek tönkrevágni a szakszervezeteket. Ez pontosan illeszkedik abba a nyomorban tartó bérpolitikába, amit önök folytatnak, hiszen ha Magyarországon lennének erős szakszervezetek, akkor gyakorlatilag a bértárgyalásokon nem egy erős munkáltatói oldallal kellene szembe állnia egy gyenge szakszervezetnek, hanem lehetne normális bértárgyalásokat folytatni, és talán még nőnének is a bérek. De hát, tudjuk, hogy önöknek nem ez az érdekük.

Az árnyékkormány 2023 novemberében bemutatott programjában, valamint a program kiegészítését szolgáló, az európai minimálbér-szabályozás bevezetése akcióterv kidolgozásának, végrehajtásának szempontjából a 2024. január 23-án az árnyékkormány ülésén tárgyalt előterjesztésben konkrét cselekvési terv kidolgozására tettünk javaslatot.

Az árnyékkormány az alábbi cselekvési terv alkalmazását javasolja a szociális partnereknek. A magyarországi minimálbér-szabályozás alapelveit el kell fogadni az EU irányelvének tükrében. A kollektív szerződés lefedettségének növelését célzó ötéves intézkedési csomagot kell kidolgozni. A szakszervezetek működésének megerősítését szolgáló intézkedések, új érdekvédelmi mechanizmus bevezetése az egyik fő cél. A szociális partnerek érdemi bevonásához elengedhetetlen a jogszabályi háttér megteremtése. Az alkotmányban rögzíteni kell a társadalmi párbeszéd garanciáit, és meg kell alkotni a szükséges jogszabályi alapokat. Olyan érdemi érdekegyeztetési

mechanizmus kialakítására van szükség, amely biztosítja a felek szociális párbeszédben való érdekérvényesítését jogszabályi keretek között. A jelenleg működő érdekegyeztetési szinteket pontosítani kell, és vissza kell állítani az érdemi makroszintű érdekegyeztetést. Továbbá szükség van az ágazati szociális párbeszéd jogszabályi megerősítésére, a helyi szintű érdekképviseleti mechanizmussal összehangolva.

Az Európai Unió 27 tagállamából 22 tagállamban van törvényben meghatározott minimálbér. Svédországban, Dániában, Finnországban, Ausztriában és Olaszországban ágazati szintű bérminimumok vannak. Ezekben az országokban a munkavállalók jelentős része szakszervezeti tag, az érdekképviseletnek pedig valódi érdekérvényesítő képessége van.

Az árnyékkormány javaslata a minimálbér összegére és értékállóságának megőrzésére: szerintünk olyan automatikus minimálbér-emelési szabályokra van szükség, amelyek minden munkavállaló számára biztosítják a tisztességes minimálbért. Országos bérmegállapodás, illetve kollektív szerződés ettől csak felfelé szabadna hogy eltérjen. Az árnyékkormány álláspontja szerint a minimálbér minimumát kötelezően a mediánbér 60 százalékához, illetve a bruttó átlagbér 50 százalékához kell igazítani, és a számításoknál mindig a magasabb összeget kell figyelembe venni. Szükségesnek tartjuk a társadalmi minimum számításának kidolgozását a társadalmi partnerek és a tudomány szereplőinek bevonásával. A társadalmi minimum később szintén a minimálbér meghatározásának az alapja lehetne.

A növekvő minimálbérek költségeinek ellensúlyozására adó- és járulékkedvezményrel vagy más módon támogatást kell nyújtani a magyar kis- és középvállalkozásoknak. Ennek módját az érintettekkel egyeztetve kell kidolgozni. Mindenki számára adómentessé tennék a minimálbért, a jelenlegi minimálbér alapján a bruttó átlagbér 50 százalékát használva referenciaértékként. Ezzel a lépéssel a jelenlegi nettó értéket 49 515 forinttal meg lehetne emelni. További lépésként tudományos szakértők bevonásával ki kell számolni a társadalmi minimum összegét.

Reagálva a kormány azon szándékára, hogy csökkentse a különbséget a minimálbér és a garantált bérminimum között, az árnyékkormány vállalja, hogy az európai minimálbér-szabályozás bevezetése mellett fenntartja a garantált bérminimum intézményét, és bevezeti a diplomás-bérminimumot is.

Az európai minimálbér bevezetését természetesen támogatjuk. De a benyújtott javaslat nagymértékben azt a célt szolgálja, hogy a kormány a saját szándékai szerint értelmezze az Európai Unió irányelvét, és a társadalmi egyeztetés látszata mögé bújva a jogharmonizáció törvényi teljesítését igazoltnak láttassa, ezért magát a törvényjavaslatot nem fogjuk támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Ferenc képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra

jelentkezőt nem látok, ezért a további képviselői felszólalások következnek 15 perces időkeretekben. Először megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK képviselőjének.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Néhány dolgot érdemes újra rögzíteni az Országgyűlés jegyzőkönyve számára, azért is, hogy ez a vita, ami most zajlik a minimálbér kapcsán, ne csak szakmai, hanem politikai keretet is kapjon.

Természetesen nem lehet elvitatni, hogy az európai minimálbér bevezetése nagy küzdelem volt az Európai Parlamentben, és abban, hogy ezt sikerült elérni, Dobrev Klárának elvülhetetlen érdemei vannak. Az, hogy a magyar Országgyűlés kénytelen alkalmazkodni ehhez az európai jogharmonizáció kereteiben, azt jelenti, hogy Dobrev Klára érdekérvényesítő képessége olyan erős volt Európában, amely kihat a magyar Országgyűlésre is.

Ezenkívül nagyon fontos megjegyezni, hogy Nacsa Lőrinc képviselőtársam itt próbálkozott néhány érveléssel, de ezek nem nagyon állták ki sem a szakmaiság, sem az igazmondás próbáját. Például azt mondta, hogy devizahitelbe kergette bele a 2002-2010 közötti kormány a magyarokat. Nos, a devizahitelt az első Orbán-kormány vezette be, amikor Járai Zsigmondnak hívták a pénzügyminisztert. Ha nincs a devizahiteles lehetőség, amit az önök kormánya alakított ki, akkor ugyan ki kergetett volna bele bárkit bármibe?

Nagyon fontos az, elhangzott az is, hogy a családi pótlékot utoljára a Gyurcsány-kormány emelte, hogy a minimálbér abban az időben adómentes volt. Aztán nagyon könnyű úgy azt mondani, hogy Magyarországon mennyivel többet dolgoznak vagy mennyit csökken a munkanélküliség, ha mindazokat beleszámolják ebbe, akik elmentek ebből az országból, és most Németországban, Hollandiában, Angliában, Spanyolországban vagy bárhol élnek. Ezeket az embereket önök beleszámolják a munkanélküliségi adatokba, miközben ezek az emberek Magyarországon nem fizetnek adót, nem fizetnek egészségügyi hozzájárulást, nem vásárolnak semmit. Az a baj, az a nemzeti tragédia, amit önök állítottak elő, hogy ezek az emberek nagy valószínűséggel soha többet nem jönnek haza Magyarországra, mert ott inkább megtalálták a számításukat, mint idehaza.

Az egyik legdrámaibb statisztika, amit önök előállítottak az elmúlt években, például egy tavalyi adat: soha ilyen sokan nem vándoroltak ki Magyarországról egy év alatt. Háború, forradalom, teljesen mindegy, hogy mi volt, annyian még sosem hagyták el Magyarországot egy év alatt, mint tavaly.

Arra, hogy milyen Magyarországot építettek önök, van egy másik drámai statisztika is: még soha olyan kevés gyermek nem született Magyarországon, amióta a gyermekek születési számát statisztikákban vezetnek, mint tavaly. A Gyurcsány-kormány legrosszabb évében is több gyermek született, mint az Orbán-kormány legjobb évében. Ez azért sok mindent

jelent! *(Nacsa Lőrinc: Ebben azért nem vagyok biztos!)* Ne kételkedjen, képviselő úr, bárhol utána tud nézni, van ilyen statisztika az interneten. *(Nacsa Lőrinc: Az interneten! És az hiteles?)* Amit mondok, az tökéletesen helytálló.

Úgy is lehet számolni a munkanélküliségi adatokat, hogy jaj, milyen sokan dolgoznak Magyarországon, hogy például csökkentik azt az időtartamot három hónapra, amíg bármiféle segélyre jogosult valami. Ha ez letelt, önök már ki is húzták a statisztikából, pedig nem biztos, hogy talált munkát.

(12.40)

Önök úgy is manipulálják ezt a munkanélküliségi statisztikát, hogy például a legalacsonyabb létszámmal működő cégeket, amelyek ötpercenként szűnnek meg vagy alakulnak, be sem veszik ezeket a statisztikákba, holott például a Covid-járvány idején tízezerszámra szűntek meg ezek a vállalkozások, csak ezek az önök statisztikaiban nem jelennek meg.

Aztán hogy ki hogyan próbálta Magyarországot képviselni, és az emberek számára otthonossá tenni a hazát: 2002-ben 50 százalékos béremeléssel kezdődött a kormányzás, amit például pedagógusok és egészségügyi dolgozók kaptak. 50 százalékos béremeléssel!

Azzal is elő szoktak jönni, hogy milyen sokkal emeltek bizonyos összegeket, béreket és így tovább, és így tovább. Nem ez a kérdés. Az a kérdés, mennyit ér. Ha ehhez hozzáveszem Európa legnagyobb inflációját, akkor ezek a bérek korántsem érnek annyit, mint amit önök mondanak. Ezen logika alapján akár milpengőben is fizethetnének, mert jó sok nulla van a végén, csak éppen egy kiló kenyeret nem lehetett érte kapni.

Nacsa képviselőtársam még azt is szóvá tette, hogy az Európai Parlament megszavazott egy olyan határozatot, amely az Európai Bizottságot perli például a magyarországi uniós pénzek ügyében. Hát ehhez két dolgot szeretnék megjegyezni. Az egyik, hogy ezt az Európai Néppárt megszavazta, az Európai Néppártnak pedig tagja a KDNP. Nem hallom, hogy a KDNP tiltakozott volna az Európai Néppártnál... *(Nacsa Lőrinc: Pedig tiltakozott!)* Akkor lépjenek ki, mert ez egy ilyen rossz brigád, ez az Európai Néppárt, akkor a KDNP nyugodtan fordítson hátat egy ilyen, a magyar nemzeti érdeket eláruló nemzetközi szervezetnek! Egyébként pedig 2006-ban Orbán Viktor volt az, aki egy külföldi látogatását kihasználva arra buzdította az európai döntéshozókat, hogy vegyék el Magyarországtól az uniós forrásokat; más kérdés, hogy ezt nem tették meg, mert Magyarország akkor demokrácia és jogállam volt... *(Derűtség a kormánypartok soraiban.)* Hát ez kétségtelen, mert az... *(Rétvári Bence: Szemkilövetés!)* Ugye, hát egy jelző... *(Nacsa Lőrinc: Le ne szakadjon a plafon!)* Egy mércéje biztosan van *(Rétvári Bence: Lovasroham-demokrácia!)*, egy mércéje biztosan van annak *(Az elnök csenget.)*, hogy Magyarország demokrácia és jogállam volt-e: hogy jött-e például az uniós pénz. *(Nacsa Lőrinc: Ne hazudj, Zsolt! - Rétvári Bence: Attól van demokrácia?! - Az elnök csenget.)*

Ugye, az uniós pénzt akkor adták *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból.)*, most pedig nem adják, azért, mert Magyarország nem jogállam és Magyarországon nincsen demokrácia. *(Nacsa Zsolt: Zsolt, ne hazudj!)* Ez nem igaz? *(Az elnök csenget.)* Ez mind igaz. *(Nacsa Lőrinc: Ne hazudj!)* Azért nem adják a pénzt, ez a hivatalos döntés...

ELNÖK: *(Nacsa Lőrincnek:)* Képviselő úr, egy kis türelmet kérek.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Mert Magyarország nem demokrácia és nem jogállam, ez a hivatalos döntés.

Ezenkívül azt is szeretném még elmondani... *(Rétvári Bence: Ezt hol is döntötték el?!)* Tessék? *(Rétvári Bence: Ki döntötte el?!)* Ki döntötte el?

ELNÖK: Államtitkár úr! *(Rétvári Bence: Elnézést!)*

GRÉCZY ZSOLT (DK): Az Európai Unió döntötte el, amelynek Magyarország a tagja. Tehát ha az Európai Unió így dönt, és ezért nem jön a pénz, önök hiába magyarázzák azt, hogy az Európai Unió a hibás, ezt nehéz lesz elmagyarázni annak az önkormányzatnak, annak a magyar cégnek, amely számolt azzal, hogy ez az uniós forrás meg fog érkezni. Ennek meg a felelőtlen gazdálkodásuknak az az eredménye többek között, hogy az első három hónapban - talán tegnapi adat - a költségvetési hiány tervezett összegének több mint a 90 százalékát sikerült már megtermelni. Ez az önök gazdaságpolitikájának az eredménye. Ma itt tartunk.

Ezenkívül még az is elhangzott szokás szerint, amikor már végképp nincsen érv; látjuk azt, hogy itt van Magyarország minden idők legnagyobb költségvetési hiánya, itt van Magyarország minden idők legnagyobb államadóssága, 60 ezer milliárd forintról beszélünk. 2010-ben 20 ezer milliárd volt, most 60 ezer! 40 ezer milliárd forintot tettek önök hozzá a magyar államadóssághoz úgy, hogy az első, a Covid előtti években totális pénzbőségben fürdött a kormány, mert konjunktúra volt a világban, és érkeztek az uniós források. *(Rétvári Bence: Emlékszem, akkor is a csőd szélén állt az ország szerintük! Most már pénzben dúskálás, akkor csőd szélé!)* Most 40 ezer milliárd forinttal nagyobb a magyar államadósság, mint 2010-ben volt.

Egyébként pedig 2002 és '10 között nemcsak jöttek az uniós források, mert Magyarország demokrácia és jogállam volt *(Derűtség a kormánypartok soraiban.)*, hanem felújítottak több száz iskolát *(Varga Gábor: Aha! - Rétvári Bence: Bezártak!)*, orvosi rendelőket, hat új egyetemi központ épült. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Az elnök csenget.)* Akkor építették az első magyarországi széléróműveket, amelyeket önök egyébként azóta is üldöznek. *(Nacsa Lőrinc: Ott vannak egy helyben!)* Akkor érkezett a Mercedes gyár Magyarországra. Nem a poklok pokla volt 2010 előtt Magyarországon, hanem egy gyarapodó ország volt *(Rétvári Bence: A választók*

nem így látták!), amelyben 2009-ben egy gazdasági világválság igen sok kárt okozott.

De amit önök itt 14 év kétharmad, totális hatalom és rendkívüli állapot kihirdetése és háborús vészhelyzet kihirdetése mellett elértek, az annyi, hogy soha ekkora nem volt a költségvetési hiány, soha ekkora nem volt az államadósság, nem születnek meg a magyar gyerekek, az emberek kivándorolnak - ez az önök gazdaságpolitikájának és társadalompolitikájának a totális sikertelensége. És egyébként én tudom, hogy rendkívül kellemetlen ezt önöknek hallani, de 2010-ben a román minimálbér a fele volt a magyar minimálbérnek, most pedig a román minimálbér veri a magyar minimálbért. *(Nagy Bálint: Ez nem igaz! Fordítva van! Ez nem így van!)* Ez az önök legnagyobb, egyik legnagyobb szégyene.

Nagyon nehéz úgy nemzeti büszkeséget hirdetni, hogy közben gyakorlatilag Magyarországot mindenki minden szinten lehagyja. *(Rétvári Bence: Boldog névnapot!)* Tessék? *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, még egyszer figyelmeztetem. *(Rétvári Bence: Bocsnat, elnézést!)*

GRÉCZY ZSOLT (DK): Én megértem ezt az aggodást, mert időnként rossz önöknek szembesülniük azzal, hogy valakik máshogy éltek és máshogy gondolkodnak erről az országról, mint ahogy önök gondolkodnak, és lehet más a véleményük akár egy előző kormány teljesítményéről.

Szerintem tehát nyugodtan legyenek büszkék arra, hogy Dobrev Klára kiharcolta az európai minimálbért, legyenek önök is büszkék arra, hogy hátha ez növelni fogja a magyarországi minimálbért is, és azt kell hogy mondjam, hogy ebben a helyzetben a magyar Országgyűlésnek az a dolga, hogy támogassa azt, amit a Demokratikus Koalíció elért a nemzetközi szinten. Köszönöm szépen. *(Varga Ferenc tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő képviselői hozzászóló Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője. *(Nacsa Lőrinc: Gyurcsányista!)*

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Látom, Nacsa képviselő úr izgalmi állapotba került itt az egy órája és 15 perce tartó vita során - hozzá is lesz néhány gondolatom.

Hát, aki itt követi ezt a hosszú nyúló vitát, az láthatja, én azt gondolom, hogy bizonyos politikai szereplőknek és politikai oldalaknak, politikai pártoknak mi a fontos, és mi az, ami egyáltalán nem fontos, tisztelt Nacsa képviselő úr. Alapvetően itt politikai kampánybeszédet hallhatunk, és azóta néhány üdítő kivételt leszámítva azt látjuk, hogy a 2010 óta gyalázatos eredménnyel kormányzó kormánynak a képviselői, illetve a 2010 előtt szintén gyalázatos módon kormányzó balliberális oldal egykori prominensei egymást kárhozzatják, és különböző átkokat szórnak egymásra.

Tisztelt Nacsa Képviselő Úr! Ez a törvényjavaslat az európai minimálberről, a munkabékekről, a munkavédelemről szól, arról szól, hogy egyébként az önök gyalázatos kormányzásának a hatására több százezer ember elment ebből az országból, és ön felszólalt itt a kormányoldal vezérszónokaként, és - figyeltem az időt - öt percen keresztül mással sem volt elfoglalva, mint Gyurcsány Ferencsel és a DK-val. Önnek nem voltak fontosak a magyar munkavállalókat érintő sérelmek, igazából az önök által beterjesztett törvényjavaslat sem fontos, ön öt percen keresztül gyurcsányozott, majd bizonyos megszakításokkal folytatta ezt, és az elnök úrnak kellett figyelmeztetnie, hogy legyen oly drága, és beszéljen egy kicsit a törvényjavaslatról is. Ez egészen elfogadhatatlan, de egyébként nagyon jól tükrözi a valóságot, a magyar politikai elitnek a magatartását, a mai politikai elitnek a magatartását.

Tisztelt Nacsa Képviselő Úr! Én azt gondolom, hogy hosszan és joggal lehet kritizálni a 2010 előtti kormányokat, de önök 14 éve kétharmaddal kormányoznak, a hatásait látjuk sajnos: több százezer ember, több százezer fiatal ment el Magyarországról kényszerűségből, és ez valóban a legsúlyosabb nemzeti tragédia. Ez a legsúlyosabb nemzeti kihívás most, hogy ezeknek az embereknek megadjuk a lehetőséget, hogy valamilyen módon vissza tudjanak térni Magyarországra.

Tisztelt Képviselő Úr! Az önök kormánya nemzetinek hazudja magát, és látható, hogy miután elüldöznek, százezerrel elüldöztek magyarokat az országból, most százezerszámra idegen vendégmunkásokkal akarják ezeket az elvándorolt magyarokat pótolni. Én azt gondolom, hogy teljesen világos lehet mindenki számára, hogy egy valóban nemzeti kormány nem így cselekszik, egy valóban nemzeti kormány politikájának nem ez a hatása. Nos, de a mai vitán, az elhúzódo vita során szinte alig esett szó a törvényjavaslat egy fontos részéről, a munkavédelem kérdéséről.

Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Kormányparti Képviselőtársaim! Az önök iparpolitikájának és beruházási politikájának a hatásairól szeretnék néhány mondatban beszélni. Ugye, pontosan tudjuk azt, hogy önök nemcsak százezerszámra hívják az idegen vendégmunkásokat, de százmilliárdokkal csalogatják ide az idegen cégeket, amelyek jellemzően egyébként felhasználják a természeti kincseinket, a profitot pedig kiviszik az országból, és semmibe veszik a munkavállalók biztonságát. Néhány konkrétumot szeretnék idézni.

2021 júniusában a komáromi akkumulátorgyárban három munkás azért lett rosszul és került kórházba, mert megfelelő védőfelszerelés nélkül kellett kiönteniük a hibás akkumulátorcellák tárolására használt vizes tartályokat - ugye, ebben a vízben súlyosan rákkeltő és mérgező anyagok szabadultak fel.

(12.50)

Még néhány példa. 2022 januárjában szintén a komáromi gyárban történt, hogy 14 dolgozó lett rosszul, miután kigyulladt a gyártósor, és mérgező anyagok kerültek a levegőbe. A dolgozók jelezték a

műszakvezetőnek, hogy erős, szúrós, fojtó szagot éreznek, de utasították őket, hogy maradjanak bent. Később a kormányhivatal ellenőreinek beszámoltak a dolgozók, hogy bent maradtak, amíg rosszul nem lettek, nehézlégzésről, torokkaparásról, szem- és szájszárazságról, szédülésről, hányásról számoltak be. A levegőben hidrogén-cianid és ammónia volt kimutatható.

2022. április, a komáromi gyárban szintén 48 munkás szervezetében mutattak ki nikkelt. A gyár ennek ellenére öt esetet jelentett csak. Több munkás szervezetében metanolt, alumíniumot, krómot, kobaltot is találtak.

2022. augusztus, szintén az önök által milliárdokkal támogatott SungEel nevű cégnek a szigetszentmiklósi telephelyén veszélyeztettek dolgozókat, szintén a kormányhivatal jelentéséből olvasok. A dolgozókat veszélyeztette, a dolgozók egészségét és testi épségét, 18 munkavállaló esetében a munkahelyi légtérszennyezettség jelentősen meghaladta a megengedett határértéket, több mint egy hónapon át fokozott expozíciónak voltak kitéve. A veszélyes anyagok pontos nevét kitarták egyébként a nyilvánosságra került anyagokból, de azt láthatjuk, azt olvashatjuk, hogy rákkeltő anyagokkal veszélyeztették a munkavállalókat.

Még egy utolsó példa: 2023 júniusában Iváncsán 12 dolgozó lett rosszul. A beruházó nem jelentette be, hogy rákkeltő anyagokkal is dolgoznak a munkavállalók. Még annyit említenék, hogy 2023 márciusában a SungEel bátonyterenyi cégében még a kormányhivatal munkavállalói is rosszul lettek, a kormányhivatal ellenőrei is rosszul lettek, amikor kimentek egyébként egy munkavédelmi ellenőrzésre.

Tisztelt Kormánypartí Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Önök ezeknek az akkumulátorgyártó cégeknek, akkumulátoripari cégeknek több mint 600 milliárdos közvetlen állami támogatást adtak, és több mint 600 milliárddal még infrastruktúrát is építenek ezeknek a cégeknek, miközben egyébként jól látható, hogy sorozatosak a botrányok, a robbanások, a tüzesetek, a szennyezések, és sorozatban jelezte egyébként a kormányhivatal rengeteg határozata, hogy ezeknél a cégeknél nagyon sokszor semmibe vették a munkavállalók biztonságát.

Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyébként hosszasan, órákon keresztül lehetne sajnos sorolni a példákat. Azért hoztam ilyen példákat egészen 2021 júniusától, hogy láthatóvá váljon az a magyar közvélemény számára - bár azt gondolom, hogy a legtöbb magyar ember erről már olvasott és tudja -, hogy hosszú idő telt el úgy, hogy igazából neveléses bírságokkal a hatóságok nem tudták ezeket az önök által idecsábított és százmilliárdokkal kitömött idegen cégeket jobb belátásra téríteni. Most beszélnek arról, hogy megemelkednek a munkavédelmi bírságok, de ezeket vessük össze azokkal a hatalmas összegekkel, amelyekkel önök támogatják ezeket a cégeket. Ugye, csak ennél a SungEel nevű akkumulátorfeldolgozó cégnél, az egyik üzemnél 100 millióra rúgott a sorozatos jogszabálysértések miatti bírságoknak az összege, de

körülbelül 2,5 milliárdos állami támogatást adtak ennek a cégnek.

Mi folyamatosan terjesztjük be azokat az indítványokat, tisztelt képviselőtársaim, hogy valójában a profithoz, a bevételhez mérhető legyen az ilyen esetekben a kiszabható bírságnak a mértéke, ezeket a javaslatokat önök leszavazzák. Ugye, egy ilyen intézkedés adna valódi védelmet a munkavállalóknak, hogyha folyamatos a jogszabálysértés, a munkavállalók egészségét veszélyeztető cégek valóban egy számukra anyagiakban is fájdalmas bírságot kapnának.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, magyarázza meg, hogy miért szavazzák le az erre vonatkozó javaslatunkat, és ha már önök nem terjesztenek be ilyen javaslatokat, miért nem engedik, hogy mi az Országgyűlés elé hozzunk ilyen javaslatokat, és valóban a hatóságok kezében egy használható és érdemi eszköz legyen, hogy a jogsértő, a munkavállalók egészségét és életét veszélyeztető cégeket meg lehessen regulálni.

Miért nem fogadják el azt a javaslatunkat, ami ismét ott van az Országgyűlés előtt, hogy ha folyamatos jogsértésen kapnak egy céget, akkor ne néhány száz milliós bírsággal lehessen sújtani őket, hanem végleg be lehessen zárni az ilyen cégeket, amelyeket nem lehet egyébként hatósági szóval sem szabályos működésre bírni. Be kell zárni ezeket a cégeket, és vissza kell követelni azokat a hatalmas összegeket, azokat a milliárdokat, tízmilliárdokat, összességében százmilliárdokat, amit ezek az idegen szennyező cégek kapnak. Nagyon kérem, tisztelt államtitkár úr, adjon magyarázatot arra, hogy miért utasítják el ezeket a javaslatokat, és amikor a magyar munkavállalók biztonsága és egészsége forog kockán, akkor miért az idegen cégek érdekében járnak el, miért az idegen cégek érdekében politizálnak.

Még egy dologra szeretnék utalni, tisztelt államtitkár urak, tisztelt képviselőtársaim. Korábban, már múlt év végén is jeleztem azt egyébként, és felhívtam a figyelmet arra, hogy rendszerszintű problémák vannak ezeknél az ipari szereplőknél, akkumulátoripari cégeknél, ugye, messze nem csak munkavállalói oldalról értelmezhető problémák. Ezt egyébként megerősítette Kaderják Péter is, aki a Fidesz politikusa, és egyébként az Akkumulátor Szövetség vezetője, és ő is világosan kimondta, hogy ezekről a súlyos kérdésekről őszintén kell beszélni. Erre önök nem adnak lehetőséget. Én kértem egyébként Szijjártó miniszter urat is, hogy a kormány ne maradjon távol, adjon lehetőséget arra, hogy egy olyan bizottsági ülést tartsunk, ahol ezekre a kérdésekre és egyébként a különböző szennyezésekre, minden egyéb másra, ezzel az akkumulátorstratégiával kapcsolatos kérdésekre választ kapunk. Akkor nyilvánosan ígéretet tett Szijjártó miniszter úr. Nos, azóta sem voltak sikeresek ezek az előkészületek.

Jövő hét keddre, 16-ára összehívtam a Fenntartható Fejlődés Bizottsága ülését, meghívást kapott minden érintett minisztérium, meghívást kaptak hatósági személyek, az Akkumulátor Szövetség, a különböző zöldszervezetek. Utóbbiak egyébként jelezték is,

hogy ott lesznek az ülésen, de néma maradt valamennyi minisztérium, valamennyi politikai szereplő.

Kérem az önök közbenjárását, illetve várom is a tájékoztatásukat, hogy hajlandó-e végre egy ilyen rendszerszintű problémát is itt is említve a kormány végre ezekkel a súlyos kérdésekkel szembenézni, választ adni erre, és végre cselekedni annak érdekében, hogy a magyar emberek, a magyar munkavállalók biztonságát meg lehessen óvni. Köszönöm előre is, ha ezekre a kérdésekre is kapunk választ. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik, 15 perces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzük, ki mit kínál! Tökéletesen igaza van képviselőtársamnak abban, hogy itt egyfajta ilyen kampánycsatározás folyt, hiszen a bülbülszavú kaviárbaloldal, amelyik igenis elárulta a magyar dolgozókat és a hazai munkavállalói érdekvédelmet, csak egy pajzsként tartja maga elé *(Arató Gergely közbeszól.)*, ugyanazt kínálja, mint a bülbülszavú NER, amelyik a nemzeti szuverenitást tartja saját maga elé pajzsként. De mindannyian ugyanazt kínálják, ez a portéka pedig nem más, mint a bérvisszafogásnak a hibás és velejéig romlott neoliberalis felfogása.

Ezzel ellentétben a Jobbik egy egészen más logikát követ ebben a kérdéskörben is. Ez nem más, mint a bérunió. 2017. március 14-én itt, Budapesten nyolc közép-európai ország képviselői írták alá azt az európai uniós kezdeményezést, amely pontosan arról szólt, hogy ezt a gyarmati állapotot, amelyik nemcsak minket, de leginkább sajnos most már azt ki tudjuk mondani, meg tudjuk keserűen állapítani, hogy az összes térségbeli ország közül most már minket érint a legrosszabbul, szóval, hogy ezt a gyarmati állapotot valahogyan változtassuk meg az Európai Unión belül, mert az a hatalmas bérszakadék, amivel itt előző felszólalásomban utaltam is egyébként az egy órára jutó munkaerődíjra, bérköltségre, tehát ez a Magyarországon számított 10 euró versus európai uniós 30 eurós átlag, ezzel valamit kezdeni kellene, mert az az elvándorlási folyamat, amelyik tart, amelyik beindult, amelyik felgyorsult, amelyik ahhoz vezetett, hogy 700 ezer vagy 1 millió honfitársunk hagyta el a hazáját, ahelyett, hogy itt boldogulna, máshol keresi a családjá és saját maga számára a boldogságot, ez hovatovább katasztrófát fog okozni. Ezt valóban csak úgy lehetne megállítani, hogyha ezt a neoliberális és nagyon kártékony felfogást félretennék, és elindulna egy érdemi bérfelzárkóztatás Magyarországon is.

Ezt nem tapasztaljuk, viszont ha önök, a kormányzati oldal azt látja, hogy ily módon szavaznak a lábukkal a honfitársaink, erre a válasz nem az, hogy érdemi intézkedéseket tennének, hanem gyakorlatilag zöld lámpát adnak a NER-közeli munkaerő-közvetítő, munkaerő-kölcsönző cégeknek, akik aztán

hozzák be a Fülöp-szigetéről meg a fene tudja, hogy honnét, a világ más tájairól, a harmadik világból azokat a valóban nyomorúságos sorsú munkavállalókat, akik szintén a globális kapitalizmusnak az áldozatai.

Nézzünk azért néhány számot! Miről beszélek? És ha már munkavédelemről van szó, a munkavállalók védelméről, akkor ezeket a statisztikai számokat mindig idézzük fel és hivatkozunk ezekre. Kis János, magyar gyári munkás 1856 órát dolgozik a statisztikák szerint éves viszonylatban. Ez 40 esztendő alatt 73-74 ezer órát jelent. Nézzük meg, hogy ezzel szemben, mondjuk, akkor Jean Petit, francia gyári munkás, a maga éves 1578 órájával 40 év alatt mennyit dolgozik: 63 ezer órát.

(13.00)

Iszonyatos a különbség! Iszonyatos a különbség, és ez meg is látszik egyébként a népegészségügyi, mortalitási adatainkban.

Egy átlagos magyar munkavállaló 61,5 évet tölthet el egészségben, aztán jön a lejtmenet, amelyben azzal is szembesülhet, hogy fogják, és elveszítve a munkaképességét, kirakják végkielégítés nélkül, mehet az egzisztenciális vágóhídra. *(Dr. Fónagy János közbeszól.)* De bizony így van, sajnos, sajnos ez a helyzet Magyarországon. Ha ezt a 278 órát nézzük éves viszonylatban, ez azt jelenti, hogy 8 órás munkanappal kalkulálva 35 órával többet dolgozik egy magyar munkavállaló.

Mit jelent ez? Azt, hogy a magyar munkavállalók, a magyar dolgozók tudnak, szeretnek és akarnak is dolgozni. Viszont ehhez mérten abszolút nincsenek megbecsülve, nincsenek megfizetve, és ez vezetett el ahhoz az állapothoz, amely szerint mostanra - egy egész friss felmérés ezt mondja ki - száz fiatalból hat gondolja úgy, hogy egészen biztosan itt marad Magyarországon, és itt fogja leélni az életét. A többiek viszont lehet, hogy elhagyják a hazájukat, és azt az európai átlagbért majd Nyugaton fogják megkeresni, amit egyébként itt kellene hogy megkapjanak a becsülettel végzett kemény munkájukért.

Nos, emlékszünk még arra, hogy a kormányzati plakátok mit harsogtak? Ha Magyarországra jössz, akkor nem veheted el a magyarok munkáját. Viszont az a helyzet, hogy elveszik a magyarok munkáját, letörlik a magyar dolgozók béreit, és előbb vagy utóbb, de azt a kulturális egységet is meg fogják bontani, hogy ha minden így megy tovább, és ez a betelepítési vagy lecserélési folyamat a tervek szerint zajlik, akkor előbb-utóbb eljuthatunk majd olyan állapotokhoz, mint amit e vonatkozásban, mondjuk, Németországban tapasztalunk, csak sokkal-sokkal nyomorúságosabb bérvisszafogások közt. Erre mondunk mi egy határozott nemet.

Ha munkavállalói érdekvédelemről van szó, akkor ezért hozzuk fel mindig, hogy ezek a viszonyok, ezek a körülmények vezetnek el ahhoz, hogy mondjuk, a magyar férfiak 38 százaléka meg sem éli azt, hogy a nyugdíjból akár csak egy percet is élvezni tudjon, mert munkából egyenesen mehet a temetőbe. Ez az a neoliberális

és végtelenül szociopata hozzáállás, ami mondjuk, egy-egy üzemi vezetővel azt mondatta ki, hogy két év múlva nem akar magyar szót hallani az üzemcsarnokban. Ez az a szociopata, neoliberális hozzáállás, amely azt mondta, jöjjenek csak, ugye, a migránsmunkások, mert ők többet túlóráznak, és nincsenek kölykeik. Erre kell szerintem egy magát nemzetinek nevező kormányzatnak határozott nemet mondania, és mindenáron elérni azt, hogy a fiatalok itt találhassák meg a boldogulásukat.

Ez a boldogulás, amiről előbb beszéltem, nem lenne más, mint ennek a bérunióknak a kiharcolása az európai tagállamok viszonylatában is. De Magyarországon belül is, hiszen ha megvizsgáljuk az egyes régiókat, amire egyébként mindig szoktam hivatkozni, a saját szűkebb pátriámra is, a Dél-Dunántúlra, azon belül pedig annak aztán az igazi periferiájára, Dél-Somogyra, Dél-Baranyára, ahol hajmeresztő állapotokkal találkozhatunk, és ha megnézzük az önkéntes által szolgáltatott statisztikai adatokat, akkor azt látjuk, hogy iszonyatos a lemaradás a bérek tekintetében, mondjuk, az ilyen régiók, az ilyen vidékek és mondjuk, a főváros vagy néhány szerencsésebb nyugat-magyarországi vagy központi régió között. Ezen kellene munkálkodni.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Elhallgatjuk egyébként itt, szórakozunk is talán még rajta kicsit, mármint a vitát a baloldal és a kormánypártok között, csak amikor szembejön a magyar valóság, amellyel ott találkozunk a saját választókörzeteinkben, akkor teljes mértékben elszomorodunk, és teljes mértékben azt mondjuk, hogy ebből elég kellene hogy legyen, hiszen államtitkár úr, miniszterhelyettes úr, önként is ismerik ezeket a statisztikákat, nem véletlenül nem adják ki.

Nagyon szeretném, hogy ha legalább itt a zárszóban arra válaszolna, amit kétszer is megkérdeztem önöktől írásban, ön pedig a munka.hu oldalra irányított, hogy tájékozódjak onnét, mégis mennyi migránsmunkás van Somogy megyében. Az a helyzet, hogy a munka.hu megyei aloldalai feltöltés alatt vannak, onnét érdemi információhoz nem juthatunk. Viszont amire Z. Kárpát Dániel is ott a helyszínen sajtótájékoztatón utalt, teljes mértékben elfogadhatatlan, hogy egy négyezres kisvárosban több száz távol-keleti olcsó ázsiai migránsmunkást telepítsenek, megvalósítva egyébként azt a forgatókönyvet, amit előbb is elmondtam, tehát a lecserélés és a bérletörés végtelenül káros neoliberális forgatókönyvét. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat. Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik a Jobbik-képviselőcsoportból. Parancsoljon, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megígérem, hogy én nem hajmeresztő

dolgokról fogok beszélni, de annál fontosabb az, hogy a kormánypárti képviselők gondolkodását egy kicsit helyre tegyük, hiszen egymás után többen kezdik fetisizálni a GDP-t, és mindig a magyar GDP-adatról beszélnek, elhallgatva azt a tényt, hogy a magyar GDP-adat a rettenetesen magyar alacsony fizetések mellett ekkora, és leginkább a Magyarországon dolgozó multicégek teljesítményének köszönhető, és ez óriási probléma.

Óriási probléma a multik profitszivattyúja is, tehát hogy ezermilliárdos nagyságrendben viszik ki a hasznot Magyarországról, mert ez a kormány nem adóztatja őket rendesen. Már szóba került a kormány neoliberális hozzáállása. Ezt a neoliberális hozzáállást érjük tetten a GDP-adatok tekintetében is.

Szeretnénk eloszlatni a kételyeket. A kolontári vörösiszap-katasztrófa után a rendbételti munkálatok, a környezet rekultivációja önkéntes szerint mit csinált a GDP-vel? Megmondom: növelte a GDP-adatot. Önkéntes szerint egy országban, ahol rettenetesen rossz a közbiztonság, emiatt több rendőrt kell kivezélni az utcákra, több börtönt kell építeni, többet kell költenie erre az egész hálózatra, önkéntes szerint mit csinál a GDP-vel? Mindezek a folyamatok növelik a GDP-t. Ahol a kábítószer-kereskedelem volumene nő, ezért azt nagyobb anyagi erőforrások rááldozásával kell üldözni, megint csak kimutatható módon növelik a GDP-t ezek a tételek.

Az a nemzetközi fegyverkezési verseny, amely az utóbbi évtizedekben tetten érhető, mind-mind növelik azt a GDP-adatot, amely a társadalmi jólét szintjén nem biztos, hogy az egyes polgárra nézve bármi pozitívát kimutathatna. Itt is megjegyezhetnénk, hogy mondjuk az otthoni gyermekgondozás vagy éppen a nagyon-nagyon fontos önkéntes szociális munka viszont nem jelenik meg a GDP mérésében, tehát amikor önkéntes vegytisztán neoliberális megközelítéssel csak a GDP-adatra hivatkoznak, nagyon rossz úton járnak.

Tudom, hogy a kormány viszonya a Magyar Nemzeti Bankkal most nem éppen a legnyugodtabb, és hogy egy óriási kardsörtetés zajlik ezen a területen, de szeretném a figyelmükbe ajánlani, hogy a Magyar Nemzeti Bank megjelentetett 2024-ben egy fenntarthatósági szempontrendszerű mérési reformról szóló, ha úgy tetszik, vitairatot - egy másik kiadványának „Globális vitairat” a címe -, ajánlom figyelmükbe, mert itt olyan tételek jelennek meg a mérési skálán, amelyek valódi emberek valódi problémáiról szólnak. Sokkal inkább ezekre kellene hivatkozniuk egy parlamenti vitában. Önmagában egy GDP-adat, mint említettem, a bűnözés magas fokától, a környezetszennyezésnek a rekultivációs kötelezettségétől, számtalan egyéb dologtól növekedhet, attól is, ha az idegen multik nagyon sok akkumulátort gyártanak Magyarországon, amit aztán külföldön adnak el, itt pedig nem fizetnek elegendő mennyiségű adót utána. Ezek mind-mind tudják növelni a GDP-t. De amikor önkéntes erre hivatkoznak, akkor az azt jelenti, hogy nem a polgárok jóléte az elsődleges szempontjuk, hanem a multinacionális cégek érdeke.

Ezért kérem azt, hogy bár a GDP-t elfelejteni, leváltani nem lehet jelen pillanatban, tehát nem jelent meg ennek érdemi és mérhető riválisa még a világpiacra, csak ilyen kiegészítő mutatói, legalább ezeket a kiegészítő elemeket használják, és vegyenek figyelembe egy olyan fenntarthatósági szempontrendszer, amelynek a mérési reformja elvezethet oda, hogy ebben a parlamentben valódi emberek valódi problémáiról legyen szó. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdézem miniszterhelyettes, államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, parancsoljon, Fónagy János miniszterhelyettes úré a szó.

(13.10)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót és a lehetőséget. Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy emlékeztető mondattal kezdjem, nevezetesen azzal, hogy az előterjesztett törvényjavaslat az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérek-ről és ehhez kapcsolódó európai parlamenti és tanácsi irányelvek hazai jogrendszerbe való beépítéséről szól. Ezt azért mondom, mert a lehetőséggel élve számos képviselőtársam számos más, egyébként nagyon fontos témát említett.

Előjáróban szeretnék köszönetet mondani azoknak a jelen lévő és az időközben eltávozott képviselőtársaimnak, akik érdemi hozzászólással segítettek a parlament munkáját. A magam részéről külön is szeretném megemlíteni, bár nincs jelen, hogy Dobrev Klára európai parlamenti képviselő asszony ebben a ciklusban először tisztelte meg hozzászólásával a parlamentet, jelezve ezzel azt, hogy megindult a kampány, és a felszólalását kísérő érzelmi kitöréseket ennek a kampányindításnak vagy képviselőtársaim kialvatlanságának minősítem, de maradjunk inkább a kampányindításnál.

Előre elnézést kérek, nagyon szerteágazó volt a vita, mert bár igyekszem részben egyes kérdésekre összefoglalva válaszolni, mégis előre elnézést kérek, ha valami kimarad.

Magával a jogszabállyal kapcsolatban konkrét normamódosító javaslat nem érkezett. *(Arató Gergely: Mert ez általános vita, azért!)* Elvi hozzászólások, kifogások és ezt színesítő szakmai mondatok természetesen elhangzottak, de magához a konkrét normaszöveghez legalábbis én nem hallottam módosítót. Igyekeztem követni a hozzászóló kollégák észrevételeit, de nem hangzott el más.

Talán a legtöbb hozzászólás, észrevétel és kritika általában a bérszínvonallal, javadalmazással kapcsolatban hangzott el. Tudom, hogy az adatok

nem ismeretlenek a jelenlévők előtt, de engedjék meg, hogy a lehető legkevesebb érzelmi töltöttséggel ezeket elmondjam. Ezt a mondatot azért tartom fontosnak, mert képviselőként tudom, hogy a hozzászólóknak esetenként életkoruk miatt sem volt lehetőségük, de meg kell mondanom, sem őket, sem képviselőiket az elmúlt évtizedekben, mondjuk, Ózd nyomortanyáin, Cserdalápán vagy Hétesben nem nagyon láttam. *(Ander Balázs: Én voltam!)* Volt, aki ott volt, de kérem, higgyék el, hogy amikor önök, megint mondom, kampányindulatoktól hevítve, nyomorról és más egyéb népi dologról beszélnek, azért az messze van, hála az istennek és hála a magyar nép elmúlt évtizedekben végzett munkájának, messze van attól, ami Magyarországon a korábbi évtizedekben nyomorként fellelhető volt.

Annak kapcsán, hogy a nemzetközi összehasonlító példákban talán Ander képviselőtársam utoljára Franciaországot említette, nem állom meg, hogy emlékeztetőül elmondjam: egy társadalom jelenlegi pozíciójának megítélésénél azért azt, kérem, ne hagyjuk figyelmen kívül, hogy Franciaország az első és a második világháborút győztes hatalomként fejezte be, mi meg vesztésként. Évszázados hátrányokat mind a mai napig megérzünk. Ha nem tudunk ezzel a stílussal és hangnemmél szakítani, amelynek itt ma tanúi voltunk, akkor azt kell mondanom, sajnos a nagyon közelben lévő hasonló tragédiákra és nagy katarziszokra sem tudunk sem felkészülni, sem egységesen felállni. *(Tasó László tapsol.)*

Ma akármilyen az ellenzéki pártok megítélése, azt önök sem tagadhatják, de nem is tagadják, hogy ma közel egymillióval többen dolgoznak Magyarországon, mint 2010 előtt, tehát a baloldali kormányok idején. 2023-ban a foglalkoztatottak száma 4 724 000 volt, 2009-ben pedig 3 747 000-en dolgoztak. Tudom, hogy ezek a nagy számok nagyon sok mindent eltakarnak, de ez közel egymillióval több foglalkoztatott, egymillióval több a családját valamilyen jövedelemszinten biztonságban tudó ember.

Kérem, ne felejtjük el 2024-ben sem, hogy ma már sajnos a Covid után, a közelünkben dúló háború megélése mellett természetesen a társadalom veszélyérzete más felé fordul. De 2010-et követően sok éven keresztül minden közvélemény-kutatás azt mutatta, hogy a társadalom legnagyobb félelme a munkanélküliség *(Arató Gergely: És ez most megint így van, államtitkár úr!)*, és ezért a foglalkoztatást én személy szerint is és meggyőződésem, hogy az általam képviselt kormány is alapvetően, elsődlegesen fontosnak tartja. Ezzel szoros összefüggésben természetesen a munkanélküliségi százalék is lényegesen kevesebb, mint 2010-ben. Ma valahol 4 százalék körül mozog, 2010-ben ez közelítette a 12 százalékot.

Ami a béreket illeti: a minimálbér és a garantált bérminimum 2010-hez képest három-három és félszeresére növekedett és az átlagbér is közel megháromszorozódott. Ez számokban azt jelenti - *(Az iratai között keres.)* ha megtalálom -, hogy a 2010-ben 73 500 forint minimálbér 2023 decemberében

266 800 forintra, a garantált bérminimum a 2010-ben volt 89 500 forintról 326 000 forintra emelkedett. A bruttó átlagbér közel a háromszorosára növekedett, 2009-ben ez kétszázézer alatt volt, 199 836, '24 januárjában pedig 605 000 forint volt. Sőt, ha a KSH legfrissebb adatait nézem, akkor a 2024. januári havi bruttó átlagkereset 605 110 forint, a nettó átlagkereset pedig januárban 402 400 forint volt. Ha az önkéntes által is ismert nemzetgazdasági bruttó átlagkeresetet, bruttó medián átlagkereset nézem, az '24 januárjában 493 700 forint volt.

(13.20)

Ez azt jelenti, hogy nemzetgazdasági szinten a munkáltatók teljes körénél a bruttó és nettó átlagkereset '24 januárjában 14,6 százalékkal növekedett. Ha az ez évi januári inflációt, árnövekedést nézem, akkor a reálkeresetek januárban 10,4 százalékos növekedést mutattak. Tudom, hogy az átlagok sok mindent eltakarnak, de azért ezzel együtt a társadalom egészére nézve meggyőződésem szerint ezek az átlagok igazak.

Ander képviselőtársam pontos adatokat kért Somogy vármegyében a külföldi, a harmadik országbeli munkavállalókról; a rendelkezésemre álló megyei adatok szerint összesen 2201 fő kapott különböző besorolási kategóriák szerint Somogyban. Ez a 2024. április 11-ei adat, tehát abszolút friss.

Több képviselőtársam sorolta, mert a minimálbér megítéléséhez hozzátartozik, ha már az előterjesztés témájához igyekszem ragaszkodni, többször elhangzott - kérem, tévedésben vannak. Kérem, a 2010-es Románia-Magyarország-összehasonlításnál nézzék meg akár a HVG, a velünk nem mindig szimpatizáló HVG adatsorait, az az önkéntes által említetteknek pont az ellenkezőjét mutatja. *(Arató Gergely: Mit?)* Tehát valamelyikük téved az arányokat tekintve.

Azzal együtt '24 első félévében vásárlóerő-paritáson mérve a magyar minimálbér a 17. a sorrendben, Csehország, Szlovákia, Észtország, Lettország és Bulgária követ minket. Nézem a számokat. A garantált bérminimumban Lengyelország előttünk jár, másodikok vagyunk a garantált bérminimumban, és utánunk jön a többi volt szocialista ország, a minimálbérnél pedig ugyancsak Lengyelország az éllovas, második Magyarország, és ugyancsak euróban mérve úgy követ bennünket a többi volt szocialista ország.

Ha már a vásárlóerő-paritást említettem, többször elhangzott a román példa. Kérem képviselőtársaimat, hogy a vásárlóerő-paritáson mért egy főre jutó román GDP-adatot illetően azért azt kérem, hogy vegyék figyelembe, hogy Románia lakossága a 2011-es népszámláláshoz képest több mint egymillió fővel csökkent, ami ugyan jótékony hatással van az említett mutatóra, hiszen kisebb az osztó, ellenben a hosszú távú felzárkózásra *(Arató Gergely: Bezzeg Magyarországon...)* bizonyára nem jó... Rátérek, képviselőtársam, arra is.

Nem először mondom a tisztelt Ház és az ország nyilvánossága előtt, hogy a szabad munkaerő-vándorlást én a rendszerváltás egyik legjelentősebb eredményének tudom be. Nyilvánvaló, hogy az az ember, akinek megfelelő képessége, vállalkozókedve, ismeretei és lehetősége van, keresi a jobb élet lehetőségét. Ennek adott pillanatban a múltban megvoltak emellett a nagyon jelentős politikai, társadalmi okai is; a rendszerváltás óta alapjaiban ezek anyagi természetűek. Én úgy gondolom, és elnézést, ha itt ilyen klasszikus liberális elveket fogalmazok meg, mindenki ott éli le az életét, ahol úgy gondolja, hogy jobb körülményeket tud magának és a családjának teremteni.

Az elmúlt évek tapasztalatai is azt mutatják, hogy az embereknek egy jelentős része elment a jövedelem után, majd miután rájöttek, hogy azért nem tud zsinórban 24 órát dolgozni, nem tud zsinórban egymást követő többnapos műszakokat vállalni, rájött arra, hogy ott is kell albréletet fizetni, rájött arra, hogy a két helyen élő család dupla költségeket jelent, rájött arra, hogy sok esetben a külföldi munkavállalásra ráment a családi békéje és maga a családja, ezért azt kell mondanom, hogy az utóbbi években ez a trend megfordult. Ma már nyilvánvaló, hogy van ebben egy lükettés, van ebben egy statisztikai mozgás, de alapjaiban, trendszerűen az elmúlt években ez megváltozott, és ma már több a hazatérő, mint a külföldön munkát vállalók száma. Most is vannak, akik külföldön vállalnak munkát, és számosan vannak, akik hazajönnek, csak ezeknek a társadalmi és ilyenkor a politikai visszhangja lényegesen kevesebb.

Egyébként, ha azt nézzük, hogy a volt szocialista országok közül mely országból vándoroltak ki a legtöbben, vagy maradtak ott, akkor kérem, nézzék meg a statisztikákat: Magyarországról mentek el a legkevesebben. Lényegesen többen... - tudom, hogy itt az országok létszáma is ebbe belejátszik, de kérem, nézzék meg, hogy hány lengyel él külföldön, hány román dolgozik Angliában, vagy hány más volt szocialista országból való társunk dolgozik Európa- és világszerte. Azt kell mondanom, hogy Magyarország ebből a szempontból a legvonzóbb ország, és remélem, hogy az is marad.

A DK vezérszónoka és többen emlegették, és nyilvánvaló, hogy a közelmúltban elfogadott uniós normák óhatatlanul az asztalra tették az európai minimálbér kérdését. Nyilvánvaló, hogy ez az etalon, és maga a szabályozás is egyébként nemzeti hatáskörbe adta ennek a megállapítását, elismeri az országok különbözőségét. Kérem, hogy amikor egyik oldalon a jövedelmi lehetőségeket nézzük és hasonlítgatjuk egymáshoz nálunk sokkal kedvezőbb történelmi múlttal rendelkező országok lehetőségeit vagy az illetén tradícióit vagy az iparát ennek minden pozitív és minden negatív összefüggésében... - mert az közismert, hogy a közép-európai és ezen belül a magyar gazdaság jelentős mértékben csatlakozik például a német gazdasághoz, és ez számunkra jó, amikor a német gazdaság pörög, és most, amikor a német gazdaság is problémákkal küzd, akkor bizony ezt Közép-Európa és Magyarország is megérzi.

Tehát nem mindig jó ez az együvé tartozás. De kérem, hogy ne hasonlítsunk egy az egyben ezeket csak a minimálbér összegének naturális megállapításával kapcsolatban, és kérem, gondoljanak arra, hogy akár az elmúlt évek általam előbb felsorolt és nagyon jelentős minimálbér-növelése például a hazai mikro-, kis- és közepes vállalkozásokat gazdaságilag milyen mértékben érintette, mert azoknak a működési feltételeit is biztosítani kell.

(13.30)

Nem értek egyet azokkal a javaslatokkal, amelyek azt szorgalmazzák, hogy művi úton támogassunk piaci feltételek mellett működő vállalkozásokat, nem beszélve arról, hogy ezt az Unió szabályai általában tiltják és nem teszik lehetővé. Nem az a megoldás, hogy mesterségesen lélegeztetek egyébként a magyar munkavállalók többségének kenyeret adó kis- és közepes vállalkozásokat, hanem az olyan feltételeket, az olyan általános gazdálkodási feltételeket - és benne bizony a minimálbérlimiteket is - úgy kell megállapítani, hogy az „élni és élni hagyni” elve gazdaságilag is működjön. Tehát kérem képviselőtársaimat, hogy ennek ne csak az egyik oldalát nézzék, hanem a másik, a munkaadói oldalát is vegyék figyelembe.

Ha már a munkaadókról és a munkavállalókról volt szó, itt sok szó esett a szakszervezetekről. Nem a kormány dolga, hogy a szakszervezetek tagságának a kérdését megoldja, ugyanakkor viszont az a dolgunk - és ennek a dolgunknak meggyőződésünk szerint eleget tettünk -, hogy a működő szakszervezeteknek és azok szövetségeinek a megfelelő működési formát megadjuk.

Nem akarok abba a hibába esni, mint itt néhány hozzászóló kollégám, hogy olyan erős hangot üt meg, ami, úgy gondolom, a tárgyalt téma jelentőségéhez is meg ahhoz a teremhez is méltatlan, amiben ülünk és beszélünk, de kérem, nézzék meg, hogy a polgári kormány 2010-től a társadalmi érdekegyeztetésnek milyen fórumait teremtette meg. Ezt személyes ügyemnek tekintettem, azért beszélek erről ilyen határozott hangon.

A társadalmi érdekegyeztetés országos fórumait is megteremtettük, és ezek működnek a versenyszférában is és az állami szférában is; új fórumokat hoztunk létre, az ágazati-szakmai tanácskozásokat, és minden lehetőséget megadtunk arra, hogy az érdekegyeztetési munka feltételei kapcsán azokat a fórumokat, amelyek biztosítása állami feladat, létrehozzuk és működtetjük, azok működnek. 2016-ban jött létre először hároméves megállapodás - korábban ezek elképzelhetetlenek voltak - a három évre előre garantált béremelések kapcsán, és azóta jöttek létre az ágazati érdekegyeztető fórumok.

Hiszékeny képviselőtársamnak köszönöm az érdemi felszólalását, mert abból azért érzelmileg kicsengett, hogy nemcsak Ózd, hanem Angyalföld sem szerepel egyértelműen a DK vezérképviselői által elmondottak között. Ő a bevezetőjében azt kifogásolta,

hogy azért nehéz ezen általam előterjesztett törvénytervezet mellé állni teljes mértékben, mert ez egy salátajellegű törvény, ahol több javaslatot foglalunk össze. Igen, sajnos a magyar jogalkotásban életteret vagy jogot nyert ez a megoldás, és éppen a képviselőtársaim általi áttekintés javítása érdekében igyekszünk az egy miniszterhez vagy az egy témakörhöz tartozó és adott időszakban esedékes normajavaslatot egyszerre előhozni. Ez valóban felvet adott pillanatban eljárási kérdéseket, de a téma megoldását, én úgy gondolom, elősegíti.

Végezetül, de nem utolsósorban éppen nem az általam előterjesztett törvényjavaslat kapcsán, hanem a hozzászólásokra való érdemi válaszadás érdekében hadd mondjak konkrétumot a harmadik országból érkező munkavállalókkal kapcsolatban: 2015-ben 5200 engedélyt adtak ki harmadik országból érkezők részére, '23-ban pedig 45 ezret, ami 40 ezres növekedést jelent. Ezzel szemben 2015-ben 4 millió 335 ezren dolgoztak Magyarországon, ami '23-ra 4 millió 724 ezerre növekedett, ami 400 ezres növekedés. Tehát a 40 ezerrel szemben egy 400 ezres foglalkoztatási növekedés áll. Ez azt jelenti, hogy tízszer annyival növekedett a foglalkoztatottak száma, mint a harmadik országból érkezettek.

Ha már itt a ki- és bevándorlás kapcsán soroltam a V4-es országokat, akkor engedjék meg, hogy a harmadik országból érkező munkavállalókkal kapcsolatban is megtegyem ezt az összehasonlítást. Magyarországon a harmadik országból érkezett munkavállalók száma a legalacsonyabb a foglalkoztatottak számához viszonyítva, hazánkban ez jelenleg 2,6 százalék, Szlovákiában 3,8, Lengyelországban 6, Csehországban pedig 15 százalék fölött van. Tehát amikor önök összehasonlításokat tesznek, akkor kérem, hogy a valós statisztikákat vegyék figyelembe és ne a politikai indulatokat és kifejezéseket.

Ha már a kifejezéseket említettem, csak azért, mert nekem is megütötte a fületem: kérem, éppen azért, hogy ezeknek a vitáknak a komolyságát és a színvonalát megőrizzük, hogy esetenként a szóhasználatra is vigyázzunk. Az embereknek gyerekei vannak, és nem kölykei, úgyhogy kérem, mert ez nekem és más képviselőtársamnak is fület szúrt, ha szabad ezzel a szóképtelenséggel... (*Ander Balázs: Idéztem, államtitkár úr, egy cégvezért...*) Csak megemlítettem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján ismételtelen kérem, hogy a törvényjavaslat érdemi részeit talán ismételtelen tekintsék át, azzal kapcsolatban alakítsák ki a véleményüket, és a szavazás során ennek megfelelően támogassák a javaslatot. Az itt maradtoknak köszönöm a figyelmét, elnök úrnak meg a lehetőséget. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr, ezt a kimerítő mértékű zárszót. Ritkán hall az ember ennyire alapos zárszót. Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az I/7986. számú interpelláció határozathozatala során a leadott szavazatok száma tévesen került kihirdetésre. A leadott szavazatok száma helyesen: 132 igen, 47 nem és nulla tartózkodás - itt volt az eltérés. Arra is felhívom képviselőtársaim szíves figyelmét, hogy mindez a szavazás eredményét nem változtatja meg.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7960. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Nagy Bálint államtitkár úrnak, az Építési és Közlekedési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, öné a szó.

(13.40)

NAGY BÁLINT építési és közlekedési miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az Építési és Közlekedési Minisztérium a 2023 második félévében elfogadott átfogó törvénymódosítást követően, a közlekedési ágazatban azóta felmerült szabályozási igények, jogalkalmazói tapasztalatok, valamint a jogharmonizációs kötelezettségek teljesítésével összefüggésben elkészítette az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, amely hét közlekedési tárgyú törvény mellett négy, a területhez kapcsolódó törvény módosítására tesz javaslatot.

A javaslat a tarifa- és kedvezményrendszer átfogó korszerűsítése érdekében szükséges törvényi szintű módosítások mellett tartalmaz közlekedési hatósági eljárási egyszerűsítéseket, adminisztratív könnyítéseket, például a vezetői engedélyek ellenőrzése; illetve a mozdonyvezetőkre vonatkozó feltételek területén adatkezelési, adattovábbítási kérdések rendszerezését, többek között a tarifareformmal és az utasszámlálási feladatokkal összefüggésben; valamint vasúti, közúti és a fenntartható légi közlekedés területén és az útdíj kapcsán jogharmonizációs rendelkezéseket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2024. március 1-jén bevezetett tarifareform részeként a javaslat megteremti az eddigi veszélyhelyzeti kormányrendeletben rendezett, törvényi szintű szabályozását a magyarigazolvánnyal rendelkezők kedvezményeinek.

A szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvény módosítása megemeli a helyközi közlekedésben érvényes korábbi 90 százalékos kedvezményt 100 százalékra a 6-14 éves korosztály számára korlátlan számú utazás esetén, míg 14-65 életév között a korábbi négy helyett tizenkét utazás esetén; speciális kedvezmények ezek. Megmarad emellett továbbra is, általánosan érvényes a 6 év alattiak és a 65 év fölöttiek díjmentes utazása a helyi és helyközi közlekedésben.

A 2024. október 1-jétől a közszolgálati alkalmazottak utazási kedvezménye tekintetében bevezetendő elektronikus regisztrációhoz szükséges adatkezelési

rendelkezéseket tartalmazza a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosításával. A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítása a személyszállítási közszolgáltatások szolgáltatási színvonalának fejlesztésével összefüggésben megteremti a lehetőséget a pontosabb, anonim módon és felvétel rögzítése nélkül kamerával végzett utasszámlálási módszerek bevezetésének.

A javaslat emellett jogharmonizációs célú módosítást is tartalmaz. Mivel adminisztratív egyszerűsítésként bevezetésre került, hogy a magyar hatóságok által kiállított vezetői engedélyeket a járművezetők már nem kötelesek maguknál tartani, az ellenőrzés támogatása érdekében szükséges a vezetői engedélyek, a gépjárművezetői képesítési igazolványok informatikai rendszerből történő lekérdezhetőségének a megteremtése, amelyre javaslatot teszünk a közúti közlekedésről szóló törvény módosításában.

A javaslatnak szintén fontos eleme az Unión belüli bárminemű útdíj fizetésének elmulasztásával kapcsolatos gépjármű-nyilvántartási adatok határon átnyúló cseréjének elősegítése, összhangban a vonatkozó uniós irányelvvel, az úgynevezett EETS irányelvvel. Az EETS irányelv jogharmonizációja érdekében a közúti közlekedésről szóló törvény módosításával javaslatot teszünk az értelmező rendelkezések pontosítására, a tagállami nyilvántartásokról történő lekérdezés jogalapjára.

Az irányelv átültetéséhez szükséges rendelkezéseket tartalmaz továbbá az autópályák, az autópályák és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló törvény módosítása is. Az útdíjtörvény emellett az útdíjből származó bevétel felhasználásával kapcsolatos pontosítást is tartalmaz.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosításával pontosításra és egyszerűsítésre kerülnek az utánképzési foglalkozásvezetőkkel kapcsolatos szabályok. Figyelemmel a gazdasági helyzet változására, indokolt a kiszabható bírság maximumának módosítása, azonban fontos hangsúlyozni, hogy ez csak egy lehetőség, a konkrét bírságok mértéke a külön jogszabályokban az egyes tényállásoknál, annak súlyosságára figyelemmel kerül meghatározásra.

A fenntartható légi közlekedés biztosítása érdekében a légi közlekedésről szóló törvény módosítása a vonatkozó uniós rendelet végrehajtása érdekében tartalmazza a rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankcióknak és ezek végrehajtása jogi és közigazgatási környezetének a megteremtését. A repülésbiztonsági felügyelettel összefüggő hatósági feladatokat ellátó felügyelőkkel kapcsolatos kötelezettsége Magyarországnak jogszabályban biztosítani a hatósági feladatokat ellátó felügyelők ellenőrzéssel kapcsolatos jogait, valamint meghatározott esetekben a mentesítést a vonatkozó normák alól.

A tervezet révén nemzeti hatáskörben is azonos feltételrendszert alkalmazunk, mint az uniós jogban. Emellett a javaslat adatátadásra és adatkezelésre vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaz.

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosításával törvényi szinten kerül rögzítésre költségmentesség a jármű eltulajdonítása miatt hivatalból átmeneti időszakra forgalomból kivont járművek forgalomba helyezése iránt indult eljárásban. A javaslat emellett határidő-módosítást tartalmaz a Közlekedési Hatóság által kiadott, úgynevezett bontási átvételi igazolás adattartalmának a közúti közlekedési nyilvántartásba történő átadásával kapcsolatban.

A vasúti közlekedésről szóló törvény módosítása az egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló uniós irányelv és annak részbeni módosítását tartalmazó irányelv átültetésének pontosítását tartalmazza, többek között a vasúti igazgatási szervre vonatkozó együttműködési és összeférhetetlenségi szabályok vonatkozásában. Továbbá a közösségi vasúti rendszereknek mozdonyokat és vonatokat működtető mozdonyvezetők minősítéséről szóló irányelv kapcsán szükséges jogharmonizációs pontosításokra kerül sor a mozdonyvezetők foglalkoztatására vonatkozó szabályozás tekintetében, amely elősegíti a rugalmasabb foglalkoztatást.

A légi, a vasúti és a vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló törvény módosítása rögzíti a vonatkozó irányelvben a súlyos vasúti baleset kárértékére vonatkozó 2 millió euró értéket, mivel a jelenlegi 500 millió forintos érték a gazdasági helyzet változása miatt már nincs összhangban az uniós szabályozással.

A javaslat emellett jogtechnikai módosításokat és pontosításokat tartalmaz, úgymint kötelező egészségbiztosítási ellátásról szóló törvény, a nemzeti köznevelésről szóló törvény, a szakképzésről szóló törvény tekintetében.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a T/7960. számú törvényjavaslatot megvitatni és a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szeberényi Gyula képviselőtársunk. Parancsoljon, ön é a szó.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Ház asztalán fekvő egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló T/7960. számú törvényjavaslat célja a vasúti, légi és közúti közlekedési szakterületen a közlekedési ágazat elmúlt időszakának tapasztalatai és a hatósági jogalkalmazás során felmerült törvényi szintű szabályozási szükségletek rendezése, valamint jogharmonizációs kötelezettség teljesítése.

Az utánképzési foglalkozásvezetőkkel összefüggő módosítás révén lehetővé válik, hogy az utánképzési foglalkozásvezetőkre vonatkozó szabályok

kormányrendeleti szinten kerüljenek rögzítésre, emellett pedig a tervezet az engedély visszavonására vonatkozó szabályokat módosítja.

Az utánképzési foglalkozásvezetői jogosultsággal rendelkező személyek jogosultak az egyes utánképzési programokat megtartani, azonban az utánképzési programok jelentős részénél nem szakoktatói képesítés, hanem pszichológus vagy pszichoterapeuta képesítés szükséges a foglalkozásvezetői jogosultság mellett az adott program végzéséhez, ezért a definíció pontosítása is szükséges.

A magyar hatóság által kiállított vezetői engedélyeket a járművezetők nem kötelesek maguknál tartani. A közúti ellenőrzéseket támogató informatikai rendszer alkalmassá tehető a közúti járművek vezetéséhez és a közlekedési szolgáltatás végzéséhez előírt feltételek ellenőrzéséhez szükséges adatok, személyes adatok alapján történő lekérdezésére. *(Sic!)* Ehhez kapcsolódóan került sor a Kkt. kiegészítésére.

A saját számlás áruszállításhoz szükséges közúti áruszállítási igazolvány és annak hiánya jogsértések miatti bírságolás lehetősége 2024. január 1-jétől kivételre került, ugyanakkor a saját számlás áruszállítással kapcsolatban európai uniós és magyar szabályozás is határoz meg egyéb feltételeket. Ezen feltételek megsértése esetére biztosítani kell a szankcionálás lehetőségét.

(13-50)

Tisztelt Ház! A javaslat tartalmazza az útdíj felhasználhatóságának pontosítását is, mely szerint a magyar állam számos autópálya és gyorsforgalmi út üzemeltetésére kötött koncessziós szerződést, melynek finanszírozási alapját részben vagy egészen az útdíjbevételek teremtik meg. Ehhez kapcsolódóan szükséges az útdíj felhasználására vonatkozó rendelkezés pontosítása a rendelkezésre állási díj mellett a rendelkezésre állás alapú szolgáltatási díj feltüntetésével.

A módosítás hazánk európai uniós jogharmonizációs kötelezettségének teljesítését szolgálja, az ITS-irányelv hazai jogrendszerbe történő átültetéséhez szükséges rendelkezéseket állapít meg.

A légi közlekedésről szóló törvény módosítását tekintve a fenntartható légi közlekedés egyenlő versenyfeltételeinek biztosításáról szóló uniós rendelet végrehajtása érdekében szükséges a rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciónak - a vonatkozó rendelkezések megsértése esetén 100 millió forintig terjedő bírság szabható ki - és ezek végrehajtásának jogi és közigazgatási környezetének megteremtése.

Tisztelt Országgyűlés! Mint ismeretes, új időszámítás kezdődött március 1-jével a magyar közlekedésben. A legnagyobb rezsicsökkentést hajtják végre, a tarifarendszer változtatása több mint 4 millió ember életét tette könnyebbé és jobbá. Naponta 4,5 millió ember ingázik, március 1-jével mindenki számára csökkentek a díjtételek, olcsóbban, gyorsabban, egyszerűbben juthatnak célba. A vármegye- és országbérletből több mint 5 millió 250 ezret adtak

el a bevezetésük óta; minden 10 eladott bérletből 9 vármegye- és országbérlet volt.

Az intézkedés nem jelentett ugyanakkor árbevétel-kiesést. 2023-ban a MÁV és a Volán rekordévet zárt. A MÁV-nál 2022-ben 130 millió utazás történt, '23-ban pedig 180 millió; a Volánál ugyanezek a számok 530 millió és 570 millió. A jegyárbevétel '23-ban 128 milliárd forintra nőtt.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek ismeretében úgy vélem, hogy a törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan a törvényjavaslatot fogadják el. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Szokás szerint, mint ezt Fónagy államtitkár úr mondotta volt, szokásjoggá vált, hogy különböző tárgyú törvényeket és különböző kérdéseket tárgyalunk egyszerre, ami egyébként nem könnyíti meg a törvényhozás átláthatóságát és a pozíciók világos megfogalmazását. Így aztán most én is kénytelen leszek a törvényjavaslat bizonyos részeire azt mondani, hogy nagyon is támogatandók és helyesek, más részeire meg azt, hogy tévesek és helytelenek.

Az a helyzet, hogy mi az, ami helyes vagy alapvetően helyes - hadd kezdjem ezzel! Szerintem ez tényleg talán a legfontosabb része ennek a törvényjavaslatnak, legalábbis az emberek szempontjából: ez az új tarifarendszernek a kérdése. Mondhatnám azt, hogy az országbérlet ötlete már akkor is tetszett nekünk, amikor a mi ötletünk volt meg az LMP-é. Örülünk, hogy a kormány néha ellenzéki ötleteket is fölkarol, még akkor is, ha ilyenkor nem mindig tünteti föl a szerzőséget. De a viccet félretéve vagy komolyabbra fordítva a szót, szerintünk ez egy jó irány, fontos irány. A közösségi közlekedés legyen minél több magyar ember számára megfizethető áron elérhető, hiszen ennek vannak nagyon komoly társadalmi előnyei: lehetővé teszi azt, hogy akár a munkába járás, az iskolába járás, akár pedig a szolgáltatások igénybevétele egyszerűbb, olcsóbb legyen. Ugyanakkor van környezetvédelmi hatása is, hiszen kevesebben kényserülnek arra, hogy gépkocsival járjanak, hogy gépkocsit tartsanak akár, ha a közösségi közlekedés megfizethetőbb és jobban elérhető.

Ez nem jelenti azt, hogy ezzel a tarifarendszerrel ne lennének problémák, hiszen itt is az történt, mint ami általában történni szokott a Fidesz jó irányú intézkedéseinél is: hiányzott a társadalmi egyeztetés, hiányzott az átgondolás, hiányzott a szakmai munkának egy jelentős része. Ezért állnak elő olyan abszurd helyzetek, és most csak azért mondok egy ilyen példát, mert ez például a saját választókerületemben is

ismert, akik ott dolgoznak és fővárosi bérletet kapnak - hiszen a munkáltatók ilyet adnak -, de Pest megyében, az agglomerációban élnek, számukra nem hozott ez igazán kedvező változást, hiszen megszűnt az eddigi kiegészítő jegyeknek a rendszere. Eddig egy kiegészítő jegyet vettek a fővárosi bérletükhöz, most a Budapest-bérlethez már nincs kiegészítő jegy. Őszintén szólva, nem gondolom, hogy ez a kormánynak valami mérhetetlen gonoszsága miatt lenne így, mert éppen ki akartak tolni néhány ezer emberrel. Azért van így, mert nem végezték el a házi feladatot, nem végezték el azt a szakmai munkát, amire szükség lett volna.

(A jegyzői székeket dr. Aradszki András és Berki Sándor foglalja el.)

Nagyobb baj az, amiről képviselőtársam beszélt, és azt kell mondanom, hogy erősen kételkedve hallgatom. Mert azt értem, hogy statisztikákban önök kimutatják, hogy nem okoz bevételekiesést ez a típusú bérletrendszer, de szerintünk ez nem így van. Elég megnézni azt, hogy milyen színvonalú ma a buszközlekedés Magyarországon, milyen színvonalú a vasúti közlekedés. Elég kimenni egy vasútállomásra és megnézni azt, hogy milyen állapotban vannak akár a fővárosi nagy vasútállomások is. Nekem évek óta tartó harcom, hogy Kőbánya-Kispesten történjen végre valami, amelyik a főváros egyik legforgalmasabb vasútállomása; minden évben megígérik a MÁV-osok meg a kormány, hogy majd most aztán tényleg történik ott valami, és soha az égegyadta világon semmi nem történik, néhány minimális kozmetikai beavatkozáson túl. És ez nem azért van, vagy nemcsak azért van - azért is van persze -, mert nagyon-nagyon jó pénzért dilettánsok vezetik a közlekedési vállalatokat, az önök politikai kinevezettjei, de nem csak ezért van, hanem azért is van, mert egyszerűen nincs elég pénz ezekben a közlekedési vállalatokban. Az helyes, hogy az emberek kevesebbet fizetnek, csak akkor a kormánynak oda kellene raknia ezt a pénzt ezeknek a vállalatoknak; és ez vonatkozik természetesen a közösségi közlekedésre is, akár a fővárosi közösségi közlekedésre, akár a nagyvárosok saját közlekedési vállalataira.

De még egyszer mondom, ez a kritikának az a területe, ahol azt tudom mondani, hogy az intézkedéssel alapvetően egyetértünk, a törvényi szabályozás tulajdonképpen rendben van. Fontos számunkra, hogy a korábbi, egyébként kiszivárgott tervekkel ellentétben megmaradt az idősek utazási kedvezménye; be látták, hogy ehhez nem helyes hozzájárulni. Egyetértünk azzal, hogy kiterjesztették az ingyenességet a hat éven aluliakra. És még egyszer mondom, fő vonalában ez egy jó irány, szerintünk ez támogatható. Kicsit átgondoltabban kellett volna bevezetni, és kezelni kell a közösségi közlekedés egyébként súlyos válságát.

Mi az, ami nem elfogadható nekünk? Ami nem elfogadható nekünk, az az, hogy ennek a törvényjavaslatnak újra eleme a határon túli magyar szavazatok megvásárlása. Ugye, arról is szól a törvényjavaslat, hogy az

eddig 4 alkalom helyett 12 alkalommal utazhatnak ingyen a határon túli magyarok, és a 90 százalék helyett most már teljes ingyenességgel utazhatnak.

Drága Képviselőtársaim! Ha ezt a lehetőséget önök megadják egy szlovákiai, felvidéki vagy erdélyi, romániai magyarnak - aki egyébként, szemben azzal, amit önök állítanak, ma már nem él feltétlenül rosszabbul, mint a magyarországi magyarok, sőt -, akkor ezt miért nem adják meg a magyarországi magyaroknak? Miért nem vezetik be ugyanezt a kedvezményt a Magyarországon élő magyarok számára, akik egyébként befizetik az adójukat, amiből önök gazdálkodnak? Nekik miért nem jár az, ami egyébként jár a határon túli magyaroknak? Megmondom, miért: azért, mert aki itthon él, az látja, hogy önök hogy kormányoznak, úgyszólván őket sokkal nehezebb ámitani egy-egy ilyen kedvezménnyel. Önök azt gondolják, egyébként mélyen lenézve a határon túli magyarokat, hogy ott ilyen kis kedvezményekkel lehet szerezni majd szavazatokat a különböző alkalmakra. Ezt továbbra sem tudjuk támogatni, ezt a politikát nemcsak tévesnek és elhibázottnak és igazságtalannak tartjuk, hanem nemzetpolitikai szempontból is rendkívül károsnak és tragikusnak. Érdemes megnézni azt, hogy hová jutott a szlovák politika, a szlovákiai magyar politika, a felvidéki magyar politika, ahol önök egy nacionalista, magyarellenes kormány jelöltjének adták oda a magyar párt támogatását; önök egy nacionalista szlovák jelölt támogatására biztatták a határon túli magyarokat. Erről szól az önök nemzetpolitikája: szavazatszerzés mindenekfölött, egyébként pedig semmi nem számít.

Nem mondanám el részletesen a szakmai véleményünket a törvényjavaslat egyéb pontjairól. Ezeknek egy része jogharmonizáció; hál' istennek, az Európai Unió bizonyos területeken olyan szabályokat hoz, amelyeket önök kénytelenek végrehajtani és ilyen módon jó pár helyen javítani a közlekedés minőségét.

(14.00)

Egyetlen dologról szeretnék nagyon röviden beszélni. Önök az irányelv címét lefordítva fenntartható légi közlekedésről beszélnek. Kénytelen vagyok elmondani önöknek, hogy az a légi közlekedés, amely büntetlenül teheti tönkre Budapest jelentős részének - különösen Kelet-Pest, a XVII., XVIII. kerület, Kőbánya, Kispest, Zugló lakóinak - az életét és nyugalma, mert önök annak ellenére nem tesznek semmit, hogy bíróság mondta ki, hogy érvénytelenek a Ferihegyi repülőtér zajvédelmi és környezetvédelmi engedélyei, az a légi közlekedés nem fenntartható, és ilyen módon ezt semmiképpen nem lehet támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Lehetne ez egy közlekedéspolitikai szakmai vita is itt az Országgyűlésben, ahogy államtitkár úr kezdte, majd aztán jött a 23 millió románozó Arató Gergely (*Arató Gergely: Semmi ilyet nem mondtam, megint hazudsz!*), megint a határon túli magyarok lenézése, megint a határon túli magyarok elleni uszítás. Tipikus DK-s tempó, ismerjük ezt. Önök sosem tudtak nemzetben gondolkodni, sosem tudták támogatni a határon túli honfitársainkat, akik nem tehetnek arról, tisztelt képviselő úr, hogy a határok másik oldalán élnek, nem ők választották azt, hogy így alakuljanak az országhatárok, nem ők választották azt, hogy egy többségi román, többségi szlovák, többségi ukrán államban kell hogy éljenek. Nekünk viszont a magyar parlamentben kötelességünk őket segíteni, kötelességünk értük felelősséget vállalni, még akkor is, ha mindig lesz egy olyan magyargyűlölő párt a magyar parlamentben, mint a DK, amellyel nem lehet ebben a nemzeti minimumban sem megegyezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ami a törvényjavaslatot illeti, államtitkár úr elmondta a részleteket. Az előttünk fekvő törvényjavaslat a vasúti, vízi közlekedési, légi közlekedési, közúti és személyszállítási területen felmerülő szükségessé vált szabályozási és jogharmonizációs módosításokat tartalmaz, reagálva természetesen az elmúlt időszak tapasztalataira. A nemzeti kereszténydemokrata kormány különösen nagy hangsúlyt fektet a hazai közlekedési infrastruktúra megújítására és a közösségi közlekedés olcsóbbá és korszerűbbé tételére. A mi célunk, hogy Magyarországon XXI. századi korszerű, kényelmes, gyors és megfizethető legyen a közösségi közlekedés, az utasokat méltó körülmények fogadják mind a megállóknak, a pályaudvarokon, mind pedig a közlekedési eszközökön. Ez a célunk, és ennek a célnak rendeltük alá ezt a törvényjavaslatot is. Köszönöm szépen az államtitkárság munkáját, ahogy ezen a törvényjavaslaton dolgoztak, hogy minél közelebb kerüljünk ahhoz a célhoz, amit az előbb említettem.

Jelentős pozitív változást hozott a helyközi közösségi közlekedésben a vármegyebérletek és az országbérlet bevezetése, melyek 2023. május 1-jétől használhatók. A 2023. május 1-jén bevezetett új bérletfajtából csak a tavalyi évben nyolc hónap alatt már több mint 4 milliót vásároltak. A vármegye- és országbérletek több mint 1100 értékesítési ponton vásárolhatók meg. Itt szeretném jelezni az Arató Gergely választókerületében élők problémájára, hogy vegyék meg a Pest vármegyei bérletet, és az érvényes a BKK járatain is Budapesten. (*Arató Gergely: A cégek azt nem fizetik ki.*) Képviselő úr, ön a képviselő, járjon közbe, hogy a cégek megvegyék a Pest vármegyei bérletet, és akkor az érvényes a BKK járatain, s akkor az önök DK-s haverjai, Kolber Istvánék nem lopják ki a BKK-ból azt a pénzt, ami oda megy.

Folytatva a közlekedés keszkesza ágazatait, azért a tavalyi országbérlet és vármegyebérlet bevezetése

után idén is jelentős lépések következtek, hiszen az idei év március 1-jétől újabb kedvező jegy- és bérlettipusok egészítik ki a tarifákat, hiszen minden 14 év alatti és 65 év feletti utas teljesen díjmentesen, 14-25 év között pedig félárú jegy igénybevételével utazhat. Ez 700 ezer 6-14 év közötti, továbbá 1 millió 14-25 év közötti fiatalt érint. S március 1-jétől - ön ezt sem említette meg - díjmentesen veheti igénybe a helyközi közlekedést mintegy 280 ezer fogyatékossgal élő és tartós beteg, valamint a kísérőik. Teljesen ingyenesen utazhatnak továbbá a nagycsaládosok is, mely a családbarát nemzeti kormány számára kiemelt jelentőségű. Több gyermek vállalása nem jelentheti többé Magyarországon a lehetőségek korlátozását vagy akár a szegénység vállalását, ami a Gyurcsány-kormány alatt teljesen természetesnek számított.

Március 1-jétől tehát megjelentek a vármegye 24 és a Magyarország 24 napijegyek is, és kedvező áron korlátlan utazást tesznek lehetővé 24 órán belül az adott vármegyében, illetve az egész országban. Mintegy 200 ezer fővárosi és 14 év feletti diák is a 3450 forintos Budapest-bérlet helyett mindössze 945 forintért válthat Pest vármegye területén érvényes bérletet, amely aztán, ahogy említettem, érvényes a BKK járatain is. Az új kedvező tarifarendszer tehát a közösségi közlekedés megfizethetőségét és igazságosabbá tételét szolgálja.

Emellett a Fidesz-KDNP-kormány sokat tett a közlekedési infrastruktúra megújítása érdekében is. A baloldal kormányzása 300 milliárd forintos adósságot okozott a MÁV-nak, és rablóprivatizációs manőverekkel eladták külföldi spekulánsoknak a MÁV Cargót, a MÁV végig nyereséges vasúti teherfuvarozási vállalatát, eladták a budapesti nemzetközi repülőteret és tömegesen bocsátották el a közösségi közlekedésben dolgozókat is. Sajnos ez a régi baloldali gyakorlat zajlik jelenleg a fővárosban is. Karácsony Gergely, miközben 200 milliárd forintos tartalékkal vette át a fővárost, adósságot adósságra halmoz, és Gyurcsány Ferenc elvtársait nevezi ki a fontos fővárosi kulcspozíciókra. Láthatjuk, a BKK igazgatósági elnöke nem más, mint Gyurcsány Ferenc volt pénzügyminisztere, a Városházáról Karácsony Gergely miniszterelnöki kampányát szervező Gál J. Zoltán, aki Gyurcsány Ferenc államtitkára volt, Draskovics Tibor igazgatósági elnök, és így tovább sorolhatnám Arató Gergely elvtársait, akik jól fizető kulcspozíciókban ülnek a fővárosban.

A Fidesz-KDNP-kormány ezzel a közúthálózat megújítására is 3200 milliárd forintot fordít. Megújult a hazai közösségi közlekedési járműpark, felújításra, átadásra került a páratlan szépségű Nyugati pályaudvar, a Keleti pályaudvar és a legtöbb vidéki vasútállomás felújítása is megkezdődött.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat tehát szakmai javaslat és jogharmonizációs részletszabályokat is tartalmaz. Illetve szeretném kifejezni avégetti örömet, hogy a határon túli magyarok számára megemeli a helyközi közlekedésben érvényes 90 százalékos kedvezményt 100 százalékra, és a korábbi évente 4 helyett 12 utazást tesz lehetővé. Arató Gergely sajnálkozása ellenére én szeretném

örömet és támogatásomat kifejezni a javaslat ezen pontja iránt is. Ez nem csupán közlekedési kérdés, hanem nemzetpolitikai intézkedés is, amely lehetőséget biztosít a határon túli honfitársainknak, hogy a közös hazánkat ők is minél jobban megismerjék és felfedezzék.

Mindezeket figyelembe véve a KDNP támogatni fogja az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Előre bocsátom, hogy támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot. Nem én vagyok az az országgyűlési képviselő, s reményeim szerint a pártom sem az, amely kifogást emelne amiatt, hogy az elszakított területeken élő magyarok kedvezményben részesülhetnek, olyasféle nemzetpolitikai célokat szolgáló kedvezményben, amiről itt az előzőekben is szó volt. Nem hiszem, hogy tőlük kellene ezt sajnálni. Az előző felszólalásomban említést tettem például a Tax Justice Network által megállapított 242 milliárd dolláros összegről, amit 1980 és 2010 között voltak oly kedvesek kilopni bizonyos globalista, illetve velük összefonódott hazai körök Magyarországról. Nos, ha valamelyik összeg hiányzik, akkor inkább ez az az összeg, mintsem az, amit a Trianonban elszakított magyarokra költ a magyar állam.

Két dologra szeretném kihegyezni a felszólalásomat. Az autópályák, autótutak és főutak használatáért fizetendő, a megtett úttal arányos díjról szóló törvény módosításait érintően lenne néhány kritikai megjegyzésem, egyébként nem magával a javaslattal kapcsolatban, mert azt támogatni tudjuk, hanem azzal a szisztémával kapcsolatosan, ami Magyarországon úgy néz ki, hogy az autós társadalmat gyakorlatilag fejős tehénnek tekintik.

A költségvetésbe az útdíjakon keresztül körülbelül 500 milliárd, sőt azt is meghaladó, 500 milliárd forint feletti összeg folyt be a tavalyi esztendőben is. Én egy 2013-as levegő munkacsoportos tanulmányra utalnék, ott 900 milliárd forint körüli összegben határozta meg nagyságrendileg azt a negatív externáliát, amit a nehéztehergépjármű-forgalom Magyarországon okoz. Ez '13-as adat, és szeretném, ha államtitkár úr a legfrissebb adatokkal tudna minket megörvendeztetni, hogy ez azóta miként alakul. Tehát negatív externália, 900 milliárd forint volt 2013-ban a nehéztehergépjármű-forgalom által Magyarországra zúdítva, és ezt gyakorlatilag a magyar adófizetők zsebéből ilyen vagy olyan formában, de mégiscsak kivonva.

(14.10)

A közutakban 500 milliárdos kár keletkezett 2013-ban, és ennek körülbelül a 40 százalékáért tették

felelőssé a rajtunk keresztüldübörgő tranzitforgalmat. Félreértés ne legyen, nyilvánvalóan nem azt mondom tehát, hogy ezt a tranzitforgalmat ki kellene tiltani Magyarországról, amely mégiscsak egy keresztutak találkozási pontjánál fekvő ország, ilyenformán pedig egyértelmű, hogy a tranzitforgalom jelentős szerepet tölt be hazánkban, de hogy ezt a nem szándékolt, de mégiscsak negatív externáliát csökkenteni kellene, az egészen bizonyos.

Éveken keresztül a Jobbik padsoraiból mi magunk is javasoltuk itt azt, ami egyébként teljesen összhangban lenne az európai uniós célkitűzésekkel, hogy ezt a tehergépjármű-forgalmat minél nagyobb arányban a legfenntarthatóbb szállítási módozatra, tehát a vasútra kellene terelni. Ez úgy néz ki az európai előirányzatok szerint, hogy 2030-ra - figyelem, ez itt van a nyakunkon, lassan elérjük, tehát 2030-ra - a 300 kilométeren túli desztinációk esetében bizony az ott fuvarozott árumennyiség jelentős részét, mintegy 30 százalékát vagy vasúti vagy vízi szállítmányozásra kellene terelni. És hogyha ilyen állapotokkal találkozunk Magyarországon, mint amilyen állapotokkal most szembesülünk, akkor ez a célkitűzés elég bajosan lesz teljesíthető, márpedig európai uniós előírás vagy célkitűzés vagy sem, mi ezt támogatni tudjuk. Ez tehát tényleg egy környezetvédelmi célokat és egyáltalán fenntartható fejlődési célokat szem előtt tartó célkitűzés, előirányzat volna.

Ehelyett azt látjuk, hogy a közutak brutális módon mennek tönkre, és önök nyilvánvalóan azt látják ebből az egészből, hogy a magyar költségvetésnek óriási bevételeket termel például ez a tranzitforgalom is, tehát százmilliárdokban mérhető ebből az előbb említett 500 milliárdos adóbevételekből, ami ilyenformán önök-höz kerül. Aztán a kártételekkel meg majd szembesüljenek az átlag magyar választópolgárok, akik kénytelenek adott esetben mégiscsak személygépkocsit használni, és szembesülniük kell azzal, hogy bizony tönkremegy a lengéscsillapító, szembesülniük kell azzal, hogy életveszélyes, balesetveszélyes utakon kell közlekedniük, mert a rajtunk keresztüláramló nehéz-tehergépjárművek teljesen széttapossák az egyébként nem erre tervezett úthálózatot; balesetveszélyessé válnak a kátyúk, illetve a nyomvályúk miatt a közútjaink.

Ezzel a kérdéssel foglalkozni kellene, viszont nem látjuk azt, hogy érdemi előrelépés történne. És akkor hadd utaljak megint csak szűkebb pátriámra, nyilvánvalóan a dél-dunántúli térség elfeledett periferiájára, Dél-Somogyra vagy éppen a hozzá kapcsolódó dél-barányai részekre! Kérdezném tehát az államtitkár urat, hogy van-e valami hír, mondjuk, akkor a 6-os út felújításával kapcsolatosan. Merne-e céldátumot megfogalmazni itt a választópolgárok felé? Illetve ha már Dél-Somogyban járunk, akkor hadd kérdezzem meg, hogy a 68-as úttal kapcsolatosan vannak-e konkrét és vállalható terveik, mert például Nagyatád és Ötvöskőny között, ugyancsak azt tudom mondani, életveszélyes állapotúra romlott az útpálya minősége.

Nos, szóval, önök ahelyett egyébként, hogy vasútra terelnék, és minden idegszálukkal - mármint ami

a közlekedéspolitikát illeti - azon dolgoznának, hogy odatereljék ezt a tehergépjármű-forgalmat, gyakorlatilag az 1968-as, végtelenül káros és vidékpusztító közlekedéspolitikai koncepciót követve tovább pusztítják a közutakat, és hozzáteszem: zárják be sorra a vasutakat. A tavalyi esztendő augusztus 1-je, ugye, a hazai vasútbarátok gyászos napja: tíz vonalra került lakat, vagy hát, hogyha eufemisztikusan akarnak fogalmazni, akkor mondhatják, hogy csak szüneteltetik ott a forgalmat, de jól tudjuk, hogy ennek a szüneteltetésnek mi lesz az eredménye.

Szóval, ezzel a lépéssel felzárkóztak a kádári idők vidék- és vasútpusztító politikájához, valamint a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok vasútbezárásához is, amit akkor is teljes mellszélességgel elleneztünk, hiszen van olyan vasúti szakasz, amelynek a bezárását észérvekkel egészen egyszerűen nem tudták megindokolni. Hadd utaljak akkor itt, mondjuk, a Dombóvár-Komló vonalra: az a 36 kilométeres szakasz kiszolgált az utazóközönséget - nyilvánvalóan lehetett volna javítani, de nem olyanformán, mint ahogy most azt önök elképzelték, hiszen 24 perccel megnövelték a menetidőt. Vagy éppen ott volt a nagyatád-somogy-szobi vasúti közlekedés, és akkor zárójelben jegyzném meg: nem tudom, hogy mennyire bölcs dolog - nyilván semennyire - leválasztani egy járási székhelyet, és elvágni a vasúti összeköttetéstől, szóval, ott hétköznaponta 16 járatpár közlekedett, ez bizony ki volt használva. Fejlesztetni, javítani kellett volna a szolgáltatásnak a minőségét, de ehelyett inkább bezárták, ami ellen én magam is személyesen tiltakoztam az utolsó motorvonat elindításakor.

És ha már egyszer itt a vízi szállítmányozást is szóba hoztam, nagyon-nagyon keveset szoktunk hallani közlekedéspolitikai előterjesztések kapcsán arról, hogy az a 3500 kilométeres Duna-Majna-Rajna-csatorna, amelynek Dunaalmásnál van a földrajzi középpontja - sajnos egyébként nem a logisztikai középpontja, csupán a földrajzi középpontja -, mennyire nincsen kihasználva a szállítmányozás által Magyarországon. Miért van az, hogy itt az áruszállítás összvolumenét tekintve csak ilyen 3 százalékos részaránnyal találkozhatunk a belvízi szállítmányozás kapcsán? Hogyha a környező országokat nézzük, vagy éppen Romániát - a belvízi szállításról beszélek -, vagy éppen Szerbiát, akkor ez akár a háromszorosára is növelhető lenne. Újra csak szeretném aláhúzni azt, hogy ez bizony nagyban szolgálná a környezetvédelmi és a fenntarthatósági célkitűzéseket is, de sajnos kardinális előrelépést nem látunk.

Aztán visszatérve, visszakanyarodva a vasúthoz: önök, államtitkár úr, mintegy 6 ezer kilométerben határozták meg a törzsvonalak és úgynevezett fenntartásra érdemes szárnyvonalak hosszát. Nagyon sokszor kérdeztem én magam is, hogy mi lesz azzal a jó 1500 kilométernyi mellékvonallal, amely nem fér bele ebbe a fenntartásra érdemes kategóriába. Nyilvánvalóan látjuk: a lerohadás, aztán hogyha jól lerohadt, adott esetben tényleg nem folyik rajta érdemi utasforgalom, akkor pedig szépen bezárják. Jól tudjuk, hogy

a teljes rekonstrukciós igény óriási, tehát több ezer milliárdos összeget emésztene fel, ezzel kapcsolatosan az összes operatív program mindig is többszörösen felüljegyzett volt, és azért azt hadd említsem meg zárójelben, hogy ez a lerohadás, ez a magárahagyatottsági állapot nem most kezdődött, tehát hosszú-hosszú évtizedek káros és nemtörődöm hozzáállása vezetett el odáig, hogy a magyar vasútvonalak oda zülöltek mostanra, ahogy azt látjuk.

Nos, a vasútról áttérve vissza egy kicsit a közúti közlekedésre és arra a mentalitásra, amit nem tudunk elégszer kárhozhatni, hogy önök fejőstehének tekintik a hazai autóstársadalmat, az iszonyatos e-díjak kapcsán meg kell említeni itt például azt az osztrák párhuzamot, amely, ugye, azt mutatja, hogy ott az egynapos autópálya-matrica 8,6 euró - számoljunk csak, tehát olyan 3500 forint környéke árfolyamtól függően -, Magyarországon pedig ugyan bevezették a valóban egynapos autópálya-matricát, de az 5150 forint, alig kevesebb, mint a tíznapos, amit 6400 forintért tudnak megvenni. És akkor még egy osztrák párhuzam: Magyarországon az éves autópálya-matrica 57 ezer forintnyi összeg, ez Ausztriában 36 ezer.

Államtitkár úr, hát, ezt valahogyan azért mégiscsak meg kellene magyarázni; mint ahogyan azt is, ami a vadászati törvény módosítása kapcsán történt, amikor tovább folytatódik az autósok üldözése Magyarországon: most már gyakorlatilag minden vadgázolásért az autósok a felelősek. És újra csak a saját szűkebb környezetemre, tehát az olyan vadban gazdag környékekre tudok utalni, mint amilyen Dél-Somogy is, ahol ez egy valós probléma, hát, rettegnek az emberek autóval közlekedni az utakon, mert most már azon túl, hogy bármikor bekövetkezhet a saját hibájukon kívül is egy-egy ilyen baleset, még mondjuk, adott esetben az adott vadásztársaság egy többmillió pert vagy kártérítési igényt is a nyakukba akaszt. Szeretném megjegyezni, hogy az egyesek számára úri passzióként tételeződő hobbivadászat mellett itt azért egy 16 éves átlagéletkorú autóállománnyal rendelkezik a magyar társadalom, tehát nem túl pénzes emberek közül lévén szó hogyha valaki ilyen bajba keveredik, akkor az teljes mértékben padlóra küldheti egzisztenciálisan.

(14.20)

És akkor még egy ilyen fejőstehén-effektus: 650 forint körüli benzinárral számoljunk, ebből, államtitkár úr, mennyi is a kőolaj világpiaci ára? Egyharmad! Nyilvánvaló módon a kutaknak is kell egy profitráta, tegyük hozzá akkor még néhány százalékot, húsz-egynéhány százalékot. Viszont az adó 40-42 százalékot tesz ki. Tehát joggal érezheti itt úgy - visszatérve az útdíjakra - a magyar autóstársadalom, hogy gyakorlatilag egy korlátlan kifosztás áldozatává válik, hiszen amikor azt látja, hogy ebből az összegből 40 százalék megy az államkasszába, és nem kap érte cserébe semmit, csak életveszélyes utakat - 6-os út, 68-as út -, akkor joggal teszi fel minden választópolgár a kérdést: ezt a

kormányzati körökben nem látják, vagy ha látják, akkor miért nem történik végre érdemi lépés a tekintetben, hogy valamit enyhítsenek ezen a mérhetetlen igazságtalanságon? Államtitkár úr, nagyon bízom abban egyébként, hogy érdemi válaszokat fogok kapni.

Ha pedig itt az egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló európai irányelvekről beszélünk, akkor újra csak azt tudom hangsúlyozni, hogy ne csak az irányelveket emeljük át, hanem emeljünk át olyan kezelhető dolgokat is, mint amilyen például a vasúti pályahálózat rendbetétele, illetve a vasúti járműpark javítása. Hiszen ha ez megtörténik - megtörtént néhány vonalon, tehát nem akarom én csak kárhozhatni a kormányzati intézkedéseket, gondoljunk a székesfehérvári vagy éppen az esztergomi vonalra, ahol ezeknek a valódi érdemi intézkedéseknek a hatására kétszeresére nőtt az utasforgalom -, oda lehet terelni úgymond a magyar utazóközönséget a vasútra, anélkül is, hogy mondjuk, az autóstársadalmat fejőstehének kellene nézni. Mert higgyék el, a magyar emberek szeretik a vasutat, és ezért kárhozhatják azt a politikát, amikor azt látják, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű térségekben pedig bezárják. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabadi István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az indoklás szerint a hatályos szabályozást aktualizálja a megváltozott körülményeknek megfelelően, továbbá a jogharmonizációs kötelezettségek teljesítéséről szól, amivel alapjaiban egyet is lehet érteni, hiszen az élet folyamatosan változik, nyilván a szabályozásokat is követni kell vele. Ezzel semmi gond nincs is, ezzel még egyet is értünk. Ugyanakkor nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy a közúti közlekedésről szóló törvény egyes rendelkezéseinek megsértése esetén a kiszabható bírságok maximumát ez a törvényjavaslat a gazdasági helyzet változására tekintettel jelentősen, csaknem a felével megemeli.

A fuvarozóknak az útdíjak emelése miatt már így is rengeteg költségük van, rendkívül sok panasz érkezik ezzel kapcsolatban. Ezzel szemben a kamionosoktól kapott információk szerint még az is előfordul, hogy vannak egyes olyan más állambéli fuvarozók, kamionosok, történetesen például az ukrán kamionosok, nem fizetnek útdíjat, nem lehet őket megbírságotolni és gyakorlatilag ellenőrizni sem. Akkor kérdezem: miért kell a magyar fuvarozók terheit tovább emelni? Tisztelt Államtitkár Úr! Talán azzal kellene foglalkozni vagy arra is kellene törekedni, hogy mindenki fizessen meg útdíjat Magyarországon, ne csak a becsületes és a szabályt követő magyarok.

Ráadásul az áruszállításban 2024-től jelentős drágulás következett be. Ennek oka, hogy tavaly október 1-jével a magyar hatósági útdíjat 17,6 százalékkal

korrigálták. December 1-jétől pedig a német állam egy példa nélküli, 83 százalékos útdíjkorrekciót hajtott végre. Idén januártól pedig a hatósági útdíjakat újabb 50-60 százalékkal emelték Magyarországon, az EU környezetvédelmi szigorításai, valamint az üzemanyagok jövedéki adójának emelése következtében. Az üzemanyagok jövedéki adója 41 forinttal emelkedett év elején, a használatarányos útdíj pedig folyamatosan és jelentős mértékben növekszik.

Tisztelt Országgyűlés! Januártól a 3,5 tonna feletti teherautók, februártól pedig a buszok esetében szintén drasztikusan emelkedtek a használatarányos útdíjak a külső költségdíj alkalmazása miatt, amiből 150 milliárd forint pluszbevételt vár a kormány. Kiemelendő, hogy a teljes MO-s autót díjköteles lett, így nem fog teljesülni az a cél sem, hogy a forgalmat elvige a városból. A három tényező együttes hatása 2024-ben akár 25-30 százalékos fuvardíjemelést fog generálni, ami tovább fűti az amúgy is magas inflációt, hiszen minden termék árában benne vannak és benne is lesznek a költségek. Rövid idő alatt érezhetően növekedett az alkatrészek ára, a szervizek munkadíja is, a megnövekedett költségeket a végeken ismét a fogyasztók fizetik meg. Tudomásul kellene venni végre azt az egyszerű tény, hogy ha bármilyen ágazatban növekednek a terhek, azt a legvégén mindig a dolgozó magyar emberek fizetik meg.

A bírságösszeg emelése alapján lehet azt mondani, sőt igazuk is van azoknak, akik azt mondják, hogy a bírságösszeg emelésével lehet azt elérni, hogy ne sértsenek - főleg a fuvarozók - szabályt, és akkor nem kapnak majd büntetést. Lehet ezt mondani, mert nagyon sokan erre is panaszkodnak, hogy ezzel magyarázzák, illetve ezt vágják a fejükhöz, de lássuk be, hogy a betartandó szabályok magas száma, aminek valóban tényleg se szeri, se száma, mellett könnyen előfordulhat akár kisebb adminisztrációs és/vagy alkalmazotti figyelmetlenség is. Ilyen esetben a bírság ugyan jogos lehet, de nem mindegy, mekkora terhet jelent ez a megbírságolt számára. És rendkívül komoly károkat, illetve nehézségeket okoznak az ágazatban szereplő szolgáltatók számára.

Jó példa erre, hogy a tachográfrendszerben meghatározott vezetési idő néhány perces túllépése esetén is már azonnal jár a bírság, pedig ez nagyon sok esetben a parkolók túlszűfolttsága vagy a nem megfelelő kapacitású parkolók miatt történik, hiszen ha a sofőr nem tud leparkolni, akkor nem képes a kötelező pihenőidőt időben megkezdni, és máris megbírsághatják. Ráadásul az idén kötelezően beszerelendő, járművenként nettó 300-600 ezer forint költséggel járó úgynevezett Smart 2 menetíró készülékek az eddigi 28 nap helyett már 56 napra visszamenőleg ellenőrizhetővé teszik a tachográf adatait.

Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalom a fuvarozókkal egyetemben az útdíjrendszer és a bírságösszeg felülvizsgálatát kéri a kormánytól. Továbbá kérjük azt is, hogy az ilyen salátajellegű törvényjavaslatokkal ne nehezítsék tovább az ágazat szereplőinek helyzetét, hiszen számos jó irányra mutat rá a javaslat, számos

olyan része van a törvényjavaslatnak, ami támogatandó, sőt nagyon is jó, hogy azokban változás történik. De azért a probléma az, hogy található benne erősen kritizálható intézkedés is, ami sokkal jobban nehezíti egy ilyen törvényjavaslatnak az olyan irányú elfogadását, hogy az mindenki számára megfelelő lehet.

Tehát én arra kérem tisztelt államtitkár urat, hogy azokat a részeket, főleg a fuvarozókat érintő részeit a törvényjavaslatnak gondolják át, hiszen a törvényjavaslatnak, amint említettem, számos része támogatandó, és helyes is az ebben előirányzott törekvés, viszont azok a bírságok, illetve azok a túlszabályozások és az a mondhatni nem mindenkire érvényes szabályozás ne fordulhasson elő. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt képviselőtársunk. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én magam is frakcióm nevében azzal kezdem, hogy a törvényjavaslatnak, ami valóban egy salátatörvény, nagyon sok fontos, támogatandó, támogatható, előremutató eleme van. Nyilván vannak benne pontosítások, vannak benne olyan jogharmonizációs lépések, amelyek szükségesek, ugyanakkor valóban az előttem elhangzottaknak megfelelően én is arról tudok beszámolni, hogy vannak viszont nagyon-nagyon problémás elemei.

Hogyha kiemelnék egyet, akkor az mindenképpen az lenne, hogy az autópálya-koncessziókkal kapcsolatos intézkedéseket, módosításokat is tartalmaz, és tudjuk azt, hogy egy magát nemzetinek hazudó kormánynak az egyik leggyalázatosabb lépése volt az 2022 szeptemberétől, ha jól emlékszem, hogy 35 évre kiszervezték gyakorlatilag a teljes magyar állami tulajdonban lévő gyorsforgalmi úthálózat üzemeltetését egy magánszereplőnek, ugye, nem véletlen módon, Mészáros Lőrinc és Szíjj László tulajdonában álló zrt. számára.

(14.30)

Ezzel százmilliárdokat kaszálhat ez a zrt., és kaszálhatnak az önökhöz közeli oligarchák. Azt gondolom, hogy egy nemzeti kormány ilyet soha nem tenne, nem szervezné ki az alapvető infrastruktúrát a szívéhez közel álló oligarchák érdekében. Azt gondolom, hogy ez az igazi probléma, semmiképpen nem a külföldi magyarok, a határon túl élő magyarok támogatása. Azt természetesen a mi frakciónk is örömmel veszi, amikor kedvezményeket tudunk adni az elcsatolt országrészekben élő nemzettársainknak.

És akkor engedjék meg, hogy az elhangzottakra reagáljak olyan elemek tekintetében, amelyek egyébként részei a törvényjavaslatnak is. Ugye, többen beszéltek, kormánypárti képviselőtársam is beszélt arról,

illetve ellenzéki képviselőtársaim is említették, hogy milyen elképesztő hibákat vét a kormány, illetve mulasztásokat láthatunk a vidéki közlekedési infrastruktúra állapota tekintetében. Nyilván kormánypárti képviselőtársaim a homokba dugják a fejüket, és nem hajlandóak szembenézni azzal, hogy milyen borzalmasan gyorsan romlik a vidéki infrastruktúra.

Ander Balázs képviselőtársam már beszélt arról, hogy milyen állapotban vannak már nemcsak a vidéki mellékutak, hanem a vidéki 1-es számú közlekedési vagy főútvonalak is. Én konkrét számokat szeretnék hozni, tisztelt államtitkár úr. A Magyar Közút minden évben közzéteszi az úthálózattal kapcsolatos statisztikákat, és ezek alapján elmondhatjuk azt, hogy 15 305 kilométernyi magyar állami közút van a rossz és a nem megfelelő kategóriában. Tehát több mint 15 ezer kilométernyi magyar közút várja az azonnali felújítást, tisztelt államtitkár úr. Ugye, ezek közül egyébként 11 600 kilométer mellékút - jellemzően a vidéki mellékutak vannak a legrosszabb állapotban.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én minden ilyen vita esetében felhívom erre a figyelmet, hogy valóban 2010-ben egy nehéz örökséget vettek át, de azóta rosszabb lett a magyar közút állapota, azóta drasztikus mértékben nőtt a legrosszabb állapotban lévő mellékutak hossza. Tehát önök nem ledolgozzák ezt a problémát, nem nekiálltak szembenézni ezzel a problémával, és nem javítják egyébként megfelelő mennyiségű forrás ráfordításával a vidéki mellékúthálózatot, hanem az önök kormányzása alatt folyamatosan romlik a vidéki mellékutak minősége. S valóban, ahogy Ander Balázs is utalt rá, vannak bizony olyan szakaszok, amelyek életveszélyesek. Én konkrét példákat hoztam egyébként, amikor éppen már a mentőszolgálat hívta fel arra a figyelmet, hogy nem tudják ellátni a szolgáltatást, ha nem sikerül érdemben bizonyos utak tekintetében beavatkozással élni, de azt is láttam már, hogy a Volán jelentette ki, hogy bizonyos utakon már nem hajlandó közúti személyszállítást folytatni, egyszerűen azért, mert olyan borzalmas állapotba kerültek egyébként állami mellékutak. Tisztelt Államtitkár Úr! Ez vidékellenes politika, ha hagyják lepusztulni a vidék számára létszükségletet jelentő mellékutakat.

Rátérve arra, amiről szintén sokat beszéltek képviselőtársaim. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök fenntartható légi közlekedésről beszélnek. Nyilván ez egy nonszensz. Tehát nyilván, ha a környezeti fenntarthatóságot és egyébként a gazdasági fenntarthatóságot is nézzük, semmiképpen nem lehet a légi közlekedést fenntarthatónak tekinteni. De miközben önök egyébként ilyen összefüggésben beszélnek a légi közlekedésről, önök vidékellenes, vasútromboló politikát folytatnak. Itt volt ma Fónagy államtitkár úr, egykori miniszter úr, 2006-ban ő így fogalmazott: „A mindenkori magyar kormány felelősége a lakossági tömegközlekedés és a magyar gazdaság vérkeringését biztosító vasúthálózat fenntartása. A magyar vasúthálózat újabb csonkítása vidékellenes, rontja a vidéken élők biztonságát és életfeltételeit, valamint az elmaradott térségek gazdaságfejlesztési esélyeit.” Én ezzel a 2006-

os - akkor még ellenzékben volt a Fidesz - ellenzéki kijelentéssel maximálisan egyetértek, ugyanakkor önök pontosan azt a fajta balliberális, neoliberalis gondolkodás alapján végrehajtott vasútromboló politikát művelik, amit egyébként még 2006-ban ellenzékben jogosan kritizáltak.

Egészen elképesztő az, hogy amikor én írásban vagy szóban felteszem a minisztérium felé, Lázár János felé a kérdést, hogy hogyan folytathatják ezt a vasútromboló, vidékellenes politikát, akkor olyan cinikus választ kapok, hogy igazából nem történt vasútvonal-bezárás, csak közlekedésmód-váltás. Tehát én azt gondolom, hogy szégyenletes és rendkívül cinikus. S amikor egyébként ezt próbálják magyarázni, pontosan azokkal az érvekkel dobálóznak egyébként, mint a 2010 előtti balliberális kormányok. Nem csoda egyébként, hogy szakmai szervezetek is dilettánsnak minősítik ezt a lépést.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egy felelős és valóban nemzeti kormány nem elsorvasztaná a vasúti mellékutakat, vasúti szárnyvonalakat, hanem fejlesztené az infrastruktúrát, és egy olyan rendszerbe ágyazná be, olyan menetrend szerint üzemeltetné vagy használná ezeket, ami valóban megkönnyítené az utazóközönségnek, hogy igénybe vegye ezeknek a mellékutaknak a szolgáltatását, és bizony lehetne ezeket a mellékutakat megfelelően üzemeltetni. Tehát az önök egyértelmű hibája, hogy ez nem történt meg, és ahelyett, hogy egyébként fejlesztették volna ezeket a mellékutakat - ezekre immár 14 évük lett volna -, ehelyett bezárják és elsorvasztják, ahogy azt egyébként megfogalmazták képviselőtársaim.

Az egészen elképesztő volt egyébként, hogy még olyan mellékutalapon is végrehajtották ezt a csonkítást, mint például a Balassagyarmat-Ipolytarnóc közötti szakasz, ahol július végén fejeződött be ennek a mellékutalponnak a felújítása, az infrastruktúra bizonyos elemeinek a felújítása, majd másnap bezárták. Tehát egészen elképesztő! Én ezzel kapcsolatban kérdést is tettem fel több alkalommal Lázár miniszter úrnak. Hát nem is tudott erre épkezláb választ adni. Tehát ez egy dilettáns, vidékellenes, átgondolatlan politika.

Azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól - korábban utaltak rá, hogy készek adott esetben felülvizsgálni ezeket a vidékromboló, vidékellenes lépéseket -, hogy mikor várhatjuk azt, hogy a kormány felülvizsgálja ezt a gyalázatos lépést, és visszavonja ezeket a vasúti mellékutakat elsorvasztó lépéseket.

Én is említeném a Dombóvár-Komló mellékutalapot. Én ott voltam az utolsó vonaton, ami közlekedett egyébként. Egészen elképesztő volt a hangulat - idézőjelben a hangulat. Döbbenetes volt látni, hogy ott, Komlón, amikor megérkezett az utolsó vonat, több száz ember jelent meg, és rengetegen sírtak, amikor ezt a gyalázatos lépést kénytelenek voltak tudomásul venni, amit a magát nemzetinek hazudó kormány megtett.

Egyébként a statisztikák is döbbenetesek. Már egy hónappal azt követően, hogy ezt a gyalázatos lépéssorozatot önök megtették, kimutatták, hogy bizony hazugságnak bizonyult az, hogy az autóbusz kényelmesebb és

gyorsabb megoldás lenne. Nagyon sok olyan statisztikát tettek közzé különböző szakmai szervezetek, hogy bizony volt, ahol az utasok kétharmada eltűnt, egyszerűen nem volt alkalmas a buszközlekedés a vonat pótlására, tehát egyértelmű károkozás történt, ami Lázár János nevéhez fűződik. Tehát egy világos és szakmai, szakpolitikai választ várnék tisztelt államtitkár úrtól, hogy mikor vizsgálják felül ezeket a vidékellenes lépéseket, és mikor vonják vissza a vasúti mellékvonalak bezárására vonatkozó fideszes döntéseket.

Áttérve az autóbusz-közlekedésre, én azzal egyetértek, amit Arató képviselő úr is elmondott, hogy rengeteg pozitívum volt abban, amit egyébként idén januárban megismerhettünk, azokban a különböző menetrendi és tarifamódosításokban is, amiket Lázár János bejelentett, illetve valóban mi is üdvözljük - hosszán beszélünk mi a különböző és a közlekedést egységesítő bérlet típusokról -, hogy ezek részben legalább megvalósultak az országbérlettel és megyebérlettel, vármegyebérlettel, de azt is alá kell húznom, hogy valóban vannak azért itt hiányosságok és vannak módosításra szoruló elemek.

Összességében viszont mindenképpen fontosnak tartjuk azt, minden olyan lépést fontosnak tartunk, ami a közösségi közlekedés egységes rendszerbe, integrált rendszerbe való terelését jelenti. Tehát nyilvánvaló, egyértelmű, hogy vannak olyan lehetőségek még, hogy hasonló mennyiségű forrás bevonásával sokkal jobb minőségű közösségi közlekedési szolgáltatást lehessen biztosítani.

Ugyanakkor - és ezzel kapcsolatban lennének kérdéseim tisztelt államtitkár úr felé - vannak rendkívül komoly elmaradások, komoly hiányosságok. Tudvalevő, hogy komoly vitákat folytatott Lázár János - mondhatjuk, hogy ilyen műbalhé nyomán -, nekiment a fővárosi tömegközlekedés, közösségi közlekedés állami támogatási rendszerének, de egy szót nem szól arról Lázár miniszter úr, és nem is szövelt, hogy a vidéki városok esetében egyáltalán nem ad a kormány a helyi tömegközlekedés fenntartásához értelmezhető támogatást.

Tisztelt Államtitkár Úr! Több millió embert érint ez a kérdés, hogy a vidéki városokban, ahol van helyi közlekedés, a helyi önkormányzatok és az ott élő emberek - természetesen ilyen módon - magukra maradtak a helyi tömegközlekedés fenntartásával. Több millió embert érint, és nemcsak a megyei jogú városokban, nemcsak a vidéki városokban élőköt érinti, hanem mindazokat az embereket, akik beutaznak napi szinten akár dolgozni, akár tanulni ezekbe a városokba.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért gondolja azt a magát nemzetinek hazudó kormány, hogy a vidéki városokban élő emberek, a vidéki városokba naponta utazó emberek nem érdemelnek támogatást a rendkívül fontos közszolgáltatás fenntartásához? Ugye, ha jól emlékszem, 2021-ben hozták meg ezt a gyalázatos döntést, pont itt, a Covid-lezárások alatt, amikor végleg kivonultak a vidéki városok a helyi tömegközlekedésnek a támogatásából. Mikor vizsgálják felül ezt a döntést? Mikor adnak végre a vidéki városokban élő

emberek számára is támogatást ehhez a rendkívül fontos közszolgáltatáshoz, ennek a fenntartásához?

(14.40)

Én azt gondolom, hogy ez egy olyan kérdés, ami nem lehetne pártpolitikai vita tárgya. Egyébként pécsiként több fórumon vettem részt ezzel kapcsolatban, és én mindig felteszem a kérdést a Pécssett élő, Pécssett dolgozó kormánypárti képviselőknek, hogy ők mit gondolnak erről. Teljes mértékben egyetértenek azzal a fideszes képviselők is Pécssett, hogy szükség lenne arra, hogy a kormány részt vegyen, az állam részt vegyen, a központi költségvetés részt vegyen a vidéki városok közlekedésének a fenntartásában. Én azt várom, hogy a kormány belássa ezt, és ne büntesse a vidéki városokban élőköt ezzel a megszorító intézkedéssel.

Azt gondolom, hogy itt is nagyon jó példákat lehet látni. Mi is tettünk már több alkalommal indítványt arra, hogy milyen módon lehetne rendezni a finanszírozását a vidéki városok tömegközlekedésének. Mi alapvetően a nagyon sok helyen jól vizsgázó egyharmados rendszert tartanánk követendőnek. Tehát a finanszírozás tekintetében az önkormányzat egyharmad részben vehetné ki a részét, egyharmad részt adhatna az állam a központi költségvetésből, és egyharmad részt lehetne finanszírozni a jegy- és bérleteladásokból. Tehát mondhatjuk, hogy a vidéki városokban, ha végre megszületne ez a döntés, amire mi több alkalommal tettünk indítványt, akkor sokkal jobb és egyébként olcsóbb, az utazóközönség számára olcsóbb közösségi közlekedést lehetne fenntartani.

Tehát kérdésem, tisztelt államtitkár úr, hogy mikor jelentik be, hogy átgondolják ezeket a hibás intézkedéseket, és mikor adnak végre a vidéki városoknak is a központi költségvetésből támogatást.

Lenne még néhány konkrét kérdésem. Az új Duna-híddal kapcsolatban, a Mohács térségébe tervezett Duna-híddal kapcsolatban mik az aktualitások? Mikor valósulhat meg, megvalósulhat-e, illetve megint csak a dél-dunántúli térségre vonatkozóan hosszú-hosszú évek óta tett ígéret, hogy megtörténik az M60-as autópálya meghosszabbítása, tovább építése a határ felé. Ezzel kapcsolatban mit lehet tudni, tisztelt államtitkár úr? Mikor számíthatnak arra a Baranyában, Dél-Baranyában, Dél-Somogyban élők, hogy végre ez a valóban rendkívül sok problémával küzdő térség megkapja ezt az Orbán Viktor által egyébként személyesen is nagyon sok ígérettel alátámasztott tervet, hogy meghosszabbítják az M60-as autópályát a határig?

Még egy utolsó kérdésem lenne, államtitkár úr: itt a vízi szállítás is felmerült. Itt egy sok éve folyó vita van közöttünk, hogy önök a kínai érdekeltségeiknek megfelelően egy körülbelül ezermilliárdos projektet, titkosított projektet indítottak el, döntöttek a Budapest-Belgrád vasútvonal hazai szakaszának fejlesztése mellett azzal az indoklással, hogy ilyen módon majd elérhetővé válik a pireuszi kikötő, a kínai kézben lévő pireuszi kikötő, miközben látható, hogy a kínaiak is

egyre inkább Triesztet tekintik egyfajta logisztikai bázisnak, és a trieszti kikötő esetében folytatnak, vagy indítanak már komoly beruházásokat.

Szijjártó Péter kezdeményezése volt, hogy Triesztben legyen egy magyar kikötő, és már évekkel ezelőtt vásároltak ott egy egykori lepusztult kőolajfinomítót. Ezzel kapcsolatban szeretném államtitkár urat kérdezni, hogy van-e információ arról, igaz, hogy Szijjártó Péter egy másik tárcát vezet, de van-e információja arról, hogy milyen stádiumban van most a trieszti magyar kikötő ügye, és fel tudja-e oldani azt az ellentmondást, ami fellelhető. Szijjártó Péter korábban úgy nyilatkozott, hogy ha megvalósul a trieszti magyar kikötő megépítése, akkor az minden magyarországi cég és magyar cég tengeri szállítási igényeit ki fogja elégíteni. Ha ez így valóban megtörténik, akkor mégis mi szükség van a Budapest-Belgrád vasútvonal által arra, hogy a Triesztnak egyébként konkurenciáját jelentő pireuszi kikötő elérése érdekében a magyarok ezermilliárdot fordítsanak egy infrastruktúrafejlesztésre. Köszönöm szépen előre is, hogy ha ezekre a kérdéseinkre választ kaphatunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Arató Gergely képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Vidéki képviselőtársaim teljesen jogosan vetették fel a vidéki úthálózat és a vidéki vasúti közlekedés problémáit. Engedjék meg, hogy csatlakozzam hozzájuk a főváros és a főváros környékének problémáival, hiszen aki jár ebben a városban, az jól tudja, hogy az úthálózat minősége Budapesten is katasztrofális, és ne legyen félreérés, ennek elsősorban az az oka, hogy a budapesti úthálózat fenntartására szolgáló forrásokat elvonta a kormány, hasonlóan más településekhez. Csak a gépjárműadó-bevétel elvonásával tízmilliárdos forrást, útfelújításra is használható forrást vett el a kormány a helyi önkormányzattól, így a kerületektől is.

Én azt javaslom, hogy legalább a fővárosi autósok által befizetett pénz harmadát adják vissza a fővárosnak és a kerületeknek útfelújításra, mert ha ezt megteszik, akkor jelentősen javulhat a fővárosi úthálózat. Persze ugyanezt meg kell tenni a vidéki városokkal is, hozzáteszem, hiszen ott is ugyanilyen nagy szükség van erre a forrásra.

Ami meg a vasúthálózatot illeti, képviselőtársaim beszéltek arról, hogy milyen állapotban vannak a vidéki vasúti vonalak, és hogy hányat zárnak be. De azért az is erősen jelzésértékű volt, amikor a MÁV be akart mutatni egy új projektet most, néhány nappal ezelőtt, kalauz nélküli vasúti vonalakat, és a kiszemelt négy vonatból kettő nem tudott elindulni. Ne higgyék azt, hogy ez egyedi. Mindennaposak a járatkimaradások az elővárosi vasúti közlekedésben, és ezt nemcsak a Pest környékén élők szenvedik meg, hanem maguk

a budapestiek is, hiszen rajtuk pöfögnek keresztül aztán a Pest megyeiek autóval, hiszen a vasúthálózat nem kellően megbízható.

Úgyhogy az egész közlekedési infrastruktúrában rengeteg dolgon kell változtatni, és az nem megoldás, amit Nacsa képviselő úr mond, hogy elveszik az állami támogatást és a bérletbevételt is, és akkor mondjuk, a főváros vagy a MÁV oldja meg a saját problémáit. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Elnök Úr! Államtitkár úr! Szeretném megismételni két nagyon fontos kérdésemet, és kérem, válaszoljon rá. Tervezik-e azt, hogy az 5150 forintos egynapos autópályamatrixa-díjat ezer forintosra csökkentik, ugyanis a Jobbik-Konzervatívok véleménye szerint ez lenne a tisztességes hozzáállás az önök által fejőstehénnek tekintett magyar autóstársadalomhoz. Tehát ez az egyik kérdés.

Aztán a másik: folyik-e, mondjuk, az önök tárcája, illetve az agrártárca között a tekintetben egyeztetés, hogy mit okozott a vadászati törvény módosítása? Van-e olyan szándék önökben, hogy különösen a vidéki térségekben óriási gondot okozó vadgázolásos esetek kapcsán az az elfogadhatatlan és velejéig igazságtalan anomália, hogy mindent az autósok nyakába varrnak, és adott esetben tényleg több millió forintos kártérítéssel nézhetnek szembe, még akkor is, ha nem az ő hibájukból következett be a vadgázolás, nos, hogy ebben a tekintetben végre valamiféle igazságosabb hozzáállást tapasztaljon meg a magyar autóstársadalom és választópolgár az önök részéről. Hiszen ne feledjük el, az a 16 éves átlagéletkorral rendelkező, autóállománnyal bírói magyar autóstársadalom nemcsak hobbiból használja a személygépkocsit, ezzel jár dolgozni, ezzel viszi adott esetben a gyermekét iskolába, ezzel jár orvoshoz, és egyáltalán a mindennapi élet fenntartásához nagyon fontos az, hogy autóval rendelkezzen. Ehhez azonban az is kell, hogy önök partnerként tekintsenek ezekre az emberekre, ne pedig fejőstehénként. Köszönöm, és tényleg várom a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kettőperces felszólalásra kért szót Keresztes László Lóránt képviselő úr is. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon rövid leszek. Egy fontos kérdést elfelejtettem feltenni, tisztelt államtitkár úr. Tudjuk azt, hogy Magyarország 6-7 vidéki városában van önkormányzati tulajdonú, saját fenntartású közlekedési cég, amely a helyi tömegközlekedést bonyolítja, a többi városban a Volán-busszal kötött szerződések által oldják ezt meg. Korábban többször felmerültek olyan pletykák, illetve a pletykánál erőteljesebb információforrások is, miszerint lenne olyan politikai szándéka a kormányoldalnak, hogy egy olyanfajta politikát folytassanak, amely által államosítani

tudják, vagy át tudják venni ezeket az önkormányzati tulajdonban lévő cégeket.

Ezzel kapcsolatban mit lehet tudni? Van-e szándéka a kormánynak, hogy úgymond vagy direktben államosítja ezeket a cégeket, vagy rákényszeríti különböző szabályozásokkal, forrás megvonásával rá akarja kényszeríteni ezeket a városokat, hogy átadják a saját céget?

Olyan pletykákat is lehetett korábban hallani, hogy Debrecen lobbija akadályozta meg az ilyen irányú kormányzati szándékokat. Ugye, ott is saját tulajdonú közlekedési cég van, de én azt gondolom, hogy világos, hogy ez egy rendkívül fontos közszolgáltatás, és alapvetően az az érdeke mindenkinek az érintett városokban, hogy megtarthassák a városok ezeket a cégeket.

Viszont nagyon-nagyon fontos kimondani azt, hogy nincs olyan vidéki magyar város, ahol ne okozna óriási problémát és óriási fejtörést e rendkívül fontos közszolgáltatás biztosítása. Tehát meg kell hagyni a vidéki városok tulajdonában ezeket a cégeket meggyőződésünk szerint, ugyanakkor kell, hogy ezek a fontos, központi költségvetésből érkező támogatások vidékre, a vidéki városokba is megérkezzenek. Ezekre a kérdésekre is remélem, hogy tudunk érdemi választ kapni államtitkár úrtól. Köszönöm, elnök úr.

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e zárszót mondani és a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Nagy Bálint: Igen.)* Parancsoljon, ön a szó.

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy mindenekelőtt azzal kezdjem, hogy Keresztes képviselő úr szakmai vitát, illetve szakmai válaszokat várt, de a kérdéseinek nagy része nem szakmai volt, hanem politikai természetű, és az ellenzéki hozzászólások nagy részéből egyértelműen látszódott, hogy nem az előttünk fekvő törvényjavaslatról van szó, hanem kampány előtt vagyunk vagy kampányban vagyunk, és ez határozta meg a hozzászólások nagy részét. Mégis engedjék meg, hogy megpróbálkozzak azoknak a felvetéseknek, kérdéseknek a megválaszolásával, amelyek valamilyen jelleggel magához a törvényjavaslatához, illetve szakmai részben az anyaghoz kapcsolódtak.

Először is hadd kezdjem azzal, hogy a tavaly bevezetett ország- és vármegyebérllet sikerén felbuzdulva, illetve azt a munkát folytatva, az idén március 1-jétől bevezetésre kerülő új intézkedések, merem állítani, minden korábbinál jelentősebb lépést tettek a tarifaközösség, a tarifareform tekintetében. Az LMP részéről is hallhattuk most, hogy mekkora siker az ország- és vármegyebérllet, de tisztelt képviselő úr, én jól

emlékszem, nem olyan régen volt még itt, a parlamentben is, amikor önök nem ezt a formációt támogatták volna és nem az ország- és vármegyebérllet mellett kardoskodtak. Örülök annak, hogy az elmúlt hónapok számai, az a több mint négy-négy és fél millió utazó, aki rendszeresen igénybe veszi az ország- és vármegyebérlletet, meggyőzték önöket is. Sajnálom, hogy ez nem előbb történt meg, de jobb későn, mint soha.

A DK részéről Arató képviselő úr felvetésével kapcsolatban az első és legfontosabb az, hogy nem vagyok meglepődve, de nagyon sajnálom, hogy a határon túli magyarokat továbbra sem támogatják, sőt kifejezetten támadják. *(Arató Gergely: A kormány támadja!)* A Budapestet érintő kérdést képviselőtársam megválaszolta, javasolom, hogy Pest vármegyei bérltet vegyenek, hiszen a Pest vármegyei bérltetet március 1-jétől a budapesti közösségi közlekedésben is használhatják már.

A légi közlekedés szabályozásával kapcsolatos része az anyagnak pedig pontosan azt tartalmazza, amiről beszélünk, hogy valóban a légi közlekedés legyen minél inkább fenntarthatóbb és a szennyező anyagok, káros anyagok kibocsátását csökkenteni tudjuk.

Ander képviselő úr észrevételeire, kérdéseire átfogóan először is annyit szeretnék válaszolni, hogy Magyarország földrajzi elhelyezkedéséből fakadóan egy tranzitország, és ez a tranzitország jellege nemzetgazdasági, nemzetstratégiai szempontból is fontos, tehát fontos, hogy a stratégiáinkat is ennek megfelelően alakítsuk ki. Így van ez a logisztikában, így van ez a közlekedésben. Az, hogy Magyarország Kelet és Nyugat, Észak és Dél között egy összekötő ország, összekötő pont tud lenni, azt gondolom, az egész országnak kiemelten fontos érdeke, nemcsak a jelenben, de a jövő stratégiáinak a megalkotása tekintetében is.

A közúti teherforgalom kapcsán azt szeretném elmondani, hogy fokozottan természetesen a közúti ellenőrzések pont az ön által felvetettek okán.

Több képviselőtársam részéről konkrét kérdések, konkrét útfelújítások merültek fel. Sokan negatívan szóltak a vasúti közlekedésről. Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani a MÁV-Volán-csoport valamennyi dolgozójának, hogy számíthattunk, számíthatunk rájuk, és azt a munkát elvégzik, ami ahhoz kell, hogy valóban mozgásban tudják tartani Magyarországot, hiszen az ő munkájuk, hozzáállásuk nélkül ezt a feladatot nem lehetne elvégezni. Képviselőtársaimnak pedig szeretném felhívni a tavaly év végén elfogadott és hatályba lépett beruházási törvénnyel kapcsolatban a figyelmét, hogy mind a vasútfejlesztéssel, mind a közúti fejlesztéssel, mind a gyorsforgalmi utak fejlesztésével kapcsolatban egyértelműen és világosan fogalmaz a jogszabály. Ennek eredményeként a kormány már tárgyalta is a magyar vasút jövőjéről szóló tízéves fejlesztési stratégiát és a közutakra, gyorsforgalmi utakra vonatkozó fejlesztési stratégiát is.

Ander képviselő úr még a 68-as főúttal kapcsolatban kérdezett. Képviselő urat arról tudom tájékoztatni, hogy a konkrét választ a konkrét kérdésre meg

tudjam adni, hogy a 68-as számú főút 11 és fél tonnás megerősítésének előkészítése folyamatban van, a kiviteli terv szintjéig a tervezés várhatóan és vélhetően a tervek szerint 2024. harmadik negyedévének végén tud lezárulni.

Engedjenek meg még egy észrevételt, hozzászólást. Hallhattunk arról is ellenzéki oldalról, hogy szerintük mennyire nem tett a kormány az utak fejlesztéséért, a közlekedés, a közúthálózat fejlesztéséért. Megint a valótlan állításokkal szemben hadd mondjak néhány valós tény és valós érvet. 2010-ben három olyan gyorsforgalmi út volt, amely elért az országhatárokig, az idei év végére tervezetten tíz lesz ezeknek a gyorsforgalmi utaknak a száma, harminc percen belül elérhető bármely magyarországi településről a legközelebbi gyorsforgalmiút-hálózat. Amikor önök arról beszélnek, hogy a vidéket mennyire támogatja vagy nem támogatja a kormány, szeretném elmondani például a közutak, illetve a gyorsforgalmi utak tekintetében azt, hogy a megyei jogú városok kétszer kétsávos gyorsforgalmi utakkal való bekötése, azt gondolom, jelentős mind a helyi lakók, mind a helyi gazdaság, mind a helyi ipar fejlesztése, erősítése szempontjából.

Még egy felvetés volt az egynapos matricával kapcsolatban. Az egynapos matricával kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy azt túlnyomó részt a tranzitforgalom veszi igénybe, és mint ezt az előbb is mondtam, Magyarország tranzitország, nekünk gazdaságilag is kell használnunk ezt a helyzetet és lehetőséget. Tehát alapvetően azt gondolom, hogy figyelembe kell vennünk az egynapos matrica kérdésében azt, hogy mivel ezt a tranzitforgalom veszi leginkább használatba a tapasztalatok alapján is, ezért nem az egynapos matrica oldaláról kell megközelíteni a helyben lakók, illetve az ingázók kérdését. Megint csak különösen a munkába járás, iskolába járás tekintetében szeretném felhívni a figyelmét mindenkinek arra, hogy az ország- és vármegeyebérletek bevezetése a közösségi közlekedésben, tömegközlekedésben, az elmúlt hónapok számai is egyértelműen igazolják és bizonyítják, olcsó, egyszerű és könnyen elérhető, ezért nagyon népszerű a szolgáltatás, és a március 1-jétől bevezetett tarifareform pedig tovább segíti a közösségi közlekedésben résztvevőket. Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. *(Taps a kormányparti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **gyermekek egészségének megőrzéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Hollik István, Nacsa Lőrinc, Simicskó István és Latorcai János KDNP-s képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/7992. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Dúró Dóra alelnök asszony jelezte, hogy fel kíván szólalni a mai

általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés előzetesen hozzájárul. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Dúró Dóra alelnök asszony az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége az indítványomat elfogadta.

Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! KDNP-s képviselőtársaimmal egy olyan javaslatot hoztunk ma önök elé, amely kapcsán az elmúlt hónapokban számtalan egyeztetést folytattunk a gyerekek egészségének megőrzése érdekében. Az energiatalok káros hatásait számos tanulmány mutatta ki uniós szinten is és magyar szinten is. Fejlődőben lévő fiatalok szervezetére a túlzott koffein, a túlzott cukorbevitel káros, éppen ezért szeretnénk ez ügyben lépéseket tenni.

Az elmúlt hónapokban a javaslatunkról egyeztetünk civil szervezetekkel, családvédelmi szervezetekkel, orvosszakmai szervezetekkel, tanárokkal, szülőkkel és természetesen kormányzati szervezetekkel is. Ezek az egyeztetések megerősítették bennünk a javaslat szükségszerűségét, hiszen orvosi szempontból, oktatási, szülői szempontból is visszajelezték nekünk azt a problémát, hogy a fiatalok körében nagyon népszerű, nagyon divatos lett az energiatal, és sokszor sportital vagy víz helyett fogyasztják ezeket az italokat a fiatalok.

(15.00)

Nagyon fontos, hogy itt tudományos megalapozottságú javaslatról is szó van, hiszen akár a Gyermek-kardiológusok Európai Társasága, akár a Magyar Gyermekorvosok Társasága, akár a magyar gyermek-kardiológusok társasága számos alkalommal adott ki állásfoglalást arról, hogy ezek az italok és az ezekben az italokban lévő koffein, cukor és egyéb stimulálószerrek a fejlődő szív- és érrendszerre a fiatalok számára veszélyt jelentenek, a túlzott fogyasztás is, hiszen az elmúlt években jelentett egészségügyi esetek számában az 1 decilitertől a 2,5 liter elfogyasztott energiatalról szóltak az orvosi jelentések. Több száz eset került nyilvánosságra a Népegészségügyi Központtól, a mentőszolgálattól, ahol 12-18 év közötti fiatalok - többségében egyébként fiúk - egészségügyi ellátásra szorultak a túlzott energiatal-fogyasztás miatt.

A Magyar Energetikai Szövetség is egyébként a kiadott közleményében a tavalyelőtti évben megerősítette azt, hogy a világ eddig elvégzett legnagyobb kutatása - 66 500 emberen végezték el ezt a kutatást -, az erre vonatkozó óriási kutatás szakmai eredménye

is azt igazolta, hogy a gyermekeknek nem ajánlott semmi, ami koffeint tartalmaz.

Nagyon fontos, hogy ez alapján fogalmaztuk meg ezt a kereszténydemokrata javaslatunkat, hiszen látjuk azt, hogy az orvosi állásfoglalás és a mostani divatos trendek is, európai uniós kutatások és európai uniós irányelvek is egyértelműen mutatják a cselekvési irányunkat.

Ha megnézzük európai uniós kitekintésben, az Európai Unió fogadott már el egy olyan irányelvet, amelyben fontosnak tartotta, hogy a tagállamok hozzanak jogszabályokat az energiaiitalok korlátozásával kapcsolatban a fiatalkorúak tekintetében. Ez el is kezdődött, hiszen Litvániában, Lettországból, Lengyelországban, legutóbb pedig Romániában is fogadtak el a miénkhez hasonló jogszabályt. Európai uniós példák tehát bőven vannak, és az Európai Unió központi állásfoglalása is arra biztatja a tagállami parlamenteket, hogy a gyermekek egészségének megőrzése érdekében hozzanak döntéseket.

Nekünk egyértelmű az álláspontunk: a gyermekek egészsége az első. Számos kormányzati lépés történt az elmúlt években a gyermekek egészségmegőrzése érdekében. Mi most egy újabb döntéssel, egy újabb lépéssel szeretnénk ehhez hozzájárulni. Számunkra a gyermekek az elsők, a gyermek egészsége az első. Így arra kérjük a magyar parlamentet, hogy támogassa azt a javaslatunkat, miszerint a törvény elfogadása utántól gyermekeknek, 18 év alattiaknak nem lehetséges árusítani energiaiitalt. A fogyasztóvédelmi törvényt módosítanánk oly módon, hogy abba a kategóriába, amelyet felsorol a fogyasztóvédelmi törvény - mondjuk, az alkohol vagy a különböző szexuális tartalmú termékek -, kerülne be az energiaiital is.

Tehát a gyermekek egészségének megőrzéséről van szó, a fiataljaink, a fejlődésben lévő szervezetek egészségéről van szó, hiszen az orvosok azt is visszaigazolták számunkra, hogy beláthatatlan következménye lehet az energiaiital-túlfogyasztásnak, nem biztos, hogy abban a korban, fiatalkorban, hanem később, 30-40-50 éves korokban, felnőttkorokban a szív- és érrendszeri megbetegedésekkel kapcsolatban.

Én arra kérem önöket, hogy az elmúlt órák intenzív vitái után legyen egy olyan téma itt a parlamentben, amely konszenzust teremt és konszenzust élvez. Közös ügyünk a gyermekek védelme, közös ügyünk a gyermekek egészségének megőrzése, ezért hoztuk ide önöknek ezt a törvényjavaslatot, és arra kérem önöket, hogy az energiaiitalok fiatalkorúaknak való tiltását önök is támogassák. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti sorokban. - Vajda Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e ezzel kapcsolatban felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, miniszterhelyettes úr. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház!

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány számára 2010 óta nagyon fontos a fiatalok egészsége. Van a régi mondás, hogy az leszel, amit megeszel; ez nyilván arra is igaz, amit megiszol, hogy az leszel, amit megiszol. Igaz ez az ételekre, igaz ez az italokra, és igaz ez természetesen arra az életformára is, ami a civilizációs viszonyok változásával változik, a mobiltelefonok világa, az érintőképernyők világa, ahol már a kütyük sokszor meghatározzák a fiatalok fejlődésének is a mindennapjait, és sokszor akár függőséget is okozva a fizikai állóképességet, a társadalmi kapcsolatokat is adott esetben veszélyeztethetik. Ezért fontos, hogy mindenhol a fiatalok érdekében induljunk ki.

A fiatalok egészsége érdekében vezettük be a mindennapos testnevelést, pontosan azért, mert minél inkább digitalizált a világ, minél több okoseszköz van a fiatalok birtokában is, annál nagyobb a kísértés, hogy kevesebbet mozogjanak.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A mindennapos testnevelés ebben segít, hogy a fizikumot is edzi az iskolaévek során, nemcsak a szellemet pallérozza, nemcsak a jellemet emeli, hanem a fizikumot is igyekszik szolgálni. Ezért volt fontos a mindennapos testnevelés bevezetése, illetőleg azért is, hogy kinek-kinek meglegyen az a szenvedélye pozitív értelemben véve, az a sport, amit megszeret, és amit nemcsak iskoláskorban, hanem a későbbiekben is visz és gyakorolni fog. Ezzel kapcsolatos javaslat egyébként is feküdt itt a parlament asztalán, és szavazás előtt is állunk ezzel kapcsolatban. Ezért volt fontos a mindennapos testnevelés bevezetése az iskoláskori mozgás kapcsán is. A különböző európai kimutatókban így a magyar iskoláskorú diákok az Európában legtöbbet mozgó diákok, ez a mindennapos testnevelésnek köszönhető.

Fontos volt az iskolákban a reformmenzák bevezetése. Ez egy több lépcsőben végrehajtott átalakítás volt, pontosan azért, hogy tudjanak hozzá alkalmazkodni mind a főzőkonyhák, mind pedig a diákok. Egyre kevesebb E-termék, tehát egyre kevesebb adalékanyag került bele, hogy egyre kevésbé porból és egyre inkább krumpliból legyen, mondjuk, a krumplipüré, és lehetne még sorolni a kényelmi termékek vagy kényelmi összetevők kiszorítására tett intézkedéseket. Ezzel sikerült a túlzott sótartalommal, a túlzott cukortartalommal szemben több zöldséget, több gyümölcsöt adni a diákoknak az asztalra. Az iskolagyümölcs-, az iskolatejprogramban pedig megtízszereztük 14 év alatt a forrásokat, amiket a gyerekek számára biztosítunk.

Ilyen lépés volt a chipsadó is. A chipsadónak kétfajta pozitív hatása is van: egyrészt a chipsadóból befolyó bevételek az egészségügyi dolgozók béremelésének fedezetét jelentették, másrészt pedig fokozatosan kiszorították vagy háttérbe szorították azokat a termékeket a gyártók, az előállítók portfóliójában is,

amelyek egészségre károsabb termékeket tartalmaztak, és jobban teret kaptak azok, amelyek az egészségre kevésbé voltak veszélyesek, vagy adott esetben még előnyösek is lehettek. Így egyre kevesebb olyan túlcukrozott és más üdítőital került a boltok polcaira. Ezt szintén az Economist és más nemzetközi kimutatók is bemutatták, hogy a boltok polcaira kerülő termékek 10-15 százalékkal kevesebb cukrot tartalmaznak, így már önmagától az adó megjelenésével változtattak maguk az előállítók, ez is volt a célunk, ezeknek az egészség megőrzése a célja, és ha ehhez alkalmazkodnak a gyártók, akkor azt hiszem, különösen jó irányba megyünk.

Fontos volt, hogy olyan szabályokat hoztunk, hogy az iskolai büfékben is a chipsadó hatálya alá különböző termékek nem fogalmazhatók, így az iskolai menza is egészségesebbé vált, és az iskolai büfékben sem forgalmazhatók és az italautomatákban, az ételautomatákban sem forgalmazhatók olyan termékek, amelyek egyébként a chipsadó hatálya alá esnének.

Az energiatalok kérdése is folyamatosan fölmerül. Ahogy itt már el is hangzott, ez sokak számára egyfajta üdítőital, egyfajta divat a fiatalok részéről is. A kivitele, az íze is sokszor direkt a fiatalok számára kialakított megnyerő íz, könnyen addiktívva válhatnak tőle a fogyasztók, és adott esetben nagy mennyiségben is koffeint tartalmaznak, amit aztán nagy mennyiségben a fiatalok is ihatnak.

A különböző, tisztiorvosi és más kimutatások alapján valóban kialakulhat egyrészt egyfajta függőség, ami a pulzusszámban, a vérnyomás megemelkedésében is negatív következményeket hordozhat nagy mennyiség fogyasztása esetén, szívdobogásérzés, mellkasi fájdalom, szívritmuszavar, álmatlanság - főleg, ha éjszaka, lefekvés előtt fogyasztják nagyobb mennyiségben -, fejfájás, idegesség, ingerlékenység, és a magas cukortartalom miatt akár súlyfelesleg vagy cukoranyagcsere felborulása is előfordulhat.

A képviselő úr már utalt itt a HBSC-nek egy átfogó felmérésére, amely sajnos azt támasztotta alá, hogy szignifikáns növekedés volt az 5-7., valamint 9-11. évfolyamos magyar diákok esetében a napi energiatal-fogyasztással kapcsolatban. Itt az a veszélyes, amikor valaki ezt elkezd valóban üdítőitalként fogyasztani, és tízóraira chipset és energiatalt visz magával ahelyett, hogy mondjuk, almát vagy szendvicset enne ebben az időszakban.

Be tudok önöknek számolni több mint félezer esetről, ami a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyászati Központba érkezett bejelentésekből vagy esetekből is összeáll. Ahogy erről már szó esett korábban, itt döntő esetben fiúknál, 73 százalékkal nőknél vannak nagyon kártékony következmények, kisebb részben lányoknál. Ez valószínűleg azért a fogyasztási szokásokból is származik. Az elfogyasztott mennyiség, amely már kórosabb tüneteket okozott, 1 decilitertől a 2,5 literig terjed, és a 2,5 liternél mindenki láthatja, ezt üdítőként itta az, aki 2,5 litert elfogyasztott ebben.

(15.10)

18 százalék esetében fogyasztották együtt alkohollal. Ez két dolgot is jelent: egyrészt, hogy van egy ilyen szokás, mindannyian ismerjük, hogy alkoholt és energiatalt együtt fogyasztanak, ugyanakkor az orvosi kezelést igénylő eseteknek a háromnegyede vagy a négyötöd része buliban nem alkohollal együtt történő fogyasztással függ össze, hanem alapenergiatalfogyasztással kapcsolható össze.

A vezető tünet, amellyel valakik valamilyen orvosi ellátásra szorultak, a szapora szívverés, a mellkasi fájdalom, a szédülés, a vérnyomás-emelkedés, a magas vérnyomás, az émelygés, a hányinger és a remegés volt. Ezekről a tisztiorvosi adatokról tudok önöknek beszámolni.

Az elmúlt két esztendőben a Belügyminisztériumban is többféle egyeztetést folytattunk ezzel kapcsolatban, és családi szervezetekkel, szülőket képviselő szervezetekkel is folytak egyeztetések. A családok általában aggódnak amiatt, hogy a gyermekük rászokik az energiatalokra, ezért ők a fokozott figyelmet fontosnak tartják. A gyártói érdekképviselőkkel is történtek egyeztetések, ők maguk is több programot indítottak annak érdekében, hogy a 18 év alattiak, a fiatalok ne üdítőként fogyasszák ezeket a termékeket, tehát a korábbiakban már ők is tettek ez irányú lépéseket.

Azt hiszem, ha külföldön járunk, akkor is láthatjuk, hogy bizonyos országokban a polcokon is külön meg van jelölve, hogy ezeket a termékeket csak bizonyos kor fölött lehet fogyasztani. Ezt a külföldi példát egy magyar változatban tartalmazza a mostani javaslat. A kormányzat részletes álláspontjára pedig a későbbi vitaszakaszban kívánok majd visszatérni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Hornung Ágnes képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HORNUNG ÁGNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a javaslat lehetőséget teremt nekünk arra, hogy a gyermekeink egészségének védelméről beszéljünk, és ebben a tekintetben is egy újabb lépést tegyünk előre.

A polgári kormányzat számára 14 éve már a családok az elsők. A családok érdekében az elmúlt 14 évben számtalan intézkedést hoztunk, támogatva őket az anyagi biztonság terén, megsegítve őket a munka és a magánélet egyensúlyának kialakításában vagy éppen otthonteremtési vágyaik megvalósításában. Mindezen intézkedések azon alapulnak, hogy erős nemzetet csak erős családok teremthetnek, erős családok pedig akkor lehetnek, ha a testi, lelki és szellemi egészség területén is megteszünk minden tőlünk telhetőt. A jövőnk zálogát jelentő fiatalok egészségéhez

való jogának minél szélesebb körű biztosítása érdekében ma arról vitázhatunk, hogy indokolt-e, hogy az egyértelműen egészségkárosító összetevőt tartalmazó energiatalokhoz ma már életkorra való tekintet nélkül bárki hozzáférhet. Két kiskorú gyermek édesanyjaként és a családokért felelős államtitkárként is úgy gondolom, hogy ez nem helyes, sőt kimondottan káros, ezért ennek a szabályozása mindenképpen indokolt.

A törvényi szabályozás az a szint, amely véleményem szerint megfelelő garanciát teremt arra, hogy a cél a lehető legteljesebb mértékben valósulhasson meg, azaz, hogy a 18 éven aluli fiatalok számára ne legyen elérhető az egészségkárosító energiatalok vásárlása. És hogy miért van erre szükség? Tisztelt Országgyűlés! Az energiatalok kockázatosak - ezt nem én állítom, hanem számos hazai és nemzetközi kutatás támasztja alá. Engedjék meg, hogy ahogy a korábban előttem felszólalók is elmondták, én is röviden bemutassam ezt önöknek!

Az energiatalok fogyasztása a fogyasztót olyan veszélynek teszi ki, amely a dohányzáshoz és más káros szenvedélyhez hasonlóan az életünk idejét csökkentheti; mindezek dacára sajnos egyre népszerűbbé váltak ezek a termékek az elmúlt időszakban. Egy közelmúltban bemutatott felmérés szerint a középiskolás és felső tagozatos diákok 10 százaléka napi rendszerességgel fogyaszt energiatalt, szinte üdítőként. Az energiataloknak pedig a legfontosabb összetevője nem is a cukor, amely szintén káros, hanem az ízért felelős adalék, a koffein. Egy felnőtt számára a koffein fokozza a fizikai teljesítőképességet, javítja a reakcióidőt, késlelteti a fáradtságot, a gyermekeknél azonban más a helyzet, hiszen az ő fizikai fejlődésük folyamatosan zajlik. A fiataloknál az energiatalokkal bevitt nagy mennyiségű koffein emeli a pulzust, a vérnyomást, előidézhethet mellkasi fájdalmat, nyugtalanságot, álmatlanságot, sőt még pánikrohamot is. Röviden: felesleges és szükségtelen ilyen terhet róni a szervezetre.

Szintén elhangzott, de én is szeretném megismételni, hogy a Magyar Kardiológusok Társasága, az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet, valamint a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ álláspontja is egybehangzó az ügyben. A szakma azt mondja, hogy a fiatalok túlzott energiatal-fogyasztása a szív- és érrendszerre gyakorolt hatása miatt jelentős egészségügyi veszélyt jelent. Az egészségügyi szervezetek hangsúlyozzák azt is, hogy a gyermekek étrendjéből mellőzni szükséges a koffeint. Rendkívül baljós emellett a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ jelentése is: 2011. november 1-je óta közel ötszáz esetben érkezett jelzés az energiatal-fogyasztással összefüggő rosszullétekről, illetve kellemetlen tünetekről, és az ezekkel a tünetekkel, rosszullétekkel érintettek 74 százaléka volt kiskorú, vagyis 18 éven aluli. Az energiatal ráadásul a fiatalok körében népszerű kísérő az alkohol mellé, és ezek együttes fogyasztása végleges károsodást okozhat a májban, a szívben és a vesében is.

Tisztelt Képviselőtársak! Emellett az előttem szólók szintén elmondták, hogy az, hogy ennek a szabályozása

napirenden legyen, nem csak Magyarországon jelent meg, hiszen Európának már számos országában betiltották az energiatal vásárlásának lehetőségét kiskorúak számára; történt ez Litvániában, Lettországbán, Lengyelországban és Romániában, tehát nem először van az asztalon egy ilyen kérdés itt az Európai Unióban.

Tisztelt Országgyűlés! Ezekről a lehetőségekről világnézetünk szerint sokan sokféleképpen gondolkozhatunk, viszont az, hogy gyermekeink egészségének védelme fontos, mindannyiunk számára egységes és közös. Ahhoz, hogy javítsuk gyermekeink életkilátását, elengedhetetlen és fontos, hogy azokat a problémákat és elkerülhető kockázatokat elkerüljük, amelyek gyermekeink egészségét veszélyeztethetik.

Ezen az ülésnapon tehát tényleg egy olyan előterjesztés van előttünk, amely a gyermekek és a jövő nemzet, a jövő testi-lelki egészségéhez tud hozzájárulni, ezért tisztelettel kérem én is önöket, hogy fogadják el ezt a törvényjavaslatot, és támogassák azt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vajda Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport, aki a pulpitról mondja el vezérszónoki felszólalását. Parancsoljon!

VAJDA ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Végre! - így tudnám összefoglalni, amit erről az indítványról gondolok, ugyanis az előttünk fekvő javaslat teljes mértékig egyetértek. Annak ellenére, hogy a benyújtókkal szinte semmiben nem értünk egyet, vagyis feltehetőleg teljesen mást gondolunk a világról, az országot érintő fontos dolgokról, akár más aktuális ügyben is teljesen eltérő véleményen vagyunk, sőt, ha úgy alakul, akár le is hazaáruulózunk egymást, de itt van most egy javaslat, amelynél ezen túl kell lépniünk.

Ugyanakkor mielőtt ezt a gondolatot folytatom, ki kell hogy térjek egy fontos dologra: a kegyelmi botrány nemcsak politikai botrány, hanem szakmai is, hiszen rávilágított arra, hogy a gyermekvédelemnek mondott intézkedések jelentős része nincs betartva, nincs betartatva, hiányoznak a szakmai és az anyagi források. Ezt most itt azért fontos megjegyezni, mert lassan két hónapja várjuk az ezzel kapcsolatban beígért intézkedéseket, de egyelőre csak azt látjuk, hogy az ellenőrzéseknek kezdtek neki, ami fontos, de nem elégséges lépés. *(Rétvári Bence: 440 intézmény van!)* Nem is feltétlenül új jogszabályokra lenne csak szükség, legalább ilyen fontos lenne a gyermekvédelem és a szociális ellátórendszer valódi anyagi megbecsülése, az intézményrendszer működőképességét biztosító költségvetési támogatás biztosítása.

Most pedig azt látjuk, hogy két kormánypárti képviselő benyújt egy gyermekekkel kapcsolatos javaslatot, amit nem lehet nem támogatni, de ami mégsem arról szól, amit vártunk. Nehéz tehát nem arra gondolni, hogy ez is arra kiváló, hogy ismét elterelje a figyelmet a pedofilügyről, a kegyelmi botrányról, ami

sosem látott mértékben rombolta le a kormány támogatottságát; nem is csoda, hiszen kiderült, hogy a gyermekvédelmet hirdetőik még az állami gondoskodásban élő gyermekeket sem tudják megvédeni, sőt felmentik azt, aki a pedofil bűnelkövetőt védte.

(15.20)

Na, de térjünk vissza, kollégák, az előttünk lévő javaslatra, amelynek a lényege, hogy kimondja: tilos lesz a 18. életévet be nem töltött személy részére energiatalt értékesíteni, illetve kiszolgálni. Ezzel a legmesszebbmenőkig egyet tudok érteni; még egyszer mondom, lassan, hogy mindenki megértse: ezzel a legmesszebbmenőkig egyet tudok érteni. Mindannyian látjuk, szülőként jómagam is, tanárként is, hogy a fiatalok egyre inkább az energiatalokat választják a víz vagy más, egészségesebb italok helyett, és naponta akár több dobozzal is elfogyasztanak. Ezek a többdecis italok ráadásul ma már jóval olcsóbbak, mint bármilyen más üdítő, nem véletlenül lettek ilyen divatosak. Ráadásul az energiatalok csomagolása gyakran vonzza a gyerekeket a színes és fiatalos dizájnnal, ami eltereli a figyelmet az italok potenciális veszélyeiről. Pedig a bennük levő, néha nem kevés koffein mellékhatásai közé tartozhat a gyors vagy szabálytalan szívverés, fejfájás, remegés, gyomorpanaszok és alvászavar, ami a mentális egészségre is káros hatással lehet, hiába írják rá a gyártók, hogy fogyasztása gyermekek és terhes vagy szoptató nők, valamint koffeinérzékenyek számára nem ajánlott.

A gyermekorvosok és az egészségügyi szakemberek mindenhol folyamatosan dolgoznak azon, hogy felhívják a figyelmet az energiatalok veszélyeire, és ösztönözzék a szigorúbb szabályozások bevezetését az energiatalok értékesítése terén, különös tekintettel a gyermekekre és a serdülőkre. Talán mondani sem kell, hogy az egészséges életmód és az egészséges italok előtérbe helyezése kulcsfontosságú a jövő generációk egészségének megőrzése szempontjából.

A Képviselői Tájékoztató Központ által készített egyik háttéranyag szerint 2022 augusztusa és 2023 júliusa között 64 millió liter energiatalt fogyott Magyarországon. Ugyanezen tájékoztató szerint Lengyelországban, Litvániában és Lettországon már tilos 18 év alattiak számára energiatalt árusítani; Romániában és Spanyolországban tilos az iskolában, illetve közelében ilyet árulni; van három ország, ahol nincs tiltva, de egy etikai kódexhez csatlakozott a kereskedők nagy része: Svédország, Németország és Hollandia.

Tudjuk, hogy itthon sem most merült fel először a szabályozás ötlete, a kormány már több mint tíz évvel ezelőtt megkezdte egy ilyen jogszabálynak az előkészítését, amiből végül az lett, hogy bevezették a népegészségügyi termékadót, a köznyelvben elterjedt beceneve alapján a chipsadót, amelyet az állam adóbevételeinek növekedésén túl azzal a szándékkal vezettek be 2011-ben, hogy az egészségre káros termékek fogyasztása csökkenjen. Az előbbi egészen sikeres volt, hiszen az elmúlt 13 évben néhány milliárd

forintról több tíz milliárdra nőtt ezen a címen a bevétel, sőt idén már 85 milliárd forint bevételt vár ezen a címen a kormány. De a lakosság egészségi állapota nem javult, sőt, egy 2021-ben megjelent tanulmány alapján megállapítható, hogy az átfogó lakossági egészségfelmérések szerint 2004-hez képest nemhogy javult volna, egyenesen romlott az emberek egészségi állapota, mert több az elhízott, nőtt a magasvérnyomás- és a cukorbetegség kockázata. Ennek fő oka pedig az erősen kifogásolható minőségű táplálkozás és a testmozgás hiánya.

A törvényjavaslat indoklása is kitér arra, hogy az energiatal-fogyasztás milyen elterjedt a gyerekek körében. Idézem az önök törvényjavaslatának indoklását, mert egyetértek vele. Azt írják önök: „Táplálkozás-egészségügyi szempontból kedvezőtlen tendencia, hogy napjainkban a fiatalok többsége divatosnak tartja az energiatal-fogyasztást, szinte üdítőitalként tekint a megnyerő ízű energiatalokra, amelyeket korlátlanul fogyaszt, figyelmen kívül hagyva azok koffeintartalmát, amely az egyéni érzékenységtől függően akár súlyosabb tüneteket is kiválthat.” Ezzel is sajnos teljességgel egyet tudok érteni; teljességgel egyet tudok érteni. Magam is úgy vélem, hogy olyan mértékben elterjedt ezek fogyasztása, hogy azt már nem lehet szó nélkül hagyni. Tanárként magam is látom, hogy a diákok kezében nap mint nap ott vannak ezek a színes dobozok, ezek a fertelmes szagú, üdítőitalnak csúfolt serkentők. De ennél sokkal rosszabb a helyzet, mert nemcsak a felnőtt diákok kezében vannak ilyen energiatalok, hanem a középiskolások, sőt náluk kisebb diákok is megállás nélkül isszák ezeket. Márpedig minden szakember azt mondja, hogy a bennük lévő koffeinmennyiség miatt ezek az üdítőitalok károsak, napi több doboz elfogyasztása pedig még inkább káros a gyermekekre, főleg a kisebbekre.

S hadd legyek még személyesebb. Három édeslányom van, akik közül kettő még középiskolás gyerek, úgyhogy érthető módon óvom őket minden rossztól, így többek között az energiataloktól is. Ezért mindig arra kérem őket, hogy ilyeneket ne vegyenek, ne igyanak. Tudom, hogy sokszor fáradtak, leterheltek a gyerekek, látom, hogy az osztálytársaik, iskolatársaik sajnos előszeretettel fogyasztják ezeket az élénkítőszereket. De valójában semmi szüksége nincs az ő fejlődésben lévő szervezetüknek ezekre a serkentőkre. Ha megfelelően kipihenik magukat, és biztosított számukra az elegendő alvás, akkor bármilyen élénkítő hatású szer nélkül is el kellene tudniuk viselni az iskolások mindennapi életét.

Ezzel kapcsolatban ki kell térnem arra is, hogy az energiatalok forgalmazásának betiltása ellenzéki javaslatokban, kérdésekben is felmerült már az elmúlt években. Tehát egyáltalán nem arról van itt szó, hogy csak a kormányoldalnak jutott volna eszébe ennek a szabályozása. Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy a tiltás önmagában sosem elegendő, hiszen cigit és alkoholt sem vehetnek meg a fiatalok, mégis fogyasztják azokat. Sőt, erről is szól az ESPAD nevű kutatás - European School Survey Project on Alcohol and Other

Drugs -, amely négyévente méri fel a fiatalok egészségkárosító szokásait, és ennek legutóbbi eredményei 2020 végén jelentek meg. Akkor az derült ki, hogy a valamilyen dohányterméket - mondjuk, vízipipát, e-cigit, hagyományos cigarettát - használók aránya 2015-höz képest nőtt 2019-re, 29 százalékról 39 százalékra. Sőt, azt is leírták, hogy a magyar tinédzsereknél csak a dánok isznak többet Európában: 100 magyar fiatalból 21 mondta azt, hogy már volt részeg, a dánoknál ez az arány 40 százalék volt. A magyar fiatalok 92 százaléka fogyasztott már alkoholt, ami a gyakori ivóknál jellemzően tömény szeszt jelent. És akkor itt jegyezzük meg azt is, hogy az indoklásban hivatkozott kutatás szerint - önöktől idézem -: az energiatartalmú 22 százalékban alkohollal együtt fogyasztják. A szakmai testületek szerint az energiatartalmú és az alkohol együttes fogyasztása végleges károsodást okozhat a májban, a szívben és a vesében is. Mindkettő dehidratál, ezért ilyenkor az alkohol mérgező hatása sokkal erőteljesebben jelentkezik, ami akár halálos kimenetelű lehet, mivel az energiatartalmú serkentőleg hat, az alkohol pedig épp ellenkező hatást vált ki; e kettő együtt a kontroll és a helyzetfelismerés elvesztését okozza.

Tehát nem elég csak a tiltás eszközét bevetni. Ha valóban többet szeretnének tenni a gyermekek védelmében, akkor többféle módszert kell alkalmazni. Ezért több és hatásosabb felvilágosító kampányra van szükség, különösen a fiatalok által preferált online térben. Ha a kormánynak valóban fontos a gyermekek védelme, akkor nem a gyűlöletkeltő és lopott plakátokra és propagandára költene milliárdokat, hanem ilyen és ehhez hasonló felvilágosító kampányokra. Továbbá az iskolákban is sokkal több, az élvezeti cikkek káros hatásairól, az egészséges életmód fontosságáról szóló foglalkozásra, órára lenne szükség. A tiltás mellett tehát, úgy vélem, szükség van a gyermekek valódi védelmére és a szociális és oktatási rendszer forrásainak növelésére is.

Végezetül ezzel kapcsolatban felhívnám a képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a jövő héten kerül sor egy fontos vitanapra „A 2007-2032. évekre vonatkozó 'Legyen jobb a gyermekeknek!' Nemzeti Stratégia végrehajtása” címmel. Ezt a stratégiát, amelynek célja a gyermekszegénység csökkentése, a gyermekek esélyeinek javítása volt, 2007-ben egyhangúlag fogadta el az Országgyűlés. Mert a gyermekek ügye akkor valóban közös pont volt, nemzeti minimum. Bízom benne, hogy vissza tudunk térni ezekhez az alapokhoz.

Végezetül tehát az előttünk fekvő javaslat nem megoldás minden, a gyermekek egészségének védelmével kapcsolatos problémára, de kezdetnek nagyon jó. Nagyon jó. Ezért, hogy kifejezzem elkötelezettségemet az ügy iránt, én örömmel kész vagyok csatlakozni ehhez a javaslatához. Ha a tisztelt előterjesztők ezt lehetővé teszik számomra, és a parlamenti informatikai rendszerben meghívják ehhez, örömmel csatlakozom; sőt, kérem szépen kedves képviselőtársaimat a többi frakcióból is, hogy csatlakozzunk ehhez az ügghöz. Ha pedig ezt bárki is, mondjuk, bűnös kollaborációnak tekintené, akkor szívesen kifejtem a továbbiakban is,

hosszabban a véleményemet, a személyes véleményemet erről a kérdésről és a gyermekek védelméről. Köszönöm szépen, hogy ezt elmondhattam. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját két képviselő ismerteti. Elsőként megadom a szót Simicskó István frakcióvezető úrnak, KDNP. Parancsoljon!

(15:30)

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Köszönjük szépen az eddigi felszólalásokat. Azt kell mondjam, hogy Vajda képviselő úr támogatólag nyilatkozott, és ez valóban üde színfolt a Ház falai között, hogy van ilyen kérdéskör. Még akkor is, ha sikerült is eljutnia fél perc alatt olyan ügyekhez, amelyekről látszik, hogy önöknél nem higgadnak le, és nem elegendő, hogy lemondott, nagyon helyesen, a köztársasági elnök asszony, és volt következménye annak, ami megtörtént.

Ettől függetlenül természetesen egyetértek azzal, hogy bár ez egy nagyon jó törvényjavaslat, azonban mindenre nem jelent megoldást, ezt valljuk be őszintén, de nem is volt ez szándéka a benyújtóknak. Latorcai János alelnök úrral mi is csatlakoztunk ehhez az előterjesztéshez, amelyet Nacsa Lőrinc és Hollik István képviselőtársaim nyújtottak be és írták meg a normaszöveget. Szerintem fontos az, hogy a KDNP ezzel is kifejezi azt, hogy egyfajta emberközpontú politikát szeretne folytatni; ezt folytattuk és ezt tettük az elmúlt időszakban is, és ezt szeretnénk a jövőben is folytatni. Ezen belül is a családok támogatása és természetesen a gyermekeink megóvása, megvédése, ha lehet, minél több bajtól, minél több veszélytől, minél több olyan kihívástól, amely kockázatot jelent az életükre, az életminőségükre. Ez a szándék vezérelt minket. Tehát a jogalkotói szándék egyértelműen a gyermekeink egészségének a megóvása, megőrzése volt, és mindig is ez lesz, hiszen legfontosabb kincsünk a gyermekünk, a gyermekeink, azok a kicsi gyermekek, akik a jövőt jelentik Magyarország számára, és nem mindegy, hogy milyen életminőségben fogják felnőttként folytatni az életüket, és Magyarország jövőjét hogyan fogják építeni.

Természetesen gyakorta mondjuk, hogy a mostani korszak egy sajátos korszak, egy új korszak az emberiség történetében, hiszen olyan típusú veszélyek jelennek meg, amelyek sok esetben leplezettek, sőt sok esetben kínálják magukat, hogy ezt akár energiatartalmú formájában is elfogyasszák az emberek. Én még emlékszem arra - nem azt mondom, hogy olyan idős vagyok, hogy még láttam Lenint -, hogy ittam még Bambit, és emlékszem a Márkára meg a Traubisodára is. Ez volt az üdítőital-választék. Ehhez képest most már jó nagyot növekedett a világunk ebben az értelemben is, és óriási kínálat van. Ez természetesen

gazdasági érdeket is mutat, a fogyasztók pedig nyilván fogyasztják azt, amit a különböző vállalatok, cégek kínálnak. De egy biztos, hogy a magyar élelmiszer-biztonság magas színvonalú és szeretnénk ezt továbbra is megtartani. S ha van orvosi tapasztalat és van orvosi vélemény, szakvélemény arról, hogy milyen káros anyagok jelennek meg a különböző italokban, akkor erre igenis fel kell hívni a gyermekeink és az egész magyar társadalom figyelmét.

Én azt hiszem, hogy ez a javaslat el fogja nyerni a parlament többségének, sőt remélem, mindenkinek a támogatását. Bízom benne, hogy ez a zárószavazás során is be fog következni. Természetesen majd meg kell vizsgálni, hogy milyen végrehajtási rendeletek szükségesek, ezt a kormány el fogja végezni, Rétvári államtitkár úr ez ügyben nyilatkozott is.

Osszességében, ha megnézzük és végigvizsgáljuk, hogy mennyi mindent tettünk az elmúlt években a gyermekeink egészségének a megőrzéséért, én is kiemelném a mindennapos testnevelés kérdéskörét, azt, hogy mozogjanak és sportoljanak a gyermekek. Én lehettem három éven keresztül sportért felelős államtitkár és ifjúságért felelős államtitkár is, és el tudtuk érni azt, hogy az elmúlt évek munkájának, valamint a mindennapos testnevelés bevezetésének köszönhetően a gyermekeink közül egyre többen igazolnak le sportklubokhoz. Amikor 2010-ben átvettük a kormányzást, 250 ezer körüli volt az a létszám, akik az utánpótlás korosztályban sportoltak, tehát fiatal emberek, gyermekek, ma pedig ez a létszám eléri az 500 ezret, tehát megdupláztuk az aktívan sportoló gyermekek létszámát, a mindennapos testneveléssel pedig bevittük az iskolákba azt, hogy ott mozogjanak és egészségesek legyenek. De ehhez tartozik az az intézkedéstervezet is, amely a törvényjavaslatban szerepel, hogy egészségesebbek legyenek a gyermekeink.

Azt hiszem, hogy ez egy jó ügy, sőt meggyőződésem, hogy jó ügy. Természetesen sok-sok más érdek is lehet ezekben a kérdésekben, de az biztos, hogy a mi szándékaink tisztességesek, a gyermekeink védelméről szólnak. Én bízom benne, hogy ezt mindenki támogatni fogja. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP-frakció másik vezérszónokának. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy a javaslattal kapcsolatban két egyszerű kérdést kell feltenni, s ha ezekre tudunk válaszolni, akkor arra is tudunk válaszolni, hogy indokolt-e az előttünk fekvő törvényjavaslat benyújtása, illetve támogatása.

Az első kérdés úgy szól, hogy ez egy komoly társadalmi méretű probléma-e. A közvélemény-kutatások azt mutatják, hogy erre a kérdésre egyértelműen igenel tudunk válaszolni. Egy nagymintás közvélemény-

kutatás szerint a 18 év alattiak 78 százaléka fogyaszt energiatalt, és ami ennél megdöbbentőbb, hogy Magyarországon a 10-14 év közöttiek, tehát a nagyon fiatalok között is 20 százalékos az energiatal-fogyasztás reggelire. Ebből az is kiderül, hogy egy állandóság van benne, tehát egy állandó fogyasztásról, egy megszokásról beszélünk a 10-14 év közöttiek esetében. Azaz minden ötödik ilyen fiatal gyermek reggelire rendszeresen fogyaszt energiatalt. Ez tehát egy új társadalmi jelenség - ahogy frakcióvezető úr is fogalmazott: ez egy új jelenség a fiatalok körében -, egy komoly és általános jelenség, ezért azt gondolom, hogy erre a kérdésre egyértelmű igennel tudunk válaszolni.

A másik kérdés pedig az, hogy maga az energiatal, ez az alapvetően élénkítőszer, amit felnőtteknek talált ki annak idején egy osztrák vállalkozó, káros-e a gyerekekre. Ezzel kapcsolatban mondhatnám, hogy van egy orvosszakmai vita. Az ismert toxikológus, Zacher Gábor például azt mondta, hogy szerinte ez nem ártalmas, és napi egyet nyugodtan igyanak a fiatalok. De azt kell mondjam, hogy itt nem valódi orvosszakmai vitáról van szó, és ezt alátámasztandó engedjenek meg néhány idézetet.

Ofner Péter kardiológus, a Kardiológiai Intézet főorvosa azt mondja, hogy az energiatalok káros hatásaira évek óta próbálják felhívni a figyelmet a szakemberek, de ez az üzenet nehezen jut el a fiatalokhoz. Havasi Katalin, a Házi Gyermekorvosok Egyesületének elnöke azt mondja, hogy az energiatal az új kapudrog. Kapudrognak azt nevezzük, ami után könnyebben nyúlnak a gyerekek kábítószerhez. Simich Rita, az NNK népegészségügyi stratégiai, egészségmonitorozási főosztály osztályvezetője azt mondja, hogy a gyerekek, fiatalok akadálytalanul juthatnak az energiatalokhoz, pedig egy gyereknek egyáltalán nincs erre szüksége, sőt a jelenlegi ajánlások alapján a gyerekek étrendje nem tartalmazhat koffeint vagy más stimuláló szereket. Krupa Mónika addiktológiai konzultáns azt mondja, hogy csak egy érett, felnőtt személyiség képes belátni az energiatalok fogyasztásával járó kockázatokat és felelősségteljesen vállalni a mértéktelen, kontrollvesztő fogyasztás veszélyét.

És a sort még folytathatnám, mert ahogy Nacsa képviselőtársam is mondta, a Magyar Gyermekorvosok Társasága is, egyébként nemzetközi kutatások alapján egyértelműen kimondta az ezzel kapcsolatos állásfoglalásában, hogy az energiataloknak a gyermekek normál étkezési rendjében egyszerűen nincs helyük. Tehát azt tudom mondani önöknek, hogy ez egy komoly probléma, általános jelenség, és van egészségügyi kockázata.

Engedjenek meg egy személyes történetet! Egy pedagógus mesélte nekem, hogy arra lett figyelmes, hogy az egyik diákja, aki egyébként egy jól teljesítő, jól tanuló diák volt, a harmadik év végén, a negyedik osztályban rendszeresen a harmadik órákon elkezdett elaludni, lehajtotta a fejét és elaludt. Nem értette, hogy mi a probléma, otthon van-e probléma, nem alszik rendszeresen. S kiderült, hogy a probléma az volt, hogy reggel energiatalt fogyasztott, annak a hatása reggel

fölpörgette, de amikor ez a hatás elmúlt, akkor a gyerek rendkívüli módon elfáradt, és a harmadik órán szinte elaludt, sőt volt, amikor többször is elaludt. Tehát teljesen nyilvánvaló, hogy olyan erős hatásai vannak a gyerekek számára az energiatalnak, aminek a hatását ők nem képesek felmérni.

S hadd hozzak még egy érvet Zacher Gábor megfogalmazott véleménye ellen, aki azt mondja orvosként, hogy a napi egy szerinte belefér. Ő csak a koffeintartalomról beszélt. De az energiatalban éppen az a veszélyes, hogy nemcsak koffein van benne, hanem nagymértékben cukor is, és egy más élénkítőszer, a taurin is.

(15.40)

Ezek együttes hatását kell megvizsgálni, és ráadásul azt kell megnézni, hogy ha a gyerekek divatosnak találják és jóízűnek találják - márpedig annak találják -, akkor rászoknak, és ha rászoknak, akkor még nagyobb és egyre nagyobb lesz annak a kockázata, hogy 20-30-40 éves korban keringési vagy bármilyen szívproblémák kerülhetnek elő a függés miatt, hogy napi szinten fogyasztják. És mivel, ugye, a hatás egyre csökken, ezért a bevitt mennyiséget is növelni fogják, ami meg az egészségügyi kockázatot is tovább növeli.

Teljesen egyértelmű tehát, hogy mind a két kérdésre egyértelműen igennel tudunk válaszolni, éppen ezért mi úgy gondoltuk, hogy ebben az ügyben lépniünk kell, és a leghelyesebb az, ha az alkoholhoz hasonlóan egyszerűen megtiltjuk azt, hogy gyermekeknek energiatalokat lehessen eladni. Képviselőtársaim mellett én is kérem önöket, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Teljesen természetes, hogy a normalitás talaján állva támogatni fogjuk ezt a javaslatot. Vajda képviselőtársam pedig legalábbis nálam nyitott kapukat dönget azzal kapcsolatosan, hogy ha kormánypárti képviselőtársaim lesznek olyan kedvesek, és felajánlják a csatlakozási lehetőséget, akkor háromgyermekes családapaként - van egy majdnem 18 éves fiam, egy 13 esztendő fiam és egy 9 éves kisfiam - teljes mértékben támogatni tudom ezt a javaslatot; pedagógusként pedig egy vidéki szakképző iskolában dolgozva magam is számtalanszor találkoztam azokkal az élethelyzetekkel, amelyeket Hollik képviselőtársunk az előbb itt felvázolt.

Nem is akarom különösebben húzni itt az időt, még egyszer: a Jobbik-Konzervatívok frakciója ezt a javaslatot teljes mellszélességgel tudja támogatni, de egy rövid, kis konstruktív kritikaként nem pontosan ehhez kapcsolódóan, hanem a gyermekeink egészségének megőrzésével kapcsolatosan mint általános cím,

ami a javaslatához hozzájárult, azzal kapcsolatosan azért néhány mondatot elejtek. Tehát ha a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő 2021-es összesítő statisztikáját idehozzuk, akkor más területen is lenne fejlesztendő, lenne hol előrelépni, és ez nem más, mint a házi gyermekorvosok száma, illetve a betöltetlen praxisok ügye.

A statisztika szerint 1522 házi gyermekorvos működött 2021-ben Magyarországon, ezeknek a házi gyermekorvosoknak az átlagéletkora 62 év volt. Nagyon sokszor megfogalmaztam én magam is, hogy a becsülettel letöltött évtizedek után, amit az ember a munkában eltölt, igenis megilletné a pihenés, megilletné a nyugodt öregkor, a nyugdíj. Nos, nagyon sokan ezek közül a gyermekorvosok közül sem tudják ezt élvezni, mert vagy meg sem érik, vagy pedig, hát, hivatásuknak szentelve életüket, továbbra is ennek a szakmának áldozzák magukat. 452-en voltak 60 év alattiak, tehát ez az összes házi gyermekorvos 30 százaléka; 506 fő 60 és 65 év közötti volt, ez 33 százalék; és 564 házi gyermekorvos volt 65 évnél is idősebb, tehát a Magyarországon praktizáló házi gyermekorvosok 37 százaléka. Nem csoda, ha a praxisok 10 százaléka üres, és az utóbbi nyolc évben ez megduplázódott. A tendencia félelmetes, minden esztendőben tíz új belépővel számolhatunk, de sokkal többen lépnek ki; az előbb felvázolt demográfiai korfa, azt hiszem, önmagáért beszél, és sürgős cselekvésre készíti azokat, akiknek a lehetőség ott van a kezükben. Tudjuk, volt egy valóban történelmi léptékű béremelés, viszont ahhoz, hogy a vonzó praxismodell kialakulhasson, még van mit tenni kormánypárti oldalon. Enélkül ezek a problémák, amelyekről itt az előbb szóltam, megoldhatatlanná és egyre súlyosabbá fognak válni.

Képviselőtársaim! Örülök annak, hogy kormánypárti oldalról egy ilyen javaslatot hoztak ide élénk, amely azt hiszem, teljes konszenzus mellett támogatásra lel az ellenzéki padsorokban is. Legyen minél több ilyen javaslat, aztán előre azon az úton, amely mondjuk, hasonló módon próbálja megfékezni a dízajnerdrogokat, és ígérem az itt mosolygó Rétvári államtitkár úrnak is, hogy nem én leszek az, aki mondjuk, majd holmi emberi jogokat fog itt felvetni amiatt, hogy a dílerekkel hogyan bánnak el. Kívánok minél keményebb és minél szigorúbb fellépést *(Rétvári Bence: Meglesz!)*, hiszen jól tudjuk, valamikor a szigor nem elég, kell a vasszigor is.

A törvényjavaslat - visszatérve rá - támogatható, nagyon jó, a Jobbik-Konzervatívok frakciójának részéről a bizalmat élvezni fogja. Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, az Országgyűlés alelnökének, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Alelnök asszony, parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem fogok meglepetést okozni azzal,

hogya a támogatásomról biztosítom ezt a javaslatot, ugyanis hasonló kezdeményezéssel éltem a Belügyminisztérium felé a tavalyi év januárjában is, illetve továbbmentem volna természetesen akár az energiatalok kapcsán is, és ha már ez a javaslat a Ház elé került, akkor ez lehetőséget ad arra, hogy a gyermekek egészségi állapotáról és az ezzel kapcsolatos teendőinkről is beszéljünk pár mondatot.

Egyrészt kritikával szeretném illetni a kormányt abból a szempontból, hogy miközben ez a javaslat élvezi a kormány támogatását, aközben ne felejtjük el, hogy önök úgy harcolnak az energiatalokkal szemben, hogy közben az energiatalokat gyártó céget a magyar adófizetők pénzéből 18 milliárd forinttal támogatták az elmúlt években. Tehát azoknak a gyerekeknek a szülei, akik adóznak, és akiknek a gyerekeit meg akarják védeni az energiataloktól, az ő adófórintjaiból 18 milliárd forintot fordítottak egy olyan cég támogatására, amely gyártja azt az italt, amely károsítja az ő gyermekeik egészségét. Ez egy farizeus megoldás. Arra biztatom tehát a kormányt, hogy fogadjuk el akár ezen törvényjavaslat keretében, akár egy új javaslatként, hogy a kormány nem támogat a magyar adófizetők pénzéből a gyermekeket bizonyítottan károsító, az ő egészségükre káros élelmiszertermékeket előállító cégeket, illetve gyárat.

De ha már itt egy, tényleg úgy néz ki, konszenzusos állapot alakul ki, akkor szeretném még felhívni a figyelmet arra, hogy milyen további teendői lennének elsősorban a kormánynak, és ebből a szempontból nyilván nem az előterjesztők a címzettjei leginkább a mondandómnak, hiszen a kormánynak kellene megalkotnia egy átfogó stratégiát, lévén ez a javaslat mindössze csepp a tengerben; nagyon fontos előrelépés, nem szeretném a jelentőségét csökkenteni, de egy olyan átfogó stratégiára lenne szükség, amelynek része a mozgás, a táplálkozás, az alkoholfogyasztás, a dohányzás és a drogfogyasztás is, ez utóbbi kapcsán különösen a dizájn drogok.

A magyar lakosság Európában a második legelhízottabb, a világon pedig bizonyos kimutatások szerint a negyedik vagy a hatodik legelhízottabb nemzet, bőven lenne tehát teendők e tekintetben, és sajnos a saját bevallásuk szerint soha nem sportoló emberek aránya 59 százalék hazánkban. Ha azokat is hozzá vesszük, akik azt mondják, hogy csak nagyon ritkán sportolnak, akkor máris a magyar lakosság 75 százalékát, tehát háromnegyedét találjuk ebben a csoportban, ez pedig hozzájárul ahhoz, hogy az Európai Unióban belül Magyarország az elkerülhető halálesetek tekintetében a második legrosszabb mutatóval rendelkezik.

Sokkal kevesebbet beszélünk az életmód fontosságáról, mint amennyire az a valós életünket meghatározza, hiszen például az egészségügyi ellátórendszerrel nagyon sok szó esik, és nagyon helyesen beszélünk erről, csak hogy a szakértők egyetértenek abban, hogy a saját életmód kétszer annyira határozza meg az ember egészségi állapotát, mint az, hogy milyen az egészségügyi ellátórendszer állapota, még sincsenek akár a parlamentben, akár a közélet más színterein viták, vagy

stratégiaalkotás akár a kormány részéről arról, hogy hogyan tudnánk ezt a már említett, általam említett vagy részben említett egészségtelen életmódot megváltoztatni, mert bár vannak a kormány részéről kezdeményezések, ezek nagyon alacsony hatékonysággal működnek.

(15.50)

Ezt mutatja az is, hogy az elmúlt tíz évben több tekintetben romlottak az eredményeink, és nemcsak a gyerekek, hanem sajnos a felnőttek körében is.

Még egy rendkívül sokkoló adat - és ezzel is igyekszem alátámasztani annak a fontosságát, amiről beszélek -, hogy Magyarországon statisztikailag naponta 37 ember hal meg azért, mert nem mozog rendszeresen. A három legfőbb halálok Magyarországon a mozgásszegény életmóddal függ össze és annak következménye is, tehát kizárólag ennek megváltoztatásával megelőzhető lenne a haláleseteknek a többsége, mégsem történt ebben áttörés az elmúlt években.

Két ilyen kezdeményezés van a kormány részéről, amely említésre méltó, az egyik az olimpiai ötpróba mozgalma, a másik pedig a „Sportoló nemzet”. Államtitkár úrnak az a szerencséje, hogy egyik sem a Belügyminisztérium égisze alatt működik, így nem tehetem önt személy szerint felelőssé azokért a kritikákért, amiket megfogalmazok ezekkel kapcsolatban. Én magam egyébként mind a kettőben részt is veszek, ezért is ismerem ezeket kvázi felhasználóként is.

Nagyon nagy különbség van a kettő között, azt is el kell mondani, de sajnos mind a kettő megrekedt egy bizonyos szinten. Összesen néhány tízezer embert tud elérni az olimpiai ötpróba mozgalma, akik pedig rendszeresen részt vesznek ezeken a rendezvényeken, mindössze néhány ezer ember a tízmilliós Magyarországról, tehát az erre ráfordított összegekhez képest ez vajmi kevés.

A „Sportoló nemzet” program, amelyet pedig a sportállamtitkárság hirdetett meg, az meg egész egyszerűen nem sportoló nemzet, hanem szurkoló nemzet. Tavaly októberben vagy novemberben indult el ez a kezdeményezés, hogy sportnemből váljunk sportoló nemzet, és azt vártam, hogy majd lesznek olyan események, amelyeket például kedvezményes áron tudnak látogatni azok, akik részesei, és beregisztrálnak ebbe a „Sportoló nemzet” programba.

Ehhez képest az összes hírlevelük arról szól, hogy kedvezményesen mehetünk szurkolni, ami nagyon jó és biztos nagyon remek élményt jelent. A „Sportoló nemzet” programban felhasználóként majdnem egy év elteltével még egyszer sem kaptam olyan levelet, amely kedvezményes sportolási lehetőségre hívta volna fel a figyelmet, ellenben körülbelül tizenötösör kaptam olyat, hogy menjek el szurkolni, amit szintén, még egyszer mondom, nagyon szívesen megteszek, de ezt nem lehet „Sportoló nemzet” programnak tekinteni.

Ezzel párhuzamosan viszont Magyarországon remek kezdeményezések vannak, és nagy létszámú szabadidősport-rendezvényeket szerveznek meg olyan

emberek, illetve olyan szervezetek, amelyekkel a kormány - akár ezeknek a programoknak a keretében - együtt kellene működni, és kedvezményeket kellene adni ezeknek a szervezeteknek, hogy bővíteni tudják azoknak a körét, akik részt vesznek ezeken. Mert ha megkérdezzük az embereket, hogy miért nem sportolnak ilyen magas számban Magyarországon, akkor első helyen a szabadidő hiányát jelölik meg okként, második helyen viszont az emberek fele az anyagiakat jelöli meg, tehát hogy pénzügyi okai vannak annak, hogy nem tudnak rendszeresen sportolni.

Ha a gyerekekre tekintünk, akkor nem ennyire tragikus a helyzet, de nemzetközi összehasonlításban sajnos a gyerekek vonatkozásában is borzasztó számokat láthatunk. Magyarországon minden negyedik gyermek túlsúlyos vagy elhízott, ami a felnőttkorba érve minden társadalomban növekvő arányt mutat, és ami ennél is szomorúbb, hogy a NETFIT-mérések alapján 2015 óta minden évben növekedett a túlsúlyos vagy elhízott gyerekek száma az előző évihez képest.

Tehát a mindennapos testnevelésnek nem következett be az a hatása, hogy csökkent volna az elhízott gyerekeknek a száma, pedig, ha csak a mindennapos testnevelést nézzük, többet mozognak a gyerekek. Tehát ez mutatja, hogy táplálkozási oldalon is szükség lenne a beavatkozásra. Amiket az államtitkár úr említett, azok valóban pozitív lépések voltak, de ezek az eredmények is azt mutatják, hogy kevés az, amit a kormány e tekintetben is tett.

Szintén az önök egyik államtitkára hívta fel a figyelmet arra, hogy a NAT-ban nem jelenik meg a szabadidősport mint olyan, és az egészségről egyetlen alkalommal beszél maga a kerettanterv is. Tehát ha az oktatási rendszert, mondjuk, gyermekvédelmi szempontból vizsgáljuk meg vagy az egészségmegőrzés szempontjából, akkor rendkívül siralmas, hogy a gyerekek gyakorlatilag egyáltalán nem is találkoznak az iskolákban ezzel a szemlélettel.

Amire még fel szeretném hívni a figyelmet, a Covid-lezárásoknak a hatása. Nemcsak az online oktatás tekintetében és az akkor elmaradt testnevelés óráknak a tekintetében, hanem sajnos az egész társadalomra jellemző volt, hogy az emberek saját bevallásuk szerint 53 százalékkal kevesebb időt töltöttek sportolással, nassolással viszont 68 százalékkal többet. Tehát ez is hozzájárult ahhoz, hogy ezekben a mutatókban romlottunk, akkor volt az az időszak, amikor még a játszótereket is lezárták, illetve esténként kijárási tilalmat is elrendeltek, az edzőtereket is bezárták, tehát ennek nyilvánvalóan súlyos következményei vannak.

Ha a nagy szabadidősport-rendezvények létszámát nézzük, akkor az elmondható, világszerte tendencia, hogy azok a nagyon nagy létszámú, és korábban is tízszeres, tizenötösörös túljelentkezéssel futó rendezvények, mint mondjuk, a London Marathon vagy a Boston Marathon, ezek tudták elérni a Covid előtti létszámot, tehát ott akkor is telt ház volt, most is telt ház van, nem tudjuk ott lemérni, hogy a túljelentkezés aránya növekedett vagy csökkent. Viszont

azok a szabadidősport-rendezvények, amelyek körébe a magyarországiak is tartoznak, sajnos még mindig nem érték el a Covid előtti időszak létszámát. Tehát ennek a szektornak nagyon erőteljes lökésre és segítségre lenne szüksége a kormány részéről ahhoz, hogy ez visszaálljon az ezt megelőző szintre.

A javaslatot tehát a Mi Hazánk részéről természetesen támogatjuk, és nagyon várjuk, hogy a kormány megalkossa azt a stratégiát, amely a magyar lakosság széles körében elő tudja idézni azt az életmódváltást, amelynek eredményeképpen az elkerülhető halálestek nagy részét valóban el is tudjuk kerülni. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most megadom a szót Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak, aki normál időkeretben kért szót. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mi az LMP részéről szintén támogatni fogjuk ezt a javaslatot, és fontosnak tartjuk, ez egy fontos előrelépés tud lenni a gyermekek egészségének megőrzése útján, ennek érdekében. Én a felszólalásomat azzal kezdeném, hogy egy picit szeretném keretbe helyezni ezt a lépést, ami tehát, még egyszer, egy fontos és támogatandó lépés.

Úgy általában szerencsés az, hogyha a különböző társadalompolitikai területeken a kormány rendelkezik vízióval, rendelkezik stratégiával, programokkal és cselekvési tervekkel. Egyébként az egészségügy területén látjuk ezeket a programokat, látjuk ezeket a stratégiákat. Itt nyitnék egy zárójelet: sajnos más területeken, akár az oktatásban, akár a szociális ellátás területén, de beszélhetünk a kultúráról is, kevésbé látjuk ezt a fajta tervezett gondolkodást, ha úgy tetszik.

De az egészségügy területén valamennyire látjuk, hiszen ott van az „Egészséges Magyarország 2021-2027” ágazati stratégia, és ott van az az öt nemzeti egészségügyi program is, de ide vehetjük az „Egészséges Budapest” programot, amely tartalmaz olyan célkitűzéseket, amelyek abszolút alátámasztják ennek a javaslatnak is az indokoltságát. Az öt nemzeti egészségügyi program közül az egyik a nemzeti keringési program, és ebben ott vannak azok a célkitűzések például, hogy a szív- és érrendszeri kockázati tényezőket csökkenteni kell, illetve a gyermekkori kockázati tényezők kialakulását is csökkenteni kell. A KDNP-s képviselő-társaim javaslata abszolút ebbe az irányba mutat.

Egyébként, hogyha vannak ilyen programok, van ilyen stratégia és annak a keretén belül van öt nemzeti program, akkor azért alapvetően a kormány részéről, illetve a kormánytól is várnánk azokat az intézkedéseket, amelyek a stratégiában, illetve a programokban rögzített konkrét célkitűzéseket szolgálják. Tehát ilyen szempontból egy picit furcsa, hogy egyéni képviselői indítvány formájában érkezik egy olyan, még egyszer, fontos és támogatandó javaslat, ami ennek a stratégiai gondolkodásnak és ennek a programalapú

megközelítésnek az egyik pontját támogatja. A többi pont kapcsán is szükség lenne, azt gondolom, előterjesztésekkel élni, de ez alapvetően kormányzati felelősség lenne, hiszen a kormánynak kell végrehajtania ezeket a stratégiákat, illetve a programokat.

(16.00)

Én itt szeretném megragadni arra is a lehetőséget, hogy beszéljek az egyik olyan javaslatunkról, ami abszolút egy kapcsolódó javaslat volt, és ezt egy határozati javaslat formájában megfogalmaztuk, de sajnos az illetékes szakbizottságon nem jutott túl ez a javaslat. De egyébként ez a javaslatunk szintén foglalkozott volna az energiatalokkal, ugyanis ez az ultrafeldolgozott élelmiszerek marketingtevékenységét szerette volna korlátozni, és ilyen szempontból az energiatalok ultrafeldolgozott élelmiszerek számítanak.

Mi ezt a javaslatunkat január 15-én nyújtottuk be, a Mezőgazdasági Bizottság a március 18-ai ülésén támogatta.

A javaslatunk arról szólt volna, hogy az Országgyűlés felszólítja a kormányt, hogy készítsen elő törvénymódosító javaslatot, amely 2027. január 1-től betiltja az ultrafeldolgozott élelmiszerek reklámozását, az átmeneti időszakban pedig kötelezővé teszi, hogy az ultrafeldolgozott élelmiszerekkel kapcsolatos marketinganyagokon - vizuális és nyomtatott verzió egyaránt - kötelező legyen feltüntetni, hogy azok rendszeres fogyasztása súlyos egészségkárosító hatással jár, hasonlóan a dohányipari termékekhez. Tehát még egyszer: az energiatalok ultrafeldolgozott élelmiszerek számítanak, tehát azt gondoljuk, hogy azon túl, hogy egyébként nagyon helyes az, hogy a fiatalok, gyerekek részére megtiltjuk a vásárlást, a hozzáférést, gondoljunk a felnőttkorúakra is, és felnőttkorúakra is nagyon hatnak azok a marketingkampányok, amiket ezek a cégek kifejtenek, és igenis korlátozzuk ezt a marketingtevékenységet annak érdekében, hogy a felnőttkorúak egészségét is szolgáljuk, és segítsük azt, hogy milyen fogyasztási termékeket, milyen élelmiszereket vásárolnak maguknak a felnőttek is.

Volt a javaslatunknak egy másik pontja, ami az ultrafeldolgozott élelmiszerekre szerette volna kiterjeszteni a népegészségügyi termékadót, a chipsadót. Ez, ugye, az energiatalok esetében nagyon helyesen már most is így van, de mi azt gondoljuk, hogy a többi egészségkárosító és kimutathatóan egészségkárosító kockázattal járó élelmiszer-fogyasztás esetében is terjesszük ki ezt a népegészségügyi termékadót, tehát a chipsadót.

Úgyhogy amellet, hogy mi támogatjuk Nacsa Lőrinc és képviselőtársai - ezek szerint mások már csatlakoztak ehhez a javaslatához - indítványát, én szeretném kérni a viszonttámogatást ezen javaslatunk esetében, ami tehát az ultrafeldolgozott élelmiszerek marketingtevékenységét szeretné korlátozni.

Ezen a bizottsági ülésen, ahol a mi javaslatunk járt, tehát ez a Mezőgazdasági Bizottság ülése volt, az a kritika hangzott el a javaslatunkkal kapcsolatban,

hogy nem definiálta kellően, hogy mi számít ultrafeldolgozott élelmiszereknek. De azt gondolom, hogy akkor akár Nacsa Lőrinc képviselőtársammal közösen be tudjuk nyújtani a következő törvényjavaslatot, ahol pontosabban definiáljuk, hogy mi számít ultrafeldolgozott élelmiszereknek, hiszen az is definiálva van az ő javaslatukban, hogy mi számít energiatalnak. Hát, tudjuk, hogy mi számít energiatalnak, tegyük meg akkor ezt a felsorolást az ultrafeldolgozott élelmiszerek esetében, és támogassuk közösen a marketingtevékenység tiltását.

És még szeretnék egy megjegyzést tenni. Azért látjuk, hogy ezek az energiatalok milyen károsak egészségügyi szempontból, és látjuk azt is - és ezzel kapcsolatban is volt megjegyzés itt a vitában -, hogy azok a cégek, amelyek gyártják ezeket az energiatalokat, egyébként más téren is káros tevékenységet fejthetnek ki. És itt emlékezzünk meg arról, hogy az egyik energiatalt gyártó cég abba a cégcsoportba tartozik, ami luxus szállodakomplexumot szeretett volna létrehozni, egy ilyen beruházást szeretett volna megvalósítani a tatai tó partján, ezzel súlyosan rombolta volna azokat a környezeti, természeti értékeket, amelyek megvannak a tatai tó partján. Azt a partszakaszt, ugye, érintetlenül kell hagyni. Tehát valóban, az egészségügyi vonatkozásokon túl azért itt olyan gazdasági összefüggések vannak, olyan cégtevékenységek vannak, amire szintén tekintettel kell lenni.

Tehát még egyszer: mi a magunk részéről támogatjuk ezt a javaslatot, de mi is azt látjuk, hogy lehetne továbbmenni azon az úton, hogy hogyan lehet szolgálni akár fiatalok, akár felnőttek egészségét. Erre vonatkozóan volt konkrét javaslatunk, és ezt a konkrét javaslatunkat újra be fogjuk nyújtani, és reméljük, hogy akkor kormánypárti képviselők is fogják tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy képviselőtársaim közül kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendünk keretében. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, aki az előterjesztő képviselőjében válaszolni kíván az elhangzottakra. Öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni először is minden frakció támogatását a törvényjavaslatunk iránt. Kicsit sajnálom, hogy voltak frakciók, amelyek nem képviseltették magukat ezen a vitán. Életemben először a DK-val is egyetérthettem volna vagy a Momen-tummal, ritkán fordul ez elő. De be kell érni azzal, ami jutott, szeretném megköszönni az MSZP-nek, a Mi Hazánknak, a Jobbiknak és az LMP-nek is a támogatását a törvényjavaslattal kapcsolatban.

Ahogy Simicskó frakcióvezető úr is elmondta, hallgatva az önök felszólalását, mi minden társadalmi problémára ezzel a törvénnyel nem kívánunk

megoldást kínálni. Tehát nyilvánvalóan van még feladat a gyermekvédelem területén is, nyilvánvalóan van még feladat a gyermekek egészségének megőrzése területén is, nyilvánvalóan van feladat például az élelmiszer-biztonság területén is, tettünk lépéseket ezeken a területeken.

Hornung Ágnes államtitkár asszonynak is szeretném megköszönni a közreműködését, végig támogatta a törvényjavaslatunkat, és az általa vezetett államtitkárság is számos olyan lépést, döntést hozott az elmúlt években is és remélhetőleg fog hozni a következő években is, ami hozzájárult ahhoz, hogy egy családbarátabb, egy gyermekbarátabb társadalom legyen Magyarországon. Mindenesetre természetesen további lépésekre is nyitottak vagyunk.

Szerintem minden javaslatot érdemes megvizsgálni és a helyén kezelni. Itt kezdeném visszafelé. Kanász-Nagy Máté beszélt az ultrafeldolgozott élelmiszerekről. Itt szerintem azért érdemes óvatossággal eljárni, mondok egy példát, mert az anyatej-helyettesítő tápszer is ennek minősül, és vannak olyan édesanyák, akik nem tudják valamilyen okból, betegség, bármi miatt a természetes táplálás mellett letenni a voksukat, és így táplálni a csecsemőjüket, kisbabájukat. Tehát azért vigyáznék, óvatosan az ilyen „durra bele” törvényhozással, mert olyan dolgok is szűkítés alá kerülhetnek vagy esetleg áldozatai lehetnek ennek a törvényhozásnak, ami viszont például gyermeknevelés szempontjából kifejezetten fontos, ilyen az anyatej-helyettesítő tápszer például.

De ha ultrafeldolgozott élelmiszer: pont az önök európai pártcsaládja az, ami nyomja a mūhúst és a mūélelmiszert, az európai zöldek azok, akik bogarakat akarnak velünk etetni meg laboratóriumban előállított mūhúst. *(Kanász-Nagy Máté: Felüggesztettek!)* Én ezt nem szeretném Magyarországon, a kormánypártok, mi ezt nem szeretnénk. Magyarország alapvetően egy agrárország, mi azt szeretnénk, ha az egészséges, itthon megtermelt élelmiszerhez jutnának hozzá a magyar családok, és a magyar gazdák által megtermelt kenyér vagy a hús kerülne a családok asztalára vagy a zöldség kerülne a családok asztalára és nem laboratóriumban előállított mūhús. Messzire vezet ez a vita, de nyilvánvalóan kell erről is beszélni, főleg, ha már egy zöldpárti képviselő vetette fel ezeket a gondolatokat. Az európai zöldáramlat ebből a szempontból nagyon veszélyes javaslatokat fogalmaz meg az utóbbi hónapokban és években.

Köszönöm szépen azoknak a megjegyzéseit, akik továbbgondolták ezt a témát, és akik elmondták, hogy saját tapasztalataik szerint miért károsak az energiaitalok a fiatalok számára, és hogyan nőtt ez a jelenség ilyen óriásira, hogy lépnünk kellett. Nyilvánvalóan az elmúlt években is folytattunk erről párbeszédet, konzultációt, különösen aktívan az elmúlt hónapokban. Látjuk azt, hogy amíg ez tíz-húsz éve sokkal kisebb mértéket öltött, addig mára ez hatalmas mértékben van jelen a fiatalok mindennapjaiban. Talán egyikünk számára sem ismeretlen az a jelenség, amikor fiatalok

két-három doboz energiaitaltal reggel a buszmegállóban várva indulnak az iskolába, és ez nyilvánvalóan hatással van az ottani teljesítményükre és az egészségükre is, vagy amikor az edzés előtt sportitalként vagy víz helyettesítőként próbálnak használni olyat, ami egyébként - például a koffein miatt - a vizet, az ásványi anyagokat és a vitaminokat kiszorítja a testből, nem pedig betáplálja azokat.

(16.10)

Összességében mindenkinek köszönöm a vitában való részvételt. Remélem, hogy a véleményüket itt nem kifejező frakciók is támogatni fogják a döntést, támogatni fogják ezt a törvényjavaslatot. Már önmagában a kormánypártokon jóval túlmutató egység formálódik itt a magyar parlamentben a gyermekek egészségének megőrzése ügyében. Én azt remélem, hogy a pár hét múlva esedékes végszavazáskor is ez az egység meg fog látszani. Úgyhogy én köszönöm szépen mindenkinek a vitában felvetett véleményét és a támogatását is. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Egészségügyi Világszervezet nemzetközi egészségügyi rendszabályai módosításának kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7951. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence úrnak, a Belügyminisztérium államtitkáranak, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszterhelyettes úr, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Előttünk fekszik az Egészségügyi Világszervezettel kapcsolatos törvénymódosítás, jogszabály-módosítás pontosabban. Az Egészségügyi Világszervezet a koronavírus-világjárvány tapasztalatainak figyelembevételével kezdeményezte a nemzetközi egészségügyi rendszabályok módosítását. A módosítások alapvetően technikai jellegűek, elsősorban a világjárványok jobb előrejelzését, a válaszadás és az információátadás meggyorsítását szolgálják.

A WHO 2022 májusában megtartott 75. közgyűlésén a tagállamok konszenzussal fogadták el a törvény tárgyát képező módosításokat, amelyek alapján a rendszabályokra vonatkozó tartalmi, az állampolgárok egészségének védelmét szolgáló módosítások elfogadása esetén a részes államokban történő hatályba léptetés, az esetleges elutasítás vagy fenntartások megfogalmazásának határideje lerövidül. Ezzel a rendszabály a későbbi, nem várt világjárványok esetén szükséges modernizálásának, módosításának időigénye lesz rövidebb.

A rendszabályok módosításának elutasítására, fenntartások megfogalmazására a részes államoknak a WHO-közgyűlésen történt elfogadásról küldött főigazgatói értesítéstől számított 10 hónap áll rendelkezésére, a módosítások pedig az értesítés keltétől számított 12 hónap elteltével lépnek hatályba. A rövidebb határidők mind a kormány, mind pedig a parlament részéről gyorsabb reagálást tesznek szükségessé, egyúttal a WHO is gyorsabban tud reagálni majd a különböző újabb esetekre adott esetben. A módosítások a rendszabályok rendelkezéseinek közegészségügyi, járványügyi helyzetben történő hatékonyabb végrehajtását, a rugalmasabb alkalmazkodást szolgálják, ami vitathatatlanul minden magyar állampolgár érdeke.

A WHO módosításával kapcsolatban az elmúlt hónapokban több hírt és több álhírt is lehetett olvasni. A jelen módosításban olvasható javaslatok technikai jellegűek, elsősorban a rugalmasságot, a gyorsaságot szolgálják. Nem célja ennek a javaslatnak, hiszen Magyarország soha nem támogatna olyan javaslatot, amely a WHO főigazgatójának olyan további jogokat biztosítana, amelyekről a sajtóban lehetett olvasni. Tehát a nemzeti kormányok nem adják át az intézkedések meghozatalának jogát, és a nemzetközi szervezet jellege miatt erre nincs is ugyan lehetőség, de mi sohasem fogadnánk el, hogy a WHO magához vonjon olyan, a szuverenitás részét képező jogosítványokat, amelyek a járvány elleni védekezés kapcsán szükségesek.

Ez a javaslat tehát semmi olyat nem tartalmaz, ami Magyarország szuverenitását sértené, ezért is terjesztettük ide. Ha olyan javaslata lenne a WHO-nak, azt sem ott nem támogatnánk, a WHO közgyűlésén, sem pedig a parlament elé nem terjesztenénk. Viszont adott esetben, ne legyen így, de ha mégis valamikor járvány lesz a világban, vagy más okok miatt a WHO-nak gyorsabb reagálásra van szüksége, akkor így viszont az előrelézés, a válaszadás, az információátadás és a tagállamok segítése gyorsabb és rugalmasabb lehet. Ez viszont mindnyájunknak az érdeke, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Dúró Dóra alelnök asszony fel kíván szólalni a mai általános vita során. Alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Dúró Dóra alelnök asszony az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az Országgyűlés ülését. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Bartos Mónika

képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2023. május 31-én Kőrösi Csaba volt a Fenn tartható Fejlődés Bizottsága és a Külügyi Bizottság együttes ülésének a vendége, úgymint az ENSZ 77. közgyűlésének az elnöke, aki tájékoztatót tartott az egyéves elnökségi időszakának prioritásairól, céljairól, valamint az addig elért eredményekről.

Ő tájékoztatta a bizottságokat arról - képviselőtársaimmal együtt én is ott voltam ezen a bizottsági ülésen -, hogy elemzői konszenzus szerint a Covidnál pusztítóbb vagy legalább ilyen pusztító járvány 25 éven belüli megjelenésének az esélye 47-57 százalék. Ha ezt 10 éven belülré modellezzük, akkor ez az esély 22-28 százalék, ami rendkívül magas. Tehát napjainkban nem az a kérdés, hogy fel kell-e készülni egy következő világjárványra, nem is az a kérdés, hogy lesz-e ilyen világjárvány, hanem az a kérdés, hogy mikor lesz, és hogy mi erre mennyire vagyunk és leszünk felkészülve.

Jelen törvényjavaslat az Egészségügyi Világszervezet égisze alatt létrejött nemzetközi szerződés, név szerint a nemzetközi egészségügyi rendszabályok módosításáról szól, és ezen módosítások egy erősebb, hatékonyabb pandémia elleni védekezésre akarják a nemzetközi közösséget felkészíteni. Én is azon vagyok, és az a véleményem, hogy a világjárványok előrelézésénél, megelőzésénél, minél jobb kezelésénél, az emberek életének védelménél nem lehet fontosabb számunkra, és az is fontos, hogy megfelelő és hatékony jogi keretek álljanak ennek érdekében a rendelkezésünkre. Ezért jómagam és a Fidesz-frakció nevében is támogatásra javaslom a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Ház alelnökének, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem túlzás azt állítani, hogy a magyar szuverenitásra napjainkban a legnagyobb veszélyt talán a WHO jelenti, és az, amit a WHO a pandémiaszerződés és az ehhez kapcsolódó dokumentumok elfogadásával részben már megtett, illetve amelyre a májusi genfi közgyűlés során készül.

Fontos azt is látni, hogy kicsoda a WHO főigazgatója, mert ahogy szokták mondani, fejtől bűzlik a hal, ahogy láttuk, hogy a Covid időszakában milyen brutális, sokszor értelmetlen lezárásokat eszközöltek, illetve hogyan hazudtak az oltóanyagokról, a vakcinák hatásairól. Éppen mai hír, hogy a brit gyógyszerfelügyelet megállapította a Pfizer vakcinájáról is, hogy az oltóanyagoknak a hatásosságáról hazudtak, és ezért meg

is büntették a Pfizert. Tehát ezeket a lezárásokat, amelyeket gyakorlatilag gombnyomásra eszközöltek az egész világon, a WHO-nak a főigazgatója vezetésével vezényelték le; Tedrosz Gebrejeszuszéval, aki egy etióp marxista terrorista, egy olyan marxista terror-szervezetnek volt a harmadik embere, amelyet egyébként az Egyesült Államokban hivatalosan is terror-szervezetté minősítettek, és ez a férfi azért állt nemzetközi bíróság előtt - illetve még ez az eljárás nem zajlott le, nem végződött -, mert azzal vádolják, hogy a saját hazájában orvosi eszközökkel például tömegesen terméketlenné tett embereket. Szégyen, hogy egy ilyen ember egyáltalán egy ilyen súlyú szervezetnek a vezetője lehet.

Az pedig még nagyobb szégyen, ránk, magyarokra nézve, hogy Szijjártó Péter magyar külügyminiszter rendre a barátjának nevezi ezt az etióp marxista terrorizmust, sőt szolgálalkúségéről tanúbizonyságot téve, rendre azt mondja, hogy minden egyes esetben a WHO előírásainak megfelelően fogunk eljárni. Szó szerint ezt mondta Szijjártó Péter, még akkor is, amikor nem is ismerte a tartalmát annak, hogy mik lesznek a WHO-nak az előírásai.

A brit miniszterelnök beszélt arról a Covid időszakának lezárása után, hogy Nagy-Britanniában például úgy hozták meg az iskolák bezárásáról szóló intézkedést, hogy ők megkapták azokat a tanulmányokat, amelyek azt támasztották alá, hogy ez nem is csökkenti a Covidnak a terjedését, mégis bezárták, és maga a miniszterelnök mondta el, aki akkor még miniszter volt, hogy nem volt szabad nekik erről beszélni.

(16.20)

De emlékezhetünk Magyarországon Gulyás Gergelyre vagy magára Orbán Viktorra, hiszen Gulyás Gergely egy Kormányinfón azt mondta, hogy tudjuk, hogy akiket beoltanak, azok nem kaphatják el a vírust, és nem is adhatják tovább. Ennek szellemében zsaroltak meg Magyarországon több millió embert a munkahelyének az elvesztésével, illetve tettek másodrendű állampolgárrá olyan embereket, akik nem oltatták be magukat ezzel a vakcinával, és kiderült, hogy hazudtak.

Maga Orbán Viktor is azt mondta, hogy ez egy golyóálló mellény, lepattan róla a vírus, és aztán kiderült később, hogy ez egyáltalán nincs így, akiket beoltottak, azok is ugyanúgy megfertőződtek a vírussal. Tehát az egész WHO, ne feledkezzünk meg róla, amelynek a legnagyobb finanszírozói között vannak azok az óriás big pharma cégek, amelyek elképesztő összegeket kaszáltak ezen a lezáráson, illetve a vakcinabizniszen is, miközben a kisemberek életét pedig megnyomorították.

Ha csak a gazdasági vetületeit nézzük a Covid időszakának, akkor azt mondhatjuk el, hogy a gazdagok még gazdagabbak lettek, a szegények pedig még szegényebbek lettek, tehát ismét egy olyan folyamat zajlott le, amely világszerte is és egyébként Magyarországon is a társadalmi különbségeket, a vagyoni különbségeket növelte meg.

Nem kerülhető meg az Európai Bizottság elnökének a felelőssége sem, aki - mint kiderült - korrump módon sms-ben bonyolította le eurómilliárdos nagyságrendben ezeknek a vakcináknak a beszerzését. Nyilvánvalóan semmiféle tudományos meggyőződés, semmiféle méltányossági szempont vagy az emberek egészsége iránti aggodás nem állt mögötte, kizárólag a pénz, a korrupció, és mégis a helyén maradhatott Ursula von der Leyen, aki egyébként nem is kerülhetett volna ebbe a székbe, ha a Fidesz európai parlamenti képviselői nem szavazzák meg azt, hogy ő legyen az Európai Bizottság elnöke.

A mi olvasatunkban ez a javaslat is, amely előttünk fekszik, igenis csökkenti a kormányok lehetőségeit és a WHO-ét pedig erősíti azzal, hogy határidőket szűkít az észrevételekkel kapcsolatban. Tehát igenis egy újabb, bár ebben a vonatkozásban ténylegesen kis léptékű, de ismét a magyar szuverenitás csökkentése zajlik le. Tehát ezért sem tudjuk ezt támogatni.

A WHO egyik dokumentumában szerepel először a „világkormányzás” kifejezés, amely ezt készíti elő, éppen azokra a potenciális járványokra hivatkozva, amelyekről az előző felszólalásban is hallhattunk. Valóban gyakorlatilag ezeknek csak az időpontja a kérdés, és a WHO olyan jogosítványokat von vagy tervez magához vonni a májusban elfogadandó pandémiaszerződéssel részben, amelyek nemzetállami hatáskörbe tartoznak.

Én arra kérem államtitkár urat, hogy nyilatkozzon arról, hogy a WHO 77. közgyűlésén, amelyre május végén fog sor kerülni, a magyar kormány támogatni fogja-e a pandémiaszerződés elfogadását, mert a mi olvasatunkban ez rendkívül erőteljes szuverenitási problémákat vet fel Magyarországgal kapcsolatban, és ezt nem szabad támogatnia a kormánynak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hosszú a lista, hogy kik veszélyeztetik a magyar szuverenitást. Nem a WHO-val kezdeném, sok mindenki van az első pár helyen. Képviselő asszony nem említette meg, mondjuk, a háborúban álló feleket, a magyar baloldalt, a Magyarországra érkező dollárok forrását és így tovább, ami nagyon nagyban csökkentheti, vagy veszélyeztetheti a magyar szuverenitást. Nem véletlenül alkottuk meg a magyar szuverenitás védelméről szóló törvényt 2023 decemberében, mintegy négy hónappal ezelőtt. Szóval, a szuverenitásról nagyon sok mindent lehet beszélni, és nagyon fontos, hogy megvédjük a szuverenitásunkat.

Ezt a harcot folytatjuk például Brüsszelben is, tisztelt képviselő asszony, ahol szintén szeretnék csökkenteni a szuverenitásunkat, és olyan törekvések vannak, hogy a magyar szuverenitásból vegyenek el, és ők gyakoroljanak felettünk különböző jogköröket,

amelyeket mi át sem adtunk. Ezt hívják lopakodó jogalkotásnak Brüsszelben. Úgyhogy ha szuverenitásról beszélgetünk, akkor első helyen inkább a brüsszeli meg az amerikai baloldal különböző ármánykodását érdemes megemlíteni. Az Egészségügyi Világszervezet, a WHO az ENSZ egyik szervezete. Ugye, az ENSZ New York-i székhelyű, a WHO pedig genfi, nemzetközi közegészségügy-koordináló hatóságként működik, 1948-ban jött létre.

Amit most tárgyalunk - bár Dúró Dóra felszólása alapján mindenki más is gondolhatta volna -, ez nem egy pandémiás szerződés, amit itt az Országgyűlés előtt tárgyalunk, ez pár technikai részlet. Ugye, ha a 2024. május 27-e és június 1-je között tartandó 77. WHO-közgyűlésen megállapodás megszületik, ha konszenzusos szöveg születik, ha olyan szöveg születik, amelyben a tagállamok egyet tudnak érteni, ha mindenki egyetért benne; addig még hosszú az út és hosszú tárgyalások vannak, nyilvánvalóan a magyar külügyminisztérium is a nemzeti érdeket - ahogy mindig - képviseli. Azért, hogy mondjam, sokféle jelző juthat az embernek eszébe Szijjártó Péterről, de nem a szolgálalkúság az, ami a külügyminiszterről az embernek eszébe szokott jutni, hiszen mindig karakánul, határozottan érvényesíti a nemzeti érdeket konfliktusos helyzetben is *(Dúró Dóra: Mondtam egy konkrét mondatot, hogy mit mondtam!)*, és például baloldali többségű helyzetekben is kiáll a nemzeti érdekek mellett és a magyar érdek mellett.

Úgyhogy nagyon fontos, hogy ez a mostani törvényjavaslat, amit tárgyalunk, nem egy új pandémiás egyezmény megalkotásáról szól, hanem arról, hogy az IHR-t, a nemzetközi egészségügyi rendszabályokat módosítjuk egy pár ponton, ezek technikai módosítások, tartalmi változást nem is jelent ez a mostani változás. Az 59., 55., 61., 62. és 63. cikk módosításával technikai módosítás van most az Országgyűlés előtt.

Ez az IHR-módosítások hatálybalépése határidejének csökkentését célzó technikai módosítás egyértelműen az egészségügy érdekét szolgálja. Bürokráciacsökkentésről és határidő-csökkentésről van szó. Természetesen a magyar nemzeti szuverenitást mindig megőrizzük. A magyar egészségügy helyzete mindig is kiemelt prioritás lesz számunkra, és a határidők csökkentését, pláne egészségügyi vonatkozásban pedig mindig támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Megkérdezem, további felszólalással kíván-e valaki élni, mint lehetőséggel. *(Nincs jelentkezés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszterhelyettes urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Ön é a szó.

RÉTVÁRI BENEC belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak röviden szólnék. Hiányolom azért, a baloldal nagy részének az

álláspontját nem ismertük meg, a kormánypártok álláspontját megismertük, a Mi Hazánk álláspontját megismertük, de itt a baloldal nagy részének az álláspontját nem ismertük meg a vitában. Köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat.

Mivel gondoltam, hogy a Mi Hazánk részéről bizonyos kérdések fel fognak merülni, ezért is tértem ki már az expozéban arra, hogy ez semmifajta szuverenitást elvonó tartalmat nem hordoz. Emlékezhetünk körülbelül fél évvel ezelőtti olyan hírekre, álhírekre, amelyek arról szóltak, hogy Magyarország már el is fogadta azt a módosítást, amivel kiadta a kezéből azt a lehetőséget, hogy ki nyilváníthat ki Magyarországon járványhelyzetet és ki nem.

Természetesen nem volt ilyen, és most sincs ilyen, és nem is fogunk soha semmilyen szuverenitáshoz tartozó fontos és lényeges járványügyi intézkedési lehetőséget átadni más országnak, vagy más szervezetnek pontosabban, hanem ezt mindenképpen Magyarország magának fogja fenntartani, ez nekünk szuverenitási kérdés. Magyarország az az ország, amely szuverenitását még éles konfliktusok során is megvédi.

Ugyanakkor ez a javaslat tehát nem ezekről a kérdésekről szól, hanem arról, hogy gyorsabban és hatékonyabban tudjon ez a nemzetközi szervezet működni. Ha van nehézsége nemzetközi szervezeteknek, van probléma velük, az pontosan a lomhaság, a nehézkes döntéshozatal, a nehézkes cselekvés. Ennek sokszor negatívumai is vannak.

Azt látjuk, hogy a Mi Hazánk az oltásellenességével igyekezett bekerülni a parlamentbe, és azóta is oltásellenes. Azért abba mindenki gondoljon bele, hogy ha nem lettek volna oltások, és nem sikerült volna a földgolyón sok millió, százmillió, vagy akár milliárd embert beoltatni, akkor vajon mennyi áldozata lett volna még a járványnak, mennyi ideig tartott volna, mennyien betegedtek volna meg, mennyien vesztettek volna el az életüket, és az európai gazdaság és a világban is a gazdaság milyen további nehézségekkel nézett volna szembe.

(16.30)

Ugyanakkor azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a legnagyobb korrupciós ügy az elmúlt évekből pontosan az volt, amikor a Bizottság elnöke sms-ben döntött vagy egyeztetett ezeknek a vakcináknak a beszerzéséről. Ez felháborító. Azok oktatnak ki minket közbeszerzések átláthatóságából, transzparenciából, azok mondják, hogy nem elég transzparens gyakorlat miatt Magyarországtól nekünk járó forrásokat vonnak meg, akik maguk egyébként sms-ben intézik a legnagyobb volumenű közpénzügyleteket. Úgyhogy azt kikerjük magunknak, hogy ők oktassanak ki minket.

De ez a javaslat nem is erről szól, hanem arról, hogy igyekezzünk a WHO működését felgyorsítani. Köszönöm szépen mindenkinek előre is a támogatását ehhez. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynöksége közötti székhely-megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7952. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszterhelyettes úr, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynöksége, röviden a CEPOL egy európai uniós ügynökség, amely tevékenységét tekintve képzések révén támogatja az európai és nemzetközi bűnüldözési együttműködést.

A CEPOL által biztosított, határokon átnyúló együttműködés és az olyan területek készségeinek fejlesztése, mint például a kiberbűnözés és a terrorizmus, kulcsfontosságúak Európa biztonságához. 2014. augusztus 18-án Magyarország Kormánya és az akkori nevén Európai Rendőrákadémia, mai nevén CEPOL székhely-megállapodást kötött. 2016 júliusában a CEPOL új feladatokat és mandátumot kapott, azóta a hivatalos neve az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynöksége. A székhely-megállapodás értelmében Magyarország vállalta, hogy legalább tíz évre díjmentesen a CEPOL rendelkezésére bocsátja a Budapest, Ó utca 27. szám alatti épületet. Tekintettel a székhely-megállapodásban foglalt tízéves időtartam közelgő végére, a CEPOL ügyvezető igazgatója 2022 szeptemberében kezdeményezte a székhely-megállapodás módosításával kapcsolatos egyeztetések megkezdését.

A felek 2024. február 27-én írták alá az új székhely-megállapodást. A székhely-megállapodás nagy részben a korábbi székhely-megállapodás rendelkezéseire épül, az eltérések az időközben a CEPOL működésével összefüggő jogszabályi módosításokból, a CEPOL személyi állományának kibővülése miatti új székhely iránti igényekből erednek. Magyarország Kormánya elkötelezett az európai bűnüldözés fejlesztése mellett, ezért a CEPOL hatékony feladatellátásának elősegítésére az új székhelyet Budapesten, az Üllői út 114-116. szám alatti irodaházban biztosítja.

A CEPOL új székhelye lehetővé teszi, hogy mind a jelenléti, mind az online képzések továbbra is vonzó lehetőséget jelentsenek a képzésekre jelentkező szakemberek számára. Bízom benne, hogy ezzel az ismeretével sikerült önöknek rávilágítani arra, hogy a javaslat a mellékletben található székhely-megállapodással együtt továbbra is hasznos Magyarország számára, mivel így megtarthatjuk az európai és nemzetközi rendészeti képzésben kivívott presztízsünket.

A CEPOL a hallgatói révén a rendészeti közösség széles spektrumát éri el, így deklarálva hazánk szerepét a biztonságpolitikában, egyúttal bemutatva hazánkat és hazánk értékeit. Kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2000-ben alapított Európai Rendőrákadémia 2005 óta működik európai uniós intézményként CEPOL, vagyis az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynöksége néven.

2014-ben a szervezet székhelye Budapestre került, amire jelentős kormányzati és szakmai sikerként tekinthetünk, hiszen a magyar ajánlat hét pályázat közül került kiválasztásra. A CEPOL innovatív, magas szintű képzést nyújtó programokat biztosít. Képzési programjait a legkorszerűbb kutatási és technológiai szakismeretek és fejlemények figyelembevételével alakítja ki, és előmozdítja a rendőri szervek közötti együttműködést. A CEPOL megkönnyíti az uniós tagországokban és egyes nem uniós országokban a rendőrök közötti együttműködést és tudásmegosztást olyan témákban, amelyek az EU biztonsági prioritásain és különösen az EU súlyos és szervezett bűncselekményekkel kapcsolatos szakpolitikai ciklusain alapulnak, ezáltal az ügynökség hozzájárul ahhoz, hogy Európa biztonságosabbá váljon.

A CEPOL székhelyet vált, ahogy a miniszterhelyettes úr is mondta, és az új székhely-megállapodásra elsősorban ezért van szükség, így a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat kihirdetését. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Miniszterhelyettes úr és fideszes képviselőtársam felszólalása után nehéz még bármi újat mondani a székhelykihirdetési egyezmény kapcsán. Magyarország minden olyan döntést támogat, amely az Európai Uniót biztonságosabbá teszi, amely a szervezett bűnözés ellen fellép, amely a súlyos nemzetközi bűnözésre vonatkozó uniós szakpolitikai célokból nem enged. Ezért nyilvánvalóan támogatjuk azt is, hogy a CEPOL egy következő időszakra is, az elmúlt tíz évhez hasonlóan, Budapestre tegye a székhelyét és Budapesten hagyja a székhelyét.

Nyilvánvalóan az uniós bűnüldözésben, az uniós biztonság kérdésében Magyarországra mindig számíthatnak az uniós tagállamok. Mi vagyunk azok, akik megvédjük az Unió külső határait, mi vagyunk azok, akik a regisztrált bűncselekmények számát jelentősen csökkentettük a kormányzásunk ideje alatt, tehát azt gondolom, hogy a CEPOL-nak jó helye lesz Budapesten, mert Magyarország az Európai Unió egyik legbiztonságosabb országa. Támogatjuk a javaslat kihirdetését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett.

Megkérdem képviselőtársaimat, kívánnak-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdem miniszterhelyettes urat, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Rétvári Bence: Igen.)* Igen. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A kormány számára Magyarország békéje és biztonsága kiemelten fontos. Az elmúlt években nagyon sok erőfeszítést tettünk azért, hogy a magyar emberek biztonságban érezhessék magukat. Emlékezhetünk a 2010 előtti időkre, amikor rengeteg bűncselekményt követtek el Magyarországon, 450-470 ezer bűncselekmény történt évente, ehhez képest most az éves szinten elkövetett bűncselekmények száma valahol 160 ezer környékén van, tehát 62 százalékkal sikerült csöktenünk az elkövetett bűncselekmények számát.

A külpolitikánkban is arra törekszünk, hogy Magyarország békéjét is megőrizzük, hogy Magyarország semmiképpen ne sodródjon bele semmilyen fegyveres konfliktusba, sem közvetetten, sem közvetlenül, sem ahogy annak ellenére, hogy milyen hangulat uralkodik Brüsszelben és az Európai Unió sok tagállamában. Ezzel viszont sikerült elérnünk, hogy valóban Magyarország Európa egyik legbiztonságosabb országa, sőt, ha a világ térképére nézünk, a világ húsz legbiztonságosabb országa között van.

Azért is választotta a CEPOL Magyarországot és Budapestet a székhelyül, hiszen egyértelmű volt, hogy Magyarország elkötelezett a bűnüldözés mellett, és komoly sikereink vannak a bűncselekmények visszaszorításában. Márpedig egy európai intézmény, amely a bűnözés ellen küzd, valóban egy olyan országban lehet jó helyen, egy olyan országban választhatja meg a székhelyét, ahol sikeresek a rendőrség munkatársai, sikeresek a rendőrök, sikeres a bűnözés elleni fellépés. Ezért örülünk, hogy a CEPOL Magyarországot választotta, továbbra is kitart Magyarország mellett, és itt szeretné a székhelyét továbbra is fenntartani.

Sajnos abban igen nagy hiányérzetünk lehet, nemcsak nekünk, magyaroknak, de a balti országoknak, a V4-országoknak, a nyugat-balkáni országoknak, a közép-európai országoknak, hogy amikor az

európai intézmények székhelyet választanak maguknak, akkor szinte mindig nyugat-európai országot választanak. Amikor az Egyesült Királyság, Anglia kilépése miatt egyes ügynökségeknek Londonból, Angliából el kellett költözni, akkor nem Közép-Európába, hanem Nyugat-Európába kerültek az ügynökségek.

Nagyon nagy az aránytalanság az Európai Unión belül, és nagyon nagy az igazságtalanság az Európai Unión belül, hogy a nagy európai intézmények szinte kizárólag Nyugat-Európában, a nyugati tagállamokban vannak, annak ellenére, hogy most már jelentős népessége az Uniónak a keleti részen van, a közép-európai régióban, annak ellenére, hogy Anglia kilépésével az Unió gazdasági súlypontja is a francia-angol-német tengelyről most már a német-V4-tengelyre került át.

(16.40)

Az lenne a méltó és igazságos az Európai Unión belül, ha minél több európai uniós intézménynek Közép-Európában, az Unió keleti részén lenne a székhelye. Örülünk, hogy a CEPOL esetében ez Magyarországon megtörténik. Minden más közép-európai országot is támogatunk, balti országokat, Lengyelországot, Horvátországot, Szlovéniát vagy más országokat, amelyek európai intézményeket hívnak a saját országukba, mert az lenne az Unión belül az arányos, ha nemcsak a nyugat-európai szemlélet, a nyugat-európai országok, hanem a közép-európai szemlélet és az Unió keleti felén vagy keleti oldalán levő országok is székhelyet adnának minél több európai intézménynek. Ez is a kettős mérce ének egy itt maradt része, hogy ezek az intézmények általában Nyugat-Európában vannak.

Ezért örülünk, hogy a CEPOL nemcsak hogy itt maradt, hanem bővül is Magyarországon. Biztos vagyok benne, hogy a nemzetközi bűnözés elleni fellépésben ez fontos segítségére lesz a magyar hatóságoknak is. Önök is tudják, hogy akár a kábítószerrel kapcsolatos vagy más bűncselekmények esetén nagyon nagy a nemzetközi rész ezen bűncselekmények elkövetésében, ezért is fontos, hogy nemzetközileg lépünk föl velük szemben. Az, hogy a CEPOL itt Magyarországon működik, biztos vagyok, hogy ebben is segítségre szolgál, és ha itt kilépnek, akkor nem kell féljenek az utcán, hanem itt biztonságban érezhetik magukat azok, akik Európa bármelyik országából érkeznek.

Bízom benne, hogy ezt a megállapodást majd konszenzussal tudjuk elfogadni, a vitában ez még most nem derült ki, de bízom benne, hogy a szavazásnál majd ezt tapasztalhatjuk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **2025. év Klebelsberg Kunó-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat, valamint a 2025. év Jókai Mór-emlékévvé nyilvánításáról**

szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések H/7954. és H/7956. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Závogyán Magdolna asszonynak, a Kulturális és Innovációs Minisztérium államtitkárnak, a határozati javaslatok előterjesztőjének. Államtitkár asszony, ön a szó.

ZÁVOGYÁN MAGDOLNA kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlési Képviselők! A magyar emberek, nemzetünk nagyjai olyan időtálló értékeket teremtettek a világ számára, melyeket őrizni, tudatosítani és ápolni nemcsak feladatunk és közös felelősségünk. Napjainkban különösképpen nagy szükségünk van arra az erőre, bátorságra és bizakodásra, melyre eleink életük, munkásságuk példájával tanítják a jelen és a jövő nemzedékeit.

A 2025. évben Jókai Mór születésének 200., Klebelsberg Kunó születésének pedig 150. évfordulóját fogjuk ünnepelni. Az emlékezés, a monumentális életművek elemzése és népszerűsítése kitűnő alkalom az identitásunk erősítésére, szellemi örökségünk fénybe helyezésére és műveltségünk tágitására.

Tisztelt Országgyűlés! Jókai Mór munkássága és öröksége nemzeti kultúránk meghatározó építőköve. Írói életműve a magyar és a világirodalom megkerülhetetlen teljesítménye, művei itthon és külföldön egyaránt népszerűek az olvasók és az irodalmárok körében. Jókai Mór volt az első modern értelemben vett hivatásos prózáírónk, aki közéleti szerepeit is íróként töltötte be. A személyével és életművével való foglalkozás a napjainkban oly fontos anyanyelv- és kultúrátörvények és olvasásnevelési minőségi forrása lehet az emlékvé nyilvánítás és a távoli jövőben is.

Jókai Mór politikusi szerepe is megkerülhetetlen. Mint országgyűlési képviselő, a főrendház tagja az 1889-ben kilenc ország parlamenti képviselőinek részvételével Párizsban alakult Interparlamentáris Unió magyar képviselőcsoportjának első elnöke volt. Megnyerő személyisége és felszólalásai nemzetközi szinten is hozzájárultak a magyar kérdések jobb megértéséhez.

Az emlékvé nyilvánítás az emlékezet mellett épp azt a célt szolgálja, hogy e nemzetépítő szándék hatékony, magas színvonalú kulturális és köznevelési programokban öltön testet, minden magyar ember számára hozzáférhető módon.

Az ég nem a csillagoknál kezdődik, hanem a fűszálak hegyénél - írta a nagy írónk A köszívű ember fiáiban. E gondolat a mottója a Magyar Írószövetség kezdeményezésére 2018-ban útnak indított magyar széppróza napjának is, mely Jókai születésnapja alkalmából minden évben remek programokat hív életre Kárpát-medence-szerte. A 2025. évi bicentenáriumi kezdeményezés továbbgondolása mentén teljesítheti ki az író emlékezetét, általa pedig anyanyelvünk, nemzeti történelmünk, irodalmunk mind alaposabb megismerését és megismertetését.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Gróf Klebelsberg Kunó művelődéspolitikus, államférfi történelmi léptékű életművet hagyott ránk a vallás- és közoktatás, az ifjúságügy, a kultúra, a felsőoktatás és a tudománypolitika terén. Küldetése nem volt kevesebb, mint egy szárnyaszegett nemzet önbizalmának újjáépítése, jövőbe vetett hitének visszaadása. A számára adott rövid, 57 esztendő alatt évszázadnyi eredményt tett a nemzet asztalára. Azon államférfiak egyike volt, aki az elvektől képes volt eljutni a tettekig, elméleti alapvetéseit felbecsülhetetlen értékű nemzetmegtartó eredményekké váltotta. Hitte, hogy nincs az a súlyos történelmi helyzet, melyből ne volna kiút.

Hazánk életesélyeinek megőrzését, a nemzet felemelkedésének és nemzetközi megerősödésének zálogát az általános művelődésben látta. Bölcsen felelt az alulról történő építkezés jelentőségét, mondván, először elemi népiskolákra van szükség az iskolán kívüli népművelés területén is. Munkássága alatt végig rendszerben gondolkodott, kizárólag a művelődés, a közoktatás, a felsőoktatás, a felnőttoktatás egymásra épülő, egymásra kölcsönösen ható rétegeinek és intézményhálózatának együttműködésében látta a haladás útját. Személyiségét és felelősségteljes munkamódszerét kitűnően jellemezte, hogy elképzeléseit és intézkedéseit statisztikai adatokra, kutatási eredményekre alapozta. Világlátott emberként hangsúlyt fektetett arra, hogy hazánk külföldi kulturális megjelenéseit előmozdítsa, egyúttal hozzájáruljon a külhoni magyarság identitásának megőrzéséhez.

Klebelsberg Kunó a nemzeti felemelkedés zálogát egy, a hagyományokon alapuló, ám újszerű nemzeti érzés felébresztésében látta. E gondolat alapvetése volt részéről, hogy a magyarság nem rendelkezik számottevő gazdasági erőforrással, politikai hatalmi potenciállal, de felbecsülhetetlen kulturális értékek birtokában van.

Klebelsberg Kunó életműve, szellemi hagyatéka megkerülhetetlen. Az emlékvé lehetőséget ad arra, hogy születése 150. évfordulójának megünneplésével méltó módon tisztelegjünk államférfiúi nagysága és munkássága előtt.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Arra kérem önöket, hogy pártállástól függetlenül támogassák a 2025. év Jókai Mór- és Klebelsberg Kunó-emlékvé nyilvánításáról szóló országgyűlési határozati javaslatokat. A méltó emlékezés és annak talaján felépített kulturális és köznevelési programok sikeres és eredményes megvalósulása közös nemzeti ügyünk és érdekünk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Dúró Dóra alelnök asszony fel kíván szólni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Dúró Dóra alelnök asszony az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége az indítványomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felhívásokra kerül sor. Megadom a szót Szabó Tünde képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZABÓ TÜNDE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő Klebelsberg Kunó-emlékévvé nyilvánításról és a Jókai Mór-emlékévvé nyilvánításról szóló határozati javaslatok a magyar nemzet méltó megemlékezését szolgálják. A benyújtott irományok gróf Klebelsberg Kunó születésének 150. évfordulója és Jókai Mór születésének 200. évfordulója alkalmából egy nagyszabású emlékév felvázolását szorgalmazzák, amelynek köszönhetően méltóképpen ünnepelhet közösen nemzetünk a következő esztendő során.

Ennek megfelelően a javaslat felhívja a figyelmet a szervezéshez kapcsolódó feladatok és szükséges intézkedések megtételére, amelyek által az Országgyűlés támogatni tudja a különféle rendezvényeket, oktatási anyagok, művészeti alkotások megvalósítását, és mindezzel pedig jelentős mértékben hozzájárulhatunk a méltóságteljes emlékév megszervezéséhez, nemzeti kultúránk továbbadásához, identitásunk megőrzéséhez.

(16.50)

Gróf Klebelsberg Kunó, a magyar tudományos és kulturális élet kiváló alakja, és Jókai Mór, a magyar és egyetemes irodalom, valamint drámaköltészet egyik legkiemelkedőbb és legismertebb regényírója előtt feladatunk és felelősségünk is, hogy tiszteletünket adjuk azáltal, hogy a következő esztendőben kiemelten fókuszba helyezzük és ápoljuk mindkettőjük életművének hagyatékát, annak érdekében, hogy a jövő nemzedéke előtt is széles körben ismertessük munkásságuk páratlan örökségét.

Klebelsberg Kunó 1875. november 13-án született az Arad megyei Magyarpécskán. Kiemelkedő kulturális és tudományos politikus volt, aki a megcsonkított Magyarország megmaradásának és felemelkedésének egyetlen lehetőségét a művelődés felvirágoztatásában látta. Programja a magyar művelődés szinte minden ágát felölelte, a közoktatástól a felsőoktatáson át, a művészettől a tudománypolitikáig. Egyszerre tűzte ki célul a tudományos intézményrendszer és az iskolahálózat nagyarányú fejlesztését, ezért rendkívüli munkát végzett közel tíz évig tartó vallás- és közoktatásügyi minisztersége alatt és idején. A népművelés fejlesztésének innovációja érdekében népkönyvtárakat és több száz óvodát is felállított, a kutatások fejlesztése érdekében pedig létrehozta

az Országos Természettudományi Tanácsot és Alapot. A Széchenyi Tudományos Társaság megalapításával az üzleti élet befolyásos embereit hozta kapcsolatba a tudósok világával. Az egészségügyben kiemelkedő feladatként tekintett a gyermekhalandóság csökkentésére és a gyermekbetegségek elleni harcra.

Törvényi szinten is nélkülözhetetlennek tartotta a tehetséges falusi gyermekek felkutatását, és ő valószínűleg az első hazánkban a tudatos sportpolitikát és -diplomáciát. Az oktatás-, tudomány-, sport- és kulturális politikája máig ható, maradandó értékeket eredményezett, és azon XX. századi államférfiak közé tartozik, akiknek a szellemi hagyatéka megkerülhetetlen. Híres kultúrpolitikusként él az utókor emlékezetében, akinek oktatási, tudományos és kulturális intézmények sora köszönheti létrehozását. Életművében egyszerre mutatkozott meg a politikai akarat, a politikai befolyás és a szellemi erő. Szellemi nagyságát, munkabírását kortársai is mind tisztelték, jövőre pedig mindannyiunknak kiemelt lehetősége lesz arra, hogy érdemei előtt újra tisztelgünk.

Az előttünk fekvő H/7956. számon benyújtott határozati javaslat értelmében a 2025-ös esztendő során Klebelsberg Kunó emlékezte mellett Jókai Mór öröksége felé is méltó módon fejezhetjük ki tiszteletünket. Jókai Mór regényeivel és elbeszéléseivel felbecsülhetetlen nevet szerzett a magyar és az egyetemes irodalomtörténetben. Művei a magyar szépirodalom gazdagságának egyik legjelentősebb részét alkotják, így az emlékév alkalmával írói kiválóságát és születésének 200. évfordulóját is ünnepelhetjük a megtartásra kerülő rendezvények keretén belül.

A márciusi ifjak egyike, a regényíró, a nagy magyar mesemondó és országgyűlési képviselő 1825. február 18-án született. Stílusával egymaga külön önálló irodalmat képviselt, aki ennek köszönhetően új szintet hozott a magyar irodalomba. Ő volt az első modern értelemben vett hivatásos prózaíró, akinek regényeit már a XX. század második felében is filmre vitték. Életműve kiemelten hozzájárul történelmi ismeretünkhöz, identitásunk megőrzéséhez. Az 1848-as forradalom kitörésekor igaz szívvel vállalta fel a nemzet ügyét, melyért mind tollal, mind fegyverrel is harcolt. Politikai és társadalmi tevékenysége egyaránt nagy elismerést vívott ki az irodalmat kedvelők között.

Politikusi szerepei megkerülhetetlenek, mind országgyűlési képviselő, főrendházi tagként, mind a Párizsban alakult Interparlamentáris Unió magyar képviselőcsoportjának első elnökeként. Felszólalásai nemzetközi szinten is hozzájárultak a magyar kérdések jobb megértéséhez. Munkássága és öröksége minőségi forrást jelent az anyanyelvápolás, az identitásörzés, valamint kultúránk tekintetében.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Ház! Összegezve az eddigieket, a 2025-ös esztendőben tervezett emlékévről szóló határozati javaslatok előrevizik gróf Klebelsberg Kunó és Jókai Mór szellemi örökségeinek a továbbvitelét. Ezenfelül pedig nemzeti értékeink, kultúránk és az identitásörzés szellemében rendhagyó lehetőséget teremtenek mindenki

sámára, hogy egy közös ünnep keretei között élhessük át újra szellemi örökségeink nagyságát.

Tekintettel arra, hogy ezen benyújtott törvényjavaslatok nemes céljai hangsúlyos elemeket tartalmaznak Jókai Mór és Klebelsberg Kunó emlékezetéhez, születésük megünnepléséhez, valamint a nemzeti megemlékezéshez, a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, és ezt javasoljuk a tisztelt Országgyűlésnek is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Barkóczi Balázs képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! Én úgy gondolom, hogy a magyar történelemben, a magyar irodalomtörténetben és a magyar kultúrtörténetben vannak olyan emberek, akik mind nekünk, itt élő magyaroknak, mind határon túli nemzettestvéreinknek, és bátran mondhatom, hogy a Föld összes szabadságszerető emberének vitathatatlan és megkérdőjelezhetetlen igazodási pontot jelentenek. Én azt hiszem, hogy Jókai Mór ilyen ember volt. Írásművészete és közéleti tevékenysége előtt meghajolva a Demokratikus Koalíció frakciója támogatja a Jókai-emlékév megrendezését.

Ami az előterjesztés másik felét illeti: az általános indoklásban is olvashattuk, hogy Klebelsberg Kunó kultúr- és oktatáspolitikus volt. Ahogy azt képviselő asszony is elmondta, 1875-ben született, tehát két évszázad határán, de az ő közéleti tevékenysége nyilvánvalóan a XX. századhoz kötődött. S már csak úgy van, hogy a XX. századi politikások megítélése sem egységes, így Klebelsberg megítélése sem egységes. Kár lenne ezt eltagadni, nem volt egységes már az ő működése során sem. A konzervatív reformer - ahogy Hiller István képviselőtársunk nagyon szellemesen jellemezte egy 2006-os felszólalásában -, Klebelsberg életművében bőven található vitatható pontokat is.

Én azt hiszem, hogy ezzel szemben mindaz vitathatatlan, amit ő oktatási és kultúrpolitikusként elért. A népiskolai tantervek építése, a polgári iskolák létrehozása, a tanárképző intézetek felállítása, a vidéki egyetemek megerősítése mind-mind olyan tevékenységek, amik példaként szolgálhatnak a jelen kultúr- és oktatáspolitikusai számára is. Én sajnálom, hogy ez nincs így. Azt hiszem, Klebelsberg maga tiltakozna a legjobban az ellen, amit a jelenlegi kormány oktatáspolitikusai az elmúlt években az ő neve alatt, az ő égisze alatt műveltek.

Mindettől függetlenül a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja a Klebelsberg-emlékév megtartását természetesen támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! A benyújtott határozati javaslatok nagyon fontos célt tűznek ki, nevezetesen azt, hogy a következő évben országos szinten, nemzeti szinten emlékezzünk meg két jelentős személyiségről. Az egyik Jókai Mór, aki az irodalomban alkotott maradandó életművet, a másik pedig Klebelsberg Kunó oktatáspolitikus, tudományszervező és a magyar túlélés egyik fontos alkotó, hozzáadott értéket adó szereplője volt a '18-as háború után.

Jókai Mór hosszú életének a jelentősége az volt, hogy tudta követni és ábrázolni a XIX. század társadalmi, történelmi, sokszor gazdasági folyamatait is, amelynek következtében sokunk, akik korábban kezdtük az általános iskolát, meg tudtuk ismerni azt a magyar valóságot, amit Jókai nagyon pontos jellemábrázolással, hazafiúi öntudattal, politikusi érzékenységgel, de optimista, jó derűvel ábrázolt.

(17.00)

Számunkra Jókai egyet jelent a magyar történelem, a magyar irodalomtörténet egyik legnagyobb alkotójával, annak tekintjük, és nagyon fontos, hogy most, a XXI. század elején minél többen megismerjék életművét, minél többen újra a gondolatisága, az optimizmusa felé forduljanak, és a felé a világ felé, amelyben a becsület, a tisztesség és a politikai ellenfelek megbecsülése, illetve a jellemábrázolások sokszínűségén keresztül az emberi gyengeségek is kellő kifejezést nyertek még.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondolom, hogy nagyon hasznos lesz az emlékév ebből a szempontból is, hogy újra megtaláljuk az ősforrást, a magyar irodalmat, amely nyelvünk ékességét, nyelvünk tisztaságát és gondolataink gazdagságát közvetíti a XXI. században élők felé is.

A másik jeles személyiségről, Klebelsberg Kunóról sok minden elhangzott. Engedjék meg, hogy én egy személyesnek mondott és mondható élményt osszak meg ennek az évfordulónak, ennek az emlékévnek az igazoltságára! Régebbi munkahelyemen sokat beszélgettem egy tapasztalt, idős mérnökkel, aki a Völgyesség egyik elemi iskolájából, a palatáblás korszakból, osztatlan osztályból került a műszaki egyetemre, és végezte el annak a megfelelő szakát, és kiváló mérnökként tudományos célzattal és a gyakorlatban is tudott dolgozni, és mindig szeretettel gondolt iskolájára, arra, hogy ő annak a szegény szőlősgazdának a gyermekeként, munkás-paraszt szülők gyermekeként milyen messzire tudott eljutni, köszönhetően annak az iskolarendszernek, annak az oktatási rendszernek, amely nemcsak az adatokból, az épületekből állt, hanem abból, hogy a lelkekre is odafigyelt.

Mindezt Klebelsberg Kunónak köszönhetjük, és köszönjük azt is, hogy oktatási intézményeket, oktatási hagyományokat, egyetemeket mentett meg az

utókor számára azzal, hogy amikor a trianoni békediktátum után magyar egyetemek, például a kolozsvári átkerült Szegedre, új tudományos központokat hozott létre, és abban gondolkodott, hogy minden magyarnak joga van a tudáshoz, minden magyarnak joga van ahhoz, és lehetőséget kell neki biztosítani arra, hogy a tudás forrásához hozzájusson, és ez adja a magyar nemzet továbbélésének a lehetőségét. Ha ezt az üzenetet tudja követni - márpedig remélhetőleg igen, és biztos vagyok benne, hogy tudja követni - az emlékév eseménysorozata, akkor úgy gondolom, hogy a parlamentben meghozott határozaton túl sokkal jelentősebb lesz az az üzenet, amit 2025-ben át tudunk adni utódainknak, át tudunk adni gyermekeinknek, a diákoknak és a magyar nemzetnek. Ezért a Kereszténydemokrata Néppárt messzemenőig támogatja a két határozati javaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Aradszki András képviselő úr. Most megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Asszony! Először arról szeretnék beszélni, hogy hogyan alakult az emlékévek rendszere, és hogyan látom ezek jövőjét. Ahogy az előttem felszólaló képviselők is, úgy látom, hogy kormánypárton innen és ellenzéken túl egységes megítélés van annak, hogy helyes dolog, hogy a magyar Országgyűlés törvényben, határozati javaslatban rögzítetten dönt arról, hogy a magyar történelem, művelődéstörténet, irodalomtörténet, az elmúlt évszázadok meghatározó alakjairól közösen emlékezzünk meg, és ez ne egyszerűen csak egyetlen parlamenti felszólalás, nap, aktus legyen, hanem ezt a lehető legszélesebb körben, határon innen és határon túl fejezzük ki, hogy mindenhol, ahol magyarok élnek, közösen emlékezzünk meg egy-egy meghatározó személyiségről. Szerintem ez jó. Kimondottan támogatom, hasznos. Megjegyzem: önök is támogatták, amikor mi csináltunk ilyeneket.

Ami külön kérdés - és tisztelettel kérem az államtitkár asszonyt, hogy ennek a magyarozatára majd térjen ki -, hogy mindig nagyon nehéz döntés egy olyan évben egy-egy nagyunk mellé letenni a garast, a voksot, akinek az évfordulóján, legyen az születés vagy elmenetel, egy másik nagy magyar évfordulója is van, és ilyenkor mérlegelni kell, hogy mégis mi legyen az a politikai, kultúrpolitikai szempont, amely az egyik vagy a másik mellett dönt. Abszolút elismerem, átéltem, egyetértek, nehéz döntés, de a döntéshozókat azért tartjuk, azért tartják, hogy döntsenek.

Ez esetben egy olyan következő évről, 2025-ről beszélünk, amikor valóban két jeles magyar évfordulója van, és amikor a tervezeten gondolkodtak, nyilván az önök fejében is megfordult, hogy egyikük vagy másikuk. Szerintem helyesen döntöttek, hogy mind a kettő.

De szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy amikor csak lehetséges, akkor az emlékév egy kiemelkedő magyarról szóljon. Különösképpen nem szeretném, ha ez olyan precedenst teremtené, hogy ha lehet kettő, akkor lehet három; és ha lehet három, lehet öt, mert majd fognak jönni a javaslatok, és nagyon-nagyon nehéz lesz eldönteni, hogy ha egy adott évben akár helyi, akár országos vagy egy adott terület képviselői megalapozott véleményt mondva javaslatot tesznek, akkor mi mellett döntünk. Ezért én főszabályként azt szeretném javasolni és egyben, azt gondolom, az a helyes, ha egy évben egy kiemelkedő magyarról emlékezünk meg, és őneki szenteljük az emlékévet.

Jelen esetben a beterjesztett javaslat Jókai Mór és Klebelsberg Kunó emlékééről szól, ezért én elfogadom, hogy igazságtalan lett volna, ha azt mondjuk, hogy az egyik ezért nagyobb, a másik azért több. Mi, én magam is és a frakcióm is mind a két emlékévet támogatni fogjuk, helyes, emlékezzünk meg róluk együtt! Mégis mind a két személyről és a korról érdemes együtt gondolkodni, meg az emlékévek jellegét is alakítani egy kicsit.

Épp csak magunk mögött hagytuk a talán legnagyszerűbb, legnagyobb költőnk emlékévet, amikor olyan dolgokra kell felhívnom a figyelmet, amelyek modortalanok voltak. Mert ami nagyszerű volt, azt együtt ünnepeltük, és az helyes is volt, de hogyan néz az ki, hogy a Petőfi Sándornak szentelt emlékévben úgy dönt a Magyar Honvédség miniszteriális vezetője, hogy az egyik leghíresebb magyar laktanyáról leveszi Petőfi Sándor nevét? Hát nem bírtak volna ki még fél évet? Miért kell Petőfi emlékévében a Petőfi laktanyát átnevezni? Dehogyan megyek én bele abba, hogy milyen a Habsburgok magyarországi megítélés, mert ha ebbe belemegyek, akkor az elnök úr le fog engem csengetni az időhatárok átlépése miatt. Azt sem akarom részletezni, hogy a magyar történelemben Petőfi volt-e nagyobb, vagy Mária Terézia, de a Petőfi évben a Petőfi laktanyát Mária Terézia laktanyára át- vagy visszakeresztelni, hát az - finoman fogalmazva - egyszerűen stílustalanság. Igazán kibírhatták volna még azt az évet, amikor legalább nem az emlékév van, ha már azt nem kívánjuk megvitatni, hogy egyébként ab ovo mi a fenének a Petőfi laktanyát átnevezni; ráadásul a kormánypárti sajtóban a Petőfi-emlékévben ennek kapcsán megjelenik egy egyoldalú magyarozó szöveg, amely azt bizonygatta, hogy a Magyar Honvédség történetében milyen jelentéktelen szerepet játszott Petőfi Sándor. Az emlékévben! Azért ezekre érdemes figyelni.

(17.10)

Hasonlóképpen most két nagyszerű magyar emléke előtt kívánunk közösen tisztelegni.

Jókait egyébként nehéz olvasni, már a XX. század utolsó harmadában tanuló diákok számára sem volt egyszerű, és kérem, figyeljék meg, milyen sebességgel változik az anyanyelvünk. Az anyanyelvünk védelme, hát, ha valami, akkor tényleg a nemzeti identitás közös ügye - jelenleg nemcsak ügye, hanem problémája -,

ezért Jókait érteni, az újabb és újabb generációk számára átadva megértetni nagyon komoly pedagógusi feladat, nagyon komoly tanári feladat!

De én most nem egyszerűen az íróról meg a márciusi ifjak egyikéről akarok beszélni, hanem mivel mi a magyar Országgyűlés képviselői vagyunk, és számosan közülünk aktívan veszünk részt az Interparlamentáris Unió munkájában, mivel legkevésbé vagy legritkábban ezen minőségéről szoktunk megemlékezni, érdemesnek tartok egy percet erre szánni. Ő az egyike volt azon kilenceknek, akik összehívva egy közös gondolkodást Párizsba, azt mondták, hogy ha különböző országok törvényhozói jobban megismerik egymást, egymás gondolatait, sőt vitatkoznak, akkor elősegítik a népek és nemzetek közötti megértést. Zseniális gondolat! Nem szabad megfeledkezni arról, hogy a mindenkori kormányok a végrehajtó hatalom szervei; a parlamenti képviselők önmagukban nem megállapodásokat kötnek, miniszteriális tárgyalásokat folytatnak, de helyes elképzelés volt, hogy törvényhozók szerte a világban ismerjék egymást.

A magyar parlament épületében is viseli egy tárgyalóterem Jókai nevét. Elmentem ma oda; be szoktam menni, éppen azért, mert jó ott gondolkodni, tanulni ettől az embertől. Hadd idézzem azt a feliratot, ami itt, a mi gyönyörű Parlamentünkben Jókai emlékéért idézi, az ő szavaival! Ezt 1895-ben mondta: „Nekünk - a béke idealistáinak - is megvannak a magunk hadseregei és erődítményei. Támaszunk minden olyan intézmény, melyet nemes lelkek arra a célra alapítottak és tartanak fenn, hogy a humanitást, az emberszeretetet, a tiszta erkölcsöket, a közjót szolgálják, s az lesz igazán a szent szövetség, ha egymást megértjük s egyesülünk.” Teljesen kitűnő, mondhatnám modern gondolat, 1895-ből. Nem kívántam, hogy 2024-ben ez modern gondolat legyen, de Jókai emlékévének, hogy úgy mondjam - idézőjelben - az előnapján, érdemes ezt feleleveníteni, mégiscsak a mi parlamentünk akkori képviselője, a világ gondolkodóinak egyike, aki ezt a nagyszerű intézményt, amely aztán néhány év múlva létre is jön, és mind a mai napig fennáll, az Interparlamentáris Uniót létrehozta és megalapította. Legyünk rá e tekintetben is büszkék!

Klebelsberg dolgában, persze, minél közelebb van a történelem a jelenhez, annál inkább más-más vélemények vannak vagy lehetnek róla. Ez igaz, bár nyilván a mélységeket nem bemutató gondolat. Egy, a magyarság egész történetében szörnyűséges tragédia következményeiről kell beszélni akkor, amikor Klebelsberg egész tevékenységét vizsgáljuk. Nagyszerű tettekről beszélünk, szörnyű dolgok következményeként. Mégiscsak arról van szó, hogy a trianoni béke kapcsán, amelyet történeti műként én egyébként egy silány alkotásnak tartok, önmagában nem az a kérdés, hogy mi, magyarok hogyan vélekedünk erről - nekünk, persze, a legfontosabb ez az értékelés -, hanem azt kell vizsgálni, hogy mint békemű, történeti alkotásnak mennyire tudta beteljesíteni mindazt, amiért emberek békét alkotnak. Semennyire! Ezért mondom, hogy mint alkotás, silány mű.

Ez többek között azzal a következménnyel is járt, hogy Magyarország - most az egyszerűség kedvéért mondom - hadügyi költsékre a költségvetéséből nem fordíthatott, ezért nyílt egy tér, amiről érdemes gondolkodnunk. Tehát mivel az ország valójában - kérem, most ismételten ne a részleteket kérjék rajtam számon - fegyverekre tulajdonképpen nem költhetett, hogy a megmaradt költségvetésének egy bizonyos részét mire fordítsa, ez egy nagyon komoly - nagyon komoly! - feladvány. Nem olyan egyértelmű a döntés, mint ahogy mi azt száz évvel vagy durván száz évvel később látjuk. Nagyon sok mindenre lehetett volna! Mi is, amikor költségvetésről tárgyalunk, nagyon sok prioritást nevezünk meg. Egyébként szerintem, akinek sok prioritása van, annak egy sincs. A prioritásnak az a lényege, hogy valamit előbbre hozol a többinél.

Azt a politikai döntést, hogy az ilyen helyzetbe került országban az oktatást és a kultúrát kiemelt költségvetési helyzetbe hozták, én helyesnek tartom.

A magyar állam fennmaradásának fontos bizonyítéka - és mondom ezt magyar szociáldemokratáknak és nem egyszerűen történészeknek -, hogy amikor kifejezzük a klebelsbergi életmű iránti megbecsülésünket, akkor látni kell annak a döntésnek a súlyát, hogy tudniillik volt egy kényszer, de ebből a kényszerből nem feltétlenül és azonnal, logikusan adódott az, hogy oktatásra és kultúrára fordítsák a fennmaradt, illetve másra nem költethető pénzt. De kérem, ha ezt vesszük alapul, azért tegyük hozzá - és ez már nem a klebelsbergi életműhöz tartozik, mert akkor már nem volt az élők sorában -, hogy abban a pillanatban, amikor az akkori politika bejelentette a győri programban, hogy felmondja ezt a rákényszerített törvényt, abban a pillanatban az a költségvetés, ami meghaladta a 12 százalékot ma írt fogalmak szerint GDP-arányosan oktatás és kultúra tekintetében, az egyharmadára zuhant egyik hónapról a másikra. Ez is mutatja, hogy ez egy szörnyű helyzetben, egy kényszerhelyzetben létrehozott, egyébként helyes döntés.

Ha ebbe helyezük bele a klebelsbergi életművet, akkor sokkal többet értünk abból, hogy egy kényszerhatás alatt... - én elolvastam az összes vitát, amit vele vívtak, és azt a gyalázkodássort, amit kapott. Az nem egyszerű! Kérem, olvassák el, mondjuk, amikor a berlini Collegium Hungaricumot megalapította és felépítette, ott olyan gyalázatos vádakot kapott magára, hogy ember legyen a talpán, aki azt bírja. Csak éppenséggel azt nem mondták, hogy az építés bizonyos költségét a zsebébe tette a hivatalban lévő kultuszminiszter.

Ezeket érdemes úgy feleleveníteni, hogy tanuljunk belőle, és lehetőleg úgy tudjunk példát állítani a jelen és a következő generációk számára, hogy ne csak néhány parlamenti felszólalás legyen Jókai Mórról és Klebelsberg Kunóról, hanem a magyar történelem és a magyar nemzet történetének nagyszerű személyiségeiről mondjunk véleményt és lehetőleg foglaljunk közösen álláspontot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hiller István képviselő úr. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Jókai Mór születésének 200. évfordulója, illetve Klebelsberg Kunó születésének 150. évfordulója alkalmából emlékvé válik 2025. Ezt a Jobbik-Konzervatívok frakciója őszintén, tiszta szívből támogatni tudja.

Azonban óriási a felelősség, mint ahogy az előbb is elhangzott, az ilyen emlékek kapcsán. Mi attól nem félünk, hogy adott esetben ez a kettős emlék túl sok volna. Szerencsére vagyunk olyan gazdag múlttal rendelkező nemzet, hogy megengedhessük magunknak ezt a luxust, de a felelősség ott van az önök vállán, hogy kitöltsék valódi, értékes és méltányos tartalmakkal ezeket az emlékeket.

(17.20)

És bizony, ha a Petőfi-emlékvé visszagondolunk, és a Petőfi laktanya átnevezését joggal hozza fel bárki, akkor óva intenek attól mindenkit a kormánypárti oldalon, hogy ilyenbe belefussanak. Ha egyszer emlékvé változik Klebelsberg vagy éppen Jókai dicsőségére 2025, akkor ez a felelősség azzal a teherrel bír, hogy ezt olyasféle tartalmakkal töltsék ki, amely az előterjesztésben is szerepel. Tehát olyan oktatási anyagok, olyan rendezvények, olyan tudományos és művészeti alkotások szülessenek, amelyek méltóvá teszik.

És amikor azt mondtam, hogy gazdag nemzet vagyunk, akkor gondolhatunk itt arra is, hogy Jókai Mór irodalmi munkássága, amely valóban egyben formálta és megtartotta nemzeti identitásunkat is, és teszi ezt azóta is, ha megnézzük azt, hogy ebből mennyi lett, mondjuk, megfilmesítve és akkor a fiatalabb generációk számára vagy a szélesebb közönség számára átadhatóvá téve, akkor azt kell hogy mondjam, és szomorúan kell hogy megállapítsam, hogy ezzel a hatalmas gazdagsággal bizony nem jól sáfárkodunk. Ebből a csodálatos életműből összesen tíz alkotást filmesítettek meg, igaz, hogy azok közül az egyik egy csodálatos animációs film, ugye, Dargay Attila remeke. Én azt tudom kívánni, és azt tanácsolom önöknek, hogy keressék meg azt a Várkonyi Zoltánhoz mérhető filmrendező nagyságot, aki ebből a Jókai-életműből aztán olyan alkotást varázsol minél szélesebb közönség elé, beleértve a diákokat is, akik bizony egyre nehezebben fogyasztják a XIX. századi remekeinket, hogy kedvet kapjanak aztán mégiscsak az olvasáshoz.

Gróf Klebelsberg Kunó kapcsán pedig szintén azt tudom elmondani, hogy az, amit ő letett a nemzet asztalára, függetlenül attól, hogy itt a politikai megítélése bizonyos tevékenységek miatt eltérő lehet, mi ebben a frakcióban azt teljesen természetesen pozitívumként értékeljük, amikor már a kezdet kezdetén föllépett a Károlyi-kormány országgrontó ténykedésével szemben.

Meg is lett az eredménye, később bujdosolni kényszerült Kun Béláék dicstelen 133 napja alatt.

De amit Klebelsberggel kapcsolatosan mégiscsak el kell mondani, az az, hogy ott állt az ország egy vesztet világháború, ilyen-olyan forradalmak, egy román megszállás és a vele járó iszonyatos rablás után, egy trianoni békediktátumot követően 400 ezer menekülttel, mindenétől megfosztva, és hogy kényszerhelyzet volt vagy sem, nyilván az volt, de ezt a kényszerhelyzetet aztán úgy tudták alakítani, hogy abból a nemzet, legalábbis ami az oktatáspolitikát illeti, mégiscsak úgy keveredjen ki, hogy arra később száz év múlva is úgy emlékezhessünk, mint ami egy olyan alkotás volt, amelyik örök példaként kell hogy szolgáljon a törvényhozók számára.

Az 1926-os VII. törvénycikk, más néven a népkölkolai reform idején, amikor egy jóvátételre is kötelezett országban elhatározták azt, hogy a legsúlyosabb helyzetben lévő, mondhatni, hogy halmozottan hátrányos helyzetű vidéki régiókban fogják az oktatásügyet rendbe tenni, és 3500 tantermet, 1500 tanítói lakást, nem is akármilyen minőségben, 1500 ehhez társuló könyvtárat, népkönyvtárat hoztak létre, akkor meg kell emelni a kalapunkat, és látnunk kell, hogy bizony mennyire jogos ez az emlékév. Ez az emlékév példát állít, ez az emlékév óriási felelősséget terhel a mindenkori hatalomnak a vállára. Egy ilyen helyzetben bizony emellett arra is volt ereje, odafigyelése, gondja, hogy az olyan egyetemi központokat vagy egyetemi központokká tett városokat, mint Pécs, Szeged, Debrecen, fejlesszék.

Ez az a hozzáállás, amit korábban Széchenyi is mondott, hogy egy nemzet nagysága valóban a kiművelt emberfők sokaságában rejlik. Ezt valósította meg a gyakorlatban gróf Klebelsberg Kunó, és ezért van az, hogy mi itt a Jobbik frakciójában a legnagyobb tisztelettel adózunk neki. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ander Balázs képviselő úr. Most megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, alelnök asszonynak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának.

DÚRÓ DÓRA, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Klebelsberg Kunót elsősorban kultuszminiszterként, másodsorban talán belügyminiszterként ismerjük, de leginkább arra hívnám fel a figyelmet, hogy ő hogy nevezte saját magát, amikor a kolozsvári egyetemet Szegedre költöztette. Ugyanis neki személyesen a fő mozgatórugója az volt, hogy a magyar gyermek minisztere legyen, és ez a szellemiség talán nem is lehetne aktuálisabb napjainkban sem, amikor látjuk, hogy milyen veszélyek leselkednek a gyermekeinkre, ha megnézzük akár a hazai intézményeket, akár a globális trendeket.

Nagyon fontos ezt a horizontális szemléletet magunkévá tenni, és a gyermekeket középpontba állító politikát megvalósítani, amely nemcsak kultúráról, hanem oktatásról szól, hanem arról szól, hogy a

gyermekre mint egészre tekintünk, és igyekszünk nekik megadni mindent, ami az egészséges fejlődésükhöz szükséges, legyen szó testi vagy lelki táplálékokról.

És egy másik általános érvényű örökségét emelném ki még Klebelsbergnek, ez a kultúrfölénynek a gondolata, amely szintén rendkívül ismert, de nagyon fontos az is, hogy ő hogyan írt magáról a kultúrfölényről, és miért tartotta ezt központi kérdésnek. Azt mondta, hogy a kultúrának és az oktatásnak honvédelmet is pótló ereje van, és ez szintén egy olyan gondolat, amely számunkra, a ma politikával vagy gyermekekkel, oktatással, kultúrával foglalkozó emberek számára is mérceként kell hogy előttünk álljon; a tudás erejével döngethetjük a trianoni börtönajtót, írta egyik írásában szintén, nem megfélemlítve tehát a határon túli magyarokról sem.

Abban, hogy ezt a költségvetési arányát tekintve rendkívül magas támogatást ki tudta vívni ezen területeknek, ebben talán vita nélkül állíthatjuk, hogy az ő személyének is nagyon nagy szerepe van, tehát a kényszerhelyzet mellett fontos volt az, hogy volt egy olyan ember, egy ilyen erős ember, politikai értelemben vett erős ember, aki ki tudta harcolni, hogy valóban az oktatás, illetve a kultúra legyen a győztese ennek a helyzetnek.

Szeretnék a Klebelsberg-emlékével kapcsolatban néhány konkrét javaslatot is tenni Klebelsberg szellemiségében arra vonatkozóan, hogy milyen programok lennének azok, amelyek előmozdíthatnák azt, hogy az ő szellemiségét minél több ember megismerje, elsősorban természetesen az oktatáson keresztül.

Ahogy említettem, amikor a kolozsvári egyetemet Szegedre költöztették, a pozsonyit pedig Pécsre, ez predestinál minket arra, hogy a határon túli felsőoktatási intézményeket is vonjuk be az emlékével kapcsolatos rendezvénysorozatokba, illetve szimbolikus az is, hogy amikor Szegeden letette az egyetem alapkövét, akkor egyben egy gyermekklinika alapkövét is letette. Ebben a szellemiségben javasoljuk azt, hogy az egészség és a demográfiai célok jelenjenek meg az oktatási programokban, illetve a Klebelsberg-emlékévet megrendező programsorozatokban egészségmegőrző, a gyermekek egészséges fejlődését középpontba helyező programok is valósuljanak meg.

Szintén nagyon fontos eredménye volt a klebelsbergi oktatáspolitikának a kiemelkedő kutatók, illetve egyetemi oktatók köznevelésben való megjelenése.

(17.30)

Többször értekezik arról maga Klebelsberg, hogy miért fontos, hogy intenzív kapcsolat legyen a felsőoktatás és a közoktatás között. Ezt például rendhagyó tanórák megtartásával tudnánk elősegíteni a középiskolákban, amikor neves oktatók a különböző tudományterületekről tartanak ilyen tanórákat. Akkor ez egyébként a népiskolák szintjéig megvalósuló sorozat volt, tehát nem csak egy-egy tanóráról volt szó.

A középiskolák modernizálását is zászlajára tűzte természetesen. Ennek céljaként határozta meg, hogy

az intézmények közvetíteni tudják a kultúra javait, másrészt megfeleljenek a társadalmi igényeknek, és közben ne terheljék túl a diákokat. Ebből a szempontból a kultuszminiszter a megoldást a középiskola-típusok differenciálásában látta. Így a tanulási motivációt teremtő és patrióta gondolkodást a modern tudással ötvöző tantervek versenyére is sor kerülhetne a Klebelsberg-emlékében. Tehát ezt a differenciált szemléletet a különböző középiskola-típusokban meg kellene őrizni.

Nem feledkezhetünk meg - szintén óriási eredményeként és talán az egyik legtöbbet emlegetett eredményeként a klebelsbergi oktatáspolitikának - a népiskolák helyzetéről. Egy új hálózat kiépítésére került sor gyakorlatilag, hiszen a trianoni békediktátumot követően a dualizmuskori intézményeknek 40 százaléka, a tanerőnek és a tanulóknak pedig a fele maradt a trianoni Magyarországon, és az elemi iskoláknak csak a negyedével számolhattak a továbbiakban az állam. Tehát ezekből következően is adta magát az, hogy egy népiskolai programot elindított. Így akár egy valamilyen elnevezésű, akár Csodatanár elnevezésű program emlékében való elindítását is javasoljuk, kifejezetten olyan pedagógusok számára, akik kis iskolákban tanítanak, és igyekeznek olyan gyerekeket bevonni az oktatásba vagy bent tartani az oktatásban, akiknél, mondjuk, szülői támogatásra kevésbé számíthatnak.

Más a helyzet a Jókai-emlékével kapcsolatban, hiszen Jókai-emlékéből már nagyon sok volt, hála istennek, Magyarországon, akár civil szervezetek, akár egy-egy város szervezésében, de az állam is tartott Jókai-emlékéket, 2015-ben is, amikor az író születésének 190. évfordulóját ünnepelhettük. De már 1905-ben is alakult Jókai-emlékbizottság és Jókai-emlékévet is tartottak. 1925-ben Kárpát-medence-szerte voltak ünnepek a Jókai-centenáriumhoz kapcsolódóan. Ha pedig a kilencvenes évekre tekintünk, ki kell emelnem a Balázs Géza szerkesztésében megjelent Jókai-szótárt; vissza fogok majd térni Jókai nyelvi bravúrjainak őrzéséhez, illetve továbbadásához. Révkomáromban 2000-ben indult Jókai-emléké, amikor születésének 175. évfordulóját ünnepelhettük. Rendkívül gazdag programsorozatokkal zajlottak ezek az emlékévek. 2018-ban Pápán tartottak emlékévet; illetve 2022-ben elkészült a Baradlay musical az Erkel-program keretében, amely A kőszívű ember fiainak egy feldolgozása, és szintén az írónak állít emléket.

Arra kérem államtitkár asszonyt, hogy az emlékévek programsorozatának megtervezésébe vonják be mindkét nagy magyarunknak a leszármazottait. Ugyanis például Jókay Károly, a Jókai Alapítvány alapítója és kuratóriumi elnöke korábban több ilyen emlékével kapcsolatban a programokban részt tudott venni.

Jókaiakkal kapcsolatban nagyon fontos kiemelni, hogy a legolvasottabb magyar íróról beszélünk, tehát egy olyan kapocs lehet a társadalomban mindenki számára, ami valóban az összetartozást és akár valamifajta közös élmények, közös nyelv létrehozását jelentheti. Ugyanakkor a fiatalabb generáció körében

sajnos láthatjuk, hogy egyre kevésbé népszerű, sőt általános iskolások számára most már nem is kötelező olvasmány A kőszívű ember fiai sem. De a Jókai-emlékév például lehetőséget ad arra, hogy hidat képezzünk a legfiatalabb generáció, és mondjuk, a szüleik között a Jókai-művek olvasásával. Egy ilyen, kifejezetten őket célzó program elindítása is fontos lenne, hogy megvalósuljon az emlékév kapcsán. Nekem éppen hetedik a lányom, és A kőszívű ember fiaihoz hamarosan el fogunk érkezni, tehát szülőként is látom, hogy mennyi támogatásra van szükségük ahhoz, hogy érteni tudják ennek a valóban egyébként világ-irodalmi viszonylatban is kiemelkedőnek nevezhető írónak a munkásságát.

Országgyűlési képviselőként is úgy gondolom, hogy kötelességünk felhívni a figyelmet Jókai Mórnak a diplomáciában betöltött szerepére, amelyről itt többen az előttem szólók közül is megemlékeztek. Ez egy lehetőség arra, hogy ne csak a kultúra területén, hanem a külpolitikában is egyfajta követként használjuk fel Jókai Mór emlékezetét, illetve munkásságát, és a külpolitika területén is bemutassuk azt a szellemiséget, illetve azt az életművet, amelyet ő ránk hagyott, és amelyet ápolnunk és gondoznunk kell.

Szeretném végezetül, de nem utolsósorban megköszönni az összes anyaországi és határon túli közművelődési intézménynek, a dolgozóiknak, illetve a civil szervezeteknek a munkáját, akik eddig is szívükön viselték mind Jókai Mór, mind Klebelsberg Kunó emlékezetének ápolását és szellemi örökségük továbbvitelét. Bízom benne, hogy a következő évben egy sikeres, illetve két sikeres emlékévet tudunk zárni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dúró Dóra képviselő asszony, alelnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, Fidesz.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! Nagy öröm számomra, hogy többen megemlékeztek a vezérszónoki felszólalásukban azt, hogy Jókai Mór az Interparlamentáris Unió Magyar Nemzeti Csoportjának első elnöke volt.

Valóban, a parlamentek világszervezetének Magyarország alapító tagja. Nagyon büszkék lehetünk erre, hiszen kilenc ország alapította ezt a világszervezetet, az első világszervezetet: az Amerikai Egyesült Államok, Belgium, Dánia, Franciaország, Libéria, Nagy-Britannia, Olaszország és Spanyolország mellett Magyarország alapító tagja a világszervezetnek.

Jókai Mór 1889-ben nem vett részt az első IPU-konferencián. Magosligeti dr. Hagara Viktor, az akkori Országgyűlés nagyszülősi kerületének képviselője volt jelen, és neki köszönhető, hogy Magyarország alapítója lehet az Interparlamentáris Uniónak. De ez természetesen nem kisebbíti Jókai Mór érdemeit, aki azután az 1895. május 16-án megalapított Magyar

Nemzeti Csoportnak az elnöke volt, és valóban, az ő elragadó személyisége, ékesszólása nagyon sokat tett a magyar ügyekért, és azért, hogy a béke nagykövetei összefogtak, és megpróbáltak egy szebb világot létrehozni.

Talán a dátumokból kitűnik képviselőtársaimnak, hogy ebben az évben ünnepezzük az Interparlamentáris Unió megalapításának 135. évfordulóját, és mint alapító tag igyekezünk odafigyelni, hogy ezt méltó módon tegyük meg. Ezért örömhírral szeretném folytatni, miszerint Kövér László házelnök úr meghívta Tulia Ackson elnök asszonyt magyarországi látogatásra, amely meghívást a tanzániai házelnök asszony - akit előző évben, 2023 októberében választott az Interparlamentáris Unió Közgyűlése elnöknek - elfogadott, tehát ez év októberében Tulia Ackson elnök asszony Magyarországra érkezik. Akkor tervezünk több összejövettel, megemlékezéssel, amelyre majd szeretettel várjuk kedves képviselőtársaimat is.

Azt kell mondanom, hogy mindazok a képviselőtársaim, akik részt vesznek valamilyen módon az Országgyűlés baráti tagozatainak a munkájában, mindannyian Jókai Mór örökségét ápoljuk, ápolják, és én ezt a Magyar Nemzeti Csoport első alelnökéeként szívből köszönöm önöknek, és további jó munkát kívánok mindannyiuknak a baráti tagozatok munkájában. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bartos Mónika képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek, de nem látok jelentkezőt a képernyőn.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megkérdem az előterjesztők nevében itt ülő Závogyán Magdolna államtitkár asszonyt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, államtitkár asszony.

ZÁVOGYÁN MAGDOLNA kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlési Képviselők! Hál' istennek, a nemzetünk bővelkedik géniuszokban, és a mindenkori évben kihívás az, hogy kik azok, akiket felterjeszt a mindenkori kormány az emlékek kapcsán az Országgyűlés elé. Nem könnyű a feladat, nem volt könnyű az ezelőtti időszakokban sem. Én nem tartok attól egyáltalán, hogy ez a kettős emlékév ennek a két személynek a vonatkozásában akár további létszámnövekedést vagy bármilyen olyan irányú előmozdulást tudna majd generálni, ami három vagy négy személyre vonatkozna. Előfordult ez azért az elmúlt időszakokban. Azt gondolom, hogy megfontoltan és felelősségteljesen terjesztettük az Országgyűlés elé ezt a két kiemelkedő nemzeti alakunkat.

Köszönöm szépen országgyűlési képviselő asszonynak a konkrét javaslatokat. Mindenféleképpen figyelni fogunk minden területre, a konkrétumokkal kapcsolatosan pedig keressük azokat a szervezeteket,

azokat a kapcsolódási pontokat, amelyek nemcsak az anyaországban, hanem a határon túl is jelentőséggel bírnak. Liszt-intézeteink 24 országban vannak jelen, a kulturális diplomácia területén is mindenféleképpen be fogjuk a konkrét programokba kapcsolni majd a hálózatunkat is és azokat a jelentős szervezeteket is, amelyek a két személy vonatkozásában kapcsolódási pontot jelenthetnek 200 év, 150 év távlatában.

Nagyon szépen köszönöm az elhangzott hozzászólásokat, és meg vagyok győződve arról, hogy a kettes emlékévként kiemelt helyet foglal majd el nemzeti emlékezetünk és kulturális életünk palettáján. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztőnek, Závogyán Magdolna államtitkár asszonynak a vitázáróját. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Most pedig soron következik az **oktatási, családlágyi, kulturális tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8005. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hankó Balázs Zoltán úrnak, a Kulturális és Innovációs Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A megtárgyalandó törvénytervezet nemzetünk szempontjából két fontos és meghatározó eleme versenyképességünk erősítése és nemzeti szuverenitásunk védelme.

Versenyképességünk és nemzeti szuverenitásunk egyensúlya az, ami a magyar nemzet, a magyar gazdaság fejlődésének kulcsa. Ennek lételemei: az oktatás, a kultúra, a tudomány, az innováció, amelyek egyszerre szolgálják versenyképességünket és erősítik szuverenitásunkat, megőrzik a magyar tudást, nemzetünk kulturális kincseit erősítik, így a családokat és a magyar embereket tovább erősítik.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években az oktatási rendszereinkben versenyképességi fordulat valósult meg. A felsőoktatásban még öt éve hét, mára már 12 egyetemünk van a világ legjobb 5 százalékában, azaz 30 ezer egyetem közül a legjobb 1500-ban. Mi több, a Semmelweis Egyetem ma már a legjobb 1 százalékban van, és egyes szakrangsorokon a legjobb 100 és a legjobb 50 között is számos egyetemi képzésünk van.

Magyarország az uniós tagállamok közül azon egyetlen uniós tagállam, amely úgy javított a 2023. évi európai innovációs eredménytáblán, hogy azzal magasabb teljesítménykategóriába lépett. Tehát ugyanúgy, mint ahogy az egyetemi rangsorokon, ugyanúgy az innovációs eredménytáblán is haladunk előre, mert a mérsékelt innovátorokból európai innovátorország kategóriába került Magyarország; mi több, demográfiai szempontból a világ 96. helyén állunk, GDP alapján a 49. helyen, innovációs teljesítményben

a 33. helyen, és igen, gyártási csúcstechnológiában a világ 5. helyén vagyunk. Azaz Magyarország mára már a világ gyártási csúcstechnológiájának egyik fellegvára, köszönhetően gazdaságunk erősödésének, felsőoktatásunk és szakképzésünk megújításának.

A magyar felsőoktatás, a magyar kutatás sikere az is, hogy a tavalyi évben két kiváló magyar kutatónk kapott Nobel-díjat. Kutatóink mellett pedig méltán lehetünk büszkéek a szakképzésben részt vevő Európabajnok diákjainkra. Ez egyértelmű sikere a gyakorlatközpontú duális szakképzésünknek.

Ma már 8. osztály után tízből hatan továbbtanulásként a szakképzést választják, hiszen tudják, hogy a szakképzés szakmát, érettségit és gazdaságunk számára kiemelt fontosságú területeken egyetemi továbblépést jelent. Ahhoz, hogy a XXI. század a magyar nemzet sikertörténete legyen, versenyképes tudásunk mellett nemzeti identitásunk, kultúránk megtartása elengedhetetlen. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat erre vonatkozó szabályozási módosításokat, kiegészítéseket fogalmaz meg.

Tisztelt Ház! Az elmúlt évek tanár- és tanítóképzése megújításának sikerei kézzelfoghatók. 2022-höz képest megdupláztuk a pedagógusképzésre első helyen jelentkezettek számát, az idei évben elérve a 17 833 főt, mi több, 8650-en tanárnak, tanítónak adták be a jelentkezésüket. Örömteli az is, hogy közel 2 ezer fő jelentkezett természettudományokhoz kapcsolódó tanárképzésekre. Így a gazdaságtudomány után a második legnépszerűbb terület a pedagógusképzés lett. Köszönhető ez a minőséget biztosító rövid ciklusú tanárképzésnek, a megújított felvételinek, valamint a történelmi léptékű béremelésnek.

Mindezek alapján biztosan állítható, hogy a kormány kiemelt feladatának tekintik, hogy megerősítse az óvónői, tanítói és tanári hivatások tekintélyét, mivel az oktatásra nemzetstratégiai kérdésként tekintünk. Ennek következő lépéseként az egyetemek bevonásával a tanár-, tanító- és óvónőképzés megújítása folyik.

Tanárnak, tanítónak lenni hivatás. A mostani generáció nevelése-tanítása azonban teljesen más módszertant, hozzáállást, képességeket és tudást igényel. Az vitathatatlan azonban, hogy a kulturális, történelmi és természettudományos alapot, amelyet a Nemzeti alaptantervben foglaltak jelentenek, mindenki számára biztosítani, megtanítani szükséges.

Az új struktúra kialakításához három tanárképző egyetem részvételével elindítottunk egy modellprogramot, amelynek eredményeként az óvónő-, tanító- és tanárképzés gyakorlatorientált és értékorientált kialakítására kerül sor valamennyi felsőoktatási intézmény részére. A Debreceni Egyetem tudományegyetemként, a Nyíregyházi Egyetem mint klasszikus tanárképző intézmény, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem pedig az egyházi tanárképző intézmények képviselőjeként vesz részt a programban. Ez alapján újragondolásra kerülnek a képzési kimeneti követelmények és az ehhez kapcsolódó tantervi hálók is.

A módszertant közelebb visszük a tárgyi tudást biztosító kurzusok oktatásához, a gyakorlat arányát

pedig tovább növeljük a képzések során. Fontossá válik a jelenleg köznevelésben oktató tanárok hangsúlyosabb részvétele az egyetemi oktatásban, valamint a tanárképző egyetemek pedagógusképző központjainak megerősítése.

Mindezen módosítások eredménye várakozásaink szerint, hogy az új típusú képzések segítségével olyan tanári, tanítói és óvónői generációk képzésére kerüljön sor, amelyek segítik és ösztönzik a gyermekek képességeinek és tudásának fejlődését és kiteljesedését, valamint végső soron kiemelten hozzájárulnak Magyarország társadalmi és gazdasági fejlődéséhez.

(17.50)

A törvényjavaslat a Nemzeti Közszolgálati Egyetem portfólióját bővíti a tanár-, tanító- és óvónőképzéssel, valamint az ehhez kapcsolódó továbbképzéssel. Az NKE tanárképzésére olyan elhivatott szakembereket vár majd az egyetem, akik azon túl, hogy a saját szakmájukban szeretnének kiválóan teljesíteni, a tanári, tanítói és óvónői hivatás fejlesztését is szolgálni fogják.

Az NKE tanárképzését választók olyan gyakorlat-orientált, mentortanárok által támogatott, kiscsoportos képzésben részesülnek, amelynek keretében a tanári és a bölcsészdiploma megszerzésére pluszkreditek alapján egyaránt lehetőségük nyílik. A Nemeskürty István Tanárképző Kar célja az is, hogy az egyetem képzéseinek végző tanárok korszerű, de egyben időtálló, identitáserősítő, tárgyilagos tudást adjanak át a diákjaiknak, és az oktatási feladatokon túl élen járjanak a közösség-szervezésben is.

Az NKE fejlődése egyben Józsefváros fejlesztése is, hiszen a Ludovika Campus fejlesztése keretében 2018 tavaszára nemcsak a Ludovika Akadémia történelmi épülete újult meg, hanem az Orczy-kert is. E fejlesztések eredményeként 10 hektár látogatható területtel nőtt a belső pesti zöldfelület, összehasonlíthatatlanul biztonságosabbá vált a Ludovika Campus és környéke, és számottevően több és jobb szabadidős sportolási lehetőség áll a józsefvárosiak rendelkezésére. Az egyetem révén megújult tehát egy rossz közbiztonságú, hanyatló városrész.

E küldetését folytatja az egyetem a Nemeskürty István Tanárképző Kar létrehozásával összefüggésben állami tulajdonban és az egyetem használatába kerülő ingatlanok esetében is. E leromlott állapotú ingatlanokon jönnek majd létre az egyetem tanárképzését kiszolgáló tantermi, irodai és kollégiumi kapacitást biztosító, környezettudatos, a városrész további megszépítését, rehabilitálását előmozdító és így a meglévő környékbeli ingatlanok értékét jelentősen növelő épületek. Mindezt tesszük úgy, hogy természetesen megfelelő idő álljon rendelkezésre mindezen ingatlanokban élő családok számára, hogy a jelenlegihez képest messze jobb körülmények között élhessenek.

A törvényjavaslat továbbá a felsőoktatásunk nemzetköziesítését és a digitalizációt támogató módosításokat vezet be. A diákokat támogató módosítás, hogy a felsőoktatási intézménynek létre kell hoznia a

szakmai gyakorlóhelyek véleményezési rendszerét, ezáltal is erősítve a duális képzést, illetve valamennyi hazai képzésben gondoskodni kell a külföldi résztanulmányokat segítő úgynevezett mobilitási ablak biztosításáról, tovább erősítve a nemzetköziesítést.

Tisztelt Országgyűlés! 2020-ban megújításra és átfogó átalakításra került a teljes szakképzési rendszer. A bevezetés óta eltelt időszak tapasztalatai egyértelműen azt mutatják, hogy a változások minden érintett - vállalatok, tanulók, oktatók, szülők - számára pozitív hozadékkal jártak. A szakképzett szakemberek számának növekedése egyértelműen segíti a foglalkoztatás növelését, amely az egész ország számára a gazdasági növekedés és egyben társadalmi felzárkózás záloga is. A szakképzés hozzájárul továbbá a vállalati teljesítmény, a versenyképesség javulásához, és segíti a kutatást, innovációt.

A szakképzés folyamatosan kulcsszerepet játszik abban, hogy a tanulók számára vonzó karrierlehetőség álljon rendelkezésre, biztos egzisztenciát és magas jövedelmet nyújtó állások, tevékenységek a tanulmányok révén elérhetőek legyenek. Magyarország Kormánya ez alapján tesz javaslatot az Országgyűlés számára olyan módosítás elfogadására, amely a továbbiakban a szakképzés rendszeréhez szorosabban illeszkedő keretekben valósítja meg a szakképzési vizsgaközpontok engedélyezési és ellenőrzési hatósági feladatait, oly módon, hogy ez az átállás a társadalom, a vizsgázók számára érzékelhető változásokat ne okozzon.

A törvényjavaslat a felnőttképzés területén fogalmaz meg olyan módosításokat, amelyek egyértelműsítik a szabályrendszert. Kiemelt cél, hogy 2030-ra a munkaképes korú felnőtt lakosság 60 százaléka vegyen részt a felnőttképzésben. A felnőttképzési paletta sokoldalúságát minél több és minél jobban működő felnőttképző tudja biztosítani, melynek bázisai szakképző intézmények és egyetemek. Ez az új nemzeti felnőttképzési stratégia rendszerében teljesedhet ki a jövőben.

Mindezekhez kapcsolódó szabályozás a versenyképességünk növelése érdekében, hogy a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény a kutatási-fejlesztési aktivitás és a beruházások élénkítése érdekében rugalmasabb elismerési rendet terem meg.

A magyar tudás, a magyar tudományos tevékenység vívmányai világhírűek. A tavalyi évben két magyar Nobel-díjassal gazdagodott nemcsak országunk, hanem az egész világ, akiknek munkássága nagyban hozzájárul az egészséges élethez és a tudomány fejlődéséhez. Jelen törvénytervezetben foglalt módosítások éppen ezért azt tartalmazzák, hogy az egészséges életet támogató kutatások esetében a betegségek minél korábbi felismerését segítő kutatásokra nyílik lehetőség, ugyanakkor a betegek egészségügyi adatvédelmét is szolgálja ezen módosítás.

Tisztelt Országgyűlés! Mi, szemben Brüsszellel, elköteleztünk vagyunk a magyar diákok (*Barkóczy Balázs: Ajjaj!*), a magyar kutatók, a magyar felsőoktatás sikerei mellett (*Csárdi Antal felnevet.*) - nagy probléma az, hogyha ez „ajjjaj”-t jelent odaát. Nekünk

a magyar egyetemisták, a magyar kutatók az elsők. *(Barkóczy Balázs: Hol kutattak a magyar Nobel-díjasok?)* Ezzel szemben... *(Barkóczy Balázs: Az egyik Amerikában, a másik Németországban! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Ezzel szemben Brüsszel hol nem válaszol a jogszabály-módosításként megküldött javaslatokra, hol az önök támogatásával magyar rektorokat, egyetemi tanárokat akar kizárni a kuratóriumokból. *(Barkóczy Balázs: A fideszeseket!)* Ez az úgynevezett brüsszeli autonómia.

Mi több, brüsszeli autonómiát biztosítana az is, ha külföldről pénzelt NGO-k mondanák meg azt, hogy kik lehetnek a magyar egyetemek fenntartó testületeiben? *(Csárdi Antal nevet. - Dr. Pósnán László: Nem röhejes ez, kérem szépen! - Az elnök ismét csenget.)* Nos, ha tovább haladunk, akkor tán mosolyogva hallgatják önök azt *(Barkóczy Balázs: Önt hallgatjuk mosolyogva!)*, hogy Brüsszel már odáig megy, hogy egyes betegek, beteg emberek egyetemi klinikákon gyógyulnának, és a gyógyulásukhoz, felépülésükhöz, rehabilitációjukhoz szükséges orvosi eszközöket vonják meg tőlük ezzel a döntéssel? Hogy képzelik ezt? Ezt nem hagyhatjuk!

Javaslatainkat immár többedszerre is megküldtük Brüsszelnek, a válasz pedig szándékos időhúzás, Európában máshol nem látott autonómiásérem, nemzeti szuverenitásunk szándékos megtámadása.

Éppen ezért kinyitottuk a világot a Pannónia-programmal, amelyben 10 milliárd forintot biztosítunk a diákok számára tapasztalatszerzésre, mintegy 8 ezer magyar diák és itt tanuló külföldi diák juthat el a világ vezető egyetemeire. A Horizon-program pedig segíti a magyar kutatókat, hogy nemzetközi környezetben folytathassák kutatásaikat, és továbbra is elismert szereplői maradjanak a világ tudományos közösségének azon kutatásokon keresztül, melyek a magyar gazdaságot, a magyar nemzet erősödését szolgálják. Csak idén ezen kutatások támogatására 8 milliárd forintot biztosítunk.

Tisztelt Országgyűlés! Az utóbbi évek egymást erő, világméretű válságot generáló eseményei, mint a koronavírus-járvány, a háború és az ezzel kapcsolatos elhibázott európai szankciós politika okozta gazdasági nehézségek a 2020-as évtizedben az élet minden területét súlyosan érintették. Nem kivétel ez alól a kulturális ágazat sem, miközben talán soha nem volt olyan jelentősége a kulturális élet stabilitásának, a kultúra értékalapú közvetítésének, mint napjainkban.

A kedvezőtlen folyamatok következményeként világszerte egyértelmű tendencia, hogy csökken az újonnan megjelenő könyvek száma, és jelentős kontrasztelekció mutatkozik a kínálat minőségében. A piac beszűkül, a nagyvállalatok agresszív árpolitikája pedig ellehetetleníti a kisebb forgalmazók fennmaradását.

Tisztelt Képviselők! Hadd említsek egy példát! Az Egyesült Államokban a szabad ár következtében a hatalmas üzletláncok teljesen kiszorították a közepes vagy kis könyvesboltokat, a könyvárak öt esztendő alatt 62 százalékkal emelkedtek, és mindeközben a megvásárolható könyvek száma, a kínálat választéka stagnált. Ugyanezen öt éves periódus alatt Németországban a

kötött ár fenntartása mellett a kapható könyvek száma megháromszorozódott, a könyvek árnövekedése pedig mindvégig a hivatalos infláció mértéke alatt maradt.

(18.00)

A könyvek árkötöttségével összefüggő törvényi szintű rendezés igénye nem új keletű felvetés, a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülete már 13 évvel ezelőtt megfogalmazta szakmai javaslatát az új kiadású magyar könyveket érintő kedvezmények szabályozására. A kormány ezért úgy döntött, hogy az Európai Unió országaiban elfogadott és elterjedt megoldást követve olyan törvényjavaslatot készít elő, amely a könyveknek, mint az egyetemes tudás és műveltség megőrzését, közvetítését szolgáló kulturális javaknak a védelmét szolgálja.

A szabályozás bevezetésével, a kötött árak segítségével nem csupán a kis- és közepes méretű kiadók, hanem a képzett alkalmazottakat foglalkoztató könyvesboltok hálózatának a fennmaradása is biztosítható, mivel a szabályozás gátat vet annak, hogy a nagy tőkeerővel működő kereskedelmi láncok, hipermarketek kiszivattyúzzák a gyorsan fogyó sikerkönyveket a kisebb könyvesboltokból, és ezzel ellehetetlenítsék a minőségi könyveket forgalmazó, de az árversenyben helytállni nem képes kereskedőket. A kötött ár törvényi szabályozása tehát biztosítja a sokszereplős kínálati piac fennmaradását.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslatban foglalt rendszer több európai országban a magyarországihoz hasonló szigorú versenytörvényi előírások mellett évtizedek óta hatékonyan működik. A jelen javaslat a 2002-es német szabályozást tekintti mintának, nem csupán azért, mert szakmai megítélés szerint a német törvény hosszú múltra visszatekintő gyakorlat tapasztalatait rögzíti, hanem azért is, mert a magyar könyvpiac több mint kétszáz éves tradíciója, strukturális és intézményi felépítése, kiadói és kereskedelmi szokásjoga leginkább a német könyvkultúrával rokonítható.

A törvénytervezetet a kormány az Európai Bizottsággal előzetesen egyeztetette. Az egyeztetési folyamat 2024. március 19-én zárult le. Fontos kiemelni, hogy az Európai Bizottság részéről részletes vélemény, ellenvetés, észrevétel, illetve pontosító javaslat nem érkezett.

A javaslatban megfogalmazott kötött ár lehetővé teszi, hogy a kiadók egy éven át meghatározott maximális mértékű, 10 százalékos árengedmény mellett értékesítsék könyveiket. Szeretném kiemelni, hogy a magyar megoldás az első magyarországi kiadáshoz kapcsolással, valamint a 365 napos határidővel egyértelműen le is szűkíti ezt az időszakot, amikor határok közé helyezi az érvényesíthető kedvezmények mértékét. A kötött árak érvényesítése biztosítja így tehát a könyvkiadók sokoldalúságát, azon minőségi könyvek kiadását, amelyek kevés példányban jelenhetnek meg. A rendszer így lehetővé teszi, hogy a kiadók széles skálájú, igényes, értékalapú kiadói programot valósíthassanak meg.

Tisztelt Országgyűlés! Mi, magyarok rendkívül gazdagok vagyunk szellemi és tárgyi értékekben. A magyar génusz egy nemzet térben és időben létrehozott össz-szellemi univerzumát jelenti, mindazt, ami összeköt, megtart és előrevisz bennünket. Olyan intézményrendszerre van tehát szükség, ami az erőforrásokat egyesítve a jelenleginél hatékonyabban, a kor fejlődésére naprakészen reflektálva képes szolgálni a nemzetet és az egyetemes kultúrát. A kormány ezért olyan javaslatot készített elő, melynek eredményeképpen megvalósul az érintett közgyűjteményi intézmények tevékenységének összehangolása, lehetővé válik közös stratégiák kialakítása, valamint a szakmai és a gazdasági hatékonyság jegyében az intézmények közötti együttműködés magasabb szintre léphet.

A Magyar Nemzeti Múzeum Közgyűjteményi Központ kulcsszerepet tölthet be a közgyűjteményi rendszer modernizációjában, a magyar családok kulturális javakhoz való hozzáféréseinek elősegítésében, valamint a kulturális turizmus fejlesztésében.

A törvényjavaslat célja a Magyar Nemzeti Múzeum Magyar Nemzeti Múzeum Közgyűjteményi Központtá történő átnevezésével és a kapcsolódó strukturális változásokkal kulturális örökségünk megőrzésének, közvetítésének és gyarapításának hathatós elősegítése.

A központ által a kormányzat a közgyűjteményi együttműködés új dimenzióját kívánja megteremteni. Az új intézményi formációval egységes irányítás alá kerül Magyarország hat meghatározó közgyűjteménye, a Magyar Nemzeti Múzeum, a Petőfi Irodalmi Múzeum, a Magyar Természettudományi Múzeum, az Iparművészeti Múzeum, a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum, valamint az Országos Széchényi Könyvtár.

A Magyar Nemzeti Múzeum Közgyűjteményi Központ képében olyan kulturális entitás születik, mely képes a híd szerepét betölteni múlt, jelen és jövő között. E kiemelt közgyűjtemények integrációjának megvalósításán keresztül hatékonyabbá válik az intézmények közötti erőforrás-megosztás. E modellnek köszönhetően a központ és tagintézményei képesek lesznek naprakészen és gyorsan reagálni a kulturális szektorra nehezedő folyamatos kihívásokra, erejüket, tapasztalatukat és tudásukat optimalizált módon állítva a közösség és a nemzet szolgálatába.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésünk, hogy a törvényjavaslatban foglalt módosítások segítik, hogy egyetemeink és szakképzésünk további erősödése szolgálja fiataljaink sikerességét, 2030-ra legyen a világ száz legjobb egyeteme között legalább egy, Európa száz legjobb egyeteme között legalább három egyetemünk, szakképzésünk legyen világbajnok, és hazánk legyen Európa tíz leginnovatívabb országa között.

Mindezek szegletköve: versenyképesség és szuverenitás. Ebben kérjük támogatásukat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hankó Balázs Zoltán államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a

szót Kállai Mária képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvénytervezet, ahogyan a címében is olvashatjuk, oktatási, családügyi, kulturális tárgyú és az ehhez kapcsolódó törvények módosítása - oktatásügy, családügy, kultúra, életünk meghatározó alapjai. A törvénytervezet természetesen tartalmaz technikai elemeket, harmonizációt, olyan változtatásokat, amelyek a működés által váltak szükségessé, a tapasztalat hozta, hívta életre különböző területeken, ugyanakkor természetesen megfogalmaz nagyon fontos tartalmakat.

Ahogy államtitkár úrtól is hallottuk és a törvénytervezet indokolásában is olvasható: nemzetünk szempontjából fontos, meghatározó versenyképességünk erősítése és nemzeti szuverenitásunk védelme érdekében került előkészítésre. Mindannyian tudjuk, hogy a versenyképesség az ország és a magyar gazdaság fejlesztése szempontjából meghatározó. Tudjuk azt is jól, hogy a kultúra, az innováció, a tudomány hogyan szolgálja egyszerre saját identitásunk őrzését, és hogyan szolgálja a versenyképességet, a családokat, a magyar embereket, az egész közösségünket.

Tisztelt Országgyűlés! Kiemelésekkel szeretném a törvény támogatására kérni képviselőtársaimat. Az egyik ilyen az államtitkár úr által is kiemelt oktatás, hiszen a fentiekből is következik mindannak a fontossága, hogy az oktatási rendszereinket a legtágabban értelmezve, ideértve a köznevelést, a felsőoktatást, a szakképzést, a felnőttképzést, folyamatosan úgy alakítsuk, hogy a nemzetközi környezetben is versenyképesek legyünk, megállják a helyüket; és kellő hangsúlyt fektessenek arra is természetesen, hogy elsődleges feladat a magyar nemzet építésének a szolgálata. Így az oktatás teljes egésze minden szempontból nagyon komolyan nemzetstratégiai kérdés is.

A Nemzeti Közszerződésről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló CXXXII. törvény módosításának több célja van. Ezek közül számos technikai jellegű, az NKE-törvény hozzáigazítása a változó felsőoktatási jogszabályi környezethez, az új képzési igényekhez, valamint az egyetem mint munkáltató és a foglalkoztatottak közötti nyilatkozattétel egyszerűsítése és a digitalizáció során az elektronikus lehetőségek alkalmazása is. Kiemelendő módosítás viszont az egyetem képzési portfóliójában új elemként megjelenő tanárképzésre, legtágabban értelmezett pedagógusképzésre és -továbbképzésre vonatkozó szabályok megállapítása.

Mi is az előzmény és mi a cél? A nevelésügyi kormánybizottság 2023. november 28-án tartotta alakuló ülését. A kormánybizottság áttekintette a köznevelést érintő 2010 utáni időszak kormányzati döntéseit és a 2020-as évtized első felében jelentkező új kérdéseket. Ennek keretében a kormánybizottság azt a feladatot határozta meg, hogy egy új felsőoktatási központot kell kialakítani, amihez a pedagógusképzés, -továbbképzés

területén végzett tevékenység mellett kapcsolódik a tudományos, módszertani háttér biztosítása is, ezt is szolgálja. Ennek a feladatnak az ellátására a Nemzeti Közzolgálati Egyetem került megjelölésre.

A feladat megvalósításához maga ez a jogszabály az egyetem jogszabályi, intézményi, szervezeti változásait segíti. A törvényjavaslat célja az, hogy a feladat megvalósításához szükséges új egyetemi kar, továbbá természetesen a kapcsolódó tudományos műhely létrehozásához szükséges jogszabályi, infrastrukturális, pénzügyi és személyi feltételeket összefoglalja, az új továbbképzési rendszer alapjait kijelölje, az egyetem helyét természetesen meghatározza ebben az új rendszerben.

(18.10)

Tudjuk jól, hogy a Nemzeti Közzolgálati Egyetem különleges helyet tölt be a magyar felsőoktatásban, feladata, hogy az állam működését kutatási tevékenységgel és képzésekkel is biztosítsa. Azt gondolom, egyetértési pont lehet közöttünk, hogy az állam a XIX. századtól központi szerepet tölt be az oktatásban, ennek hatására a tanári pálya is olyan hivatássá vált gyakorlatilag a maga módján, mint a honvédelem, rendészet vagy államigazgatás.

Azt is tudjuk jól, hogy az állam igenis felelősséggel tartozik azok iránt a fiatalok iránt, családok iránt, akik az állam fenntartása alatt álló intézménybe járatták gyerekeiket, akár fenntartásban, finanszírozásban, mindenképpen felelősséget kell vállalnia.

Érdekes kérdés a pedagóguspálya és a pedagógiai nevelés mint közzolgálatnak a végrehajtása, hogyan jelenik meg ez a kihívás, ez a küldetés, ez a hivatás mint közzolgálat. Azt gondolom, az is egyetértési pont, és ma volt itt szó a Klebelsberg-emlékévről, de a pedagógia nem túl messze futó történeti tanulmányainkból is láthatjuk azt, hogy gyakorlatilag a közzolgálat és a pedagóguspálya összefonódása egy nagyon komoly megtartóerő, egy nagyon komoly megtartóereje a pedagóguspálya presztízisének, a pedagóguspálya kultúrájának.

Az új karnak célja az, hogy a jelenleg hatályos Nemzeti alaptanterv kijelölt elveivel és céljaival megegyezően olyan tanárok képzését tegye meg, akik képesek egyszerre időtálló és korszerű ismereteket, értékeket átadni a diákoknak, és mindezen oktatási feladatokon túl élen járnak a közösségszervezésben is. Pedagógusként, egykori iskolaigazgatóként nagyon egyetértek azzal, hogy a pedagóguspálya tantárgyak tanítása helyett gyermekek tanítása, tantárgyak szervezése és sok-sok gazdaság mellett a közösség fejlesztését is nagyon komolyan kell hogy célul tűzze ki.

Olyan oktatók, mentorok szolgálják majd mindent, akik maguk is a legjobb tanárok közé tartoznak, és komolyan közelebb kell hozni a gyakorlati iskolai példákat, a köznevelést és magát a felsőoktatást. Én bízom abban, hogy ez az új kar méltó versenytársa lesz a jelenleg pedagógusképzéssel foglalkozó intézményeknek. Ha belegondolunk abba, hogy Nemeskürty István

Széchenyi-díjas, Kossuth-nagydíjas író, irodalom- és filmtörténész nevét viseli, aki önmaga is a Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémia növendéke volt, majd a közoktatásban, később a felsőoktatásban tanított, kiemelkedő művészeti és tudományos teljesítménye mellett, én azt gondolom, hogy méltó az életpályájához, méltó az emlékéhez maga az elnevezés.

Föltehetjük azt a kérdést is, hogy mi helye a Közzolgálati Egyetemen a tanárképzésnek. Az egyetem hivatott az állam működésében a legfontosabb szerepet vállaló szakemberek képzésére is. Én azt gondolom, hogy bővebben is indokolható, de mindenféleképpen fontos az, hogy ha nemzetstratégiai kérdés maga az oktatás, egy nemzeti tanárképző felsőoktatási intézményre, egy nemzetstratégiaikérdés-végrehajtóra is nagyon komolyan ilyen módon van szükség.

Föltehetjük azt a kérdést is, hogy hogyan helyezkedik el a többi egyetem között, hallhatjuk, láthatjuk, hogy a Nemzeti alaptanterv logikája mentén méltó versenytársa, és miután államtitkár úrtól hallottuk azokat a számokat, amelyek örvendetesen megduplázták például a jelentkezéseket a pedagógusképzésben, azt gondolom, hogy lehetőség lesz arra, hogy választhassanak, és bízom abban, hogy az ország különböző pontjain lévő pedagógusintézmények között egy erős együttműködés is kialakul. Viszont nagyon fontos az, hogy itt maga az egyetem egyszerre fejlesztőközpont, önfejlesztő központ, oktatási helyszín mellett módszertani és továbbképző központtá is válik.

A közpolitikai cél megvalósításának - ahogyan már hallottuk - időütemezése szerint a tanártovábbképzési központ átalakított rendszerét 2025. január 1-jén, az egyetem tanárképzését pedig 2025. szeptember 1-jén szükséges elindítani. Ezt a Fidesz-frakció támogatja, az előterjesztés ezen részét is. Kérem a tisztelt Ház támogatását is.

Ami az oktatást illeti, a törvényjavaslat - ahogyan államtitkár úr is mondta - a felsőoktatás nemzetköziesítésével a digitalizációt támogató rendszereket vezet be, támogatja azt, hogy a hallgatóknak legyen lehetősége - én ezt nagyon fontosnak tartom személy szerint -, és a felsőoktatási intézmény hozza létre a szakmai gyakorlóhelyek minősítésének, véleményezési rendszerének a kultúráját, illetve gondoskodni kell a külföldi résztanulmányokat segítő, úgynevezett mobilitási ablak biztosításáról is.

Az oktatás mellett határoz meg a kultúra területén is észszerűsítést a törvénytervezet - nem akarom ismételné államtitkár urat -, meghatározza annak a feltételrendszerét, hogy a Magyar Nemzeti Múzeum Közgyűjteményi Központ a felsorolt múzeumokkal együtt egy integrált rendszerben, hatékonyabban, költségtakarékosabban, ámde a szinergiák lehetőségét, az együttműködés lehetőségét közös stratégiák kialakításával tovább erősítse, ezzel szolgálva, azt gondolom, nem túlzás, ha azt mondom, hogy a közjót.

Szorosan a kultúrához tartozik a mindannyiunk által nagyra becsült könyvek mint kultúrajavak értékének a védelme. El kell mondani azt, és ezt államtitkár úrtól is hallottuk, hogy az utóbbi évek egyre nehezebb

helyzetbe hozták a könyvkiadókat, könyvszerkesztőket, és valóban hosszú évek óta kezdeményezték már az Európai Unió országaiban elfogadott és elterjedt megoldást a kötött könyvárrendszer-kedvezmények bizonyos mértékig terjedő szabályozására, a könyvkiadók és szerzők, illetve a kiskereskedők védelmében. Azt gondolom, hogy jó döntés, amikor a kormány úgy döntött, hogy a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése javaslatára olyan törvényt alkot, amely a könyveknek, az egyetemes tudás és műveltség megőrzését, közvetítését szolgáló kultúrának a védelmét valóban szolgálja.

Maga a törvénytervezet tartalmazza számos elemét, nem szeretném mindet ismételni, de nagyon fontosnak tartom azt, hogy öt hónapos felkészülési időt biztosít arra figyelemmel, hogy a kiadók, forgalmazók továbbra is szabadon állapíthatják meg a könyvek árát. A törvény csak az abból adható kedvezményeket, árleszállítást szabályozza és korlátozza, és ebben is észszerű kivételeket tesz, hiszen magát a szakképzési rendszert illetően, magát az oktatási segédleteket illetően, a köznevelési rendszert illetően ezek nagyon komolyan észszerű kivételek, és azt gondolom, hogy azzal valóban lehetőséget teremt a továbbélésre, megélésre a kisebb, általunk, azt gondolom, hogy szeretett és becsült könyvkereskedéseknek.

A törvénytervezetet a kormány az Európai Bizottsággal előzetesen egyeztetette. A törvénytervezettel kapcsolatban ellenvetés, pontosítás nem érkezett. Az Európai Unió országaiban önök itt biztos, hogy mindannyian pontosan tudják, fix árként ismert kötött könyvárrendszer a tagországok döntő többségében már működik, parlament által elfogadott törvényben rögzítetten, a magyarországihoz hasonlóan szigorú verseny-törvényi előírások mellett, jogrendszerbe illeszkedően.

Erről az elég nagy, sok elemű törvénytervezetről számos gondolatot meg lehet még fogalmazni, gazdag javaslatcsomag van előttünk. A különböző javaslatok közös pontja véleményem szerint az, hogy a versenyképességet szolgálja mint közös célt, szolgálja - ahogyan államtitkár úr fogalmazott - a fiataljainknak a boldogulását, és ha ez így mind igaz, akkor azt gondolom, hogy egész közösségünket szolgálja. Ezért tisztelettel kérem az elfogadását. A Fidesz frakciója támogatja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kállai Mária képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Barkóczi Balázs képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Hát, azért borzasztóan nehéz megszólalni tényleg az államtitkári expozé után. Én azt hiszem, hogy kevesebb brüsszelezés és több szakmaiság ráfért volna erre az expozéra. Majd bővebben ki fogom fejteni vezérszónoki felszólalásom alatt azt is, hogy mire gondolok - de lássuk!

Az előttünk fekvő javaslat 23 törvény kisebb-nagyobb terjedelmű módosításáról rendelkezik, az egy-szeri technikai jellegűektől a nagy jelentőségű koncepcionális kérdéseket érintőig, mely utóbbiak, ahogy ezt már a jelenlegi kormánytól megszokhattuk, szinte csak negatív irányúak. Tehát ezt nyugodtan tekinthetjük egy salátatörvénynek. Azért itt utalnék vissza a mai nap első vitájában az államtitkári záróbeszédre. Főnag János államtitkár úr sajnálatát fejezte ki aziránt, hogy mostanában a salátatörvény mint törvényalkotási gyakorlat ekkora teret nyert itt a parlamentben és az egyéb jogalkotók között is. Mélyen egyetértek vele, tehát most megint behoztak 23 törvényt összefésülve, hogy abból keljen az embernek kisedegetni az ocsú közül a búzát, hogy úgy mondjam, csak sajnós itt szinte csak ocsúval találkozhatunk.

A módosításokra a törvényjavaslat indoklása szerint az ország versenyképességének erősítése és a nemzeti szuverenitásunk védelme érdekében van szükség. Hát, itt van az első ocsú: milyen versenyképesség-erősítésről beszélnek önök, amikor a törvény nagyon sok területen a verseny visszaszorításán alapul, megfojtja a kis könyvkiadókat, ellehetetleníti a nem modellváltó egyetemeket.

(18.20)

Egyébként a hurraóptimista államtitkári expozé után hadd mondjam el, hogy három hónapon belül, államtitkár úr, 18 modellváltó egyetemet fognak kizárni mind az Erasmus-, mind a Horizont Plusz programokból. Miről beszél? Hova fognak menni a magyar oktatók és kutatók? Hova fognak menni a magyar hallgatók? Milyen nemzetközi hírű egyetemekre? Oroszországba? Mongóliába? Nepálba? Ugyan, hagyjuk már!

Ami pedig a nemzeti szuverenitást illeti, a kormány megszokott módon, ahogy minden törvényjavaslat kapcsán, saját magát tekinti a nemzetnek. Ezt a kettőt valahogy nagyon szeretik összekeverni.

Ugyanakkor üdvözlendő cél lenne, ha nyilvánvalóan az oktatási rendszereinket - ideértve a köznevelést, a felsőoktatást, a szakképzést és a felnőttképzést is - úgy alakítanánk át, hogy azok a nemzetközi környezetben megállják a helyüket, ám uniformizálásuk, némelyik törvény erejénél fogva történő kiemelése, a többiekhez képest előnyben részesítése megint csak nem az egymás közötti verseny erősítését szolgálja, hanem pont annak gyengítését. Ennélfogva pedig a versenyen alapuló nemzetközi környezetben előre látható visszaszorulásukat eredményezi, ahogy ez egyébként már meg is történt.

Ugye, itt a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről esett nagyon sok szó. Tehát a versenyképességet hogy javítja, ha a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen ügyvezetett elit pedagógusképzést indítanak, és csak azért, mert az ELTE és a Budapesti Műszaki Egyetem még mind a mai napig nem állt be abba a sorba az elitváltó egyetemek közé? Egyébként a Budapesti Műszaki Egyetem - Európa mérnökképzéssel foglalkozó legrégebbi egyeteme - most éppen ennek issza a levét. Már

mind a kettő menzát és büfét bezárták, fűtetlen tantermekben tanultak a diákok egész télen, ott alakult meg az ellenállás a szakszervezetiségen keresztül pont az önök politikájával szemben, és önök pedig idejönnek, és közben versenyképességről beszélnek. De említhetjük az általános műveltség megnyirbálását, a nyelvtudás, a digitális készségek elmúlt másfél évtizedes megnyirbálását az oktatás, az önök oktatáspolitikájának egyik eredményeként.

A javaslat egyik legelfogadhatatlanabb része számunkra az a példátlan központosítás, ami a kultúra területén jön létre. Ahogy képviselő asszony is elmondta, a javaslat alapján 2025. január 1-jétől a kulturális élet szereplőinek munkáját a nemzetstratégiai intézmények felügyelik, ezek pedig a kormányzat Nemzeti Kulturális Tanácsa által közvetített kulturális stratégiájába simulnak bele.

Hiába nevezte Csák János kulturális és innovációs miniszter hamis állításnak a színházak és a zenekarok központosítását, a benyújtott javaslatból egyértelműen az derül ki, hogy minden ebbe az irányba mutat, a kormányzat kulturális stratégiáját majd a Nemzeti Kulturális Tanács alakítja. Aki jól teljesít tehát, az majd számíthat különböző címekre és díjakra, aki pedig nem, az nem. Tehát ezek alapján gondolom, nem árulok el titkot, hogyha azt mondom, hogy a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja ezt a javaslatot nem fogja támogatni.

De akkor nézzük egyenként, mert vannak itt még ezekben a törvényjavaslatokban nagyon cudar dolgok, államtitkár úr és tisztelt képviselőtársaim! A 9. cikk a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és közművelődésről szóló '97. évi CXL. törvény módosításával a könyvek árkötöttségére vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz. Nem tudom, hogy önök olvasnak-e mostanában újságokat, nem feltétlenül a Magyar Nemzetre, az Origóra és csatolt társaira, a szatellit propagandára gondolok, hanem valódi, érdemi sajtóra. Ha olvasnak, akkor pontosan láthatták, hogy a rendelkezés ellen a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése és a Magyar Könyvkiadók Érdekvédelmi Szövetsége is egyaránt kétségbeesetten tiltakozik.

Hadd idézzem Gál Katalint, a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesületének elnökét, aki az Indexnek ezt mondta - ez még nem is tekinthető, ugye, ellenzéki portálnak, hiszen önök bevásárolták oda is magukat -, tehát azt mondja Gál Katalin: „Döbenten olvastam a könyvek árkötöttségéről szóló törvényjavaslat anyagát, amelyet úgy bocsátottak társadalmi vitára, hogy az érintetteknek négy munkanap, a húsvéti nagyhét áll rendelkezésére észrevételeik megtételére. Történik ez úgy, hogy az MKKE még mind a mai napig nem kapta meg hivatalosan a tervezetet, és erről a lépésről se tájékoztatott bennünket senki. Ezt hívják önök mind közönségesen társadalmi és szakmai egyeztetésnek. Hát, a társadalom és a szakma nevében is kikérem magamnak!”

Egyértelmű, hogy a javaslat nem a könyvszakma egészének az érdekeit nézi, államtitkár úr, hiszen a

minimális kedvezmények a nagyoknak kedveznek, miközben a kis kiadókat egyértelműen csődhelyzetbe fogják sodorni, ami által a kínálat is kevesebb lesz.

Ahogy Nyáry Krisztián, az MKKE elnökségi tagja fogalmazott - róla talán már hallottak, hogyha máshonnan nem, akkor sikerkönyvei után -, ő azt mondta: „A könyv nem csupán versenypiaci termék, hanem a kulturális intézményrendszer része is, és magas rendű érdek fűződik ahhoz, hogy a kínálat minél színesebb és bőségebb legyen. Vagyis” - teszem én hozzá, mármint Nyáry Krisztián, aki egy nagy könyvterjesztő cég vezetője - „a kis, tőkeszegény kiadók, forgalmazók joggal félnek attól, hogy ez a rendelkezés kivéreztheti, tönkretelheti őket.” Azt pedig már én teszem hozzá, hogy tekintettel persze arra, hogy az MCC bevásárolta magát a Libribe, egyáltalán nem kizárt, hogy pont ez a cél. Én magam, őszintén szólva, nem lennék meglepve.

De akkor menjünk tovább! A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és közművelődésről szóló '97. évi CXL. törvény további módosítása Demeter Szilárdnak a Nemzeti Múzeum főigazgatójává történt kinevezésével egyidejűleg bejelentett kormányzati szándékának megfelelően összevonja a Magyar Nemzeti Múzeumot, a Magyar Természettudományi Múzeumot, az Iparművészeti Múzeumot, a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeumot, a Petőfi Irodalmi Múzeumot, valamint az Országos Széchényi Könyvtárat. Őrület, komolyan mondom!

Az indoklás szerint a Magyar Nemzeti Múzeum Közgyűjteményi Központ néven összevont szervezet a tagintézmények integrált, összehangolt, egymás munkásságát erősítő működésével elősegíti a közgyűjteményi rendszer hatékonyságának növelését. Hát, ennel konkrétan porhintést én, istenbizonnyal, hogy már nagyon régen hallottam! Mi köze a Széchényi Könyvtárnak a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeumhoz? Miben tudná ez a két intézmény összeolvasztva egymás munkásságát erősíteni? Magyarazzák már meg nekem, tisztelt képviselőtársaim! Vagy térjünk vissza az előző vitához, a Jókai-émlékévhez, és akkor a Jókai-bableves és a Petőfi Irodalmi Múzeum, valahogy ez így kapcsolódott össze az önök fejében? Komolyan! Lássuk be, nyilvánvalóan nincs, és nem is lehet más magyarázata ennek, mint a kormány kétségbeesett centralizálási mániája, a szakmai önállóság felszámolása, na és persze az, hogy Demeter Szilárd minél nagyobb játszótéren tudjon ezek után garázdálkodni.

De nem szükséges nekem hinniük, higgyenek akkor L. Simon Lászlónak, az önök volt államtitkáranak és múzeumi vezetőjének, aki az ATV-ben hétfőn azt nyilatkozta, hogy mindez fizikai képtelenség. Hadd idézzek egy kicsit hosszabban L. Simontól! Bár tudom, hogy önöknél kegyvesztett lett, de azért meggyőződésem, hogy érdemes meghallgatni azt, hogy mit mond a múzeumok centralizációjáról. Azt mondta L. Simon: korábban neki is volt egy ilyen koncepciója a múzeumi rendszer átalakítását illetően, de ami a kormány elé eljutott, azt végül mégsem fogadták el.

Arra a kérdésre, hogy ha mégis megvalósulna a totális központosítás, az jó, vagy nem jó, így felelt: „fizikai képtelenség ezt megcsinálni”. Úgy véli, hogy számolni kell részben a politikai ellenerővel, ebben én biztos vagyok, még a kormánypárti oldalon is, hát, ebben azért már annyira nem vagyok biztos, amit a székesfehérvári polgármester példájával támasztott alá, aki nyilvánosan hangot adott annak, hogy nem támogatja az ötletet.

Azt mondja, hogy az önkormányzati választásokig ilyen tartalmú törvényjavaslat nem is fog bekerülni a parlament elé - sejtem, hogy ez egyébként így lesz -, kifejtette: nagyon károsnak tartja, ha valaki a minisztérium alkalmazottai közül kiszivároztat egy ilyen törvényjavaslatot - hát, azért ott is recsegnek, ropognak az eresztékek, hála a Jóistennek -, mindemellett egy sor törvényt kell módosítani ahhoz, hogy ez az egységes rendszer ki tudjon épülni, mondja L. Simon László.

9. fejezet: Nemzeti Közszerződés Egyetem. Esett már róla szó és 18 egyetem 3 hónapon belüli kikerüléséről is az európai szerződéses partneri viszonyokból. És ha már itt a hallgatók és az oktatók számáról van szó, azért hadd pontosítsak már egy kicsit néhány adatot! 2010-ben tanár szakra jelentkeztek 15 663-an, 2023-ban 11 977-en. Milyen növekedésről beszélünk, amikor a napnál világosabb, hogy ez majd négyezres csökkenés?

És miért van ez a csökkenés? Nyilvánvalóan a felvételi követelmények változása mélyíti a regionális és társadalmi különbségeket, például a kötelező emelt szintű érettségi bevezetése, a jobb érettségi és a jobb családi háttér ahhoz vezet, hogy az elit gyermekei mennek egyetemre, a halmozottan hátrányos vagy hátrányos helyzetűek pedig kiszorulnak onnan, az ő arányuk jelenleg 1 százalék a magyar felsőoktatásban.

(18.30)

Ezt tudták maguk elérni amellet, hogy most egyébként veszélyeztetik kétszáz család otthonát is. Erről majd később esik szó, de gondolom, hogy Jám bor képviselőtársam majd részletesebben fog erről beszélni. 2013-ban az önköltségeket emelték, a keretszámokat 53 ezerről visszanyesték 34 ezerre. Milyen növekedésről beszélnek? Ugyan már! Megint a valóság és az önök által elmondottak köszönőviszonyban sincsenek egymással.

Ez a módosítás egyebek mellett kötelezi az egyetemet a pedagógus munkakörben foglalkoztatottak végrehajtási jogszabályban meghatározottak szerinti továbbképzésében alaptevékenységként történő részvételére, és különös szabályokat állapít meg az egyetemen folytatott tanárképzésre nézve. Ez a különleges szabály megint az elit gyerekeinek a tanárképzése lesz. Az ezek között megjelölt egyetemi autonómia elvileg zárja ki, tisztelt államtitkár úr, hogy egy egyetemet törvény kötelezzen olyan feladat ellátására, amire más egyetemek nem kötelesek. Ráadásul mi úgy gondoljuk, hogy az európai humanista hagyományok létéményeseként pedig egy egyetem sem fogadhat el olyan törvényben biztosított kiváltságokat, amiket

más egyetemek ugyanabban a rendszerben nem élvezhetnek.

De megint csak ne nekem higgyenek! Azt mondta az Akadémiai Dolgozók Fóruma egy egy évvel ezelőtti nyilatkozatában, hogy a felsőoktatás jelenlegi állapota és az idevezető út az egyetemi autonómia hitvány és elkeserítő paródiája. Ezen pedig egészen biztosan nem egy egyetem önkényes kiválasztása, annak törvénnyel külön feladatok elvégzésére kényszerítése és az ehhez kapcsolódó különleges előjogokkal történő felruházása fog segíteni, sőt, ez még mélyíteni fogja a válságot. Sajnálom, hogy csak egy percem maradt, de gondolom, képviselőtársaim bővebben fognak róla beszélni.

Azt mondta Pikó András polgármester egy mai nyilatkozatában, hogy kétszáz család otthonát veszélyeztetik, akiket a kisajátítás miatt az utcára kerülés veszélye fenyeget, mivel a józsefvárosi önkormányzat ingatlanok hiányában nem tudja elhelyezni a kormány által bajba sodort embereket. Nem is találok szavakat az ilyen szintű cinizmusra és embertelenségre. Komolyan: rámutatnak nyolcvan ingatlanra és zabrálják! És önök kommunistáznak itt, a Parlament falai között? Mi ez, ha nem kommunista tempó? Rámutatok valamire, ráadásul a legeleesebbek, legszegényebbek ingatlanjaira, és azt mondom, hogy ez mától az enyém, ők pedig csináljanak, amit akarnak? És az önkormányzattal nem egyeztetek, sőt még lehetőséget sem adok arra, hogy cserelakásokat ajánljanak fel? Hát, szégyelljék magukat, komolyan mondom! Innen folytatjuk. *(Taps a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Barkóczy Balázs képviselő úr. Most megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Őné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A T/8005. számú törvényjavaslat több jogszabály módosítását irányozza elő, amelyek közül elsősorban arról kell beszélni, amely az oktatással kapcsolatos szabályozást érinti. Ezek között, ahogy államtitkár úr expozéjában is elhangzott, nagyon fontos szerep jut annak, hogy a Nemzeti Közszerződés Egyetemen megalakul egy új tanárképzést szolgáló kar, egy olyan új lehetőség, amelyben a tanárképzés további fejlesztése valósulhat meg új módszerekkel, új megközelítésekkel, új lehetőségekkel, amire igazán szükség van, tekintettel arra is, hogy az oktatáspolitikai legnagyobb kihívása szerintem az, hogy milyen pedagógusképzés valósul meg az egyetemeken, illetve főiskolákon, és az, hogy a megszerzett tudást milyen módon tudják átadni a jövő felnőtteinek, azaz a gyermekeknek a pedagóguspályát választó hallgatók.

Azt gondolom, hogy az a cél, ami a Nemzeti Közszerződés Egyetemen történő változást jelenti, nagyon dicséretes, mert egy olyan műhely jöhet létre, amely lehetőséget kap arra, hogy megfelelő tudományos háttérrel, megfelelő oktatási bázissal, megfelelő

tárgyi feltételekkel elinduljunk azon az úton, amikor a XXI. század további részére készítjük fel a pedagógustársadalmat, a pedagógusok legfiatalabb tagjait, akik vállalták azt, hogy ezt a nehéz közszolgálatot viszik végig az életükben, akik vállalták azt, hogy pedagógusként kezdik el egyetemi, főiskolai, felsőfokú életüket.

Azt gondolom, hogy a kitűzött cél azért is fontos, mert nem mindegy, hogy milyen módszertannal milyen tudást és milyen változó képességű, változó társadalmi beágyazottságú gyerekeknek képes átadni a pedagógustársadalom, illetve a tanár - akire remélhetőleg újra csak úgy fognak gondolni a gyerekek, mint ahogy mi is gondoltunk vagy gondolunk a mai napig is a tanárainkra - a tudást.

Én remélem és biztos vagyok benne, hogy ez a döntés megfontolt és célszerű, és arra törekszik, hogy az innovációs képességet, ami a magyar társadalomban mindig megvolt, a kultúra iránti szomját, a tudás iránti vágyat fel tudja ébreszteni a jövő nemzedékében is, és ezáltal biztosan tudja szolgálni Magyarország jövőjét és a magyarság megmaradását magasabb szinten és a versenyképességi feltételek teljesítésével együtt.

Remélem azt is, hogy amikor ez a szabályozás életbe fog lépni, hatályosul, illetve maga az oktatás elkezdődik és a módszertanok alkalmazásra kerülnek, és azok az elképzelések, amiket a törvényben elvárás-ként és célként megfogalmazunk, igazolni fogják annak a helyességét, hogy kell egy önálló, egy új pedagógusképzési terület az országban, amely remélhetőleg mintaként fog szolgálni nemcsak a magyarországi, hanem a Kárpát-medencei magyar pedagógusképzés számára is.

A másik fontos kérdés, a másik fontos szabályozási pontja ennek a törvényjavaslatnak a Magyar Nemzeti Közgyűjteményi Központnak a létrehozatala több múzeum integrációjával. Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a pályafutásom során számos integrációban vettem részt tanácsadóként és végrehajtóként is, és mindig azt hallottam, mindig az volt az első reakció az érintettek részéről, hogy ez lehetetlen, ez az integráció nem fogja szolgálni az adott tevékenységek hatékonyabb, pontosabb és jobb ellátását. A tapasztalatom az volt, hogy ezek az álláspontok nem váltak valósággá, ha jól csináljuk az integrációt, akkor hatékonyabban, jobban, irányíthatóbb módon tudjuk azt a tevékenységet elvégezni. Ez elsősorban erőforráskoncentrációt jelent az olyan feladatok teljesítésére, amelyek szükségesek az alaptevékenységek támogatására, gondolok itt az informatikai fejlesztésre, a személyi ügyek kezelésére és arra, hogy a meglévő szakképzett kapacitást mindig a helyszínhez kötötten, a szakmai feladathoz igazodva hatékonyabban tudja alkalmazni majd ennek a Nemzeti Közgyűjteményi Központnak a vezetése.

Azt gondolom, hogy ez az összevonás, ez a fajta integráció nem jelenti a szakmai specifikumok megszüntetését, értelemszerűen nem jelenti ezt számomra. Úgy látszik, az ellenzéki képviselők számára ez nem annyira értelemszerű, hanem az ő elmondásuk szerint a Nemzeti Múzeum épületében a Vendéglátóipari Múzeum

dolgait állítják ki, vagy ott kezelik azokat a kiállított tárgyakat. Nem, nem erről van szó, feltételezésem és elképzelésem szerint az integráció nem azt fogja szolgálni, hogy szűküljenek a szakmai tartalmak, hanem azt fogja szolgálni, hogy még innovatívabb módon, még nagyobb nyilvánosság elé lesznek képesek tártani az ott felhalmozott értékeket, és a magyar, valamint a külföldi látogatók elé egy olyan múzeumi bemutatóvilág tárul, amely jól, hatékonyan, korszerűen és a jövőbe mutatóan tud majd működni.

(18.40)

Nagyon fontosnak tartom a törvényjavaslatnak azt a részét, amely a könyvkiadáshoz, illetve a könyvek megjelenéséhez kapcsolódik. Ez egy nagyon fontos, látszólag pénzügyi, piaci szabályozó kérdés, de azt kell mondanom, hogy ismerve a magyar könyvkiadás mai állapotát mint befogadó, elsősorban pontosan azt a célt szolgálja - szemben az előttem szóló képviselő úrnak az állításával -, hogy védje azokat a könyvkiadókat, azoknak a könyveknek a megjelenését, amelyek úgymond piaci alapon nem képesek felvenni a versenyt, nem azért, mert minőségében rosszak, hanem mert egyáltalán olyan értékeket hordoznak vagy olyan tematikát tartalmaznak, amelyek az átlagpiacon nagy felvételt, nagy közönségigényt nem nagyon gerjesztenek, ellenben rendkívül fontos a magyar kulturális életben, a magyar kulturális hagyomány és a magyar jövő szempontjából, hogy ezek a könyvek megjelenjenek, és az azokban rögzített tudás közkinccsé váljon. Ha és amennyiben ez a cél - márpedig biztos vagyok benne, hogy ez a cél -, mint ahogy a többi európai uniós államban is van hasonló vagy ugyanilyen szabályozás, amit a törvényjavaslat tartalmaz, akkor ezt támogatni tudjuk.

Nem hiszem és nem gondolom, hogy Németországban vagy más országokban, vagy Ausztriában, ahol hasonló vagy ugyanilyen tartalmú szabályozás megszületett, ott az azért készült el, hogy a német irodalmat, a német tudást, a német tudomány eredményeit ne tudják a könyvekben megjelentetni, ne tudják a kiadók azt megfelelő módon, szabályozott módon a köz javára bocsátani. Ezért gondolom, hogy ez a fajta kulturális hagyományunkba illeszkedő és több lehetőséget biztosító megjelentetési, illetve könyvforgalmazási beállítás a későbbiekben is eredményes lesz.

Én azt gondolom, hogy az egyéb szabályokkal kapcsolatos észrevételekkel, amelyek az előbb elhangzottak, különösebben nem érdemes foglalkozni, mert olyanfajta indulat generálja, amely nem következik a benyújtott törvényjavaslatból, hanem egyfajta politikai hangsúlyozása keletkezik ezeknek a kérdéseknek. Amit nagyon fontosnak tartok aláhúzni - egyértelműen az államtitkár úrnak az előterjesztésben mondott mondatával -, hogy az előttem szóló a dollárbaloldálnak a szavát közvetítette (*Dr. Mellár Tamás közbeszól.*), amelynek az az érdeke, hogy a magyar kulturális élet, a magyar oktatás belesimuljon egy olyan multikulturális masszába, amelyben elveszítjük az identitásunkat, a

kulturális identitásunkat, elveszítjük a jövőképünket, elveszítjük azt a képességet, hogy a tudásunkkal, erőnkkel, hitünkkel képesek legyünk itt, a Kárpát-medencében továbbra is magyarként, kulturált nemzetként és innovatív nemzetként tovább élni.

Én azt gondolom, hogy a kormány szándéka ebben világos, ennek a képességnek a megteremtését és további szolgálatát kívánják elérni ezzel a benyújtott jogszabály-változtatási csomaggal, és ezért a Kereszténydemokrata Néppárt részéről a törvényjavaslat elfogadását tudom javasolni, azaz a KDNP támogatja a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Aradszki András képviselő úr. Most megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Az én véleményem szerint egy nagy jelentőségű törvény vitáján veszünk most részt formailag nem egy témában, hanem valóban számos témát felölel ez a törvénycsomag-javaslat, amelyet az államtitkár úr elénk terjesztett, van azonban néhány olyan kulcsmomentum, amelyről nagyon nagy biztonsággal mondom, hogy a szakmában, a szakmapolitikában és az ennél jóval szélesebb nyilvánosság előtt is sokat fogunk még beszélni.

Durván tíz képviselő van most az üléssteremben, tisztelt elnök úr - ez egyhuszada a magyar Országgyűlés képviselőinek -, miközben egészen biztos vagyok benne, hogy a törvényjavaslat vagy egyáltalán az az ügy, amelyről beszélünk, úgy a közeli jövőben, mint amikor majd a távoli jövőben ennek az ülésnek a jegyzőkönyvét olvassák és elemzik, nagy jelentőségűnek fog minősülni. Ezért én nem tartom pejoratívnak azt, hogyha a magyar Országgyűlés megválasztott képviselői politikai vitát folytatnak - miért lenne ez negatív? Miért lenne ez pejoratív?

Különböző módon gondolkodunk országról, hazáról, nemzetről, Európáról, és ezeket az értékkel rendelkező gondolatokat összeütköztetni, ez például egy képviselő hivatása. Az sem baj, hogyha szakmai érvekkel is alá tudja támasztani a meggyőződését, és ezért két olyan kérdésben szívesen vállalom a vitát az államtitkár úrral és értelemszerűen a kormánnyal, hiszen annak a képviselőjében mondta el, amelyben nemcsak a törvényjavaslat leírt szavai, mondatai, hanem a törvényből sugárzó koncepció, a mögöttes, ahogy szokás mondani: a törvény szelleme, az, amit kifejez, hogy vajon ez az az irány-e, amelyet követni érdemes. És javaslom, hogy ezt összefüggésében tekintsük; miközben az egyik ügy, amelyről szeretnék beszélni, kulturális, kulturális témakörben megfogalmazott állítás, a másik oktatási, de oly szorosan összekapcsolódnak, hogy én magam is alig tudom szétválasztani a gondolataimban.

Ugye, természetesen mégiscsak arról van szó, hogy létrehoznak egy olyan központot, közgyűjteményi központot, amely hat jelentős, tekintélyében és súlyában eltérő, de saját szakmai területén lényeges szerepet betöltő közgyűjteményi egységet, múzeumot, illetve könyvtárt egy központ alá von. Én ezt érdekes koncepciónak tartom, érdemes megvizsgálni, hogy mire jó, nem eredendően azért, mert kormánypárti vagyok, elfogadni, vagy azért, mert ellenzéki vagyok, elutasítani, hanem a magyar kultúra, ezen belül a magyar közművelődés és közgyűjteményi jelen és jövő szempontjából megvizsgálni, hogy ez mire jó.

Pontosan azért lássuk át, hogy miről van szó! Létrejön tehát a már többször felsorolt intézményeinkből egy nem egyszerűen integráció, hanem afölött létrehozott vezéregység, amely vezéregység minden egyes hozzá tartozó részleget - ez hat - irányít. Az nem helyes meglátás, hogy ez egyszerűen integráció, mert nem arról van szó, hogy a tervezet összevonja a Magyar Nemzeti Múzeumot meg a Széchényi Könyvtárt meg még négyet, hanem létrehoz egy központot, egy irányító egységet, amelynek az irányítása alatt áll az előbb elmondott, valóban tekintélyes közgyűjteményi intézmények sora.

Ennek a központnak a vezetőjét a miniszter kinevezi. A Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatói tisztségére nemrég történt - sajátos körülmények között - pályázat, amelynek eredményeként, mint kiderült, aki ezt a tisztséget elnyerte, mégsem lesz a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatója; korábban ugyan már elnyerte a Petőfi Irodalmi Múzeum főigazgatói tisztségét, de azt sem ő fogja betölteni, hanem a miniszter kinevezi ezen központ vezetőjének, ő pedig kinevez olyanokat, akik egyébként biztos hogy nem nyerték el pályázat révén azon múzeumok vezetését, amelyeknek az élére kerülnek.

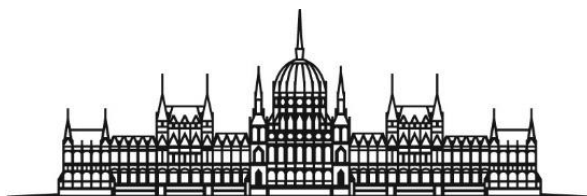
(18.50)

Ezt a metódust én nagyon figyelemre méltónak tartom. Azért tartom figyelemre méltónak, mert le kell tisztázni dolgokat a magyar kultúrában. Az nem megy, hogy pályázatot hirdetünk ország-világ előtt, és ez nem itt fordul csak elő először, majd aki elnyeri a pályázat révén a tisztséget, az ezt a tisztséget nem tölti be, aki pedig nem nyerte el, az kinevezés révén az intézmény vezetője lesz. Ez így nem tiszta. Akkor vállalja a miniszter azt a felelősséget, ami egyébként vitára alkalmat ad, de legalább tiszta. Azt mondja, hogy nem hirdet pályázatot, hanem kinevezi a vezetőt. Én ezt nem helyeslem, de ettől még világosabb, egyértelműbb.

(Folytatás 110/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Egyébként is önöknek ezekkel a pályázatokkal valahogy mostanában nincs szerencséjük. Olyan furcsa dolog. Nekem is volt időszak, amikor felelősségem volt pályázatokat hirdetni és dönteni. De az nagyon sajátos, hogy elmondom előre, ki az, akit nem szeretnék egy adott intézmény élére, majd pályázatot hirdetek, aztán visszavonom, aztán megint pályázatot hirdetek, majd a harmadik pályázat eredményeként az lesz a vezető, akiről elmondtam, hogy nem lesz vezető. Ez a szakmát és a magyar művészeti élet nagyon széles rétegét felbolygatja. Önök most előállítanak ismét egy helyzetet, amiben nem világos viszonyokat teremtenek.

Kérem, olyan egyértelmű lenne, olyan egyszerű lenne, ha nekem itt, mondjuk úgy, személyi problémáim lennének. Minthogy döntési kompetenciám ebben nincs, nyugodtan mondhatnák, hogy az ellenzéknek nem tetszik a kinevezett vezető, kerüljön kormányra, aztán majd más lesz a beleszólása. Igaz is. De nekem nem személyi problémám van. Nekem konstrukcionális problémám van. Biztos, hogy nem kell mindannyiuknak ismerni a jelenlegi Kulturális és Innovációs Minisztérium belső szerkezetét, nekem azonban, minthogy ezzel a témával, ezzel a nagy területtel is foglalkozom, kutya kötelességem, ezért szívesen elmondom önöknek - nyilván nem államtitkár úrnak, hanem az érdeklődőknek -, hogy a minisztériumban van egy közgyűjteményekért és kulturális fejlesztésekért felelős helyettes államtitkárság. Most létrehoznak egy közgyűjteményi központot a magyar államapparátuson kívül. Tisztelettel kérdezem: ezek után a kulturális államtitkárság ezen részlegének mi lesz a dolga?

Tudniillik ebbe a koncentrációba, ebbe a központba helyeznek döntési kompetenciát, hierarchiát, intézményt és pénzt. Mit fog csinálni ez a részleg? Azt javaslom, hogy egyelőre olyan javaslattal, amit még nem is terjesztettek a kormány elé, a magyar Országgyűlés előtt ne foglalkozzunk, legfeljebb annyiban, hogy ez a koncepció azért nagyon erőteljesen előszele annak, amit a sajtóban olvashattunk. És ha ez nem egyszerűen a közgyűjteményekre igaz, egyelőre csak feltételezni tudom, hanem a zenére, a színházra, a magyar kultúra majd minden részlegére, hogy mindenhol létrejön majd egy ilyen, amit most itt, ezen a területen közgyűjteményi központnak nevezünk, akkor a magyar Országgyűlés képviselőjeként fel kell tennem a kérdést, hogy a magyar kultúra területén mi a célja a magyar állam apparátusával az aktuális magyar kormánynak.

Ez egy nagyon fontos kérdés, kérem. Amikor központosításról beszélünk, akkor annak a tartalma valójában történetileg más. Az igazi központosítás az lenne, amikor az állam hatalmi gépezetébe, szervezetebe, jelen esetben a kultúráért is felelős minisztériumba még több dolgot halmoznak fel, még jobban központosítanak, még több mindent oda hordanak. De itt nem erről van szó. Pont nem erről van szó. Mintha önök, az állam nevében eljáró kormány tisztviselői és a kormány gondolatát és akaratát megtestesítő koncepció képviselője a parlamentben saját önnön akaratukból vonják ki a területeket a magyar

államapparátusból és tennék egy egészen más kontrollálható intézmény, a közgyűjteményi központ részévé.

Szerintem önök gyengítik a magyar államot. Ez nem erősítés. Ez a magyar állam és annak intézményesített és általunk, mint képviselők által kontrollálható formájának gyengítése. Ha ezt megcsinálják a zenében, a színházban, hogy mindennek lesz egy ilyen, az államapparátuson, a minisztériumon kívül első része, akkor azt gondolom, a magyar állam érdekei ellen tesznek. Ez nem használ a magyar államnak, ez gyengíti a magyar államot. Ez nem kulturális koncepció. Kérem szépen, gondolják ezt végig!

Hasonlóképpen egészen sajátos, amit a törvény tartalmaz a pedagógusképzéssel kapcsolatban, amikor is egy eddig, ezt a tevékenységet nem folytató intézményt, a Nemzeti Közszerződés Egyetemét bővítik, most még egyszer nem mondom el, államtitkár úr precízen elmondta, milyenfajta pedagógusképzéssel. Na, de a legnagyobb tisztelettel mondom önöknek, hogy ott, ahol ezt tervezik, attól négy és fél kilométerre van a magyar pedagógusképzés legnagyobb tradícióval rendelkező intézménye. Történetesen beütöttem, hogy ne rosszat mondjak. 4,7 kilométerre, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara attól a helytől 4,7 kilométerre van.

Én nem tudom, hogy pontosan mennyibe kerül, amit itt terveznek, az biztos, hogy sok tízmilliárdról van szó. Az én tapasztalatom szerint az az intézmény, amiben önök gondolkodnak, az legalább négyszáz új álláshely és intézménybővítés, amiről Jámbor képviselő úr mint a kerület helyi képviselője nyilván fog beszélni egy más aspektusból. Én azért mondom, hogy felesleges, mert egyébként 1635 óta nyilván nem helyben, de a magyar oktatásügyben egyedülálló és kontinuos módon ott folyik a legjobb színvonalú magyar pedagógusképzés.

Tudják, mennyit keres egy egyetemi tanársegéd két nyelvvizsgával, diplomával ott, 4,7 kilométerre? Mint-hogy megkérdeztem egykori évfolyamtársamat, aki tanszékvezető - ez mai adat -: bruttó 368 ezer forintot. Az, kérem, nettó 260 ezer forint. Megkérdeztem, hogy mennyit keres egy egyetemi adjunktus, aki PhD-vel rendelkezik már. Bruttó 420 ezer forintot, nettó 294 ezer forintot visz haza. Azt szeretném felvetni a legnagyobb tisztelettel, hogy ha a magyar állam jövőjéről beszélünk, akkor azokat a tízmilliárdokat, amelyeket most Józsefvárosban teljesen felesleges infrastrukturális fejlesztésbe kívánnának befektetni, nem lenne jobb - nem lenne jobb? - a létező, színvonalas és minden kritériumot rendben levőnek tartó Eötvös Loránd Tudományegyetemhez és társaihoz társítani.

Emeljék már meg ezeknek a kollégáknak a bérét és ne azzal foglalkozzanak, hogy párhuzamos intézményeket hoznak létre! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hiller István képviselő úr. Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Salátatörvényről lévén szó, sok mindent hozzá tudnánk fűzni. Engedjék meg, hogy azzal kezdjem, ami talán nem annyira vitás!

(19.00)

Az, hogy ez a törvényjavaslat, mondjuk, a felsőoktatás nemzetköziesítése kapcsán és a digitalizáció támogatása során minden hazai intézményre ezt ki kívánja terjeszteni és a külföldi résztanulmányokat segítő mobilitási ablakot nyitná majd ezen intézményekkel, számunkra támogatandó.

Elhangzottak itt egyébként akkor a nemzetköziesítés során pró és kontra érvek, Erasmus- vagy éppen Horizont-program, az abból való kizárás kinek a bűne.

A Jobbik-Konzervatívok frakciója az egyetemi modellváltást nem támogatta, Brenner Koloman képviselőtársam rengeteg alkalommal felszólalt, harcosan ellenezte ezt a koncepciót. Viszont azt is hozzátesszük, hogy ami - mondjuk úgy - Brüsszel részéről akkor megvalósult, és azokat büntetik, akiket egyébként nem kellene, az meg más vonatkozásban teljes mértékben elfogadhatatlan a számunkra. Tehát erről a kérdéskörrel akkor ennyit.

Arról, hogy a szakképzés 2020-as átalakítása és az új szabályozó rendszer mennyire vált be, szintén nagyon hosszan lehetne itt vitatkozni, viszont az, hogy ezeket az állami vizsgákat független és akkreditált vizsgaközpontokba szervezik, számunkra elfogadható. Az, hogy a szakképzés rendszeréhez szorosabban illeszkedő kereteket teremtsenek, és ezen képzési központok, vizsgaközpontok feladatait valamilyen szinten újra akarják definiálni, egy teljesen legitim fölvetés. Egyébként végigbogarászva, végigböngészve és a szakértőnk segítségét is kikérve azt tudjuk mondani, hogy ebben koncepcionális problémákat mi nem találtunk. Tehát ezek azok az elemek, amelyeket támogatni tudunk.

De ha már szakképzésről volt szó, és államtitkár úr fölhozta itt a valóban nagyon örvendetes diákolimpiai eredményeket, akkor én mint egy vidéki szakképzőiskolából idecsöppent országgyűlési képviselő hazánk egyik halmozottan hátrányos szegletéből, mindig elő szoktam azért azt is adni kritikaként megjegyezve, hogy ezek az eredmények valóban büszkeségre adnak okot, de hát azért az összképet a nagy átlag, a big picture, államtitkár úr, elég komoran árnyalni tudja.

Értem ez alatt azt, hogy itt polémia volt önnel most már talán néhány hónappal ezelőtt az esélyteremtési illetményrész megadása kapcsán például. A kollégák ebből nem részesülnek. Ők azok, akik egy településen egyébként a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ alá tartozó gimnáziumi kollégák. És félreértés ne legyen, nem sajnálja tőlük senki, bőven megérdemlik ők is, hogy ebben részesüljenek. Csak az a helyzet, hogy egy olyan intézménytípusban azokkal a gyerekekkel, azokkal a valóban rossz szocioökonómiai mutatókkal

bíró családokból kikerülő gyerekekkel nem nagyon találkoznak, ellentétben a szakképzésben oktatókkal, akiket ebből a nem egy egetrengető és nem költségvetést romba döntő plusz anyagi juttatásból viszont voltak olyan kedvesek és kizártak. Ha nekem lehetőségem van, akkor erre mindig föl hívom az önök figyelmét, és várom egyébként azzal kapcsolatosan a választ, hogy ha megjár az egyiknek, akkor miért nem jár meg a másiknak, ráadásul annak, ahol ezek a problémák halmozottan, hatványozottan jelentkeznek.

Felnőttképzés. Azt írják itt az általános indoklásban is, hogy egyértelműbb szabályrendszerrel kívánják azt a nagyon támogatandó célt elérni, hogy a munkaképes felnőtt korosztály 60 százaléka vegyen részt hazánkban a felnőttképzésben. Államtitkár úr, nincs olyan országgyűlési képviselő, aki ezzel ne tudna azonosulni. A hogyan azonban egy másik kérdés. Ha a mostani számokat nézzük, hogy ezek az ambíciózus célkitűzések meg tudnak-e valósulni, mondjuk, akkor a céldátummal kapcsolatosan, akkor köteyleimet kell, hogy kifejezzem, sajnos.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Én örülnék neki, és még egyszer mondom, tehát egy olyan halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomított, igazi perifériáról érkező, mint amilyen Dél-Somogy vagy a Dél-Dunántúl hasonlóan nehéz sorsú vidékei, azt tudja mondani az ember, hogy az egyetlen kitörési lehetőség valóban az lenne, ha a képzetlenség miatt inaktív, mert egyébként az országos adatokhoz képest háromszorosan rosszabb munkanélküliségi mutatókkal rendelkezünk teszem azt Somogy megyében, annak a déli részén meg aztán nem háromszorosan, hanem négy- vagy ötszörös az országos mutatókhoz képest a munkanélküliségi ráta, szóval az ilyen térségek kitörési lehetősége más nem lehet, csak az, amit önök általános célként megfogalmaztak. Tehát ebben egyébként mi önöket támogatni tudjuk.

Az, hogy az egészséges életet támogató kutatások esetében a betegségek minél korábbi felismerését segítő kutatásokra nyílik majd mód, szintén egy örvendetes, támogatandó célkitűzés, különösen, ha tekintetbe vesszük azt, hogy milyen mortalitási és népegészségügyi mutatókkal rendelkezünk hazánkban, ott, ahol mondjuk, az egészségben eltöltött évek száma várhatóan 61,5 év, ami ma a svédországi állapotokhoz képest bizony 11 évvel kevesebbet mutat. És sajnos nem véletlen az sem, hogy a magyar férfi munkavállalók közül 38 százaléka meg sem éri egyébként azt, hogy akár csak egyetlenegy percet is élvezhessen a nyugdíjából.

Nos, ezek azok, amiket minden gond nélkül támogatni lehet.

Aztán a kötött könyvárrendszer. Végighallgattam itt a vitát. Komoly aggályok vannak egyébként a részünkről azzal kapcsolatosan, hogy ez hogyan fog megvalósulni Magyarországon, és igen, bejött ez a libris szál is. Viszont vannak - mondjuk úgy - jó gyakorlatként tételeződő nemzetközi példák, ilyen a német gyakorlat is.

Igen, én magam is olvastam az Egyesült Államokkal történő összevetést, ahol a nagy könyvterjesztők gyakorlatilag kiszivattyúzták a kisebb terjesztőktől azokat a könyveket, amelyek populárisabbak voltak, ahol lehetett egyébként nagyobb árengedményt adni. Az a helyzet, hogy ez a - mondjuk úgy - kedvezményes időszak hamar véget ért, mert aztán végül bekövetkezett egy olyan drágulás, ami mondjuk, Németországban nem volt megfigyelhető. Hozzáteszem azt is, hogy Németországban menet közben bizonyos speciális könyvek száma megháromszorozódott. Tehát az a széles kínálati spektrum még inkább megerősödött, amelyre valóban szükség van akkor, ha mi ezt a véleménygazdagságot egyfajta érték-ként fogjuk föl. Higgyék el, még ha itt a Jobbik-Konzervatívok frakciójában nem is értünk mindennel egyet, de ha megvan ez az értékszínvonal, ami a könyveken keresztül is megjelenhet és eljuthat az olvasóközönséghez, akkor mi ezt támogatni tudjuk.

Nos, az, hogy mondjuk, a kiadók, a szerzők, aztán a kiskereskedők védelmében ezt a lépést meghozzák, amely végső soron egyébként magának a magyar olvasónak a védelmét szolgálja, mondjuk azt, hogy ha jóindulatúak vagyunk és nem előítéletesek az önök lépéseivel szemben, de ezt az előítéletet fogalmazhatnám úgy is, hogy inkább tapasztalatokon alapuló általánosítás, államtitkár úr nyilvánvalóan érti a kettő közötti különbséget, akkor még meg is előlegezhetjük önöknek a bizalmat. Viszont újra rá kell mutatnom arra, hogy sok-sok olyan esemény volt ilyen tekintetben is, ami alapján nem biztos, hogy erre a bizalomra önök rászolgáltak.

Kérdezném egyébként azt, hogy milyen időkontrollban gondolkodtak, illetve hogy ez az időkontroll, ami megvan az önök fejében, mennyire fix itt a kötött árak kapcsán. Ez sem volna teljesen mindegy.

Igen, ki kell mondani azt, hogy vannak művelődési és szociálpolitikai célok is, és ha itt az általános indokolásban megfogalmazottak valóban meg tudnak valósulni, és önöket nem sanda szándék vezérli, mondjuk, e tekintetben, akkor azt kell hogy mondjuk, hogy a nem tömegizlésnek megfelelő - mondjuk úgy - könyvek megmaradása egy nagyon fontos cél lehet a mi szempon-tunkból is.

Aztán amivel itt adott esetben vitatkozni lehet, az bizony nem más, mint a Nemzeti Közszerződési Egyetemen bevezetendő tanárképzés. Azzal, hogy ezt konzervatív alapokon kívánják megvalósítani, én egész biztos, hogy nem kívánok vitatkozni, sőt. Végigtanulmányozva az ezzel kapcsolatos polémiát, Orbán államtitkár úr megjelent dolgozatát, aztán a Jelen, illetve az egyéb folyóiratokban megjelent ezzel kapcsolatos kritikát, én azt tudom mondani, hogy kell ez a szemlélet.

(19.10)

Ez a szemlélet, a konzervatív oktatási szemlélet létjogosultsággal kell hogy bírjon; az én szívemhez mindenképpen közel áll. Viszont Hiller képviselőtársam volt olyan kedves és rámutatott itt egy kettős

mércére, egy iszonyatos kettős mércére, amiről Brenner Koloman képviselőtársam, az ELTE-ről képviselővé vált képviselőtársam is sokat beszélt: az ottani kollégáinak a sanyarú egzisztenciális helyzetéről. Tehát azok a számok, amelyeket itt hallottunk, elborzasztóak.

És ha államtitkár úr esetleg ígéretet tudna tenni arra, hogy érdemben történik majd valamiféle bérrendezés, és azt az egzisztenciális exodust, aminek ki vannak téve, azt a hihetetlen helyzetet, ami erre kényszeríti adott esetben azokat a fiatal kutatókat, és ha nemzetben, nemzeti oktatásban gondolkodunk, akkor meg kellene őket tartani, és nem hagyni, hogy elvándoroljanak, ezt értettem itt exodus alatt... - akkor az ő helyzetüket mindenképpen rendezni kellene. Ha ezzel kapcsolatosan itt nem hallunk valamiféle ígéretet, akkor mégis magyarázza meg, államtitkár úr, hogy miért van ez a kettős mérce.

Tehát még egyszer: én nem a konzervatív oktatáspolitikai bástyájának kiépítését kifogásolom, azt üdvözlöm. Amit viszont nem tudunk elfogadni, az az ehhez kapcsolt kettős mérce, amikor valóban ott van a szomszéd fellegvár, a már működő, évszázadok óta működő fellegvár, ami gyakorlatilag ki van véreztetve, nem kapja meg azokat a forrásokat, amelyek a működéséhez szükségesek lennének. Abba a vitába én nem kívánok itt belefolyani, hogy akkor itt majd az elit gyerekeit fogják az onnét, az NKE-ről kikerülő oktatókat tanítani, mert egyébként akkor rávilágítanék valami logikátlanságra is. Tehát ha ez a konzervatív oktatáspolitikai és a konzervatív tanárképzés ab ovo ennyire szörnyű, ennyire rossz, akkor miért féltik egyébként az ellenségnek tételeződő, vagy sokszor úgy tűnik, hogy ellenségnek tételeződő NER-es elit gyermekeit attól, hogy majd ezek a tanárok fogják őket oktatni? Hát, az a helyzet, hogy én nem látom... (*Barkóczy Balázs: Nagy logikai bakugrás...*) Nem volt ez logikai bakugrás, képviselőtársam! Tehát ha önök úgy gondolják, hogy a konzervatív oktatáspolitikának nincsen helye, én azzal nem tudok egyetérteni. Az összes többi kritikát elfogadjuk, azt mi magunk is osztjuk... (*Barkóczy Balázs: ...kiemelünk egy csoportot... - Az elnök csenget.*) Nem, de ezt majd megbeszélhetjük, képviselő úr.

Tehát az, hogy kiemelnek egy csoportot, azt, hogy egyes társadalmi csoportok esetében a tanárképzés nagyon speciális területeket kell hogy érintsen és kompetenciákat kell hogy fejlesszen, ezt is alá tudom írni. De ami hisztéria ezt az egészet követi, az szerintem nem idevaló, sok esetben igaztalan, és nem tudják megalapozni azt, amivel az egészet eredendően elutasítják. Ennyi lenne az egész ezzel kapcsolatosan, tehát mi a konzervatív oktatáspolitikától nem félünk, annak helye van, ez a lényeg. A megvalósítás módja azonban egészen más kérdés; ott a kritikának a részünkről is helye lesz.

A következő a közgyűjteményi integrációk ügye. Hát, volt itt nem olyan régen szó egy Klebelsberg-emléknapról. Kérem szépen, 1922. XIX. törvénycikk. Jól citálom, ugye, Hiller képviselőtársam? Ez az Országos Magyar Gyűjteményegyetem létrehozása, ami '34-ig

létezett, aztán ugyanezeket a feladatokat vitték tovább. De ott is megtörtént egy integráció, tehát Klebelsberg alatt megtörtént egy integráció.

Maga az elképzelés szerintem, szerintünk egyébként nem ördögtől való. Erről is lehetne vitatkozni. Túl a személyzeti politikán, hogy ki hogyan került oda, valóban ez lenne az érdemi kérdés, amivel foglalkozni kell. Mi ebben a kérdésben állást egyelőre nem foglalunk. Várjuk a következő fejleményeket, de az integráció mellé csatolt általános célokkal - konzervatív alapon egyébként - azonosulni tudunk.

Arra, hogy ezt Demeter Szilárd hogyan fogja megvalósítani, újra csak azt kell hogy mondjam: megint egy másik kérdés lesz, amivel kapcsolatosan nem biztos, hogy ezek az elénk tárt általános célok majd olyan módon fognak megvalósulni, ahogy önök azt itt előadták, bemutatták, és ahogy egyébként mi is szeretnénk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Jámbor András Imre képviselő úrnak, a Párbeszéd-képviselőcsoport vezérszónokának.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Oktatási, családügyi, kulturális és kapcsolódó törvények vitáján vagyunk most itt. Itt a kapcsolódóról szeretnék én beszélni, hogy a mellékletben 200 család sorsa van. Mondanám, hogy tisztelt fideszes képviselőtársaim, de egy fő van itt jelenleg, úgyhogy nem tudom ezt a többes számot használni, 200 család lakhatását sodorja veszélybe ez a törvényjavaslat; 500 ember elindít lényegében egy kilakoltatási eljárást Józsefvárosban. Ezeknek az embereknek októberig kellene kiköltözniük egyébként ezekből a lakásokból, amelyek helyére az NKE tanárképzője kerülne.

A törvényjavaslat azt is kimondja, hogy az önkormányzatnak kell biztosítania cserébérlakást ezeknek az embereknek, tehát itt azt látjuk, hogy itt van egy sokmilliárdos állami beruházás, ami elvesz önkormányzati bérlakásokat, de nem segít abban, hogy rendezzék ezt a helyzetet, és aztán egyébként pedig az a 200 ember mehet is isten hírével. Ugye, a törvényjavaslatban az van, hogy mivel kisajátításról van szó, ezért lesz egy kártalanítás, de nyilván a Diószegi utcában, amiről szó van, ezeknek a lakásoknak és a házaknak igen csekély az értéke, és teljesen egyértelmű, hogy ez nem fogja fedezni azt a költséget, ami egyébként a cserélakások költsége lenne.

Az egész javaslatban, vagyis ennek ebben a részében az a durva, hogy önök nyilvánvalóan tudatában vannak annak, vagy legalábbis azok, akik ezt a törvényt írták, hogy a józsefvárosi önkormányzat erre a területre elfogadott egy rehabilitációs tervet arról, hogy hogyan próbálja meg ezeket a lakásokat ezeknek az embereknek élhetővé tenni; hogyan próbálja meg ezeket a házakat felújítani; hogyan próbál meg élhető, jobb körülményeket teremteni ezeknek az embereknek. Erről a józsefvárosi önkormányzatnak konkrétan testületi

döntése van. Önök pedig most ezt a testületi döntést, ezt a jobb életet áthúzzák egyetlenegy tollvonással, és kisajátítják ezeket az önkormányzati lakásokat.

És ha már önkormányzati lakásokról beszélünk, azért az egy egészen elképesztő helyzet, hogy önök egy elitképzőt építenek, és a legszegényebb emberek önkormányzati bérlakásait veszik el cserébe. Tehát értik ennek a szimbolikáját? Hogy milliárdokból felhúznak egy új elitképzőt, amiről itt Hiller István nagyon jól elmondta, hogy egyébként az Eötvös Loránd Tudományegyetem milyen szépen láthatná el ugyanezt a funkciót, és elveszik az önkormányzati bérlakásokat, amikről tudjuk azt, hogy egyébként az elmúlt 14 évben olyan sokat nem építettek.

Józsefvárosi képviselőként hadd mondjam el azt, hogy gyakorlatilag nincsen olyan nap, amikor ne találkoznék emberrel, aki egy önkormányzati bérlakást szeretne, jobb körülmények között szeretne lakni. Az, hogy 200 önkormányzati bérlakást elvesznek, nem ebbe az irányba mutat, és biztosan nem abba az irányba mutat, ami az úgynevezett jó kormányzásnak a része.

Konkrétan a Diószegi 18-20. épületének a tervezésénél közbeszerzési eljárás van már folyamatban. Az önök kisajátítása ezt a közbeszerzési eljárást húzza át. Van erre elkülönített pénz, és konkrétan 2024 nyarán kezdődnének el a beruházások. Ezt sajátítják ki önök most: felújítandó önkormányzati bérlakásokat.

Az egész DIÓ2030 egy hatéves folyamat lett volna, az önök törvénye pedig ezt minden egyeztetés nélkül áthúzza. És az a durva ebben a „minden egyeztetés nélkül”-ben, hogy az én tudomásom szerint eddig a Közszolgálati Egyetem és a józsefvárosi önkormányzat egyeztetésben volt egymással. Több olyan lépés is volt ebben az NKE-koncepcióban, amit együtt vittek véghez, megnézték, hogyan tudnak a lakóknak közösen segíteni, itt meg az önkormányzati választás előtt két hónappal érkezik egy törvényjavaslat, mindenfajta egyeztetés nélkül, ami 200 ember lakhatását lehetetleníti el Józsefvárosban.

Nagyon-nagyon nehéz nem arra gondolni, hogy önök itt ennek a 200 családnak, az 500 bentlakónak a lakhatását politikai haszonszerzésre használják; arra használják, hogy kicsit belebindzsizzenek az önkormányzati választásba, hogy itt egy káoszt építsenek elő, úgy csináljanak, minthogyha nem tudná megoldani Pikó András, mondjuk, ezt a helyzetet. A lényeg az, hogy meg fogjuk oldani, de az a kérdés, hogy miért van szükség erre, miért nem volt semmilyen egyeztetés.

(19.20)

Az NKE mai közleménye teljesen bicskanyító. Elhanyagolt, bántó, fájó sebként, tájsebként van jelen Budapest szívében ez a terület. Az a helyzet, hogy a Diószegi utcával és környékével tényleg vannak gondok, de talán akkor, amikor ez a törvényjavaslat 200 család otthonának elvételéről szól, akik, mondjuk, 40 éve laknak itt, akkor ezt fájó tájsebként leírni, és egy szót nem szólani arról, hogy mi lesz ezekkel az emberekkel, hogy az NKE hogy akar segíteni,

hogy a kormány hogy akar segíteni ezen, az számomra teljesen elfogadhatatlan, és azt gondolom, hogy végtelenül embertelen.

Pontosan azért, mert ez egy nehéz környék, azért indult el a „Dió 2030” program. Azért, mert az önkormányzat is tudatában van annak, hogy itt szükség van tömbrehabilitációra, szükség van bérházfelújításra, szükség van egyébként arra, amit ez tartalmazna szintén, hogy park épüljön a környéken, hogy játszótér épüljön a környéken. Ezt húzzák önök át. És akkor államtitkár úr arról beszél, hogy jobb körülmények közé fognak majd kerülni a lakók. Elmondja, hogy egyébként a törvényben hol olvasható, hogy jobb körülmények közé kerülnek a lakók? Én nagyon kíváncsi vagyok, mert én nem találtam benne olyan passzust, ami ezt bármilyen módon előíranyozza.

Önök azt mondják ezzel ki, hogy családok, mondjuk, a 40 éve ott lakó Marika néni, emberek kezdjenek új életet azért, mert önök egy elitképzőt csinálnak. Szerintem végig lehetett volna vinni ezt a tervet úgy, hogy nem fél évet hagynak rá, ha - amit Kocsis Máté posztolt - úgy van, hogy tizenkét éve már el volt döntve, hogy ez így lesz, bár kérdés, hogy akkor az NKE miért nem jelezte ezt a józsefvárosi önkormányzatnak, akkor szerintem nem biztos, hogy fél év alatt kéne ezt az egészet cakompakk végigvinni.

Nem értem, hogy miért nem lehet egyeztetni a józsefvárosi önkormányzattal, miért kell kisajátítani, miközben mondom még egyszer, az NKE-vel közös projekteket eddig is több alkalommal közösen vittek végbe a lakók meglegedésére, az önkormányzat meglegedésére és az NKE meglegedésére.

Önök most körülbelül abból választhatnak, hogy támogatják a városrehabilitációt, vagy eltörlik azt, amit Józsefváros ebben tenni akar, erről fognak szavazni. Támogatják a helyi lakosok érdekeit, vagy egy elitképző intézményt raknak oda? Erről fognak önök majd szavazni. Bérlakásokat építenek, vagy konkrétan bérlakásokat törölnek el egy olyan városrészben, ahol több mint ezer ember szeretne bérlakást, vár bérlakásra. Ők választhatnak abban, hogy együttműködnek az önkormányzattal, vagy erőből áttolnak az önkormányzatiság mindenfajta gondolatának megsértésével egy ilyen törvénytervezetet. Az a helyzet, hogy egyetlen ember, egyetlenegy család élete sem lenne kisajátítható, maguk pedig most éppen józsefvárosi emberek életét sajátítják ki. Önök döntenek úgy, hogy lenne lehetőség másra, lenne lehetőség arra, hogy közös döntés legyen, lenne lehetőség arra, hogy segítsenek ezeken az embereken, hogy jobb körülmények közé kerüljenek. Lenne lehetőség arra, hogy az önkormányzattal együtt a Diószegi utcából egy olyan helyet csináljanak, ami mindenki számára megnyugtató verzió lenne. De önök nem ezt választották, hanem azt választották, hogy azokat az embereket, akik ott laknak, azokat az embereket, akik lényegében őslakosok ezen a területen, ezeket az embereket önök megpróbálják kipaterolni mindenfajta egyeztetés nélkül.

Az a helyzet, hogy Józsefvárosban van egy másik ilyen történet is, és egyébként ez szerintem egészen

elképesztően szimbolikus, hogy a Palotanegyedben a Pázmány Campust akarják úgy áttolni, ahol jobb módúak élnek, hogy semmilyen lakossági egyeztetést nem voltak előre hajlandóak tenni, és Pikó Andrásnak és az önkormányzatnak kellett kiharcolnia, hogy legalább valami legyen. Az egyik legszebb mozzanat talán az volt, amikor a helyi fideszes képviselők behozták a helyi fideszes egyesületnek a tagjait, és ők is tiltakoztak a Pázmány Campus beruházása ellen. És van a másik rész, ahol egy elitképző egyetemnél a Józsefvárosban lévő legszegényebbeket akarják most nehéz helyzetbe hozni.

Kicsit az az érzése az embernek, hogy igazából önök ilyen terveket húzogatnak. Nagy terepasztalon kitalálják, hogy hogy nézzenek ki azok a dolgok, és mindegy, hogy valaki egyébként gazdagabb, szegényebb, a végén az ember nem számít, azon átgyalognak. Gyakorlatilag józsefvárosiként nehéz azt elképzelni, hogy hogyan lehet normális egyeztetéssel végigvinni már egy projektet, mert erre nem látunk példát, csak arra látunk példát, hogy erőből, tervezőasztalon, az embereken átgyalognak.

Az a helyzet, államtitkár úr, hogy én nagyon örülök annak, ha tényleg érdemi válaszokat tudnánk kapni ebben a vitában, és én hajlandó vagyok addig beszélni ebben a vitában, amíg nem kapunk érdemi válaszokat. Miért nem egyeztettek az önkormányzattal? Miért nem egyeztetett az NKE, és főleg miért nem egyeztetett a kormány, mielőtt benyújtotta ezt a törvényjavaslatot? Azért mégiscsak elég erőteljesen érinti a józsefvárosi önkormányzatot az, ami itt történik? Miért írták felül az eddigi egyeztetéseket, amiket az NKE és a józsefvárosi önkormányzat folytatott? Miért gondolják azt, hogy csak és kizárólag önkormányzati bérlakások helyén van lehetőség ezt a tanárképzőt felhúzni? Miért nincsen lehetőség arra egyébként, hogy olyan területet találjanak, szerintem a józsefvárosi önkormányzat ebben biztosan együtt fog működni, én egyébként tudom ajánlani például a józsefvárosi pályaudvar területét, amivel kapcsolatban, mondjuk, önök egyébként az NKE-nek adott területekért cserébe azt ígérték, hogy ott park fog épülni. Ez nem valósult meg azóta sem, de ott a józsefvárosi pályaudvar területe, az sincsen egyébként olyan messze az NKE-től. Miért nem választanak olyan területet, ahol nem éri kár a józsefvárosi önkormányzatot és a józsefvárosi embereket?

Miért nem gondoskodik ez a törvény tisztességesen arról a 200 családról és arról az 500 emberről, aki ennek a törvénynek a következtében egy lényegében kilakoltatási eljárásba került most bele? Miért adnak ilyen rövid határidőt a kiköltözésre? Mitől ilyen sürgős ez a törvényjavaslat? Miért nem tudták két évvel ezelőtt, miért nem kezdték el két évvel ezelőtt az egyeztetéseket? Miért nem adnak két éves határidőt? Számomra teljesen érthetetlen az, hogy egy ilyen salátatörvénynek a mellékletébe bújtatva kell egy ilyen javaslatnak kijönnie, ahelyett, hogy normális egyeztetés lenne. És igen, arra nagyon kíváncsi vagyok: ön szerint mitől lesz jobb az ott lévő lakosoknak ettől a törvényjavaslattól, mit kínál nekik, amitől jobb lenne?

Én nagyon örültem volna, ha Kocsis Máté frakcióvezető úr itt van, mégiscsak Józsefváros volt polgármesteréről beszélünk, ő egy Facebook-posztban tudta le ezt a kötelezettségét. Szerintem azért volt polgármesterként egy ilyen horderejű, Józsefvárost érintő történetben jó lenne, ha itt lenne, vagy Ferencz Orsolya, aki egyébként ennek a területnek volt az önkormányzati képviselője több mint 10 évig. Szerintem neki is itt lenne a helye ezen a vitán, és nagyon szomorúnak tartom, hogy nem gondolják azt, hogy 200 józsefvárosi család sorsáról döntő vitában vagy legalábbis a döntés felé orientáló vitában itt lenne a helyük, szerintem abszolút itt lenne.

Végezetül mi beadtunk egy módosító javaslatot, ami ezt a paragrafust kihúzná. Én azt kérem, hogy önök ezeket a paragrafusokat vagy húzzák ki vagy fogadják el ezt a módosító javaslatot, és üljenek le az önkormányzattal és tárgyalják végig ezt a dolgot. Ahogy eddig is, szerintem most is egyezsége tudnak jutni a józsefvárosi önkormányzattal, vagy az NKE egyezsége tud jutni, és akkor meg tudunk csinálni egy olyan megoldást, ami a területnek is jó, az NKE-nek is jó, a józsefvárosi lakosoknak is jó. De ennek a salátatörvénynek a mellékletébe csempészett javaslatban kisajátítással, féléves határidővel, 75 nap van elfogadni a cserelakást, ha nem fogadják el, akkor jön a kilakoltatás, valószínűleg áron alul fogja megvásárolni az állam ezeket a lakásokat és házakat az önkormányzattól, amiből nem lesz pénz a felújításra - ez így teljesen elfogadhatatlan!

Az lenne szerintem a tisztességes eljárás, ha újra kezdenénk ezt a folyamatot, megállapítanánk olyan határidőket, amik emberségesek. Szerintem államtitkár úr sem örülne, ha 75 napja lenne dönteni arról lényegében, hogy választ-e egy új lakást és összepakolja a cökmőkjét, vagy mehet az utcára lényegében. Szerintem államtitkár úr is örülne, ha ennél több idő lenne ennek a döntésnek a meghozatalára.

Tehát én azt kérem, vonják vissza ezeket a paragrafusokat, és kezdődjön egyeztetés a józsefvárosi önkormányzat és az NKE között, vagy vonják be a kormányt, vagy vonják be a parlamenti képviselőket, vagy vonják be az atyaúristent! A lényeg az, hogy legyen itt a végén egy olyan megoldás, ami mindenkinek jó, mert az önök által megálmodott tanárképző is akkor tud elindulni, és a józsefvárosi lakosoknak is akkor tud jobb lenni, ha ez egy kompromisszumos megoldásban születik meg. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP-képviselőcsoport vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Az előttünk fekvő salátatörvény tökéletesen leírja a Fidesznek és a KDNP-nek a társadalompolitikáját, a társadalomról kialakult véleményét, és tökéletesen mutatja be, hogy mit gondol az emberekről ma a Fidesz.

Lázár János úgy fogalmazott néhány évvel ezelőtt, hogy akinek semmije sincs, az annyit is ér. És valóban, ezt látjuk megjelenni ebben a törvénycsomagban is, mert tényleg nem történik más, mint hogy fel akarnak építeni egy elitegyetemet, elittanárokat képző egyetemet annak a terhére, hogy 200 család, több mint 200 család lelke ott fog meghalni, és senki nem tudja, sem önök, sem az önkormányzat, sem az ott élők, hogy mi lesz velük ebben az évben például december elején.

(19.30)

Önöket ez minimálisan sem érdekli, és ez végtelesen felháborító! Ez az egész törvénycsomag összefoglalva a lázári MSZMP-köntösbe bújtatott vérkomunizmus - nem tudok máshogy fogalmazni!

A helyzet az, amiről képviselőtársam hosszan beszélt, hogy gyakorlatilag az utcára akarnak tenni 210 családot, 500 honfitársukat, 500 honfitársunkat, 500 magyar állampolgárt, gyerekekkel, szülőkkel, nagyszülőkkel, csak azért, hogy önök építhessenek egy elitegyetemet. Gratulálok! Tényleg, a szégyen pírja ég az arcomon, és nagyon nehéz erre bármit mondani. Önök nem egyeztettek - *(Dr. Hankó Balázs Zoltánhoz:)* és ha a telefonból kinéz egy pillanatra, akkor személyesebbre tudom venni *(Dr. Hankó Balázs Zoltán elteszi mobiltelefonját.)* -, önök nem egyeztettek sem az önkormányzattal, sem a lakókkal, senkivel sem egyeztettek, mert önök senkit nem tekintenek partnernek, és azt gondolom, ez teljesen elfogadhatatlan. Mert ha vették volna a fáradságot arra, hogy csak leüljenek, nem is egyeztetni, csak beszélgetni - tudja, az ilyen fideszes egyeztetési mód, hogy megmondják, hogy önök mit akarnak, azt fölállnak és elmennek -, tehát ha vették volna a fáradságot, és leülnek a józsefvárosi önkormányzattal, akkor önök is tudnák, amit én tudok országgyűlési képviselőként, a VIII. kerület kisebb részének országgyűlési képviselőjeként, hogy az a 210 lakás, aminél kötelezték az önkormányzatot, hogy egyébként a lakástörvény alapján cserelakást biztosítson, azért, mert önök elvették ezeket a lakásokat: az önkormányzatnak most körülbelül 30 olyan lakása van, ami használható lenne ilyen cserelakásként.

Ha önök bármire emlékeznének önmagukon kívül az elmúlt húsz-harminc évből, akkor tudnák, hogy mi az a városrehabilitáció - mert a városrehabilitáció a rendszerváltás óta folyik folyamatosan a VIII. és IX. kerületben -, és ha önök tudnák, hogy mi az a városrehabilitáció, akkor pontosan tudnák, hogy hogyan változott meg például a IX. kerület belső hangulata, struktúrája a városrehabilitáció révén, és ugyanez a városrehabilitáció van kitzúve tervszinten a VIII. kerület e szakaszán is. De önök úgy tekintenek az állampolgárokra, akiknek az adóforintjaiból egyébként élünk, mint-hogyha SimCityt játszanának, minthogyha egy maketten pakolgtatnák a kis legófigurákat, mert a maguk szemében a magyar állampolgárok, a honfitársaink semmi mást nem jelentenek, mint odébb pöccintható figurát, egy bábút. De ezeknek a bábuknak, ezeknek az embereknek lelke van!

Menjünk tovább, nézzük meg, hogy állami lakás, bérlakás mennyi van Budapesten! Jelen pillanatban nagyságrendileg körülbelül 150 szabad bérlakással rendelkezik az állam Budapesten. Ha ehhez hozzáadom az önkormányzat által tulajdonolt és alkalmas üres bérlakásokat, az még mindig csak 180. Ha ezt mind be tudnánk vonni ebbe az átgondolatlan, ostoba és elkapkodott tervbe, még akkor is 30 családnál is több jutna az utcára - és ez önöket egyáltalán nem érdekli! Önök egyszerűen eldöntötték, ugyanúgy, mint a Pázmány Campusnál, hogy mi akarunk valamit csinálni, azt majd mindenki vigyázza áll. Csakhogy a helyzet az, hogy itt nagyobb a tét. Képzelsen el egy helyzetet, hogy ön a Diószegi utcában lakik, önnel él két gyermeke és a felesége, és egyszer csak kinyitja április 10-én az újságot, és azt látja, hogy a Diószegi utcából egy ma tárgyalt törvényjavaslat eredményeképpen várhatóan az ősszel ki lesznek lakoltatva. Mert azt mindenki tudja ebben a városban, önökön kívül, hogy nincs annyi szabad, üres bérlakás, hogy cserelakást tudjon biztosítani akár az önkormányzat, akár az állam ezeknek az önök által szerencsétlen helyzetbe sodort családoknak.

Akárhonnán is nézem, azt önöknek látnia kellene, és ha vették volna a fáradságot arra, hogy leüljenek beszélgetni a VIII. kerület vezetésével, akkor tudnák, tudhatnák azt, hogy a rehabilitáció úgy működik, hogy ahhoz, hogy működni tudjon, a felújított lakások, tömbök felújítási idejére az addig ott élőknek értelemszerűen cserelakást kell biztosítani az önkormányzatnak. Ez egy puffer lakásállomány, amelynek kifejezetten és deklaráltnan az a célja, hogy a lakhatását biztosítsa azoknak a családoknak, akiknek éppen felújítják az otthonát. Na most, ha önök kinullázzák a VIII. kerületi lakásállományt, mert önöknek derogál leülni Pikó Andrással, mert önöknek derogál leülni Jámbor Andrással, akkor annak az lesz az eredménye, hogy mivel nincs ez az úgynevezett puffer lakásállomány, meg fog állni - meg fog állni! - a rehabilitáció. Ha megáll a rehabilitáció, az azt jelenti, hogy önök megakadályozták, tudatosan, szántszándékkal, hogy ezeknek az embereknek az életkörülményei javuljanak. Mert önöknek tökéletesen megfelel, és ez az egész törvényjavaslatból is kiolvasható, önöknek tökéletesen megfelel, hogy az anyagilag rászoruló családok ne tanuljanak olyan minőségben, ne kapjanak olyan minőségű oktatást, meg úgy általában, ne nagyon szóljanak bele a nagyok dolgába.

A helyzet az, hogy e nélkül a puffer lakásállomány nélkül a városnak a pozitív értelemben vett átalakulása... - és nagyon jó példa erre Középső-Ferencváros a Ferenc térrel, ha tudja, hogy hol van egyáltalán a IX. kerület, mert akkor önnek is tudnia kell, hogy mit jelent, ha egyszer csak megszűnne, megállna a városrehabilitáció. És igen, azt gondolom, a helyes irány az lenne, és azt gondolom, az ellenzéki pártok egységesen mondták hosszú évek óta, több mint tíz éve, hogy fejleszteni kellene a bérlakásállományt, amire önök mindig azt válaszolták, hogy „mert mi a tulajdonban hiszünk” - és én ezt értem. De a helyzet mégiscsak az,

hogy nagyon sok ember van ebben az országban, akik ugyanúgy honfitársaink, és nem tudnak megvenni egy lakást, nem tudnak piaci alapon annyit megtakarítani, hogy lakást vegyenek. Mondok egyből egy példát, és erre vissza fogok majd térni.

Egy tanársegéd az ELTE-n 380 ezer forintot keres bruttóban, ennek körülbelül 260 ezer forint a nettója. Nem tudom, az ön fizetése mennyi, a sajátomat tudom, és azt is biztosan tudom, hogy én biztos, hogy nem tudnék 260 ezer forintból annyi pénzt félretenni, hogy abból érdemben, a következő ötven évben tudjak lakást vásárolni, úgy, hogy csak az önrész mértékéről beszéljek, hogy a normális piaci körülmények között egy átlagos méretű, átlagos állapotú lakás értékének a 30 százalékát egyáltalán le tudjam tenni az asztalra. De továbbmegyek: az hagyján, hogy ez erre kevés; ha én bemegyek a bankba, hogy szeretnék hitelt fölvenni, ez a fizetési mérték, ami egy tanársegédnek a fizetése, nem elég ahhoz, hogy én bármilyen összegű hitelt kapjak.

És itt ér össze az önök gazdaságpolitikája, társadalompolitikája és az egész világképe, hogy önöknek ezek a rászoruló családok annyit is érnek, amit Lázár János mondott pár évvel ezelőtt: akinek semmije sincs, az annyit is ér - mondta ezt Lázár János, és jól láthatóan önök híven követik ezt az irányt.

(19.40)

És azt gondolom, hogy kellene majd még beszélünk másokról is, de azt gondolom, hogy ezt a vezérszónoki felszólalást annak szentelem, hogy csak ennek a 210 családnak a helyzetéről beszéljek. Mert azt gondolom, hogy ez a 210 család a szép szavak helyett a valóságot fogja majd tapasztalni ősszel.

Azt a valóságot fogják tapasztalni, amikor jól láthatóan az önkormányzat mindent megtesz, hogy biztosítson nekik egy cserelakást. Mivel 30 lakás biztos, hogy nem elég 210 család számára, néhányuknak föl fognak ajánlani kompenzációt annak a célnak az érdekében, hogy ők elhagyják a lakást enélkül, csakhogy tudni kell, hogy minthogy ez egy rehabilitálandó terület alacsony értékű ingatlanokkal, nem tud olyan magas lenni ez a pénzbeli megváltás, ami bármilyen módon is tudná biztosítani hosszú távon a fenntartható lakhatását a családnak.

Nekem ilyen szempontból államtitkár úrhoz egy darab fontos kérdésem lenne, és rendkívül megtisztelve érezném magam, ha nem a zárszavában emlékezne meg erről a kérdésről. Önök hogy gondolták el gyakorlati szempontokból ezt a lakáskiürítést? Önök miért nem tekintették sem az önkormányzatot, sem a kerület országgyűlési képviselőjét, sem a lakókat partnernek? Milyen megoldást tudnak nyújtani ezeknek a bérlakásban élő embereknek? És ki fizeti a cechet? Mert ez egy alapkérdés, hogy kinek kell majd kifizetnie az önök örületének a költségét. A lakónak? Mert aki majd nem jut cserelakáshoz, nem kap megváltást vagy nem kap olyan mértékű megváltást, pénzbeli megváltást, ami biztosítaná a fenntartható lakhatását, ott a lakó fogja megfizetni.

Azzal, hogy önök kvázi rátették a kezüket a VIII. kerület lakásállományának pufferállományára, ott pedig az önkormányzat fizeti ki úgy, hogy meg fog állni a városrehabilitáció, végül is mégiscsak a társadalom fogja megfizetni az árát! És a dolog tényleg egy mozdulattal elkerülhető lett volna, ha egy picit lejjebb hordják az orrukat, és egy kicsi alázattal a társadalom iránt úgy tekintenek az önkormányzatra, a lakókra, hogy ők partnerek.

És amit Jámbor képviselőtársam mondott, az teljesen jogos. Most még nem késő megállítani ezt a társadalmi katasztrófát. Most még meg lehet ezt állítani, el lehet kezdeni - bár a 24. órában vagyunk - azt a tájékoztatást, egyeztetést, ami végül eredményhez vezet, de amíg ez nem történik meg, önök semmi mást nem csinálnak, mint frontálisan megtámadják a magyar társadalmat, frontálisan megtámadják a Diószegi utcában élőket.

Szeretném jelezni tisztelt államtitkár úrnak és tisztelt képviselőtársaimnak - mármint ezt tudjuk az ellenzéki oldalon -, hogy csak azért, mert ezek a lakók budapestiek, csak azért, mert ezek a lakók önkormányzati bérlakásban élnek, nem ellenségei sem a kormánynak, sem az államnak, és az államnak az az alapvető felelőssége és feladata, hogy segítő kezet nyújtson ezeknek az embereknek, és nem az a feladata, hogy még nagyobb bajba sodorja őket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettő perces felszólalások következnek. Megadom a szót Jámbor András képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Én is azt szeretném kérni államtitkár úrtól, hogy ha lehet, akkor a válaszokkal ne várja meg a vita végét, mert lehet, hogy ez kicsit messze van még. Azt szeretném kérni, hogy reagáljon azokra, amik elhangzottak. Láttam, hogy bőszen jegyzetelt, egyeztetett a kollégáival, tehát nyilván van mondanivalója azokra az állításokra, amiket mi mondtunk.

A másik dolog, amit szeretnék még elmondani a tanárképzés kapcsán, ha már fölmerült, hogy holnap fognak menni azok a felsőoktatási szakszervezetek, érdekképviseleti csoportok, akik a Hiller István úr által elmondott iszonyatosan alacsony bérek miatt tiltakoznak, tehát én is azt javasolnám, hogy ha már új tanárképzést akarunk létrehozni, akkor lehet, hogy előtte érdemes lenne velük egyeztetni, lehet, hogy érdemes lenne ezeket az elképesztően alacsony felsőoktatási béreket rendbehozni. Lehet, hogy ez egy hasznosabb magatartás lenne, mint embereket kilakoltatni, egy ilyen folyamatot elindítani, nem egyeztetni az önkormányzattal, bérlakásokat beszüntetni, és e helyére építeni az ELTE helyett egy új tanárképző intézményt deklaráltnak az elitnek, tehát ez szerintem egyébként tényleg szórakoztató. Én legalábbis azt hittem eddig, hogy nincs ilyen különbségtétel Magyarországon ember és ember között és gyerek és gyerek között, és nem attól lesz az ország jobb, ha az

oktatás elitrésze van iszonyatosan sok pénzzel támogatva, hanem attól, ha mondjuk, Baranya megye déli részén, Borsodban, Szabolcsban, Fejér megye déli részén kapnak olyan oktatást azok a gyerekek, akik egyébként most kevésbé részesülnek ebben, amivel tudunk egy demokráciát fölépíteni, és tudunk olyan jóléti társadalmat fölépíteni, amiben mindenkinek jár egy tisztességes élet.

Szerintem ez az első, és utána lehet menni egyébként, mondjuk, ilyen elitképző intézményekbe beletöltött tízmilliárdokkal, mint például az MCC, ahol, ugye, tudjuk, hogy homárt szolgáltak fel a francia választási éjszakán (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) vagy csigát, nem tudom. Ez szerintem nem a magyar oktatás alapvetése. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pósan László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Kettő perc, parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy érzékeltem az eddigi hozzászólásokból, hogy itt három kérdéskör kezdett úgy kibontakozni, ami a törvényben szakmai szempontból érdekes. Az egyik a közgyűjteményi központ, a másik a Közszolgálati Egyetem, a harmadik pedig a könyvpiaci kérdés.

A Közgyűjteményi Központ apropóján Ander Balázs képviselő úr említette, hogy volt erre korábban is példa, tehát úgy értem, hogy a magyar történelemben nem példa nélkül való, és felvetette Hiller képviselő úr, hogy mire jó ez a központ.

Én csak kiragadok néhány szempontot, amit érdemes végiggondolni, hogy ha közbeszerzési kérdéseket nézünk, akkor ez milyen módon tud elősegíteni dolgokat. Ha azt nézzük, hogy ez a bérszámfejtést, vagy éppenséggel a biztonsági őrzés-védelem dolgát illeti, és így tovább, tehát sok vetülete lehet. Én azt tudom, hogy holdingszerű működéssel sok helyen próbálkoznak. Debrecenben is van holdingszerű működés, ott beváltotta a hozzá fűzött reményeket.

Ami a könyvet illeti. Egy személyes példát hadd mondjak. Én '90 óta elég rendszeres időközönként szoktam megfordulni Németországban, és azt tapasztaltam mindig, hogy rengeteg olyan kis könyvesbolt volt, ahol nagyon jó szakkönyveket is be lehetett szerezni, és ezek szépen, az idők folyamán kezdtek eltűnedezni, és átvették a helyüket a nagyobb könyvtérjesztő egységek, onnan pedig kiszorultak ezek a könyvek. És én azt gondolom, hogy lenne értelme, ha ennek megálljt tudnánk parancsolni. A németek próbálkoztak ezzel vagy próbálkoznak ezzel. Valamit sikerült megállítani, nem állítom, hogy visszajött a korábbi megfelelő helyzet, de mégiscsak valamit sikerült. Én örülnék annak, ha a nagyon nagy sikerű könyvek sorozata mellett hozzá lehetne jutni jó néhány esetben esetleg kisebb példányszámú olyan könyvekhez is, amelyeket egyébként ezek a nagy terjesztők többnyire

nem is vettek elő. A kis kiadók tudták ezeket hozni és a kisebb terjesztőrészek.

A harmadik pedig *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a Nemzeti Közszolgálati Egyetem, de akkor itt lejárt az időm. Elnézést. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most az írásban előre bejelentett felszólalások következnek. Megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hát, azt hittem, hogy két ilyen szenvedélyes felszólalás után, amit Csárdi képviselőtársam, illetve Jámbor képviselőtársam annak a 200, Józsefvárosban lakó embernek az érdekében megtett, államtitkár úr úgy érezhette volna magát, hogy nem kéne ezt talán szó nélkül hagyni, és nem lett volna ártalmas talán, ha meg tudja nyugtatni képviselőtársaimat, és akkor talán én sem mondanám el majd a hozzászólásomban azt a részt, amit ennek a mellékletnek és ennek a 200 embernek az ügyében el szeretnék mondani.

(19.50)

De visszakanyarodnék az elejére. Azt gondolom, hogy a Fidesz és a Fidesz kormánya jó szokás szerint sajtóban kiszivárogtat, mert azért ne legyünk annyira naivak, nem vagyok abban biztos, hogy mondjuk csak az Index szerezte meg nagyon könnyedén a teljes kultúráközpontosításról és kultúraátalakításról szóló elképzeléssort. Szóval önök általában ezt teszik, hogy kiszivárogtatnak valamit, jól elbeszélgetünk arról, és aztán egy kicsit szűkebb módon, de azért mégiscsak behozzák azokat a javaslatokat, amelyeket ezekben a kiszivárogtatásokban előre jeleznek a társadalomnak.

Azt gondolom, hogy ha a Fidesz behoz egy salátatörvényt, akkor megszokhattuk már, hogy ennek két iránya lehet. Az egyik iránya a gazdaságban az, hogy magánosítanak. Kiknek magánosítanak? Azoknak magánosítanak, akik arra érdemesek. Nem sorolom föl, mert talán itt ezen a késői órán már nem sokan néznek bennünket a közvetítés során. De szerintem most már Magyarországon mindenki nagyon pontosan tudja azt, hogy a gazdaságban meghozott összes intézkedésük kizárólag egy szűk érdekcsoport, egy szűk kör érdeke, értsük ezalatt a miniszterelnök családját és az ahhoz szorosan kapcsolódó embereket, illetve azt a kibővített oligarchahálózatot, amit szintén ők működtetnek. No, a gazdaságban önök ezekkel a magánosításokkal ezért hoznak be ilyen törvényeket.

A humánterületeken viszont ezekben a salátatörvényekben ugyanúgy meg lehet találni a fő vezérlőelvet, ez pedig nem más, mint a központosítás, mint a centralizálás. Ezt tették az oktatás területén, ezt tették az egészségügy területén, és most itt van előttünk egy

újabb salátatörvényben a kultúrának nagyon sok ága és nagyon sok része, ahol szintén ezt a központosítást kívánják megvalósítani.

Pósán képviselőtársamtól itt a kétpercesben hallottam, hogy hát mennyire jó ez a centralizálás, hiszen akkor majd a működtetés, a közbeszerzés, a biztonsági őrzés meg egyebek talán egy kicsikét hatékonyabban lesznek megvalósíthatók. Hát, ha idézni szeretnék egy fideszes nagyágyút, Kovács Zoltánt, akkor megkérdezhetném Pósán képviselő úrtól, hogy mondja már meg nekem, hogy ezek sikerültek-e. Tehát: és sikerültek ezek?

Például az egészségügy területén sikerült, van eredménye annak, hogy centralizáltak? Van ilyen típusú eredmény az oktatásban? Jobb lett attól a magyar emberek egészségügyi ellátása? Jobb lett attól Magyarországon - maradjunk most csak ennél - a közoktatás azzal, hogy önök centralizáltak és központosítottak mindent? Én azt gondolom, hogy mind az egészségügy, mind a közoktatás esetében nagy, hangos nemmel lehet erre a kérdésre válaszolni.

Hogy ebben a törvényjavaslatban, ami most, jelen pillanatban csak centralizál és központosít, mikor jelenik meg majd az a másik terület vagy az a másik érdek, ami egyébként a gazdaságban a magánosítás révén megjelent, azt megint csak találgatni lehet. Fájó szívvel kell hogy azt mondjam, jó néhány évet eltöltve mind az Országgyűlésben, mind egy nagy önkormányzatban, nem igazán látom annak a lehetőségét, hogy akár még a fideszes oligarchák is nagyon szemet vetnének a kultúrára, mert sajnos nincs benne annyi pénz, hogy ezért érdemes lenne önöknek lehajolni.

Ez a salátatörvény 23 kisebb-nagyobb terjedelmű módosítást tartalmaz, ezekben vannak technikai jellegűek, vannak koncepcionális jellegűek. Egy biztos és egy közös bennük, hogy az irány minden esetben negatív. Önök az előterjesztésben, a törvényjavaslatban az ország versenyképességének megerősítésére és a nemzeti szuverenitásunk védelmére hivatkoznak. De azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat elsősorban a verseny visszaszorításáról szól. Nézzük meg a könyvkiadást, nézzük meg a múzeumok beolvasztását, illetve a Nemzeti Közszolgálati Egyetemnek - a többi egyetemtől és a többi tanárképző felsőoktatási intézménytől eltérő szabályokkal - szintén a versenyből való kivonása vagy kiemelése történik.

A szuverenitás esetében pedig megszokhattuk, ez a kormány önmagát tekinti nemzetnek, és a saját szuverenitását kívánja védeni más gazdasági, kulturális és oktatási szereplők szuverenitásának visszaszorításával. Én azt gondolom, hogy ez jól nyomon követhető a korszerű képzés alapját jelentő általános műveltség, nyelvtudás és digitális készségek terén az elmúlt másfél évtized oktatáspolitikai intézkedéseinek eredményeként. Az ott bekövetkezett visszaesést azoknak a fontos dolgoknak a háttérbe szorításával és ezzel pedig a magasabb hozzáadott értéket termelő beruházások elmaradásával, a segéd- és betanított munka arányának foglalkoztatáson belüli növekedésével érték el önök azt, hogy ma Magyarország mind gazdaságilag, mind társadalmilag egy lecsúszó pályán van.

Azt gondolom, hogy a múzeumok valamiért kifejezetten egy nagy érdeklődési területe a Fidesznek, de sajnos nem pozitív értelemben, hiszen nem tesznek önök mást ezen a területen, mint hogy tatárdúlást végeznek. Gondoljunk itt arra, hogy a múzeumokat ide-oda rakosgatják, ide-oda tologatják, kiköltöztetik a múzeumokat, máshova akarják őket áttelepíteni. Hadd említsem meg itt a Budapesti Történeti Múzeum Vármúzeumának a helyzetét, ami egészen egyszerűen elképesztő, a lázalom miatt - nem Lázár-álom, lázalom miatt - egészen egyszerűen a budai Várból, a budai palotából akarják kiebrudalni azt a múzeumot. Én meg azt gondolom, hogy Budapest története a budai Vártól, a budai palotától nem elválasztható, a vármúzeumnak természetesen ott van a helye.

Sóval behintették a Közlekedési Múzeumnak a helyét, hűlt helye van ennek. Én nem tudom, hogy lesz-e valamikor akár uniós forrás, akár állami kormányzati forrás arra, hogy a Közlekedési Múzeumot újra megépítsék, és nem beszélek arról, hogy hány múzeumunk van elképesztően rossz állapotban.

Én most vidékről jöttem ide vissza, az Országgyűlésbe felszólalni, és ahogy az Üllői úton jövök végig, hát a szívem vérzik a gyönyörű Iparművészeti Múzeum épületéért, aminek a tetejéről a tornyot már nagyon-nagyon régen el kellett szállítani, mert balesetveszélyes volt, és a teljes Iparművészeti Múzeum körbe van véve egy építkezési hálóval. Annyi talán a pozitívum, de jó néhány év távlatában már ennek se nagyon tudok nagyon örülni, hogy legalább a múzeumnak az ablakai föl vannak festve erre az építési hálóra.

Azt, amiről még szeretnék szólni, két képviselőtársam, Csárdi képviselő úr és Jámbor képviselő úr itt nagyon szenvedélyesen és teljesen igazán elmondták, ez pedig az az einstand, amit önök a VIII. kerületben az NKE tanárképző campusának a felállítása vagy felépítése kapcsán 200 családdal művelnek. Szívszorító azt látni, államtitkár úr - és nagyon megkérném én is, hogy erre legyen valami válasza -, hogy önöknek tényleg ennyire nem számít 200 család. Ha jól vettem ki Pikó polgármester úr szavaiból, ő egy újságírói kérdésre tudta meg azt, hogy ennek a törvénynek a mellékletében ezt a 200 családot önök kitelepítik, kilakoltatják. Lehet itt bármit mondani, de sajnos, államtitkár úr, ennek a mókusvakításnak sem az a 200 család, sem pedig mi, ellenzéki képviselők már nem hiszünk. Ha 75 napon belül nem fogadják el, akkor 16 napon belül ki kell költözniük. Nagyon nem hiszem, hogy méltányos lenne bárkit is ilyen helyzetbe hozni. Nem olyan emberekről van szó, ezt nagyon pontosan elmondta a két képviselő úr, akiknek akár bankkal vagy bármilyen megoldással, akár családi segítséggel ez megúgorható lenne.

Summa summarum, erről az egész törvényjavaslatról én azt gondolom, hogy hiába próbálják szakmai köntösbe öltöztetni, nagyon pórén és nagyon világosan látszik az a szándék, amit önök megtesznek. Ez pedig nem más, mint hogy a humánterületeken, a kultúra területén újabb központosítást akarnak, aminek biztos, hogy nem az lesz a vége, hogy a kultúrához való hozzáférés, akár azoknak, akiknek kevesebb lehetőségük van

a kultúrát igénybe venni, szabadabb és könnyebb legyen.

Márpedig erre lenne szükség. Arra lenne szükség, hogy a kultúra ma Magyarországon mindenki számára elérhető legyen. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a DK, az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mellár Tamás képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Előttünk egy salátatörvény van, amelyik 23 törvényt módosít. Van ebben mindenfajta dolog. Ez egy igen rossz konstrukció, de már megszokhattuk, hogy a Fidesz ezzel operál és ezzel él.

(20.00)

Ez ugyanis alkalmat ad arra, hogy bizonyos fontos dolgokat elrejtssenek, hogy ne legyen világos, másrészt pedig arra, hogy kapcsolt kínálatot teremtsenek, tehát hogy vannak ebben olyan elemek, amiket esetleg támogatni is lehetne, ugyanakkor olyanok, amiket nagyon-nagyon nem lehetne támogatni, aztán, ha szavazunk róla, akkor nyilvánvalóan, ha mi nemmel szavazunk, akkor majd a későbbiekben szemünkre hányják azt, hogy jaj, azt a nagyon jó javaslatot mi nem támogattuk.

Amikor ezt a salátatörvény-javaslatot elkezdtem olvasni, akkor az ugrott be, hogy ez egy időutazás, tulajdonképpen ez az egész a szocialista időket idézi föl számomra, hiszen azzal, hogy itt kiemelik ezt a Nemzeti Közszerológiai Egyetemet mint fő képző szervezet, mint a fő ideológiai képző szervezet, ez engem nagyon is emlékeztet a marxista-leninista egyetemre. És itt nemcsak arról van szó, amit képviselőtársaim már elmondtak, hogy itt egy elitképzés fog megvalósulni, hanem egy nagyon erőteljes ideológiai képzés is. Olvasom az előterjesztésben, hogy Nemeskürty István Tanárképző Kar. Nekem módomban volt személyesen is ismerni Nemeskürty tanár urat, beszélgettem vele néhány alkalommal, mély meggyőződése, hogy ő nagyon-nagyon nem értene egyet ezzel az egész konstrukcióval, és nagyon berzenkedne az ellen, hogy az ő neve legyen ezen az intézményen. Javasolnám önöknek egyébként inkább az Oleg Kosevoj nevet, ugye, az idősebb emberek talán emlékeznek rá, hogy volt az átkosban ilyen szakképző intézmény, ahonnan a káderek jöttek abban az időben.

Az is többször elhangzott itt, hogy mennyire nagy szükség van erre az új tanárképző intézményre, de van egy csomó jó minőségű tanárképző intézmény Magyarországon, vidéken, és ezeknek egyébként egy kiterjedt oktató, tehát gyakorló iskolai hálózata is, ahol igen magas színvonalon történik meg a képzés, tehát nem igazából lehet látni, hogy mi is ennek tulajdonképpen a lényege. Az egyik képviselőtársam azt

mondta, hogy a konzervatív oktatási koncepció megvalósítása akar ez lenni. Én 42 éven keresztül tanítottam, de nem tudnám megmondani, hogy mi az a konzervatív oktatási koncepció, illetve hogy mi az, ami nem konzervatív. Én azt láttam, hogy van jó és van rossz oktatás; van hatékony oktatási rendszer, amelyben a gyerekeket, a diákokat megtanítják arra, hogy problémát oldjanak meg, hogy önállóan tudjanak gondolkodni, ezek igen fontos és hasznos dolgok. Ezeket az adott keretrendszerben is meg lehetne valósítani.

Önöknek ingyen adok tanácsot, mindössze három dologra lenne szükség ehhez: 1. tanári és tanszabadság biztosítása; 2. oktatási intézményi autonómia; 3. fizetésrendezés, mégpedig olyan alapos fizetésrendezés, amelyik a tanári kereseteket a legmagasabb szintre emeli föl. Finnország abból csinált nagyot, azért tudta az oktatási rendszerét ilyen magas színvonalra fölemelni, mert Finnországban a legmagasabb kereseteket az oktatók, az egyetemi oktatók kapják. Itt a kollégáim elmondták, hogy 200, 300, 400 ezer forintos fizetések vannak, hát, azoktól nem sok mindent lehet várni. És ebből aztán tényleg az adódik, hogy egy olyan kontraszelekción van, hogy aki tudja, az csinálja, aki nem tudja, az tanítja, mert a bérek erre predestináltak, és aki tanítani sem tudja, no, az a fideszes vezető.

Hogy miért mondtam az oktatási intézményi autonómiát? Nemrég látott napvilágot az akadémiai szabadságra vonatkozó nemzetközi felmérés, amely az európai uniós országokat vizsgálta át e tekintetben. Norvégok végezték ezt a vizsgálatot, ezt az átvilágítást. A legjobb eredmény 1 volt, aki a legközelebb állt az 1-hez, ott volt a legnagyobb akadémiai szabadság. Az átlag 0,88 volt. Magyarország ezen nemcsak hogy utolsó lett, hanem a magyar érték 0,34. Ennyire alacsony senkié nem volt, 0,75-től kezdődött. Tudom, biztos Soros, Soros-ügynökök vagy Brüsszel esetleg még. De azért ez kevés, nem? Nem érzik, hogy kevés? Itt azért kellene valami olyan dolgot mondani, ami azért hiteles és hihető lehet.

Önök itt a kulturális intézmények összevonásáról is nagy terveket szőnek, hogy ez majd megoldja a problémákat. Na, ez is egyébként egy régi szocialista beidegződés, hogy ha valamivel nem tudunk mit kezdeni, akkor centralizáljunk. Pósan képviselőtársam azt mondta, hogy a centralizáció fantasztikusan jó dolog, mert nagyon sok költséget tudunk ennek révén megtakarítani. Nos, Gy. Németh Erzsébet képviselőtársam elmondta, hogy ez az egészségügyben nem igazából sikeredett. Hadd mondjak egy másik példát: ez nem igazából sikeredett az akadémiai kutatóhálózat vonatkozásában sem, azért nem, mert azok az intézmények, amelyeket egy kalap alá vettek, rákényszerülnek arra, hogy saját maguk is fönntartsanak egy adminisztrációs rendszert, pontosan azért, hogy tudják azt, hogy a költségeikkel hogyan is állnak. Tehát megkettőződik maga az egész adminisztráció, ahelyett, hogy egy legyen.

A beszerzés pedig: ott nyilvánvalóan ez a fideszes érdek, hiszen ha nagyban lehet beszerezni, akkor annak a 20 százaléka is magasabb lesz, amit nyilvánvalóan le

kell adni. Tehát értem én ezt a részét, csak ettől, azt gondolom, hogy nem igazából várhatunk komoly áttörést.

Nagy érdeklődéssel hallgattam Hankó Balázs Zoltán államtitkár úr expozéját, és kicsit csodálkoztam: mi tényleg ugyanabban az országban vagyunk? Tényleg ugyanazt a mozit nézzük mind a ketten? Mert valahogy nem jöttek össze a dolgok. Ő arról beszélt, hogy versenyképességet és szuverenitást együtt kell kezelni. Ha valaki tudja azt, hogy mi az, hogy versenyképesség, akkor abból egyértelműen következik, hogy ott arról szól a történet, hogy nemzetközileg tudunk-e mi olyan valamit csinálni, ami másoknak szükséges. Tehát ahhoz nyilvánvalóan alkalmazkodásra, adaptációra és együttműködésre van szükség és nem elkülönülésre, nem szuverenítésra.

Államtitkár úr azt mondta, hogy innovációban valami fantasztikusan jók vagyunk, olyan eredményeket értünk el, hogy hasítunk, megyünk előre. Nos, ha megnézzük, ez az innováció, ha tényleg ez lenne, nem jelentkezik az exportunkban. A magyar exportnak a hozzáadottérték-tartalma 25 százalék, vagyis a közvetlen és közvetett importtartalma 75 százalék. Ugyanis kívülről behozott dologról van szó. Nem véletlen ebből következően, hogy az egy főre jutó fogyasztásban utolsók vagyunk az Európai Unióban, már Bulgária is leghagyott bennünket.

Államtitkár úr mondta, hogy a magyar génusz. Nem vitatkozom, fogadjuk el, van magyar génusz, mi sokkal lehetségesebb nép vagyunk, mint mások. Bár ezzel azért lehetne egy kicsit vitatkozni. Nyilvánvalóan nem vagyunk tehetségtelegebbek, mint mások, de én azt gondolom, hogy tehetségesebbek sem, valahol ott vagyunk közepén, és ez elég is lenne. Csakhogy az a helyzet, hogy a tehetség önmagában nem elég, a versenyképességhez együttműködésre van szükség, befogadó intézményekre, kutatói szabadságra. Ezek azok, amelyek fájdalmasan hiányoznak, és ezért van az, hogy a magyar termelékenység az elmúlt években mindössze egyharmada volt a románénak. Egyharmada!

(20.10)

És Lengyelország, a balti országok meg Románia az elmúlt években az egy főre jutó GDP-ben mind-mind lehagytak bennünket. Hát, akkor hol van itt ez a nagy hasítás, amelyről az államtitkár úr beszélt? A KSH már kiszámolta, hogy 2010 után 324 ezer magyar vándorolt ki. Csak a tavalyi esztendőben 34 ezer magyar hagyta el az országot. Vagyis miről beszélünk? Tényleg előre megyünk? Nem kellene esetleg egy olyan programmal kijönni, egy olyan programmal előjönni, amely a valóságból indul ki, amely a tényekből indul ki és próbál valamit tenni? Hiszen Magyarország az oktatásban igenis nagyon jó volt a korábbi évtizedekben, az elmúlt tizen-egynéhány esztendőben romlott le, és tudatosan, mert önök tudatosan vonták ki a pénzeket az oktatásból és az egészségügyből.

S mivel csak egy extenzív gazdasági növekedést akartak és tudtak produkálni, ebből következően most az a hatalmas nagy probléma, hogy meg van löve

a magyar gazdaság, mert az extenzív növekedés forrásai már nincsenek meg, az intenzívhez meg kellene egyrészt magas színvonalú oktatási rendszer, másrészt az egyetemek szabadsága, az egyetemi autonómia, de önöknek ezt is sikeredett teljes egészében föl számolni. Ha ezekkel nem nézünk szembe, akkor továbbra is stagnálás és leszakadás fog következni.

Tessék megnézni az idei legfrissebb gazdasági adatokat, azok mind arról beszélnek, hogy nincs növekedés, de nemcsak növekedés nincs, hanem nincs gazdasági egyensúly, az éves államháztartási hiánynak már a 90 százalékát elköltöttük. Az elmúlt négy esztendőben 6-7 százalék volt az államháztartási hiányunk, ami azt jelenti, hogy Magyarország újból beleesett a fiskális alkoholizmusba, vagyis örült nagy szükség lenne arra, hogy valódi modellváltás induljon be a gazdaságban. De ehhez nagyon nagy szükség lenne arra is, hogy valóban megújuljon és változzon az oktatási rendszerünk, de az, amit önök ebben a papírban, ebben a salátatörvényben lefektettek, totálisan alkalmatlan arra, hogy a magyar oktatási rendszer megújuljon. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Berki Sándor képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport.

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy újabb saláta. Aki nem tudná, a salátatörvény arra van, hogy a valódi szándékot elrejtse magasztos célok mellett. Én nem kívánom kifejtetni, hogy miről szól a saláta; van benne oktatás, kultúra, intézmények összevonása, és tényleg akár még jó szándék is. Viszont én is mint képviselő szeretnék választ kapni arra, hogyan fordulhat az elő, hogy egy ilyen salátatörvényben elrejtjenek egy olyan vagyonszerzési szándékot, amely arról szól, hogy szociális lakásokat akarnak elvenni, és embereket akarnak az utcára tenni Józsefvárosban. Szeretnék választ kapni arra, hogy lehet egy ilyet elrejtteni egy salátatörvényben úgy, hogy Magyarország Kormánya teljes mértékben tisztában van azzal, hogy az önkormányzatoknak milyen lehetőségeik vannak. Nagyon jól tudják, hogy nincs szociális bérlakásprogram.

Itt egyértelműen látszik a szándék, hogy szembeállítják az oktatást és a szociális lakhatást. Én értem azt a szándékot, hogy tanárokat kell képezni, és majd lesznek jó kis tanáraink, és ehhez kell hely. De ha tényleg ezt szeretnék és valójában az a szándékuk, hogy növeljék a tanárok létszámát, akkor miért nem biztosítanak ennek az önkormányzatnak egy lakhatási programot? Miért nem ülnek le velük, miért nem beszélnek velük, és miért nem mondják azt, hogy ennyi és ennyi, és akkor építs új szociális bérlakásokat, akkor ezeket az embereket áthelyezzük ide. Ez az, amit én nagyon hiányolok.

S még egy dologra felhívnom a figyelmüket. Az én tudomásom szerint itt elkészült egy felújítási terv, és arról is szó volt, hogy ezeket a lakásokat modernizálják és felújítják. Mégis amikor elindulna egy ilyen program, ami végre az emberek érdekét szolgálná, akkor

önök egy olyan törvényt akarnak áttolni, amely ezeket az embereket az utcára teszi. S azért szólalok fel ezért vidéki képviselőként, mert ha ez előfordulhat Budapesten, akkor az országban bárhol, bármikor újra megtörténhet, tönkretéve ezzel az önkormányzatokat és utcára téve az embereket. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra megadom a szót Pószán László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyrészt szeretnék ahhoz a kérdéshez hozzászólni, ami már többször előjött, hogy a Közszolgálati Egyetemen mindenféle elitképzés lesz. Csak arra szeretnék felhívni a figyelmet, hogy az elmúlt esztendőik során örvendetesen gyarapodott Magyarországon mind a honvédelmi, mind a rendészeti középfokú oktatással foglalkozó intézmények aránya, ami egyébként, azt gondolom, hogy fontos. Ezek olyan intézmények - nyilvánvalóan hasonlatosan az egyéb technikumokhoz -, ahonnan tovább lehet majd menni a felsőoktatásba is, magyarul: vannak közismereti tárgyak és így tovább.

Viszont olyan típusú intézmények tanári karának a felkészítésére, ahol más attitűdök vannak - más a fegyelemhez való viszonyulás, és lehetne még szépen sorolni; nagyon jól tudjuk, hogy mind a rendészeti, mind a honvédelmi pálya önmagában is ilyen -, nyilvánvalóan szükség van olyan tanárok képzésére, akiknek ez a típusú attitűd, ez a fajta légkör nem egy ismeretlen valami. Én ebben nem elitképzést látok, hanem sokkal inkább összekapcsolódnak a dolgok a Közszolgálati Egyetem berkein belül.

A másik dolog, amihez hozzá szeretnék szólni, az az, hogy ez a törvénycsomag nem egy átfogó versenyképességet fejlesztő csomag, ez nyilvánvaló, s ezt nyilván Mellár képviselő úr is látja. Arról beszélt államtitkár úr, hogy vannak benne olyan passzusok, amelyeknek az lenne a feladata, hogy ehhez a témához próbáljon további adalékokat hozzátenni. Mondok is néhány ilyen dolgot, ami egyébként benne van. Szerintem az igenis helyes, hogy a felsőoktatásban azokat a diákokat, akikben látszik, hogy van spiritusz, az utolsó képzési időszakaikban el kell kezdeni megpróbálni behúzni a doktori képzésbe, magyarul, lehetővé teszi azt, hogy a tanulmányok folytatásával párhuzamosan már a doktori programokra is fel lehessen őket venni, pontosan a tudományos utánpótlás biztosítása szempontjából. Ha látjuk a statisztikákat, akkor látjuk azt, hogy akik végeznek, azokat az ipar számos területen elszívja. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy egyenes kérdést szeretnék föltenni: akar-e érdemi vitát? Amennyiben akar érdemi

vitát, akkor akar-e vagy tudj' isten, tud-e válaszolni a felvetéseinkre, hiszen a vita attól tud vitává válni, hogy reagálunk egymás hozzászólásaira. Nem gondolom azt, hogy előremutató lenne és előrébb vinné ezt a vitát, ha ön csöndben ücsörög a helyén, és majd a zárszóban néhány keresetlen szóval kiosztja az ellenzéki képviselőket. És bocsánat, kedves kormánypárti képviselőtársaim, ugyanez a kérdésem van önök felé is. Kívánnak-e bármit reagálni arra a VIII. kerületi helyzetre, amiről a vezérzónoki felszólalásomban hosszan beszéltem?

Képviselőtársaim, mit gondolnak, van a magyar kormánynak egyeztetési kötelezettsége egy ilyen helyzetben? Kellene volna, lehetett volna egyeztetni a lakókkal, Pósnán képviselőtársam, vagy az önkormányzattal, vagy bárkivel? Lett volna ilyen kötelezettség? Meg lehet azt oldani, hogy abban a helyzetben, amikor már ilyen előrehaladott állapotban van a törvény tárgyalása, megállítsuk ezt a folyamatot, és megtörténjen, képviselőtársaim, az az egyeztetés, amelynek eredményeképpen lehet, hogy egy élhetőbb, emberi kimenetele lesz ennek a törvénynek? Hogy nem kell majd bizonytalanságban tartanunk 210 családot csak azért, mert a Közzolgálati Egyetem kinézte magának az ő lakásukat? Köszönöm szépen. Megtisztelnének, ha válaszolnának.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak, DK-képviselőcsoport, kettő percben.

(20.20)

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Hirtelen, gyors elhatározás volt, mert amikor Pósnán képviselő úrhoz fordult Csárdi képviselő úr, akkor láttam meg, hogy Bartos Mónika ül ott, aki a Népjóléti Bizottságnak a tagja, ha én jól tudom, itt az Országgyűlésben. Csak bölintson egyet, képviselő asszony, hogyha jól emlékszem! (*Bartos Mónika bölint.*) Köszönöm. Mert én ott, a Népjóléti Bizottságban nem ülhetek oda az asztalhoz, ott én csak ilyen másodrendű képviselő vagyok, ott a macskaasztalnál szabad nekem csak ott ülni, mert, ugye, a fideszes képviselők hoztak egy olyan rendelkezést, hogy ha egy adott bizottságban annak a pártfrakciónak van már képviselője, akkor hiába, hogy ott egy másik, ugyanabból a képviselőcsoportból lévő képviselő szeretne felszólalni, az nem szólalhat fel, hát az, ugye, ott némaságra van ítélve. Úgyhogy ezért azt a megoldást szoktuk választani, hogy amikor a DK képviselőcsoportja ezzel kapcsolatos előterjesztést, határozati javaslatot, törvényjavaslatot ad be, akkor én szoktam képviselni, és nagyon szeretek ott akkor vitatkozni a képviselő hölgyekkel, urakkal.

Úgyhogy kérdezném, képviselő asszony: önnek nincs ehhez semmilyen hozzáfűznivalója? Tehát itt azért kétszáz családról van szó, tényleg egy-másfél napja tudták meg, a polgármester úr is egy-másfél napja tudta meg, hogy ez a Damoklész kardja - ha az Országgyűlés elfogadja a törvényt - a fejük fölött ott

fog lebegni. Én azt gondolom, ha én kormánypárti képviselő lennék, és a Népjóléti Bizottságban tag lennék, biztos, hogy foglalkoznék ezzel a kérdéssel, mert azt gondolom, hogy azért választottak meg minket ide képviselőnek, akár egyéni, akár listás képviselőnek, hogy egy ilyen problémával szembesülve valamilyen megoldásra tegyünk javaslatot.

Az már itt az eltelt két év alatt teljesen világos lett a számomra - én most vagyok először itt ellenzéki képviselő, mert korábban két cikluson keresztül kormánypárti képviselő voltam, de az már világos lett itt a számomra -, hogy a fideszes képviselőket mintha nem érdekelnék ezek az ügyek. Hát, tegyen már valamit, képviselő asszony (*Az elnök csenget.*), hogy ne kelljen ilyen tudatban itt lennem! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most normál időkeretben jelentkezett képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Barkóczy Balázs képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Én is csatlakoznék Gy. Németh Erzsébet kérdéséhez, úgy gondolom, hogy ha valaki a szociális bizottság tagja, akkor legalábbis ilyen esetben illik megszólalnia itt a vitában, már csak annál is inkább, mert nagyon sokszor előkerült itt a kétszáz család kilakoltatása kapcsán a „kisajátítás” és a „zabrálás” kifejezés, és ne gondoljuk azt, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben bármiféle túlzás lenne! Miért mondom ezt? Egyrészt Pikó András polgármester úr mai nyilatkozatából tudjuk, hogy sem az önkormányzattal, sem egyébként a kerület országgyűlési képviselőjével nem volt semmifajta egyeztetés ezzel kapcsolatban; ami ennél is szomorúbb egyébként, hogy a polgármesteri hivatal folyamatos kapcsolatban áll a Közzolgálati Egyetemmel, a Közzolgálati Egyetem vezetésével, és a Közzolgálati Egyetem vezetősége sem tájékoztatta sem a képviselő urat, sem a polgármester urat, sem az ott lakókat, hogy mire készül éppen a kormány.

Kisajátításnak gondolhatjuk azért is, mert nem tudjuk, és ez nincs benne a mostani tervezetben sem, hogy a vagyonekezelő mi alapján fogja megítélni az ingatlanok értékét, vajon piaci alapon fogják-e azt megítélni - nem mintha ez nagyon nagy vigaszt jelentene az ott lakóknak, akiknek záros határidőn belül el kell hagyniuk azt az ingatlant, amely a szívükhöz nőtt, ahol esetleg felnőttek, évtizedeket töltöttek a családjukkal együtt -, vagy más szempontok fognak dominálni akkor, amikor az ingatlan értékét majd kiszámítják; nem tudjuk, hogy milyen értékelési módszert alapján kártérítik majd egyáltalán az önkormányzatokat, ha beszélhetünk kártérítésről. Ezeknek a részletei nincsenek kidolgozva és nincsenek benne ebben a salátatörvényben. Tehát értik, képviselőtársaim, hogy miről beszélek: a jelen határozat alapján 23 törvényt kellene módosítanunk, és ilyen sarkalatos kérdésekre egész egyszerűen nem kapunk választ. Van egy verdikt, amely Damoklész kardjaként - ahogy ez már itt

elhangzott - lebeg az ott lakók feje fölött, de nem kapunk választ arra, hogy mi alapján fogják megítélni az ingatlan értékét, vagy mi alapján fogják kártéríteni az önkormányzatokat.

Ugye, az önkormányzatnak cserelakást kell biztosítani az ott lakóknak. Mi alapján vagy milyen összeg alapján fog cserelakást biztosítani az ott lakóknak? Vesz majd az önkormányzat? Épít az önkormányzat? Épített az önkormányzat? De miből? Még hogyha piaci áron értékesítik is ezeket az ingatlanokat, és piaci ár alapján kártérítik majd az önkormányzatot, amit én jelen pillanatban elég nehezen tudok elképzelni, akkor is az a kérdés, hogy a VIII. kerületi önkormányzat, egy olyan budapesti önkormányzat, amelyet például a gépjárműadó elvételével vagy az iparűzési adó megfizetésével - és még nagyon hosszan sorolhatnánk, mi a XV. kerületben nap mint nap szembesülünk ezzel - már eddig is megpróbáltak kivéreztetni, ugyan miből fog cserelakást biztosítani a tulajdonosoknak.

Ugyanakkor az önkormányzat - ez viszont szerepel ebben a salátatörvényben - ezt a feladatot nyilvánvalóan átadhatja az államnak, csak ahogy Gy. Németh Erzsébet képviselőtársam is mondta, 75 napon belül el kell fogadniuk a cserelakást az ott lakóknak, hogyha nem, akkor pedig a bérleti jogviszonyuk 16 nap múlva megszűnik. Őket körülbelül két-három hónap alatt kiköltöztethetik azokból az ingatlanokból, ahol eddig éltek, míg az önkormányzati jogorvoslat - hogyha az önkormányzat akar ilyennel élni az állam felé, és én meglepődnék, hogyha nem akarna - akár évekig is elhúzódhat. És mélyen egyetértek Jámbor képviselőtársammal abban, hogy az ember nagyon nehezen hiszi el, hogy ezt nem pont az önkormányzati választások idejére időzítették, mind ezt a zabrálást, mind ezt a kisajátítást, és tolták rá az önkormányzatra, hogy Pikó polgármester úr és az önkormányzat demokrata többsége majd magyarázkodjon a lakók felé, miközben önök pedig viszik az ő vagyoniukat. Ez az egyik.

A másik: nagyon sajnálom azt, hogy Ander képviselő úr távozott a teremből. Én ugyan nem 42 évig, Mellár képviselőtársam, de 12 évig tanítottam a közoktatásban és a felsőoktatásban egyaránt, én magam sem hallottam sem módszertani, sem másmilyen szempontokból konzervatív oktatásról. Hogyha az a konzervatív oktatás, amit Orbán Balázsnak a múltkor a Mandineren megjelent publicisztikájából kiolvashattunk, aki azt mondja, hogy a kompetenciaalapú oktatás rombolja a nemzeti kánont, és ennek az ellenszere a konzervatív oktatás, azt megint csak nem tudom értelmezni. Tehát a kompetenciaalapú oktatás, amely a modern oktatáselméleteknek az egyik alapja, és sikeresen alkalmazott ott, ahol jól működő iskolarendszer van, az miért, miben rombolná a nemzeti kánont? Tehát a kompetenciaalapú oktatás megtiltja a gyermekeknek, hogy ők magyarnak vallják magukat? Vagy úgy gondolja Orbán Balázs, hogy majd nem fognak magyar nyelvet, magyar történelmet, magyar irodalmat tanulni? Ez megint egy olyan humbug, ami egész egyszerűen értelmezhetetlen.

Hogyha más szempontból közelítjük meg a kérdést, mondjuk - zárójelet nyitok: gazdaságfilozófiai, zárójel bezárva -, filozófiai szempontból, és azt mondjuk, hogy ez az utilitarista, haszonelvű filozófia az, amit konzervatív oktatáspolitikának hívunk, ami, ugye, a boldogság maximalizálását és a fájdalom minimalizálását tűzi ki célul, és azt mondja, hogy inkább termelje újra magát az elit, és járjon olyan egyetemekre, képezék őket olyan pedagógusok, és majd az elit újratemelődéséből valami lecsorog az alsó néposztályokba, és akkor tulajdonképpen a gazdaság majd működni fog, tehát a sokak boldogságának maximalizálása, az megvalósul, hát, azok ott néhányan, akiktől meg elveszünk a VIII. kerületben a lakásukat, hát, az ő fájdalmuk ezt nem fogja kiegyenlíteni vagy nem fogja meghaladni, akkor én azt mondom, hogy igen, szociáldemokrataként én ebben nem hiszek, nem hiszek ebben a haszonelvű gazdaságfilozófiában és filozófiában.

Ha a libertariánus filozófiát vesszük, amely azt mondja, hogy teremtsük meg az esélyét annak, hogy mindenki odaállhasson a rajtvonalhoz, de nem teremtsük meg annak a lehetőségét, hogy mindenki odaálljon a rajtvonalhoz, és hogyha konzervatív oktatáspolitikáról beszélünk, tisztelt képviselőtársaim - remélem, a házelnök úr ezt nem veszi annak, hogy én most itt bármit szemléltetni akarok -, itt van az önök által, az Országgyűlés Hivatala által kiadott infótabló, csak ebből szeretnék idézni, hogy (*Olvasza:*) a felsőfokú végzettséggel rendelkező 25-64 évesek aránya megyénként 2022-ben, ezt önök adják ki, tehát az Országgyűlés Hivatala adja ki, és azt látjuk, és ezért is fájjalom, hogy Ander képviselő úr elment, hogy Somogy megyében ez az arány 22 százalék.

(20.30)

A borsodi térségben, a Hajdúságban, a Nyírségben nem haladja meg a 20 százalékot. A gazdagabb nyugati megyékben 23 százalék körül, Pest megyében - most figyeljenek! - 32,6 százalék, Budapesten 55,9 százalék. Mekkora különbségek ezek! És mondhatják önök azt, nem tudom, hogy utilitaristának vagy libertariánusnak vallják-e magukat, valaminek vallaniuk kell magukat, bár tudom, hogy ez a nemzeti, konzervatív, keresztény együttműködés rendszere, ilyen ideológiai katyvasz, amit tényleg a közös lopás tart össze, de ettől most vonatkoztassunk el, hát, beszéljünk már magasztosabb dolgokról. Akkor tényleg nem gondolják azt, hogy nemcsak az esélyt, hanem a lehetőséget is meg kell teremteni? Jelen pillanatban sem az esély, sem a lehetőség nincs megteremtve egyébként.

Valóban én szociáldemokrataként a méltányosságon alapuló igazságosságban hiszek. Hiszek abban, hogy a társadalmi különbségeket igenis az állam hivatott valamilyen módon kiegyenlíteni, ez méltányos, és hiszek abban, hogy nemcsak az esélyt, hanem a lehetőséget is meg kell mindenkinek teremteni, szülessen bár Borsodba, szülessen bár a Hajdúságba, szülessen bár Somogy megyébe, vagy szülessen bár Budapestre. Igen, úgy látszik, hogy ez örök életünkben egy vita lesz

köztünk, de most nem is erről van szó. Ettől függetlenül a konzervatív oktatáspolitikát, komolyan mondom, nem tudom értelmezni, hogy ez mit jelent, az mitől konzervatív, az mitől más. Ha van konzervatív, akkor van liberális meg szociáldemokrata oktatáspolitiká. Tehát, ha azt mondjuk, hogy mondjuk, amit az önök egyik ideológusa mondott, Takaró Mihály, aki a Nyugatot kis zsidó lapocskának hívta, ha ez a konzervatív oktatáspolitiká, akkor az önökre nézve szegény, azt kell hogy mondjam. Aki Ady és Kosztolányi elé helyezi Nyíró Józsefet és Wass Albertet, hogyha ez a konzervatív oktatáspolitiká, az megint csak szegény. Na de lépünk ezen túl!

Miért lenne fontos az, hogy valamifajta kompenzációt kapjanak ezek a lakók? És akkor itt tulajdonképpen ugyanarról beszélünk, mert az önök világképéről, az önök világlátásáról beszélünk, arról, hogy önök szerint mit érdemelnek a társadalmilag leszakadt rétegek, az alsóbb osztályok, azok, akik nem ugyanolyan esélyekkel indulnak neki az életnek, mint mások. Azt mondja, az Eurostat adatai szerint Bulgária után jelenleg Magyarország az Európai Unió legszegényebb állama. 2010-ben Orbán Viktor kormányra kerülésekor két balti állam, Észtország és Litvánia, valamint Románia is mögöttünk kullogott az egyéni fogyasztás mértékében, idénre mind a három ország megelőzte Magyarországot. Nem tudom, hogy ez a konzervatív oktatáspolitiká eredménye-e vagy másé, mindenesetre így van, és ezek tények nyilvánvalóan.

Most csak tanulmányokat és cikkeket idézek. „Rekordszintre ért a szegénység Magyarországon, ami a legfiatalabb és a legidősebb korosztályt, valamint a romákat érinti a legsúlyosabban. Az Európa-rekorder orbáni infláció, a megszorítások és az áremelések pont ezeket a legkiszolgáltatottabb, legszegényebb rétegeket taszította nyomorba. A KSH legújabb adatai alapján a gyermekes háztartások súlyos anyagi nehézségei nőttek, a három vagy több gyermeket nevelő családoknak közel 20 százaléka él relatív jövedelmi szegénységben, míg a két gyermeket nevelő szegény családok száma a duplájára nőtt. Az emberek a munkájukból nem keresnek annyi pénzt, hogy abból tisztességesen meg tudjanak élni, és a legszegényebbek helyzetén a családtámogatási rendszer sem segít. A szegénység a romák körében is brutális mértékben nőtt, teljes népcsoportra nézve a romák 51 százaléka él szegénységben.”

És még egy nagyon megdöbbenő adat, ez egy felmérés egy tanulmányból, amit tavaly télen végeztek, december hónapban. Embereket kérdeztek meg saját jövedelmi helyzetükről, illetve arról, hogy hogyan látják ők a jövőt, hogy fognak tudni érvényesülni, ha egyáltalán tudnak majd. „A megkérdezettek bő egyharmadának - 34 százaléknak - nem lesz annyi pénze telen, hogy minden második nap húst vagy halat vegyen. Nagyjából ugyanekkora arányban, 35 százalékban okoz gondot a rezsizsámlák kifizetése, az otthon melegen tartása.” Értik ezt? A társadalom több mint egyharmadának. „A társadalom 25 százaléka gondolja úgy, hogy nem tudna megbirkózni egy hirtelen jelentkező 100 ezer forintos kiadással.” Hát, én most nem

akarom megismételni a képviselőtársakat, hogy egy egyetemi óraadó, egy egyetemi adjunktus mennyit keres. Értik?! 100 ezer forint félretett pénze nincs a társadalom negyedének, nem tudna megbirkózni egy hirtelen jött ilyen jellegű kiadással, és önök meg még most a lakásukat is el akarják venni. Egészen elképesztő!

„A magyar háztartások szintén 25 százaléka nagy vagy közepes nehézségek árán tudja fedezni, kétharmaduk, vagyis 67 százalék pedig kisebb-nagyobb nehézségek árán képes kigazdálkodni a szokásos hétköznapi kiadásokat.” Tehát 67 százalék tudja kigazdálkodni azt, még egyszer mondom, kisebb-nagyobb nehézségek árán. Mit jelent ez? Azt, hogy a magyar társadalom kétharmada máról holnapra, egyik napról a másikra él, és most ezeknek az embereknek akarják maguk a lakását elvenni úgy, hogy 75 napot adnak arra, hogy elfogadjanak egy másik lakást, ha pedig nem, akkor két héten belül költözzenek ki, csak azért, hogy növeljék mindazokat a társadalmi különbségeket a felsőoktatásban, amik már egyébként is szívszorítóan és teljesen felháborító módon jellemzik ezt a területet. Ott vannak, még egyszer mondom, nem kell sokáig, ha holnap bejönnek majd, úgyis lesz ülésnap, kint van az infotablós pult, ott majd a kollégától el tudják kérni. „Felsőoktatás 2023”, önök adták ki, önök nyomtatták, egy kicsit akkor tanulmányozzák is. Megdöbbenő, amit pedig tesznek, az felháborító és szégyenteljes. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Jámbor András Imre képviselő úrnak, Párbeszéd. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Én is csatlakoznék előttem szóló képviselőtársaimhoz, hogy örülnék, ha államtitkár úr nem a zárszóban reagálna, hanem most reagálna erre, hogy nekünk is lehessen azokra, az expozét meghallgatva feltételezhetően nem teljesen pontos információkra reagálni, amelyeket el fog majd mondani.

Nem tudom, hogy ismeri-e ezt a dokumentumot *(Felmutatja.)*, ez a Diószegi utca 18-28., a DIÓ2030-projektnek a dokumentuma, amit 2023. szeptember 21-én fogadott el a józsefvárosi képviselő-testület. Ez az a dokumentum, amiben az a rehabilitációs program végig van vezetve, amit önök most lényegében kettészúrnának. Én nagyon szívesen odaadom ezt egyébként államtitkár úrnak, ha még nem ismeri, de kíváncsi vagyok egyébként, amikor ezt a törvényjavaslatot írták, vagy a kollégáira nézek, vagy valamelyikük találkozott-e egyáltalán ezzel az anyaggal, tudtak-e arról, hogy egyébként ezzel a kisajátítási programmal ezt a rehabilitációt húzzák keresztbe. Mert ha nem, akkor szerintem ez egy jó indok arra, hogy újragondolják ezeket a törvényi passzusokat, megnézzék ezeket a terveket, és megnézzék azt, hogy mi az, amit közösen tudnak az önkormányzattal megvalósítani ezekből - káposzta is, kecske is, tudjuk a történetet.

Tehát én azt szeretném kérni államtitkár úrtól - és azóta lettek újabb kérdéseim az eddigiekhez

képezt -, hogy jó lenne, ha ezekre válaszolna, és tudnék egy érdemi vitát folytatni, merthogy szerintem az a 200 család megérdemli azt, hogy egy érdemi vita folytatódjon erről a parlamentben, és jó lenne, ha válaszokat kaphatnának a magyar kormánytól, amely ezt a törvényt benyújtotta. Mégiscsak a miniszterelnök-helyettes nevével fut ez a törvény. Szerintem megérdemelnének ezek az emberek annyit, hogy kapjanak válaszokat a kérdéseikre.

Visszatérve egyébként még egy pillanatra itt a DIÓ2030-ra, hogy egyébként tökéletesen leírja ez a projekt, hogy ebből a most lévő 200-210 bérlakásból hogyan lesz hat év alatt 200-210 bérlakás, hogyan van az, hogyan működtetik a cserelakások rendszerét, hogyan képeznek tartalékot, hogyan újítanak fel lakásokat. Merthogy az van, hogy egy önkormányzat nem tud egyszerre 200 lakást belepörgetni egy ilyen projektbe. Nincsen Magyarországon, vagy lehet, hogy van, nem tudom például Debrecenben mi a helyzet, de nincsen Magyarországon olyan önkormányzat, akinek 200 felújított bérlakása lenne, amit fél éven belül üzembe tudna állítani. Ez a törvényjavaslat ezt várja el a józsefvárosi önkormányzattól, hogy 200 önkormányzati bérlakást állítson hadrendbe, és úgy állítson hadrendbe, hogy egyébként a tényleg rossz állapotú jelenlegi lakásokat áron alul megveszi a kormány, tehát még forrást se biztosít arra, hogy egyébként ezek a dolgok megtörténjenek.

Ez az egyik kérdésem, amit fel akarok tenni egyébként, hogy miért nem lehetett úgy meghozni ezt a törvényt, hogy a kisajátításért járó kompenzáció nem egy kisajátításért járó kompenzáció, hanem egy olyan kompenzáció, amiből lehetősége lenne a lakosoknak arra, hogy egyébként újrakezdjék az életüket.

(20.40)

Tehát ha ez nem történik meg, ha ez nincs benne ebben a törvényjavaslatban, akkor nagyon-nagyon nehéz nem azt mondani, minimum nem azt mondani, hogy itt ez a törvényjavaslat ezekkel a józsefvárosi családokkal, ezzel a körülbelül 200 családdal, az 500 ott lakó emberrel... - és akkor nem fejezem be, hogy ki mit csinál. Merthogy a helyzet az, hogy ezek az emberek ott laknak.

Egyébként megnézhetik azt a videót, amit ma délután a Józsefvárosi Újság készített a helyben lakókkal. Megnézhetik azt, hogy milyen emberek laknak ott. Megnézhetik azt, hogy egyébként ezek az emberek... - mert ugye, a Diószegi utca kapcsán vannak itt, és az NKE állítása is, ami tényleg hajmeresztő, megtehet bizonyos dolgokat - megnézhetik azt, hogy ezek a lakók megérdemlik-e azt, hogy normális körülmények között lakjanak. (Sic!) Az önkormányzat ezt biztosította volna, és a maguk kisajátítása ezt veszi el ezektől a lakóktól.

Államtitkár úr, én tényleg szeretném, ha válaszolna ezekre a kérdésekre. Miért nem egyeztettek az önkormányzattal? Amikor az NKE egyeztetett az önkormányzattal, akkor miért nem jelezték, hogy ez a

projekt jönni fog? Miért az önkormányzati választási kampány közepén jön ez a projekt?

Miért írták felül azokat az eddigi egyeztetéseket, amik az NKE és a józsefvárosi önkormányzat között voltak? Miért szól bele a kormány ebbe a dologba felülről? Én nem gondolom azt egyébként, sőt azt gondolom, hogy ez nem az NKE hirtelen jött ötlete volt. Nyilvánvalóan, ha az NKE ezt tervezte, akkor ezt mondta volna már korábban a józsefvárosi önkormányzatnak, akivel egyébként napi kapcsolatban vannak. Miért nem gondoskodik a törvény tisztességesen az ott lakó 200 családról és 500 darab emberről, 500 darab emberről, akiknek most a lakhatása veszélybe jutott? Miért adnak ilyen rövid határidőt a kiköltözésre, miért nem lehetett ezt a projektet úgy megcsinálni, miért nem lehetett ezt a projektet úgy megcsinálni... (Dr. Hankó Balázs Zoltán dr. Aradszki Andrással egyeztet.) Akkor ezt megvárom, amíg beszélget az államtitkár úr.

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr, nyugodtan!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Jó, akkor folytatom. Miért nem lehetett ezt a projektet úgy megcsinálni, hogy egyeztetnek a józsefvárosi önkormányzattal, és egyeztetnek esetleg a lakókkal? Az is egy kérdés, hogy ha ezt tényleg fél év alatt kell nagyon gyorsan levezényelni, és én tényleg iszonyatosan kíváncsi vagyok, hogy miért ez a féléves határidő van. Tehát itt egyébként Kocsis Máté frakcióvezető posztolt ebben a témában egy másfél órával ezelőtt, és azt posztolta, hogy ez egy 12 éves történet már, hogy ebben az ütemben halad az NKE. Nyilván igen, 12 éves történet, csak ezek szakaszokra vannak bontva, és az, hogy melyik szakaszt mikor hajtják végre, az az önkormányzattal volt eddig egyeztetve, eddig a pillanatig. És én nagyon kíváncsi vagyok arra, hogy egy 12 éves tervnél hogy lehet az, hogy most jutott hirtelen eszükbe ezt benyújtani, hogy hirtelen fél év alatt le kell ezt az egészet darálni, ahelyett, hogy ezt a szakaszolást az eddigi menetrend szerint, együtt a józsefvárosi önkormányzattal csinálták volna. És tényleg nem nagyon látok erre más dolgot, mint hogy ezt a 200 családot maguk, ezt az 500 embert maguk az önkormányzati választási kampányban hatalompolitikai célokra kihasználják, és hatalompolitikai célok miatt egy kilakoltatási eljárást írnak bele egy törvénybe lényegében.

Elmondta ezt az expozéban, hogy jobb körülmények közé kerüljenek ezek az emberek, tényleg mondja el, könyörgöm, ebben a vitában, hogy tudjuk rá reagálni, hogy mit jelentenek ezek a jobb körülmények. Nincsen ebbe a törvényjavaslatba olyan rész beírva, amiből következne az, hogy ezek az emberek jobb körülmények közé kerülnek. Négyszer végigolvastam, nincs benne ilyen állítás, még közvetett módon sem.

Meg tudják-e azt ígérni, hogy a kisajátítási eljárásban tisztességes becslési folyamat lesz, és van-e arra lehetőség, hogy ne csak az államnak az értékbecslője vegyen részt ebben az értékbecslési folyamatban, hanem

más szervezetek is bejöhessenek ebbe, akik ezt az értékbecslést elvégzik? Mert igen, az a tapasztalatunk egyébként, hogy ezeknél az értékbecsléseknél az államnak azért maga felé hajlik a keze. Itt viszont arról van szó, hogy olyan embereknek a lakásáról beszélünk, akiknek ez körülbelül az utolsó esélyük arra, hogy ez után a helyzet után lakhatáshoz jussanak. Nyilvánvalóan nem fognak piaci körülmények között albérletet találni, nyilvánvalóan nem fognak hitelt kapni, nyilvánvalóan nincs akkora fizetésük, hiszen egy tanárségédnek sincs akkora fizetése Magyarországon, és egyébként, mondjuk, az én generációmban elég kevés embernek van akkora fizetése Magyarországon, hogy tudjon venni banki hitel nélkül, piaci körülmények között lakást.

Tehát nagyon egyszerű lenne az, ha ezekre tudna válaszolni államtitkár úr, ha tudnánk erről beszélni. Egyébként hoztam egy csomó szakirodalmat, hogy addig is, ameddig államtitkár úr nem válaszol, addig tudjuk megalapozni ezt a témát, megalapozni egymás tudását arról, hogy miért iszonyatosan problematikus önkormányzati bérlakásokat megszüntetni, miért iszonyatosan problematikus önkormányzati bérlakások helyére egy elit tanárképzőt építeni. Miért iszonyatosan problematikus az, hogy önök egyébként a tanárképzést ilyen számomra érthetetlen módon - de lehet, hogy egyébként itt ezt a vitában majd valaki egyszer megmagyarázza, mert erre még indoklást nem hallottam - szétszedik. Tehát hogy miért nem jó az Eötvös Loránd Tudományegyetem, illetve máshol is zajlanak tanárképzések, ezek miért nem jók, miért van erre szükség? Én ezt nem annyira tudom értékelni, hogy itt a katonai oktatás más szemlélete miatt kéne ezt a tanárképzőt megalapítani. Az NKE azért messze nem csak katonai célú oktatással foglalkozik, ugye, ez inkább közigazgatási oktatással foglalkozik, és azért azt remélem a teremben lévő összes ember nevében, hogy nem katonai szemléletben kívánjuk a közigazgatást működtetni Magyarországon. Tehát én ezt nem értem, hogy ez a fajta szemléletváltás, amit Pósnán képviselőtársam mond, ez hogyan jön be egyáltalán alapvetően ebbe a rendszerbe.

Úgyhogy én azt szeretném kérni államtitkár úrtól ceterum censeo, hogy válaszoljon ezekre a kérdésekre, van időnk az este folyamán vitatkozni. Én azt gondolom, hogy megérdemelnék ezek az emberek azt, hogy kapjanak válaszokat; és nemcsak a végén pár Soros Györgyöt, Gyurcsány Ferencet vagy Brüsszelt - Brüsszel is elég sok volt az expozéban -, hanem érdemi válaszokat arra, hogy az ő életükkel mi történik. Mert államtitkár úr, képviselőtársaim, tehát itt nem arról van szó, hogy van egy ilyen szép jogalkotási könyv, és abban húzogatunk mindenféle paragrafusokat. Itt arról van szó, hogy hús-vér emberek most aggódnak, hús-vér emberek nem tudják, hogy mi fog történni velük. És ez a törvényjavaslat egyetlenegy ponton sem határozza meg, hogy mi fog ezekkel az emberekkel történni úgy, hogy ez elfogadható legyen a számukra.

Félezer emberről beszélünk, akik válaszokat érdemelnek. Félezer emberről beszélünk, akik holnap a

gyerekeket el fogják vinni iskolába vagy óvodába, akik fölkelnek reggel, elmennek dolgozni, és délután hazamennek, és közben dolgoznak, arra lesznek kíváncsiak, hogy mi fog történni az életükkel. És én azt gondolom, hogy azért vagyunk parlamenti képviselők, hogy ha van egy ilyen helyzet, akkor megadjuk nekik ezeket a válaszokat, mert felelősséggel tartozunk. Én legalábbis mindenképpen felelősséggel tartozom józsefvárosi, ferencvárosi képviselőként azért, hogy ezek az emberek megkapják a választ, de azt gondolom, hogy államtitkár úr esküjében is benne van az a rész, amiben ez a felelősség ott van. És ameddig itt némán ül, és nem válaszol, addig szerintem ezt az esküt azért nem teljesíti be teljesen.

Úgyhogy én azt szeretném kérni utolsó szóként, hogy nyomja meg azt a gombot, kétperces vagy hosszabbat, és folytassuk le ezt a vitát érdemben. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Először engedje meg a tisztelt Ház, hogy Barkóczy Balázs hozzászólására reagáljak - még pont elcsíptem -, mert a helyzet az, hogy maga a kifejezés mutatja, hogy mennyire rossz irány az elitképzés, de képzeljük el azt az egyébként adófizetőként joggal elvárható helyzetet, hogy mindenki elitképzést kap. Ugye, abban a pillanatban ez nem elitképzés, hanem egy jó minőségű képzés, de a helyzet mégiscsak az, hogy szerintem azt a jó minőségű képzést kellene minden magyarországi egyetemen meghonosítani, nem csak a haveroknál meg nem csak az egyéb célok érdekében, tehát azt a jó minőségű oktatást kellene minden magyarországi egyetemen megvalósítani, amit itt szándékoznak megvalósítani.

És mondok egyébként konkrét példát, nemzetközit: Szingapúr. Szingapúr egy kis városállam, és gyakorlatilag csak a kiemelkedő minőségű oktatásán keresztül tudott kiemelkedni, hiszen sem ásványkincse nincsen, sem területe nincsen. Az elfogyasztott élelmiszerek több mint 90 százalékát importból szerzi be Szingapúr.

(20.50)

Tehát az oktatásban vannak tartalékok, csak nem az elitet kellene akarni képezni, de erre később még visszatérek.

Azt gondolom, ott kell folytatni, ahol Jámbor képviselőtársam abbahagyta, mert a helyzet az, hogy ez a törvény tökéletesen mutat rá arra a helyzetre, hogy önök nem tudják és nem ismerik az önkormányzati bérlakásrendszer működését, és ez viszont komoly zavarokat okoz. És azt gondolom, hogy ezen keresztül nem ismerik azt a városrehabilitációs rendszert vagy programokat, amik Magyarországon, kiemelten Budapesten, a rendszerváltás óta zajlanak, és igen, igen, én is elismerem, hogy amióta önök vannak kormányon, ez rendkívül lelassult. De hát, akkor

menjünk, nézzük meg - segítségképpen a kormány képviselőinek -, hogy mi a célja a város rehabilitációjának vagy a szociális városrehabilitációnak.

Az alapvető, elsődleges célja - ez a primer cél - az elavult önkormányzati, sokszor rossz minőségű, ázott, penészes lakásokban élő családok életminőségének a javítása. Azt gondolom, hogy mi, akik itt ülünk, arra tettük fel az eskünket, hogy javítsuk ennek az országnak az állampolgárai életminőségét. Na, most, egy városrehabilitációs programnak ez a primer célja. De értelemszerűen érdemes megnézni, hogy milyen további hatásai vannak egy jól megcsinált és jól működő városrehabilitációnak, és ez nem egy elmélet valamilyen tankönyvből, ez a való élet. Ez megtörtént már a IX. kerületben, ami a VIII. kerület szomszédja.

Amit alapértelmezetten tudni kell erről a helyzetről, hogy a VIII. és a IX. kerület egyike azoknak a kerületeknek, ahol a budapesti átlagnál is magasabb számú bérlakásállományt működtet az önkormányzat. Amikor ez a városrehabilitáció elindult a rendszerváltás után, sőt az első lépések még igazándiból előtte indultak el, akkor még abban az irigylésre méltó helyzetben voltunk, nevezhetnénk boldog békeidőnek, amikor három forrást is igénybe vehetett egyszerre egy önkormányzat a városrehabilitáció megvalósítására, de a lényeg az, hogy gyakorlatilag elkezdték felújítani - jellemzően tömböknél - a bérlakásokat. Ezek, a törvényben leírt ingatlanokhoz hasonlóan, 100 százalékos önkormányzati tulajdonban lévő lakótömbök voltak.

És azt mondta az önkormányzat: én felújítom ezeket az ingatlanokat azért, hogy a benne élők életminősége javuljon. És ezt 20 éven keresztül nagyon jó minőségben és jó ütemben sikerült is megvalósítania, és ebben egyébként oroszlanrészt vállalt az a Gegesy Ferenc, aki 20 évig volt Ferencváros polgármestere.

Ennek az eredményeképpen radikálisan javult a terület közbiztonsága, radikálisan javult a köztisztaság, és érdemes megnézni, mert ezek ilyen automatikus következmények, de ennél tovább ment a társadalmi változás, merthogy az ott élők, akik nagyrészt ugyanazok a családok, amelyek ott éltek a rehabilitáció előtt és után, versenyképesebbek lettek, nyitottabbak lettek. És legyünk őszinték, hogy az életminőség javulása okán egyébként javultak az iskolázottsági adatok; ezen keresztül javult az elérhető jövedelem, tehát az életszínvonal, és gyakorlatilag 20 év alatt, illetve kicsivel több mint 20 év alatt elértük azt, hogy az a IX. kerület, amelyik hosszú évtizedeken keresztül, az úgynevezett átkos rendszerben egy lesajnált terület volt, egy lesajnált kerület volt, mára Középső-Ferencváros az egyik legdinamikusabban fejlődő és legnépszerűbb területe a városnak.

Értelemszerűen fel kell tennem az a költői kérdést - ezt a kérdést költőinek számon -, hogy célja-e a mindenkor magyar államnak, a mindenkor magyar kormányának az, hogy versenyképesebb, agilisebb, a munkaerőpiacon aktívabb társadalom irányába mozdítsa el ezt a kis közösséget, amit ma Magyarországnak vagy magyar állampolgárok összességének hívunk. És én azt

gondolom, hogy ez nemcsak egy lehetősége, hanem kötelessége is a magyar államnak.

És ha továbbmegyünk ezen a módon, akkor érdemes megnézni, hogyan is valósult meg a városrehabilitáció, vagy a IX. kerületben használtuk a tömbrehabilitáció kifejezést, de ez most mindegy is. A finanszírozás három irányból jött. Egyrészt volt az önkormányzatnak saját forrása erre; másrészt volt egy olyan alap, amit a főváros kezelt, és ami kifejezetten önkormányzati lakóingatlanok felújítására volt célozva. Majd később, miután tagjai lettünk az Európai Uniónak, harmadik lábként bejött az európai uniós források összessége. És ezeket a forrásokat bevonva...

És egyébként volt még egy negyedik forrás is, egyébként ezt sem szabad eltagadni, hogy voltak a piaci szereplők, ahol gyakorlatilag olyan szerződések kötöttek beruházókkal, hogy a beruházás mellett egyébként részt vesznek ebben a rehabilitációs folyamatban. Tehát ebből a három vagy négy forrásból tudott táplálkozni.

De tényleg az a valóság és az a helyzet, és ez itt kapcsolódik ehhez a törvényhez, hogy ez sajnos nem megy úgy, mint amikor az ember egy lakást akar felújítani, és, mit tudom én, három hónapra visszaköltözünk a szülőkhöz vagy a nagyszülőkhöz, megcsináljuk a felújítást, aztán visszaköltözünk. Itt arról volt szó, hogy egy ilyen tömbben 25-80 lakás volt, és ezeket a lakásokat mind-mind ki kellett üríteni. Azért kellett kiüríteni, mert a felújítás során gyakorlatilag az alapig vissza kellett menni a felújításban, hiszen az alapvető problémák közül az egyik legfontosabb az volt, hogy ezeknek a régi építésű ingatlanoknak alsó szigetelése nem volt, tehát ki kellett költöztetni onnan a bent élő családokat.

Ennek két módja volt: az ott élők maguk dönthették el, hogy pénzbeli megváltás alapján elköltöznek és megoldják a saját lakhatásukat, illetve a kevésbé tehetősek azt mondták, hogy ők kérnek egy cserelakást, majd a felújítás végeztével, ami adott esetben akár másfél-két évig is zajlott, visszaköltöztek ezekbe a lakásokba.

Ráadásul egy olyan többletnehézség is volt benne, hogy ezek a lakások jellemzően rendkívül kicsi lakások voltak - 20-22 négyzetméteres is volt köztük nem egy, nem kettő -, és az életminőség javításának az egyik mérvadó mércéje, hogy mennyi, hány négyzetméteren lakik egy család. Tehát ezeket a lakásokat rendre összenyitottuk, kettő vagy három lakást is egybe, és létrejötték a ma ismert lakásméretetek. De ehhez az kellett, hogy az önkormányzat egy pufferként kezelt lakásállományt üresen tartson. Ezekbe az üres lakásokba költöztette be az önkormányzat a családokat, majd utána az építkezés végeztével ugyanezekből a lakásokból visszaköltöztette a családokat; jöhetett a következő háztömb, és kezdődött előlről az egész.

(21.00)

Kiköltöztették őket, felújították az ingatlant, visszaköltöztették. Ez nem egy ilyen csettintésre működő történet. Ehhez az kell, hogy egyezsége kell

jutni a lakóval. Egyezsége kell jutni a beruházóval, aki az építkezést végzi, és egyezsége kell jutni gyakorlatilag a finanszírozóval, jellemzően a fővárossal, a képviselő-testülettel, illetve adott esetben az uniós forrásokat kezelő magyarországi szervvel.

És mi a közös ebben a háromban? Hogy egyezsége kell jutni. Közös érdekek alapján mindenki számára elfogadható megoldást kell találni egy problémára. Én azt gondolom, hogy itt zárul be a kör, és itt merülnek fel azok a kérdések, amelyekre jól látható módon államtitkár úr nem tud válaszolni. Meggyőződésem, hogy államtitkár úr jóindulatú, és válaszolna, ha tudna. Én elfogadom azt, hogy ön nem kellően felkészült arra, hogy ezeket a kérdéseket megválaszolja, csak azt a tényleg költőinek szánt kérdést azért itt feleljem, hogy akkor miért nem küldtek egy felkészült államtitkárt, mert azt gondolom, hogy ezek nélkül a válaszok nélkül ez a vita nagyon kis hatékonysággal folytatható csak le, és ennek a felelőse a kormányzat, és a kormány képviselőjében ön ül itt egyedül.

Én azt gondolom, hogy amíg azokra a kérdésekre, amelyeket feltettünk, Jámbor képviselőtársam, Barkóczy képviselőtársam, Gy. Németh képviselőtársam, vagy akár én magam is, nem kapunk válaszokat, nagyon nehéz lesz elmozdulni. Ráadásul én azt gondolom, elhangoztak a korábbi felszólalásokban azok a javaslatok is, amelyek érdemi előrelépést jelenthetnének a kialakult helyzetben, ami azt jelenti, hogy önök mégiscsak elkezdenek érdemi tárgyalásokat folytatni az önkormányzattal, amely egyébként tulajdonosa ezeknek az ingatlanoknak. Tudja, az a tulajdonjog, amit az Alaptörvény is véd. Önök nem annyira, de az Alaptörvény még azért védi. Na, de mindegy is.

Szóval, a helyzet az, hogy a megoldás jóindulat esetén, jó szándék esetén itt van kéznél. Itt van kéznél, mert hogyha önök leülnek tárgyalni az önkormányzattal, a tulajdonossal, akkor sokkal nagyobb a valószínűsége, hogy találunk megoldást, mert egy dolog biztos. Azt gondolom, hogy a matematika nem csal. 200 családot 200 lakásból nem fog sikerülni beköltöztetni 30 lakásba, mert annyi lakással rendelkezik most a VIII. kerületi önkormányzat. Tehát én azt gondolom, hogy ez a viszonylag egyszerű matekpélda lebegjen az önök szeme előtt, hogy nem lehet megcsinálni azt, hogy 200 lakásból 30 lakásba költöztetünk be 200 családot, több mint 500 embert, annyi embert, ahány ebben a fél körben nem férne el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Barkóczy Balázs képviselő úrnak.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr! Csárdi képviselőtársam egy gondolatmenetéhez szeretnék csatlakozni, illetve az előbb általam elmondottakhoz, hogy miben tudunk egyetérteni, és miben nem tudunk egyetérteni. Ugye, volt ma olyan előterjesztés, és volt olyan határozati javaslat, amely bírta a

Ház minden frakciójának a támogatását, például az energiaszektor betiltása, például a Jókai-emlékévé, a Klebelsberg-emlékévé.

De abban biztos, hogy nem értünk egyet, hogy mi hogyan képzeljük el a demokráciát, és önök hogyan képzelik el a demokráciát. Az egy dolog, hogy nem egyeztetnek az ott lakókkal, és egyik pillanatról a másikra 200 családot az utcára akarnak rakni. De amikor az ezt tartalmazó törvényjavaslatot ide behozzák a Ház elé, tulajdonképpen egyszer sem szólal fel ön sem, államtitkár úr, a vitában, a jelen lévő kormányparti képviselőtársak sem, Pósnán képviselőtársunk még próbálgatott, csak-csak, becsülendő is, hogy ő legalább komolyan vette a vitát, és mi tulajdonképpen egymás után tesszük fel azokat a kérdéseket, amelyekre egy képviselő, egy parlamentáris demokráciában alap kellene hogy legyen, hogy választ kapunk a kormányzat részéről, és közben csak a nagy csendet kapjuk.

Nem újdonság ez persze. Ugyanez történt a státustörvény vitájában, ugyanez történt az egészségügyi törvény vitájában. Az történik, hogy önök annyira nem veszik komolyan a saját parlamentjüket sem, és annyira próbálják meg kiüresíteni az ott folyó vitát, az ott folyó diskurzust, miközben az önök házelnöke folyamatosan a parlament tekintélyére hivatkozik, és önök ülnek itt, már elnézést, mint hal a szatyorban. Azt hiszem, ez mindent elmond az önök demokráciaelfogásáról, ami - csak az előző hozzászólásom végéhez tudok csatlakozni - szégyenteljes.

Szégyenteljes, hogy 2024-ben, 14 év állítólagos jobboldali kormányzás, Fidesz-KDNP-kormányzás után itt tartunk. Úgyhogy én azt mondom önöknek: szégyelljék magukat, ez nem vita, ez bohózat, ugyanolyan bohózat, amit a lakókkal is csinálnak a VIII. kerületben! Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mivel kettőperces felszólalásra képviselőtársaim közül már senki nem jelentkezett, most normál időkeretben jelentkezett első körben Gréczy Zsolt képviselő úr, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon, öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A konkrét esetet alaposan megbeszélte már az Országgyűlés nyilvánossága. Nagyon sajnálom, hogy nincsen élő közvetítés valamilyen televízióban, ahol követni lehetne folyamatosan a plenárius ülésen elhangzottakat, mert nagyon sokszor így el vannak zárva az emberek attól, hogy tudják, hogy itt igenis érdemi vita folyik, és az ellenzék valóban beteljesíti azt a feladatát, hogy számonkéri a végrehajtó hatalmat, és megteszi a szükséges intézkedésekre a javaslatokat, és konstruktívan, ha kell, akkor pedig éles szavakkal mondja el a véleményét.

Tekintettel arra, hogy a konkrét ügyet már megbeszélte jelentősen a tisztelt Ház, ezért én általános képet szeretnék adni arról, hogy 2024-ben ez a történet is miről beszél, hogy milyen országban élünk. Egy olyan országban élünk 14 év Orbán-kormány után, amikor háborús veszélyhelyzet van, és mindent kitalálnak arra,

hogy senki másnak semmilyen döntési lehetősége, még csak javaslata se lehessen, hogy minden úgy történjen, ahogy önök akarják, egy ilyen helyzetben egész egyszerűen muszáj legalább egy összegzést adni arról, hogy hol tartunk.

Nem jogbiztonság egy olyan országban élni, ahol ez megtörténhet az emberekkel, hogy egyik pillanatról a másik fogják őket és kilakoltatják, és még csak azt sem mondják nekik, hogy na, akkor ez a jövő, erre megyünk, ilyen lakást tudunk felkínálni. Ez nem jogbiztonság.

Amikor a lakhatás biztonságáról beszélünk, akkor nemcsak alkotmányos alapjogról beszélünk, hanem egyszerűen emberségről. Hát, milyen viselkedés az, milyen magatartás az, amikor egy magát keresztény-konzervatívnak tartó ország, amelynek képviselői folyamatosan hányják magukra a keresztet, amelynek képviselői állandóan azzal kérkednek, hogy ők Isten szent színe előtt a magyarság érdekeit képviselik, hol találkozik ez a magyarság képviselőjével, hol találkozik ez a magyarság érdekeivel? Itt magyar állampolgárok kerülnek rendkívül nehéz, kritikus helyzetbe, és nem csak ebben az adott esetben Józsefvárosban. Hát, rengeteg ilyen van.

Most csak hadd idézzek annyit ebből a történetből, hogy a Völner-Schadl-ügy is többek között erről az érzéketlenségről, embertelenségről szól, hogy embereket kilakoltatnak az otthonaikból, és mások pedig nyereszkeskednek rajta, és a szálak egészen elvezetnek az Orbán-kormány legtetéjéig, miniszteri szintig. Itt tartunk ma egy ilyen országban.

Mi a következménye egy ilyen helyzetnek? Az a következménye ennek a helyzetnek például, hogy nem születnek meg a gyerekek Magyarországon. Időnként önök szoktak azzal érvelni, tisztelt kormánypartii képviselőtársaim, hogy de a termékenységi ráta 0,4 meg 1,6 és ilyesmik, ezek nem sírnak fel szülőszobán.

(21.10)

Azért nem születnek meg a gyerekek, mert nincs a lakhatás biztonsága, nincs a magyar családoknak biztonsága arra, hogy itt nyugodt, kiszámítható életet tudjanak tervezni. Hát, milyen ország az, ahol eltűnnek a gyermekorvosok? Milyen ország az, ahol nincsen elég védőnő? Milyen ország az, ahol nem lehet úgy tervezni a család életét, hogy akkor majd innen ide jutunk és ebben az öt évben ez lesz a család következő gyarapodási iránya?

Ennek mi a következménye? Az a következménye, hogy a felmérések szerint a megkérdezett középiskolások fele, ötven százaléka azt mondja, hogy nem Magyarországon akar élni. Ha valami nemzeti tragédia Magyarországon, az az, hogy el akarnak menni ebből az országból a fiatalok. Gondoljunk bele abba, hogy szülők, akik várják a gyermeküket, végre megszületik, nevelik, tanítatják, szeretgetik, kialakulnak családi szokásaik, karácsonyi ünnepeik, a vasárnapi ebéd, húsleves és rántott hús illata, a közös kirándulások, a közös élmények, és egyszer csak arról értesülnek, hogy mondjuk, a tizenhét éves gyerekük azt

mondja, hogy alig várom, hogy leérettségizzek és elmenjek ebből az országból. Hát, mi lesz ezzel az országgal, tisztelt képviselőtársaim?

Nincs ma olyan család, amelyiket ne érintene a kivándorlás. Nincs ma olyan család, ahol legalább a barátok, rokonok, ismerősök környékén ne lenne valaki, aki már fogta a sátorfáját. Ott állnak a repülőtéren a szülők, a gyerek pedig felszáll a repülőre két bőrönddel, és ki tudja, hogy egyáltalán visszajön-e még valaha. Elmennek ezek a fiatalok, máshol, külföldön találja meg őket a szerelem, a boldogság, a diploma, a lakás, kialakul a baráti körük, és már a gyerekük sem tanul meg magyarul. Rengeteg ilyen van. Minden hatodik-hetedik magyar gyerek ma külföldön születik. Itt tartunk, hölgyeim és uraim, az önök állítólagos nemzeti érdeket képviselő, fantasztikus konzervatív kormányzása ide vezetett.

Ennek mi a következménye? Hány síró nagyszülő kell még ahhoz, hogy önök felébredjenek és ezt az érzéketlenséget, ezt az embertelenséget meghaladva végre egyszer ne valami haszonelvű, valami kizsákmányoló, valami lenyúlható történet legyen, hanem emberség, alázat, az emberek tisztelete? Képzeljük már el azt a nagymamát, akinek kinn van külföldön a gyermeke, mert elment, és bejelentkezik skype-on, odateszik a skype kamera elé az unokát, hogy integess a nagymamának. Hát, mit gondol az a nagymama, amikor elköszönnek tőle és megszűnik a kapcsolat? Nyilván sír és nem arra gondol, hogy jaj, de jó, hogy láttam, hanem arra, hogy nem fogom látni, nem tudom a karomban tartani. Ez az önök embertelen családpolitikájának a következménye: a széthulló magyar családok.

Nem lehet ebben a helyzetben egyrészt-másrészt magatartást tanúsítani és egyrészt-másrészt jellegű megoldásokat javasolni. Egyszerűen mindenkinek szüksége van arra, hogy lakáshoz jusson. Azért is mennek el a fiatalok, mert nincs lakásépítési program. A CSOK nem segít ebből a szempontból, mert csak azoknak segít, akiknek már amúgy is van valamennyi pénzük. A legszegényebbeknek nem segít. Az önkormányzatok próbálnak megoldásokat találni szociális bérlakásokkal, már amelyik megteheti. Önkormányzatok próbálnak megoldást találni bizonyos esetekre, fecskeházakat hoznak létre, amelyek arról szólnak, hogy egy fiatal pár be tud oda költözni, egy garzonba vagy egy másfél szobás lakásba, de az nem az övék. Egy idő után át kell adni, de legalább az is valami.

Egész egyszerűen nincs rendben az a magatartás, amit önök tanúsítanak, ez a totális szociális érzéketlenség. Ezt egész egyszerűen muszáj lesz meghaladni. Gondoljunk bele abba, hogy amikor megélhetésről, családról, jogbiztonságról, lakhatási biztonságról beszélünk, ahogy Barkóczy képviselőtársam sorolta, az emberek hány százalékanak a napi megélhetés, az energiaszámlák kifizetése, a rezsik mit jelent! Az önök kormánya úgy szórja ki az oroszoknak a gázvásárlásra a pénzt, mintha kötelező lenne. A magyar családok pedig ezt a gázszámlát nem tudják kifizetni. Ez után mi fog velük történni? Behajtják rajtuk, végrehajtók, árverezés, sírás, rendőr, húzzák a bútort az egyik oldalon, a

rendőr húzza a nagymamát a másik oldalon. Hát, hány ilyen jelenetet kell még megélnünk?

Több száz milliárd forintot költ orosz gáz vásárlására az Orbán-kormány. Magyar ember nem tud másra következtetni ebből, csak simán arra, hogy egyszerűen így támogatja az Orbán-kormány az oroszok ukránok elleni háborúját. Miért van az, hogy az összes többi ország a környékünkön mind vagy csökkenti, vagy egyáltalán megszüntette az oroszoktól való gázfüggőséget? Ha önök azt gondolják, hogy ez nagyon távoli példa arra, hogy mi a probléma, egyáltalán nem távoli. Mert ha az a rezsizsámlya nem lenne ilyen sok - most a rendszerhasználati díjat nem is említettem, amit egyébként Orbán Viktor kedvenc gázszerelője és strómanja nyúl le, az aztán egészen példátlan. Amikor Mészáros Lőrinc jachtot vásárol - harminchány milliárd volt, nem tudom - harmincvalahány milliárd forintért, többek között abból a pénzből veszi ezt a jachtot, amit ezektől az emberektől rezszi címén beszed. Hát, undorító. Undorító, mélyen aljas és hitvány megoldás.

Mit lehet ebben a helyzetben tenni? Azt lehet tenni, hogy időnként meghallgatják az ellenzék szavát is, és azt mondják, ha van egy konstruktív javaslat, hogy átveszünk, mert olyan nincs, hogy önöknek mindig igazuk van, az ellenzéknek meg sosincs, olyan nincs, hogy önök mindig tudják a megoldást, az ellenzék pedig sose tudja. Ilyen nincs. Rengeteg ötlet, javaslat van. Időnként azt kell mondani, hogy átveszünk, mert jó. Az sem baj, ha a nevükre veszik és eltagadják, hogy az egy ellenzéki javaslat volt, csak történjen valami, próbáljunk kicsit segíteni a magyar családokon, próbáljunk segíteni a bajbajutottakon, mert a számuk egyre csak nő. Nem kevesebben vannak, hanem egyre többen, ahogy értéktelenedik el a pénzünk az Európa-rekorder orbáni inflációtól, ahogy a rezszi fojtogatja őket.

Önök is látják a kiskereskedelmi adatokat, hogy mennyit zuhannak. Amit kiskereskedelmi adatnak neveznek, az annyit jelent, hogy az emberek nem vesznek ruhát, nem vesznek cipőt, nincs pénzünk az embereknek, ezért mennek el ebből az országból. Szociális érzéketlenségből, embertelenségből önök nagyszerűen szerepelnek, de amikor egy kicsit arra van szükség, hogy legyen részvét, legalább a szeretet látszata, akkor nem szerepelnek nagyszerűen. Tudom, hogy furcsa ebben a házban ezt a szót használni, de szeretet, emberszeretet szükséges, és ez nem hit kérdése, hogy az ember hány miatyánkot és üdvözlégyet mond el és azt mondja, ember, most jöttem ki a templomból. Nem. Most hallgasd meg a panaszszavukat, hátha annak van értelme. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyezzzünk meg egy elvben! Én nem szóltam és nem szólok közbe, amikor abszolút általános témákat hoznak be a napirend helyett. Azt kérem önöktől, amennyiben lehetséges, hogy maradjanak a napirendi pont keretében. Tisztelettel kérem önöket. Érzékelték, hogy nem szólok közbe. Nyilván az ez másik műfaj, amikor egy általános vita rendezésre kerül, az is egy

másik műfaj, lesz az Országgyűlésben ilyen is, erről is döntés született. Kérem, ezt vegyék figyelembe. Most megadom a szót Jámbor András Imre képviselő úrnak. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Továbbra is államtitkár úr felé fordulok, bár úgy látom, vajmi kevés eséllyel kecsegtet, hogy kapunk egy olyan választ, amiből kiindulhatna egy vita. Lehetne az a módszertan, hogy én azért szeretném, hogy vitatkozzunk, hogy aztán ön valami rosszat mondjon, aztán én lecsaphassak rá, és ebből valamilyen politikai meccs keletkezzen. De én nem ezt szeretném. Azért szeretném, ha vitát folytathatnánk erről a kérdésről, mert azt gondolom, hogy akkor lehet megoldást találni, ha megismerjük egymás álláspontját, és én azt szeretném, ha ebben a kérdéskörben megoldás lenne.

(21.20)

Az a helyzet, hogy önök nem egyeztettek a józsefvárosi önkormányzattal, és erre még mindig van lehetőség, de ha nem hajlandók arra, hogy legalább ezt bemondja itt ma, hogy le fognak ülni az önkormányzattal ebben a kérdéskörben, hogy az NKE visszatér arra az útra, amikor beszél ebben a kérdéskörben, akkor nagyon-nagyon nehéz lesz ebben a helyzetben megoldást találni.

Én az elmúlt 12 évemben elég sok ilyen helyzetben voltam már, szerencsére nem olyanban, amikor engem akartak volna kilakoltatni, bár a családunk történetében van egy lakásmaffiás szál, de ezt most akkor a levezető elnök úr kedvéért nem fogom ismertetni, de sikerült már nekünk megakadályoznunk kilakoltatásokat.

Én azt gondolom, hogy az a helyzet, ami itt elő fog állni, ha nem lesz megegyezés, az lehet egy elég erős társadalmi felháborodás, és én azt szeretném kérni államtitkár úrtól vagy Kocsis Máté úrtól, aki nincs itt, vagy Ferencz Orsolya asszonytól, aki szintén nincs itt, hogy ne ebbe az irányba menjünk el. Értem én, hogy önkormányzati választás lesz. Értem én, hogy itt bindzsizni kell, mert nagyon rosszul állnak Józsefvárosban is. De egyszerűen ebben a helyzetben megoldást kell találnunk, mert erre esküdtünk föl képviselőként. Azért vagyunk itt a teremben mindannyian, akik még itt vagyunk, mert ez a dolgunk, hogy alapvetően eljussunk arra a pontra, ahol a társadalom problémáit megpróbáljuk megoldani.

Tényleg a legszörnyűbb dolog, én tényleg nagyon sok ilyen kilakoltatáson voltam. Mesélek egy történetet, csak tényleg azért, hogy értsük meg, hogy mi történik ennek a folyamatnak a végén. Újságíróként az egyik legdurvább ilyen esetem az volt, amikor az volt a felállás, hogy majd ilyen devizakárosultak szövetsége meg fog akadályozni egy kilakoltatást, de mire odamentünk, nem volt ott már senki. Nyitva volt az ajtó, és egyetlenegy kismotor volt bent, egy ilyen kis játék motor volt bent a szobában. Ez az a helyzet szerintem, amit el kellene kerülnünk, hogy a gyerekek, hogy azok a családok, akik ott vannak, ebbe a helyzetbe kerüljenek.

Vagy az van, amit Csárdi képviselőtársam mond, hogy egyszerűen nincs ehhez kompetenciája, és nem tud semmit mondani, vagy azt gondolom, hogy ez egy nagyon szégyenletes helyzet, hogy nem hajlandók vitatkozni. Nekem egyébként az is jó, ha mondjuk, az államtitkár úr szakértői odajönnek a folyosón, és elmondják a fülembé suttogva, vagy bármi, vagy adnak egy időpontot a minisztériumban, hogy a polgármester úr vagy én - vagy egyébként nélkülem is mehet a polgármester úr - tudjon egyeztetést folytatni, de ez szerintem nem működik, hogy április 2-án benyújtanak egy törvénytervezetet, ami ennyire súlyos, idejönnek április 10-én, és nem hajlandók erről vitatkozni.

Van-e olyan megoldási javaslat, államtitkár úr, amiben átcsoportosítanak úgy pénzeket, hogy biztosított legyen a lakhatás? Például erre válaszolhatna egy fejbólogatással, hogy legalább ezzel orientáljon arra, hogy merre folytatom tovább ezt a vitát. De hát ez nem történik meg, ahogy látom.

Mik azok a lehetőségek itt, amiket tudunk csinálni, hogy megegyezünk? Ez egy nagyon furcsa helyzet szerintem, hogy van ez a 21 ezer ember, aki engem megválasztott, ezek között vannak ezek az emberek, akiket önök most egy olyan törvényjavaslattal lényegében fenyegetnek, aminek kilakoltatás a vége, és itt állok Magyarország Kormányával szemben, és nem kapok semmire választ. Ez szerintem egészen szürreális. Vagy legalábbis én, amikor azt gondoltam, hogy elindulok parlamenti képviselőnek, amikor azt gondoltam, hogy szolgálhatom ezt az országot és szolgálhatom ezt a két kerületet, akkor nem erre számítottam, de én azt sejtem, hogy államtitkár úr se pontosan így képzelt el egy parlamenti vitát, amikor államtitkár lett, hogy semmilyen hozzászólás nincs.

És tényleg azért lehetne megegyezni, mert ha megnézzük, hogy milyen fejlesztéseket csinált a Közszolgálati Egyetem Józsefvárosban a józsefvárosi önkormányzattal együttműködve, Pikó Andrással együttműködve vagy korábban egyébként Sára Botonddal együttműködve, bár egyébként van olyan része, amit tudnék kritizálni, alapvetően jó fejlesztéseket látunk. Csakhogy ezek a jó fejlesztések úgy jöttek létre, hogy volt megállapodás az önkormányzat és volt megállapodás az NKE között. Most pedig nem látjuk egyszerűen ezt a megállapodást.

Tudok ilyet mondani. Például egyébként az, hogy az Orczy-park egy részének az NKE kezébe adásáért cserébe a Józsefvárosi pályaudvar területén kapott volna az önkormányzat lehetőséget arra, hogy parkot vagy fürdőt létesítsen, nem jött létre. De attól függetlenül mi örülünk annak, hogy vannak jó fejlesztések a Diószegi utca környékén is. Örülünk annak, hogy az NKE csinál ott dolgokat. Nem arról van szó, hogy azt mondjuk, hogy az NKE ne jöjjön ide, vagy nem arról van szó, hogy azt mondjuk, hogy Magyarország Kormányának ne csináljon fejlesztéseket Józsefvárosban. Arról van szó, hogy szeretnénk, ha ebbe a lakók be lennének vonva, az ő igényeik meg lennének jelenítve ezekben a projekteknél.

A józsefvárosi önkormányzatnak egyébként erre elég sok módszertana van. Van egy részvételi iroda a

józsefvárosi önkormányzatban. A saját helyi döntések ott egyébként úgy születnek, hogy akár mondjuk, egy adott utcában lekopogtatják az egész utcát, bekopognak mindenkihez, begyűjtik az információt. Itt se került volna ez semmibe egyébként a minisztériumnak. Nyilván vagy valószínűleg nincsenek minisztériumi kopogtató emberek, de mondjuk, egy józsefvárosi közvélemény-kutatást rendelni vagy egyébként itt a helyiekkel egy fórumot tartani, abban biztos, hogy az önkormányzat segített volna.

Biztos vagyok benne, hogy segített volna abban, hogy olyan megállapodás felé menjenek el, aminek a végén a lakók is azt tudják mondani, hogy jól jártunk, az önkormányzat is azt tudja mondani, hogy jól jártunk, és az NKE is. És egyszerűen én nem látom. Nem értem, nem értem azt, hogy miért nem ez történik. Nem értem azt, hogy miért nem abba az irányba halad Magyarország Kormányának, hogy egy olyan megegyezés szülessen, egy olyan fejlesztés szülessen, ami mindenkinek jó.

Tényleg lassan negyedik órája vagyunk ebben a vitában, és államtitkár úr nem válaszolt ezekre. Az elején elmondta, hogy a lakók jobban fognak járni. Én négyszer megkérdeztem azóta, hogy melyik az a passzus. Egyébként nekem az is jó, ha egy paragrafuszmot leír egy kis sajtocetlire, és nem tudom, körbeküldözgeti valahol egy futárpostával, vagy bármi, de tudjuk már meg, hogy miért járnak jobban a lakosok, mert én tényleg most elolvastam az előbb a felszólalások után még egyszer, hogy mi lehet az a pont, amivel jobban járnak a lakosok, és az nem derül ki. Mert én azt gondolom, hogy nem járnak azzal jobban a lakosok, ha egy rehabilitációs program helyett kapnak lehetséges módon önkormányzati lakást egy olyan helyzetben, amikor egyébként tudjuk, hogy az önkormányzatnak nincs instant 200 lakása.

Ha azt mondják, hogy két év alatt csinálják meg ezt a projektet, akkor szerintem az önkormányzat ösztöszeszorítja a fogát, és azt mondja, hogy csináljuk meg, és csináljunk meg egy olyan projektet, amiben a helyi lakosok is jól járnak, az NKE is jól jár, fölépül ez a tanárképző, és működik minden tovább. De nem ez történik.

Én tényleg sok mindent láttam már alapvetően. Láttam olyat, amikor a kormány-ellenzék összeütközik. Láttam olyat, amikor egy kormányzati projekt ellen tiltakoznak. De olyat, hogy... - alapvetően egy jó együttműködésből ezek a felek meg szoktak egyezni, tehát van egy hagyománya annak, hogy megegyezzenek, és nem ez történik, hanem be van dobva egy ilyen törvényjavaslat mindenfajta egyeztetés nélkül, és egy ilyen pártpolitikai helyzet van teremtve, azt én nem értem. Miért teszik tönkre az NKE és a Józsefváros közötti jó együttműködést?

Hogy lesz a továbbiakban? Itt vannak még terjesztési tervek az NKE részéről. Ha ez a bizalom megromlik most, mert önkormányzati választás lesz, és a Fidesz-KDNP érdeke az, hogy itt most kavarjon egyet, hogyan fog ez az együttműködés jól menni a továbbiakban? Miért borítjuk fel ezt az együttműködést? Én tényleg döbbenettel állok itt.

Tényleg nem értem, annyi mindent lehetne erre mondani. Lehetne azt mondani, hogy nem, nem fogjuk fölborítani ezt az együttműködést. Még azt sem kell mondani, hogy visszaülünk a tárgyalóasztalhoz. Ez most egy ilyen történet, mert ez és ez és ez van, elmondani az indokokat, a továbbiakban persze ezt máshogy fogjuk csinálni. Lehetne ezt mondani, amit én lehet, hogy nem tartanék feltétlenül igaznak ebben a helyzetben, de attól függetlenül legalább egy érvelés lenne ebben a szituációban. És egy olyan érvelés lenne, amivel egyébként a józsefvárosiakat meg lehetne nyugtatni, mert sok mindent lehet a Józsefvárosról mondani, de azt nem, hogy ne lenne egy olyan közösség, ahol az emberek, ha egy ilyen dolgot látnak, akkor összetartóak.

Másik esetben, amikor maga az önkormányzat szociális bérlakásokból lakoltatott ki még tíz évvel ezelőtti embereket, azért ott az volt, hogy összegyűlt az utca népe, magától, nem kellett őket hívni, és ott ki kellett jönnie a rendőrségnek azért, hogy ne legyen nagyobb balhé.

Én nem szeretném azt, ha az NKE további terjeszkedése egy balhész dolog lenne. Én azt szeretném, hogyha itt megállapodás lenne, ha együttműködés lenne, ha meg tudnának valósulni ezek a projektek, és miközben megvalósulnak ezek a projektek, aközben van egy tisztességes helyzet, egy olyan tisztességes helyzet, mintha egy működő demokráciában lennénk. Csak az a baj, hogy nem nagyon látom ezt a működő demokráciát, nem nagyon látom a törvényjavaslatban, nem nagyon látom ebben a vitában, nem nagyon látom abban, ahogy önök ránéznek ezekre a lakosokra, nem nagyon látom a Pázmány fejlesztésében, nem nagyon látom abban, ahogy az önkormányzatoktól forrásokat vesznek el.

(21.30)

És nagyon-nagyon hosszan lehetne sorolni azt, hogy az önkormányzatiságot Magyarországon hogyan csorbítják, mert ez a javaslat így, ebben a formában egyébként az önkormányzatiság legyalulása. És nemcsak annak az önkormányzatiságnak, ami a képviselőtestület és a polgármester megválasztása, hanem annak a jognak, hogy az emberek a saját lakókönyvezetük környékén lévő döntésekbe maguk is beleszólhatnak. És én azt gondolom, a XXI. században ebbe az irányba kellene elmenni, és nem abba az irányba, hogy valaki föl húzza a terveket, és akkor megyünk és darálunk és kilakoltatunk, ha úgy alakul, és egyébként hozzá sem szólunk a másikhoz, miközben most már lassan négy órája kérjük azt, hogy valami választ kapjunk erre. Szerintem ez nem demokratikus irány, és itt most nem ezt az alap demokratikus tézist akarom felvetni, hanem azt a demokratikus tézist, ami miatt mindannyian itt ülünk a parlamentben, hogy mit jelent embernek lenni, mit jelent állampolgárnak lenni egy országban, ez milyen köteleességeket és milyen felelősségeket ró az emberre. Abban biztos vagyok, hogy nincs olyan köteleessége az embernek, semmilyen demokratikus helyzetben, hogy kilakoltassák

őket, és ezt tűrjék némán. Biztos vagyok benne, hogy a magyar államnak viszont kötelessége az, hogy úgy intézze ezeket a dolgokat, hogy maguk az emberek beleszólhassanak, hogy legyen valamilyen joguk.

A kisajátításoknak is van egy rendszere alapvetően, és nem az van, hogy azért használunk kisajátításokat, mert éppen ezzel tudjuk megoldani a problémánkat. Kisajátítást akkor van értelme használni, ha fönnáll egy vita, és azt a vitát nem tudja rendezni valahogy az állam és a vitás fél, és egyébként pedig valami nagyon durva közérdek az, ami ezt a kisajátítást indokolja; ilyenkor kellene a kisajátításnak jönnie. De itt nem ez történik, hiszen nem volt előtte vita, amiben nem tudtak volna megegyezni a felek, hanem rögtön jött a kisajátítás. Sőt, az a tapasztalat, az a hagyomány, hogy meg tudnak egyezni a felek, és mégis a kisajátítás eszközét használják. Tehát hogy értsük azt, én itt nem látom azt a célt sem, ami itt a kisajátítást indokolná, hiszen alapvetően nem ez az egyetlen terület, ami létezik akár az Orczy-park környékén, akár az NKE környékén, akár a Diószegi utcában, akár Józsefvárosban, akár Ferencvárosban, ahova egy ilyen épületet föl lehetne húzni. S azért a világon és Magyarországon és Budapesten is működnek úgy egyetemek, hogy nem ötven méterre van az egyik campus a másiktól, hanem mondjuk, egy kilométerre. Egyébként elég jó kapcsolattal lehet eljutni a Józsefvárosi pályaudvarra, elég jó kapcsolattal lehet eljutni a Ferencvárosi pályaudvarra, amelyek rozsdáövezetek, felhasználható rozsdáövezetek lennének egy ilyen beruházás lefolytatására, és akkor a Dió-program is meg tudna valósulni, ez a rehabilitáció meg tudna valósulni, ezek az emberek nem vesztenék el a lakásukat, és közben egyébként az önkormányzat föl tudná nekik újítani, és a Diószegi utca is megmaradna, és egyébként az NKE is tovább tudna terjeszkedni.

Úgyhogy ceterum censeo, továbbra is azt szeretném, államtitkár úr, ha vitát folytatna velünk. Nem azért, mert olyan jó fejek vagyunk, hanem azért, mert állampolgárokat képviselünk, olyan állampolgárokat, akiket most önök hoztak bajba, és ezek az állampolgárok, ezek az emberek ott a Diószegi utcában megérdemlik azt, hogy megtudjuk az érveket, hogy érvelhessünk a nevükben, hogy vitatkozzunk, és eljussunk egy ilyen vitában oda, hogy egy olyan megoldás szülessen, ami mindenkinek jó. Szerintem ennek az ülésteremnek ez kellene hogy legyen az alapvetése, az alapműködése, és szerintem ez az érdeke a magyar Országgyűlésnek és Magyarország Kormányának is mindenkör. Köszönöm. (Csárdi Antal tapsol.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselőnek, LMP. Jelzem képviselő úr számára, mert nem volt bent, amikor jeleztem a képviselőtársaknak, hogy a tárgyra térésre nem figyelmeztettem senkit, de maradjunk abban, hogy a tárgynál maradjunk, a napirendnél. Parancsoljon! Oné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szimbolikus döntés, ami

ebben a törvényben le van írva, és én azt gondolom, hogy érdemes ezen elgondolkodni. Gyakorlatilag arról beszélünk, hogy előkészítés, megvalósítás alatt van egy elit tanárképzés egy szociálisbérlet-lerombolással - egyszerűen nem tudom ezt máshogy mondani. Azt gondolom, hogy ez a szimbólum körüllengi az egész törvényjavaslatot.

Ugyanez a szimbólum jelenik meg akkor, amikor a kultúra kerül a porondra, és a kulturális törvényt módosítják. Egy totális központosítás és egységesítés jön létre ennek eredményeképpen a kultúrában, pedig a központosítás nem szolgálja a hazai kulturális élet virágzását, nem szakmai, módszertani együttműködésről van szó, hanem országos és helyi kulturális intézmények totális ellenőrzéséről. Önök gyakorlatilag létre fognak hozni egy új Aczél Györgyöt. De ki lesz ez az új Aczél György? Csák János? Vagy ki lesz ez az új Aczél György? Demeter Szilárd, aki megkapta a Nemzeti Múzeumot? Aligha lehet másképp jellemezni a kormány új kulturális törvénytervezetét, ami a totális központosítást és az egységesítést hozná vissza újból a magyar kulturális életbe. És azért mondom, hogy újból, mert volt már ilyen, képviselőtársaim: úgy hívták, hogy szocializmus. Én nagyon hiányolom, nagyon-nagyon hiányolom az előterjesztésből az előterjesztők neve mögül, hogy MSZMP. A helyzet az, hogy megpróbálják visszahozni a rendszerváltás előtti kulturális környezetet, és megpróbálnak minden kulturális helyszínt, eseményt Aczél Györgyök ellenőrzése alá vonni.

De azt gondolom, méltatlan módon nem beszéltem eddig, még a vezérszónoki felszólalásban sem az oktatás kérdéséről, mert valóban, az a szimbólum, ami az elit pedagógusképzést és a szociális bérlet-lerombolását jelenti, az nagyon-nagyon fájó módon jelenik meg a törvényjavaslat tartalmában. Mert érdemes megnézni, hogy miért is gondolkodnak önök elit pedagógusképzésben azok után, hogy tudatosan és megbocsáthatatlan módon megpróbálták tönkretenni a magyar közoktatást. És én azt gondolom, az, hogy a státustörvény megszületett, önmagában szerintem nem egy helyes irány, az azt követő bérrendezés rendkívül megkésett. De hogy miért csinálják önök ezt? És a válasz nagyon egyszerű: úgy hívják, hogy gazdaságpolitika.

Önök a saját gazdaságpolitikájuk kiszolgálójává akarják tenni a magyar államban élőket, legyen magyar állampolgár, vendégmunkás vagy bárki ebben az országban. A helyzet az, hogy ha megnézzük a gazdaságpolitikai döntéseket - és elnök úrnak mondom, hogy ennek van relevanciája ennek a törvénynek a kapcsán is -, akkor azt tapasztaljuk, hogy önök idehoznak mindenféle veszélyes üzemetek, akkumulátorgyárakat, akiknek olyan képzettségű munkaerő kell, amit az egyik ilyen gyárnak az igazgatója, hát, segédmunkásként írt le. A helyzet az, hogy megpróbálják kettészakítani az országot ebből a szempontból. Ugye, lesz egy kevésbé iskolázott réteg, önekik jó lesz a felgyorsított pedagógusképzés, olyan tanár, aki négy félév alatt végez el valamit, és aztán majd tanít valamit a középiskolában; nem kell, hogy magas színvonalú tudással lássa el a benne élőket. És igen, közben

fölsírték azt, hogy ez azt eredményezi, az elmúlt éveknek, több mint egy évtizednek az oktatáspolitikája azt eredményezi, hogy az önök gyerekei, az önök unokái sem fognak végül minőségi oktatást kapni; ez azt jelenti, hogy nem lesznek versenyképesek a világban, Európában vagy bárhol.

(21.40)

És érdemes megnézni ezeket a számokat, amelyek ezt eredményezik. Ugye, önök létrehozták a státustörvényt, majd hosszas könyörgés, háborgás, tüntetés után végül megemelték a pedagógusbérek. Ma egy pályakezdő gyakornok, aki a közoktatásban elkezd a pályáját, bruttó 528 800 forintot keres. Ehhez képest - és ezt az összehasonlítást szeretném a figyelmükbe ajánlani - egy tanársegéd 380 ezer forintot keres. Ezek olyan adatok, államtitkár úr, amelyek tényszámok. Egy adjunktus 420 ezer forintot keres, és én azt gondolom, hogy egy egyetemi docens, aki 557 ezer forint körül keres bruttóban, az van gyakorlatilag egy picivel a pályakezdő gyakornok fölött.

Nem gondolják, hogy ebből egészen súlyos bérfeszültség fog kialakulni? Nem gondolják azt, hogy ha önök szabad utat engednek az egyházaknak, hogy oktatási intézményeket vegyenek át nyakra-főre, ész nélkül, az károkat fog okozni ennek az országnak?

Az egy nagy kérdés, hogy vajon ez a kettéváló oktatás mit tud eredményezni hosszú távon. Hosszú távon valóban tudja azt eredményezni, hogy gyakorlatilag egy ponton meg fognak jelenni a munkaerőpiacon azok a nem kellően iskolázott munkavállalók, akik majd jók lesznek egyébként az akkumulátorgyárakba, a hulladékkezelő központokba, amikből még nagyon sokat fognak építeni, hogyha meg tudják valósítani az akkumulátorstratégiájukat. De miért gondolják azt, hogy nem mindenkit illet meg a minőségi elitoktatás?

Korábbi felszólalásomban már említettem, hogy ha mindenkinek ezt a minőségű pedagógusképzést biztosítanák azok közül, akik pedagóguspályára akarnak menni, akkor nem kellene elitképzést csinálni. Hogyha önök az ELTE számára biztosítanának kellő forrást annak érdekében, hogy minőségi pedagógusoktatást végezhesenek, vagy hogy javíthassák az egyébként méltán híres pedagógusoktatásukat, akkor nem lenne szükség elitpedagógusok képzésére.

És azt gondolom, hogy itt van a kutya elásva, és itt van a legnagyobb baj, hogy az önök társadalompolitikájában gyakorlatilag visszaköszön a középkor, ahol ugye, vannak a jobbágyok, és vannak a nagyurak, és értelemszerűen önök a nagyurak, és a jobbágyok meg majd kapnak valamit abból, ami jut.

Én azt gondolom, hogy valóban érdemes megnézni Szingapúr példáját, mert Szingapúrban tényleg mindent egy lapra feltéve, az oktatásra építették föl a teljes gazdaságukat. A teljes gazdaságpolitikájuk nem arról szól, hogy odahívnak olyan gyártó cégeket, akik elszennyezik, tönkreteszik az életminőségét, a környezetét az ott élőknek, hanem azt mondják, hogy jó minőségű oktatást adunk nektek, versenyképesek lesztek

a világpiacon, és ezzel az ország is előrébb kerül. Mi tehetnénk ugyanezt, feltéve, ha az önök társadalompolitikája nem ez a jobbjágyközpontú társadalompolitika lenne. És én azt gondolom, hogy ez hihetetlen nagy baj.

Azt gondolom, hogy az tényleg elgondolkodtató, és tényleg érdemes volna arra, hogy válaszoljanak, de csak hogy visszakössek az előző felszólalóhoz: nem nekem kell válaszolnia. A magyar társadalomnak kell válaszolnia, legyen szó az oktatásról vagy legyen szó a szociális bérlakásokról. Ön meg mosolyog (*Dr. Pószán László dr. Hankó Balázs Zoltánnal egyeztet*), beszélget kedélyesen, ha lehetne dohányozni a teremben, szerintem, még rá is gyűjtana. (*Dr. Hankó Balázs Zoltán: Nem rossz ötlet.*) Nem rossz ötlet, tudom, de küldök én egy whiskyt is, hogy ne érezze magát kellemetlenül (*Dr. Pószán László: Vörösbort!*), de a helyzet mégiscsak az, hogy ön ebben a vitában szembe köpi az ellenzéki képviselőket - szíve joga -, de szembe köpi a magyar állampolgárokat is.

És nem tudjuk, hogy hány kormánypárti és/vagy ellenzéki szavazó van köztük, és gyakorlatilag ez van az oktatáspolitikájukban, ez van az NKE terjeszkedésében is, hiszen Jámbor András tökéletesen elmondta: van nyitottság arra vonatkozóan, hogy olyan megoldást találjunk, ami a megvalósíthatóságot is biztosítja, de nem teszi tönkre családok százainak az életét.

Én azt gondolom, hogy önök súlyosan el vannak tévedve, és én azt viszont érteni vélem, hogy miért bújzik a telefonjába. Roppant kellemetlen lehet hetvenkettedszerre is meghallgatni, hogy megint a kérdéseinkre várunk választ.

Azt hiszem, hogy azzal zárom ezt a felszólalásomat, hogy meg szeretném kérni önöket, hogy ne Lázár János példáját kövessék. Ne az ő itinere szerint alakítsák az egyetemeknek a fejlesztését, ne az ő itinere alapján szervezzék át az oktatást, és ne az ő itinere alapján határozzák meg a magyar kultúra belső struktúráját.

Mert ugye, emlékszik, mit mondott Lázár János? „Akinek semmije sincs, az annyit is ér.” És én azt gondolom, hogy nagyon szomorú, hogy ez a gondolat hosszú-hosszú évekkal az elhangzása után még mindig visszaköszön - még mindig visszaköszön! - a törvényjavaslataikban. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kettő perces felszólalások következének, de mivel államtitkár úr soron kívül kap szót, így megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Sajnálom, hogy mindazok, akik eddig hozzászóltak, a választ nem hallhatják, de tekintettel arra, ahogy a képviselő úr mondta, hogy a válasz nem önöknek szól, inentől akkor az eddig elhangzottakra vonatkozóan az alábbiakról szeretném önöket tájékoztatni.

1. Azt, hogy a magyar kormánynak a családok ügye kiemelt, bizonyítja az, hogy több mint 30 családpolitikai intézkedés a GDP 4,2 százalékában, több

mint 3400 milliárd forintban biztosítja a magyar családoknak azt az előrelépést, amely lehetővé teszi azt, hogy a magyar nemzet erősödjék.

2. Józsefvárosra tekintve abban egészen biztosak lehetünk, hogy az elmúlt évtizedben Józsefváros fejlődése töretlen. Mondhatom ezt Józsefvárost és Ferencvárost jól ismerően, hiszen az elmúlt időszakban több egyetem fejlesztése - nemcsak a Nemzeti Közzolgálati Egyetem, hanem a Semmelweis Egyetem fejlesztése is - Józsefváros stratégiai fejlesztésével együttműködésben valósult meg. Valósult meg úgy, hogy mind a Nemzeti Közzolgálati Egyetem fejlesztési terve, mind ehhez kapcsolódóan más egyetem fejlesztési terve, a Semmelweis Egyetem fejlesztési terve is úgy szolgálja Józsefváros fejlődését, hogy az egyben jelent egy megújuló városképet, egyben jelent fiatalokat, egyben jelent új lehetőséget Józsefvárosnak, és egyben biztosítja azokat a továbblépési lehetőségeket is, amelyek mind az ott élők számára békét, biztonságot és nyugalmat teremthetnek.

Ha továbbmegyünk, akkor nézzük meg az önök előtt fekvő törvényjavaslatnak azon szakaszát, amely a 35. §-t tartalmazza!

(21.50)

Ebben az alábbiak találhatók meg. 1. Értékbecslés és kártalanítás történik. 2. Cserelakást ajánl föl az önkormányzat, de ha az önkormányzat ezt nem tudja, akkor az államnak kell helyállnia, függetlenül a rendelkezésre álló pufferlakás-kapacitástól. Tehát mindaz, amit azzal kapcsolatban mondanak, hogy emberek lakás nélkül maradnának, a vonatkozó jogszabályi környezetben, amelyet egyrészt az önök előtt fekvő törvényjavaslat tartalmaz, másrészt az erre vonatkozó kisajátítási törvény tartalmaz, megfelelő biztonságot és garanciát nyújt arra, hogy a hatálybalépés idejével egyértelműsítve lehessen azt biztosítani, hogy mind a 200 család számára előrelépés - ahogy az expozémban mondtam: előrelépés -, nyugodtabb, biztonságosabb megélhetési környezet legyen.

Elitképzés. Önök beszélnek elitképzésről. A javaslat és a tanárképzés, és valamennyi, a felsőoktatás megújítására vonatkozó elképzelés sem tesz különbséget abban, hogy mely egyetem mit kíván tenni. Ugyanis az egyetemek oktatása, kutatása vonatkozásában teljes autonómia van. Mint ahogy az expozémban is kiemelt, és ha ismerik jól a felsőoktatás megújítását, tudhatják, hogy a tanár- és tanítóképzésben számos olyan képzőhely van, ahol egyenszilárdan a megújított képzési kimeneti követelményekkel - gyakorlati oktatás, köznevelési tanároknak a gyakorlatba való bevonása és a nemzeti alaptantervnek való megfelelés - egyenszilárdul tudja előrébb vinni azt a felsőoktatást, amely felsőoktatás teljesítményét az elmúlt időszakban önök folyamatos kritikákkal illették.

Nem árt tudni, hogy az a felsőoktatás, amelyet önök kritikákkal illették, az elmúlt három évben 5791-gyel több hallgatót, az elmúlt tíz évben a legmagasabb

hallgatói számot 310 ezerrel, 3 ezer műszaki-természettudományi-informatika plusz hallgatót, 10 százalékkal emelkedő publikációs teljesítményt, 3463 le nem morzsolódó hallgatót, 30 százalékos nemzetközi publikációs teljesítményt, 20 százalékos vállalati teljesítmény- és vállalatibevétel-előrelépést ért el úgy, hogy mindezek mellett a szabadalmi tevékenység is erősödött. Ez az a felsőoktatás, amely minden intézmény esetében biztosítja azt, hogy sikeres fiatalok sikeres diplomát szerezzenek úgy, hogy ennek a bérszorozója minimálisan 1,3-szoros, a későbbiekben akár kétszeres, az egyes képzési területeken is már kétszeresen legyen.

Említették a bérkérdést. Az ELTE, BME egyetemi tanársegédi bérszintje 450 ezer, az egyetemi adjunktusi bérszintje 550 ezer, az egyetemi docensi bérszintje 800 ezer, az egyetemi tanári bérszintje 1,2 millió. Tekintettel arra, hogy fenntartóként ezeket az adatokat látjuk, egészen pontosan tudhatjuk, hogy mennyi. Mindezt kiegészítik azok a további bevételi és kereseti lehetőségek, amelyek kutatásból és más egyéb pályázatból állnak rendelkezésre. Ha az ELTE és a BME pályázati aktivitását nézzük, az az elmúlt időszakban 22-26 milliárd forint volt. Ha azt nézzük pusztán, hogy az ELTE az elmúlt évben mennyi bérfejlesztésre vonatkozó keretet kapott, az pont 4,2 milliárd forint volt.

Ha már béradatokat mondunk, akkor az átlagos bérszint az ELTE-n és a BME-n 710 ezer forint körül van. S ha már itt volt olyan képviselőtársuk, aki az energiakérdésben - azt gondolom, talán pont ön - említette azt, hogy fagyos termekben kellett a hallgatóknak ott lenni (*Csárdi Antal: Nem én voltam.*) - elnézést kérek, akkor valamelyik képviselőtársa tette ezt -, akkor jó azt tudni, hogy az állami fenntartású intézmények a tavalyi első félévben 4,1, a második félévben 4,2 milliárd forintnyi energiakompenzációt kaptak. Tehát mindazon állítások a tényalapot nélkülözik, amelyeket önök tettek.

Ha tovább megyünk a Közzolgálati Egyetem fejlesztése, Józsefvárossal való együttműködése, a 200 család biztonságos további megélhetése és otthontámogatása kapcsán, valamint tisztáztuk azt, hogy önök beszélnek elitképzésről és nem mi, és abban is egyetértettünk, hogy történt a bérekben előrelépés a felsőoktatás tekintetében, de igenis szükség van arra, hogy a továbbiakban is a bérek versenyképességét erősíteni tudjuk, és azt is láthatjuk, hogy a felsőoktatás teljesítménye a tényadatok alapján hogyan ment előre, akkor még érdemes néhány kérdést tisztáznunk.

Barkóczy képviselő úr már nincs itt. Üzenem neki, hogy tanulmányozza a felvételi rendszert, mert az emelt szintű érettségi kötelezettsége a megújult felvételi rendszerben már szintén egyetemi autonómia, hogy mely képzési területre közép-, mely képzési területre emelt szintű érettségi áll rendelkezésre. Ugyanúgy a hátrányos helyzetű diákoknak az elmúlt időszakban a magyar felsőoktatásba való jelentkezése megtöbbszöröződött. Hogy a leghátrányosabb helyzetű régiókat említsem csak: 76 százalékkal nőtt a jelentkezők száma.

És ha tovább nézzük a felsőoktatás felvételi rendszerét, akkor azt mondhatjuk, hogy a magyar felsőoktatás nyit, minél szélesebb körben a 30 év felettiiek esetében, és minél szélesebb körben a hátrányos helyzetűek esetében is. Igen, a magyar felsőoktatás a teljes magyar társadalomnak próbálja azt a versenyképes tudást és diplomát biztosítani, amelyet az elmúlt évek megújítása jelent. S ugyanez igaz a szakképzés esetében is.

Ha azt nézem, hogy jelen pillanatban a szakképzésben az önök által biztosan jól ismert Dobbantó és Műhelyiskola programban 1900 diák van, amely pont a szakképzésben biztosított béremelés által tudja azt biztosítani, hogy az esélyegyenlőség-teremtési 5 százalékos kiegészítő bér a továbbiakban úgy fog a szakképzésben megvalósulni, hogy a Dobbantó program és a Műhelyiskola program erősödjék, egyértelművé válik az a cél, hogy minden család, minden gyermek esetében azt szeretnénk, hogy előrébb tudjon lépni, lett légyen ez szakképzés, lett légyen ez felsőoktatás. Nem hiába tesszük és kapcsoljuk össze a szakképzést a felsőoktatással, és nem hiába tesszük azt, hogy az amúgy megújuló tanárképzésnek és az amúgy megújuló nem elit-, hanem gyakorlati központú tanárképzésnek a lényege az, hogy az ott az elkövetkezendő időszakban diplomát szereztek valamennyi iskolatípusban, valamennyi térségben, valamennyi régióban szerezzenek úgy tapasztalatot, hogy a magyar tudáskincset bővíteni tudják a fiataljaink által.

Így akkor rátekintve a tanárképzésre, a tanítóképzésre, a megújuló pedagógusképzésre, tisztázva azt, hogy a versenyképességben egyértelmű mindaz az előrelépés, amit tettünk, az esélyegyenlőségben még tovább menve azon a téren, hogy biztos jól tudják, hiszen az esélyteremtés lényeges elem, hogy 4957 szakképzésben lévő diák kapta meg egy hónappal ezelőtt azt az Apáczai-ösztöndíjat, amely 16-34 ezer forintos havi kiegészítést jelent számukra. Biztos jól tudják, hogy az ösztöndíjak rendszerében összességében a felsőoktatásban 34 féle ösztöndíj 93 milliárd forintban segíti szintén azt, hogy a tanulmány és a szociális helyzet és valamennyi más kiemelt szempont szerint ösztöndíjakat tudjunk adni.

Esélyegyenlőség, felnőttképzés. A felnőttképzésben csak a március hónap során 15 milliárd forintnyi pályázat nyílt meg arra, hogy 100, 70, 60 és 50 százalékos támogatási intenzitással segítse a felnőttképzésben résztvevők számának a növekedését. Az elmúlt pályázati időszakban 20 ezren vettek részt így felnőttképzésben. A célunk nem kevesebb, mint hogy ezt megduplázzuk a júniusig tartó pályázati időszakban.

(22.00)

A béremelés pedig annak ellenére, hogy voltak ellenzői a pedagógusbér-emelésnek, most úgy biztosított, hogy az átlagos 32 százalékos béremelés mellett tudjuk azt is garantálni, hogy az amúgy két és félszeresére emelt felsőoktatási bérfejlesztés és a két és félszeresére emelt finanszírozás tud a felsőoktatási bérfejlesztésben előrelépést adni.

Mellár képviselő úr sincs már itt. Az autonómia kérdésköre mindig egy különleges vitapont kettőnk között. Vajon tudjuk-e azt, hogy a brüsszeli jelentésközlők és az akadémiai szabadságjogokért Norvégiában a magyar autonómiát biztosítók azt az alaptézist nem tudják megugrani, hogy az ő viszonyrendszerükben az autonómia funkciója az állami fenntartású intézményekben definiálható csak. *(Sic!)*

Nem autonómiadeficit van a magyar felsőoktatásban, oktatásban, kutatásban, hanem a magyar felsőoktatás, amikor lényegében hasonlítjuk össze az autonómia score boardon keresztül az autonómia négy dimenzióját - amit vegyünk végig: pénzügyi, szervezeti, munkáltatói és oktatási-kutatási -, akkor ezen autonómiaszempontra szerint, amely a megújult felsőoktatásban nem törvényben, hiszen ott megfelelő eltérési lehetőség biztosított, hanem a fenntartó alapítványok alapító okiratában és az egyetemek alapító okiratában leledzik, akkor a valós értékelés azt mutatja, hogy a magyar felsőoktatás egyike Európa legautonómabb módon működő felsőoktatásának. *(Derültség az ellenzéki padsorokban.)*

Ezen lehet mosolyogni. *(Tordai Bence: Nevetek. Hangosan nevetek, nem mosolygok.)* Akkor lehet nevetni, de az, amikor ezen nevetés által juttatják önök a magyar diákokat és kutatókat másodlagos sorba az Európai Unió állampolgárai között, amikor azt látjuk, hogy olyan javaslatok fogalmazódnak meg önök által *(Tordai Bence: Miről beszél, államtitkár úr?)* az autonómia jegyében *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, hogy a magyar egyetemek vezetőit zárassák ki Brüsszelen keresztül a fenntartó kuratóriumokból, a Debreceni Egyetem fenntartó alapítványát nézve nemcsak a rektorát, hanem a még ott lévő két egyetemi tanárát is... *(Tordai Bence: Varga Judit! - Dr. Pósnán László: Nincs Debrecenben!)*

Ha annyira jól tájékozott, akkor tudja, hogy Varga Judit nem kuratóriumi tag a Miskolci Egyetemet fenntartó alapítványban. Ha annyira jól tájékozott, akkor biztos azt is tudja, hogy arra a jogszabálytervezetre, amely az összeférhetetlenség vonatkozásában egyértelmű javaslatot fogalmaz meg, akkor biztos jól tudja, hogy Brüsszel öt hónapja miért nem ad választ. Ez nem mosolyogivaló.

Egyetemi előrelépés, szakképzés előrelépése, Közszolgálati Egyetem fejlesztése, Józsefváros fejlesztése: ezek mind egy irányba mutató dolgok. Hisszük és tudjuk azt, hogy mindazzal, amit a felsőoktatásban, a szakképzés megújításában, az innováció megújításában teszünk, ne felejtjük el, az innovációs eredményeink az elmúlt időszakban is előre léptek mind az európai, mind a globális innovációs rangsoron, biztosítják azt, hogy versenyképességünk erősödjék.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat mindegyike megfelelő biztonságot, garanciát jelent. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat helyes értelmezése tehát az, hogy úgy fejlesztjük felsőoktatásunkat, hogy az egyben a felsőoktatást körülvevő környezet fejlesztését is szolgálja, úgy fejlesztjük szakképzésünket, hogy erre szintén biztonságot adunk, úgy fejlesztjük felnőttképzésünket,

hogy a magyar munkaerő erősebb legyen, úgy erősítjük a közgyűjteményeket, hogy az egy hatékonyabb működési modell szerint valósuljon meg, és védjük az értéket teremtő és értéket tartó könyvellátási rendszerünket, hogy az ne multik, nagy cégek által, monopolizált helyzetben tegye azt, amit az egyesült államokbeli példa alapján egyértelműen látható, hogy tettek.

Így megerősítve mindazokat, amiket elmondtam, mondhatjuk azt, hogy mindazon kétszáz család, amely az önök felvetésében számtalanszor előkerült, a vonatkozó magyar jogrend alapján mind megfelelő jövőt, mind megfelelő biztonságot kap. Köszönöm szépen. Mindazt, amit gondoltam, összefoglaltam, elmondtam. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásra megadom a szót Jámbor András képviselő úrnak, parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Nem biztos, hogy bele fogok férti kettő percbe, de akkor majd a rendes felszólalásban folytatom. Először is köszönöm, hogy így négy óra után kaptunk válaszokat, bár azért nem annyit, mint ahány kérdés érkezett alapvetően.

Itt az, amire államtitkár úr felépítette a válaszát, az állami cserelakás nyújtásának a törvényben leírt része, hogy ez megoldja ezt a szituációt. Az a helyzet, hogy én úgy tudom, hogy Budapesten nincsen több, mint 150 beköltözhető állapotú bérlakás, ami... *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Ha figyelt volna a válaszsomra, akkor elmondtam, hogy a pufferekapacitástól függetlenül.)* Jó. Tehát nyilván akkor majd valahova vagy olyan bérlakásba költöznek, amely még nem létezik, ez is egy kiváló lehetőség.

Csak hogy van egy másik része is ennek az állami bérlakásadási résznek, ez pedig az, hogy amennyiben nem fogadják el az állami cserelakást, akkor kezdődik egy olyan helyzet, aminek a vége egy sokkal szomorúbb szituáció lehet. *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Miért ne fogadná el?)* Nem tudom, majd államtitkár úr járt-e már azokban a bérlakásokban, amik egyébként állami tulajdonban vannak, vagy ami... *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Ha a képviselő úr figyelt volna, elmondtam, hogy jól ismerem a környéket, tekintettel arra, hogy az ott folyó egyetemi fejlesztésekben az elmúlt időszakban involvált voltam.)* Oké! Én értem, hogy államtitkár úr jól ismeri a környéket. Én azt szeretném mondani *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Magát a Diószegi Sámuel utcát is!)*, hogy amennyiben... - egy perccig nem voltam itt a válaszával, tehát hallottam a válaszát.

Tehát, visszatérve akkor az én válaszsomra - forduljunk most rá erre a részre -, abban az esetben, hogyha kapnak olyan cserelakást, amit el tudnak fogadni. Ön arról beszélt, hogy ez a törvény garantálja azt, hogy jobb körülmények közé kerülnek ezek az emberek. Az a helyzet, hogy ami garantálja azt, hogy ezek az emberek jobb körülmények közé kerüljenek,

az egyébként a DIÓ2030-program lenne. Az, ami ebben a törvényben le van írva, az nem garantálja azt, hogy jobb körülmények közé kerüljenek.

En nem látom azokat a bérlakásokat meglévőnek (Az elnök megkocogtatja a csengőt.), amelyek egyébként alapvetően ezt a jobb körülményt meg tudják teremteni alapvetésként. Az is kérdés, ugye, hogy hol... (Az elnök csenget.)

ELNÖK: Két perc!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Ja, kettő perc, bocsánat! Majd folytatom.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra most senki nem jelentkezett. Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, parancsoljon! Normál időkeretben kért szót.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Megint egy olyan salátatörvény van itt előttünk, ami 23 törvényt módosít egyszerre. Ezért nem is pontosan értettem elnök úrnak azt a figyelmeztetését, hogy ne-hogy eltérjünk a tárgytól, merthogy nagyon nehéz lenne eltérni a tárgytól, nem nagyon van olyan tárgy, amit ebben a salátatörvényben nem érintenek.

A frakció álláspontját Mellár Tamás már elmondta a vezérszónoki felszólalásában, de én is inkább azzal a ponttal foglalkozom a továbbiakban, amit Jámbor András képviselőtársam emelt ki, és amely több mint kétszáz józsefvárosi család életének ellehetetlenítését eredményezi.

En ebben a házban elég gyakran elmondom, hogy a fideszes törvényjavaslatokat kétféle módon lehet általában értelmezni: az egyik a hatalmuk bebetonozására, átmentésére, fenntartására tett törekvéseknek a köre, a másik pedig a nettó lopás, tehát azok a törvényjavaslatok, amelyek Fidesz-közeli cégeknek, oligarcháknak a zsebet tömik meg közvetve vagy közvetlenül. És vannak olyan kivételek, amelyek között egyrészt, ismerjük el, néha vannak használható szakpolitikai módosítások vagy újítások is, ezek viszonylag kis arányt képviselnek, továbbá vannak olyanok, négyes kategóriás fideszes törvényjavaslatok, amelyek nem értelmezhetők az előbbi kategóriák egyikén belül sem.

(22.10)

Ilyen ez a mostani salátatörvény, illetve annak a 35. §-a, amely Józsefváros kétszáz családját tenné az utcára, dobatná ki őket az otthonukból. Nagyon nehéz ezt úgy értelmezni, mint ami a Fidesz-kormány hatalmának a megtartását szolgálná, éppen ellenkezőleg, ez egy nagyon szép öngyilkos merénylet így az önkormányzati választás előtt. Nem tudom pontosan, hogyan tudják elmagyarázni a józsefvárosiaknak, hogy az az ő érdeküket szolgálja, hogy hatalmi kényszerrel, elképesztő rövid határidővel, mindenféle garancia nélkül kidobják őket az otthonukból, eltávolítják a

megszokott életközösségükből, azokból a baráti, ismerősi kapcsolatokból, amelyek a helyi közösség erejét adják.

Láthatóan önöknek ezek a kategóriák semmit nem mondanak, miközben magukat konzervatívnak vallják, és amennyire én a konzervatív ideológiát ismerem, ott a hely ereje, a helyi tudás, a helyi sajátosságok jelentősége meglehetősen fontos helyen szerepel. Amit viszont sokkal jobban ismerek, az a zöldvilágnézet, ott pontosan ezek az értékek adottak. Mi nagyon tiszteljük a helyi sajátosságokat, a helyben kialakult életmódokat, kultúrákat, közösségeket, társadalmi ökoszisztémákat, ha úgy tetszik. Tudom, hogy ez önöknek nem mond semmit, tudom, hogy önöknek az ideológiák, az értékrendek régésrég már csak kommunikációs maszlagként léteznek, de azért elmondom, ha esetleg ez szempont lenne, ha esetleg államtitkár úr olyasmikre hivatkozna, amikre hivatkozni szoktak, akkor ne is fárassza magát, mert ez az érv biztosan nem állja meg a helyét.

Az is jól látszik, hogy a maguk hatalmi törekvései már tényleg a politikai racionalitás korlátait sem ismerik, a maguk embereinek ott a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen a nyilatkozatából az derül ki, hogy önök ezeket az utcákat, ezeket a házakat, a benne élő családokat nem emberként tekintik, nem helyi közösségként tekintik, hanem tájsebként tekintenek rájuk és a lakókörnyezetükre, ami valami egészen elképesztő, tényleg érzéketlenségről tesz tanúbizonyságot.

És láthatólag nem érdekli önöket az sem, hogy ezek az emberek, ez a közösség milyen reményekkel néz a jövőbe, mennyire örültek annak, amikor a DIÓ2030-programot megszavazta a józsefvárosi önkormányzat; mennyire örülhettek annak, amikor megtudták, hogy az a környék, amit szeretnek, ahol jól érzik magukat, ahol ismerősek, ahol otthon vannak, az megújul, az minőségi lakhatást fog számukra biztosítani az eddig megszokott helyen, de sokkal jobb minőségben, sokkal magasabb színvonalon. Ezek azok az álmok, ezek azok a vágyak, amiket önök most egy tollvonással készülnek keresztülhúzni, eltörölni.

És nem pontosan értem, hogy egy olyan kormánypartban, amelynek a frakcióvezetője bizonyos Kocsis Máté, korábban Józsefváros polgármestere volt, ez hogyan ment át a rostán. Tehát hogy nem sikerült ezt kiszűrni a nagyon éber politikai komisszároknak a hatalomgyár törvényalkotási osztályán, vagy nem is tudom, hogyan tagozódik önöknél ez a politikai masinéria; szóval, hogy hogyan nem tűnt fel, hogy ezzel az egész környéket, de tágabb értelemben Józsefvárost, Budapestet és Magyarországon is nagyon sokakat magukra haragítanak. Az az embertelenség, az az érzéketlenség, az a cinizmus, ahogyan emberi sorsokkal bánnak, nem hiszem, hogy bármelyik, akár Fidesz-szavazóban elismerést váltana ki, éppen ellenkezőleg. Szóval, az biztos, hogy ez a törvényjavaslat, illetve ez a paragrafus nem az önök hatalmi érdekeit szolgálja, éppen ellenkezőleg.

Nem szolgálja ez különösképpen az önök és barátaik további gazdagodását, a közpénzek megcsapolásának lehetőségét sem, vagy nem jobban, mint bármely

más helyen kivitelezett építkezés. De tudjuk, hogy minden ilyen típusú beruházásból nagyon sokat lopnak; tudjuk, hogy sok tíz százalék megy a fideszes haverok, baráti cégek zsebébe; tudjuk, hogy olyan túlárazással dolgoznak, ami lehet, hogy a Holdról nem látszik, de Brüsszelből és Washingtonból nagyon jól. Persze, Moszkvából is, csak ott elismerően csettintenek ennek. Szóval, azt tudjuk, hogy minden beruházásból lopnak. De az, hogy pont melyik tömbben van ez a beruházás, az őszintén szólva nem tűnik különösebben fontosnak. Tehát ha néhány száz méterrel odébb tennék az NKE új tervezett campusát, ami egyébként városszerkezeti-
leg is egy jobb megoldás lenne, egy barna zónába, egy rozsdáövezetbe, akkor ugyanúgy ellophatnák a betervezett pénzeket, nyugodjanak meg, folytathatják a szokásos gyakorlatukat, és mégsem kell több száz családot kilakoltatni, mégsem kell egy egész kerületet magukra haragítani. Tehát ilyen értelemben sem pontosan látom az értelmét annak, amit önök most elkövetni készülnek.

Nem tudom, hogy államtitkár úr, oké, egy államtitkár... - szóval, hogy van-e valódi döntéshozói helyzetben. Ki képes arra a kormányban, ki képes arra a kormánypárti frakciókban, hogy meghozza azt a döntést, hogy igen, elfogadjuk majd Jámbor András vagy a Párbeszéd-frakció módosító javaslatát, és töröljük ezt az egész 35. §-t a salátatörvényből. Államtitkár úr eddig egészen intenzíven kommunikált, metakommunikált, most egy picit úgy érzem, hogy le van fagyva, és nem hajlandó elárulni, hogy van-e tényleges döntés az új pozícióban. Tehát az, hogy itt képviseli a vitában a kormányt, az jelenti-e azt, hogy ön képes lehet érdemben hatni a döntésekre is, ne adj' isten, személyesen meghozni ezt a döntést. Kíváncsian várom a választát, örülök, hogy ismét becsatlakozott a vitába. Én ugyan kihagytam az elejét, de nagyon jó a társaság, nagyon jó a téma, úgyhogy számíthat a továbbiakban is a részvételemre, és tényleg kíváncsian várom, hogy mi ezzel kapcsolatban az álláspontjuk.

Fogok még beszélni egy másik felszólalásban úgy általában a lakhatással kapcsolatos kérdésekről, a Budapest-politikájukról és sok minden másról, csak miután most nemrégiben adott választ Mellár Tamás professzor úrnak, ezért azt gondolom, úgy illő, ha ezt még viszonylag frissen lereagálom. Tehát ön azt állította, hogy a magyar felsőoktatás - és akkor itt még mindig nem tértünk el tulajdonképpen a tárgytól - egy rettenően autonóm módon működő struktúra, egy olyan csodálatos intézményrendszer, amely Európában szinte példátlan módon autonóm módon működik, értve ez alatt akár a pénzügyi, akár a szervezeti, akár a munkáltatói, akár az oktatási-kutatási autonómiát.

De, államtitkár úr, hogy mondjam? Gondolkodtam azon, hogy milyen idézettel vagy tömör, frappáns gondolattal tudnám megvilágítani önnek, hogy mi az, amit ezzel kapcsolatban éppen csinál, és kerestem valami igazán emelkedett dolgot, mégiscsak a Kulturális Minisztérium államtitkára, de az a helyzet, hogy ehhez a megjegyzéséhez, hogy Európa egyik legautonómabb felsőoktatási rendszere, legautonómabb egyetemei

vannak Magyarországon, sajnos csak a Trópusi viharból találtam egy illő idézetet: soha ne nyomd fullba a kretént! Tehát az, amikor karba font kézzel elmondja, hogy a magyar egyetemek annyira autonómak, hogy azért nem adja ide a pénzt az Unió, azért zárja ki gyakorlatilag az Európai Felsőoktatási Térből a magyar egyetemeket, azért szenvednek hátrányokat a magyar felsőoktatási hallgatók és a magyar felsőoktatásban oktató és kutató professzorok és más szakemberek, mert hogy ez egy annyira autonóm rendszer lenne. Tehát már megint mindenki szembejön a pályán, már megint mindenki hülye, csak önök helikopterek. Nem tudom tényleg, hogy ezt hogyan képesek rezzenéstelen arccal előadni. És igen, ennek szól a nevetés, ennek szól a kacaj, ami valóban gúnyos, és valóban nem szívből jövő, ahogyan képviselőtársam ezt ügyesen észrevette, hanem ez egy kinkeserves nevetés a részünkről, egyszerűen nem hisszük el, hogy ezt komoly képpel képesek elmondani.

Értem én, hogy az van kiadva Rogán Antaltól, ha bármi az uniós pénzekkel vagy uniós lehetőségekkel kapcsolatos következménye kerül szóba a kormányzati politikának, akkor mondják azt, hogy itt a gonosz ellenzéki képviselők meg egyéb méregkeverők azok, akik azt okozzák, hogy Magyarországot nem tekintik jogállamnak, vagy éppenséggel a magyar felsőoktatási rendszert nem tekintik autonómnak. Hogy mondjam? Szerintem az elmúlt néhány hétben feltűnhetett önöknek is az, hogy a rogáni csodafegyver, az, amire a spindiktatúra a hatalmának a fenntartását alapozza, már nem annyira működik. Tehát kezd besülni, kezdik az emberek egyre kevésbé komolyan venni azokat a fullba tolt kreténségeket, megint csak idézem, amik az önök propagandagépezetéből kijönnek.

(22.20)

Ideje lenne újítani, ideje lenne egy kicsit frissíteni a lemezt, update-elni a rendszert. Szívesen adok tanácsokat is, nem tudom, hogy megfogadják-e, vagy éppen az ellenkezőjét fogadják meg, de az egyik lehetséges út, hogy esetleg visszatérnek a demokrácia és a jogállam útjára, és nem egy ilyen ócska spin diktatúrát, nem egy ilyen harmadik világbeli banánköztársaságra emlékeztető vagy éppen egy régi olasz maffiafilmre emlékeztető rendszert akarnak fenntartani. Ez is egy lehetőség, meg az is egy lehetőség, hogy folytatják ezt tovább, csak akkor tényleg ne várják el azt, hogy bárki komolyan veszi azokat a komolynak szánt mondatokat, amiket a parlamenti ülésteremmel bezárolag mindenhol elmondanak.

Én különösebben nem ismerem államtitkár úrnak az eddigi politikai munkásságát, majd felzárkózom - tényleg nem tudom, hogy ezt komolyan gondolja-e -, de talán annyival tiszteljük meg az Országgyűlést, ezt a színvonalat, az ilyen nivójú kijelentéseket hagyjuk meg a megafonos véleményvezéreiknek. Ott talán az egysoros Facebook-kommentekben ezek elmennek, ha kellő pénzt tolnak egy posztra, akkor biztos eljut sok emberhez, és a nagy számok törvénye

alapján közülük néhányan még elhihetik, de azért itt egymással már tényleg ne járassuk a bolondját!

Tehát egy kicsit adjuk meg a módját a vitának, ne beszéljünk arról, hogy a magyar felsőoktatási rendszer milyen csodálatosan autonóm! Mondja azt, hogy nagyon hatékonyan közvetíti a kormányzat által vallott értékeket, mint például a szolgálatteljesítés, a kritikai érzék hiánya, azoknak az ideológiai bullshiteknek a továbbadása a felsőoktatási hallgatóknak, amiket a rogáni propagandagyárban vagy a spindiktatúra más műhelyében kidolgoznak. Ha ezt mondja, akkor azt értjük, akkor azt elismerjük. Igen, ez egy őszinte törekvés. Az NKE is azért akar nyilvánvalóan egy tanárképzést indítani, azért veszik ki mindenféle más felsőoktatási intézmények által kötelezően betartandó kritériumok alól, azért akarják vonzóbbá tenni ezt a pályát, illetve ezt a felsőoktatási programot, hogy hátha majd jelentkeznek oda olyanok, akik ezért cserébe hajlandóak azt az avittas és tényleg a legócskább hatalmi törekvésektől átítatott ideológiát elsajátítani, amit önök ott majd megpróbálnak a fejükbe plántálni.

Ezt értenénk, ezt elhinnénk, ezt aláírnánk, nincs rá szükség, rettentően kártékony, de önök valójában ezt csinálják, tehát jobb lenne, hogyha kimondanák, azt mondanák, hogy igen, fideszes janicsárokat szeretnénk képezni tanárképzés címszó alatt inkább, ehhez felépítünk egy csilivilí luxuscampust, ahhoz pedig a számunkra, önök, fideszesek számára tájsebnék tűnő helyi közösséget leradírozzuk Józsefváros térképéről. Mondják ezt, és akkor legalább értjük egymást, akkor legalább tudnak őszintén beszélni! Ez a vita minimális feltétele. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Rebeka képviselő asszonynak.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mikor bejöttem az ülésterembe, akkor a szokásosnál is üresebb fideszes padosorok fogadtak, akkor éppen, azt hiszem, csak államtitkár úr volt jelen, most azóta itt van újra két fideszes képviselő úr, akiket köszöntök. Nekem úgy tűnik, hogy a kormánypártok nem annyira készültek erre a mai vitára. Azt gondolták, hogy elég lesz, ha a szegény államtitkár urat beküldik, és majd ő reagál mindenre. Úgy látszik, nem számítottak arra, hogy az ellenzéki képviselők - hát, nem is tudom - részletes visszajelzéssel kívánnak élni ennek a törvénynek a kapcsán. Pedig számíthattak volna rá, mert azért elég meglepő dolgok vannak benne.

Ugye, az egyik feléről, arról, hogy egyfajta elittanárképzést szeretnének a Nemzeti Közszerkeleti Egyetem keretében létrehozni, azért erről már lehetett olvasni a hírekben. Nem véletlen, hogy a Pedagógusok Szakszervezete is megszólalt, tiltakozását fejezte ki a törvénytervezet kapcsán, illetve az ELTE is, az Eötvös Loránd Tudományegyetem is megszólalt, akik csupán annyit jeleztek, hogy ők továbbra is nagy örömmel várják majd a tanárképzést elvégezni szándékozó hallgatókat, hiszen egyébként nagyon régóta

kifejezetten magas színvonalon folytatnak tanárképzést. Egyébként nem csak ők az országban, hanem más egyetemek is. Tehát ezekről már lehetett hallani, de, ugye, itt van a törvénytervezetben, az a rendkívül - hát, hogy is mondjam csak? - elkészerítő és aggasztó passzus, ami ugye, a 210 józsefvárosi család kitelepítéséről szól, majd erről a későbbiekben fogok szót ejteni.

Még egy kicsit visszakanyarodva a törvény, legalábbis azt gondoltuk, hogy eredeti, vagy talán a főbb céljára, ugye, az új tanárképzés létrehozására: én nem végeztem tanár szakot, én az ELTE-n végeztem, de kutató szakos voltam, de annyi közöm van a tanárképzéshez, hogy egy ELTE gyakorló gimnáziumba, a Radnóti Gimnáziumba jártam, és a négy évemet végigkísérte a különböző gyakorló tanárok megjelenése, és természetesen diákként akkor még - nyilván gyerek voltam - nagyon érdekes volt azokat a fiatal tanárokat ott fogadni, akik a szokásos, számomra rendkívül - hogy mondjam? - nagyon felnőtt és bölcs tanárainkhoz képest fiatalabbak voltak, és kicsit olyan más, frissebb hangulatot hoztak az osztályterembe.

Egyébként a Pedagógusok Szakszervezete részéről fel is merült, hogy vajon milyen gyakorlóiskolarendszere lesz ennek az új egyetemnek, tehát hogy azok, akik itt fognak tanárképzésre járni, ők vajon hogyan fogják a valóságban is majd gyakorolni ezt a képzést. Ugye, erre még nincs fedezet, nyilván ezt majd önök a megfelelő időben, gondolom, kidolgozzák.

A másik érdekes dolog, ami azért úgy eszembe jut, ahogy olvasom ezt a törvénytervezetet, illetve az erre adott reakciókat, hogy hát, azért van itt pénz, államtitkár úr. Tehát én úgy látom, hogy van pénz a magyar oktatásra, ha önök egy új elitegyetemet akarnak megépíteni új épületekkel, egy új kart akarnak létrehozni, akkor van pénz. De, amikor pedagógusbéremelésről van szó, akkor nincs. Akkor Brüsszeltől várják, meg majd nem tudom, honnan várják a pénzt. Szóval, azért számomra ez elég érdekes.

Pont az utóbbi hetekben több hír meg petíció is jelent meg például, hogy a Műegyetemen az oktatók jelezték, hogy nagyon kevés pénzt keresnek, hogy szegyen, gyalázat, hogy egyetemi oktatók ennyi pénzt keressenek. ELTE-s oktatók is volt, hogy nyilatkoztak erről, illetve pont most, remélem, hogy meg fogom találni azt a cikket, amiben olvastam, meglátjuk, hogy megtalálom-e, hogy a Szegedi Tudományegyetemen kénytelen volt felmondani 25 évnyi munkaviszony után egy habilitált docens, aki egyébként a Szegedi Tudományegyetem Geoinformatikai Természet- és Környezetföldrajzi Tanszékén oktatott. Ha jól értem, ő nem kifejezetten a tanárképzésben vett részt, de egy kifejezetten magasán képzett, nagyon gyakorlott, széles tudással rendelkező egyetemi tanár volt, aki azért volt kénytelen felmondani, mert nem élt meg a fizetéséből 25 évnyi munkaviszony után.

Tehát, hogy is mondjam, van Magyarországon egy, egyébként véleményem szerint az ország méretéhez képest meglehetősen jó színvonalú egyetemi képzés, és azok az elhivatott tanárok, akik itt dolgoznak, azoknak vagy van, mondjuk, egy vagyonos házastársuk

vagy vagyonos szüleik, és megtehetik, hogy ők a szenvedélyüknek éljenek, vagy kénytelenek adott esetben felmondani, és más állás után nézni, mondjuk, másodállásokat vállalni, vagy külön tanítást, vagy én nem tudom micsodát, mert gyakorlatilag még az egyetemi oktatói fizetésből is csak nagyon ritkán lehet megélni. Lehet, hogy csak az emeritus professzoroknak, akik már tényleg 35 éve ott vannak, a fizetése épp elegendő. Most nincs a fejemben az egész tábla, de szemmel láthatólag számos olyan eset van, és ezt maguk, az egyetemen oktatók mondják, hogy nem elegendő a fizetésük.

De önöknél ilyenkor valahogy nincs pénz, de amikor egy új egyetemet, új tanárképzést, elittanárképzést kell létrehozni, akkor meg hirtelen találnak százmilliárdokat. Na jó, nem mintha ez engem meglepne, de gondoltam, hogy jó, ha ezt államtitkár úr is látja, ahogy mi látjuk, meg szerintem az emberek nagy része is látja, meg a többi egyetemen oktatók is látják. Ez az egyik dolog.

A másik dolog, amire fel akartam hívni a figyelmét, és remélem, hogy házelnök úr nem veszi úgy, hogy eltérek a tárgytól - merthogy nagyon is a tárgyról van szó -, ugye, itt van a szubszidiaritás elve. És ezt azért akartam idehozni, mert ez az, amit önök emlegetnek állandóan. Éppen - ma van szerda este - hétfőn, amikor interpelláltam itt az Országgyűlésben, az Agrárminisztérium államtitkára dörgölte az orrom alá, hogy a természet helyreállítására vonatkozó európai uniós jogszabály szerint nem felel meg a szubszidiaritás elvének, és ezért az utolsó pillanatban megvonták a támogatást, amivel romba döntötték az egész természet-helyreállításról szóló javaslatot; mármint ezt a magyar kormány tette meg.

(22.30)

Na most a szubszidiaritás elve azt jelenti, hogy ha van egy adott feladat, amelyben egy személy vagy közösség konkrétan érintett, akkor vagy azon a szinten kell megoldani, ahol ez a személy vagy közösség érintett, de legalábbis arról nem szabad magasabb szinten az érintettek kihagyásával dönteni. Tehát be kell vonni az érintett szinteket, legalábbis a döntésbe, még akkor is, ha nem ők döntenek adott esetben, hanem egy másik szint.

A természet helyreállításáról szóló törvényt, ezt az európai uniós rendelkezést minimum négy évig egyeztetette az Unió, a Bizottság az összes érintettel, including, beleértve a magyar kormány különböző tisztviselőit is. Tehát volt egy minimum négyéves egyeztetési folyamat, rengeteg javaslat hangozott el, aminek az eredményeképpen megszületett a javaslat, amit egyébként a magyar kormány sárba tiport az utolsó pillanatban.

Na most én itt érdeklődnék államtitkár úr, hogy hol van itt ez a nagyon hosszú egyeztetési folyamat az érintettekkel. És itt most az érintettekben már nemcsak a jövődöbéli tanárképzésben részt vevő hallgatókat értem, hanem azokat a józsefvárosi lakosokat,

meg a józsefvárosi önkormányzatot, amely a lakosokat törvény erejénél fogva képviseli, meg az önkormányzati képviselőket. Tehát velük hol volt az egyeztetés? Mert ha nem volt velük egyeztetés, akkor lehet, hogy az Orbán-kormány nem felel meg a szubszidiaritás elvének? Hííí, puff! Engem azért ez most szíven üt, mert ugye, engem azzal pattintott le az Agrárminisztérium államtitkára, hogy én mit akarok itt, mit pattogok, hogy a szubszidiaritás elve.

Oké, tudom, most eljátszom, hogy naiv vagyok, nyilván pontosan tudom, hogy 14 év kormányzás után önök hogyan működnek, de azért szeretném jelezni, hogy az önök által hangoztatott elveknek semennyire sem felel meg ez a jogszabály. Tudom, ez önt hidegen hagyja, de engem nem. Én azért az elveket meg az értekeket még mindig fontosnak tartom, tehát ezt is azért így szeretném leszögezni.

És akkor az, hogy miért tekintem kifejezetten negatívnak és tragikusnak azt a részét ennek a törvényjavaslatnak, amiről gyakorlatilag tegnap este derült ki, hogy 210 józsefvárosi családot önök gyakorlatilag ki akarnak lakoltatni. Én hallgattam az előbb a felszólalását és rendkívül érdekesnek találtam azt a részt, amikor azt mondta, hogy függetlenül az rendelkezésre álló üres lakások számától, ezeket az embereket el kell helyezni. Én nem tudom, akkor hova akarják őket elhelyezni? Én figyeltem, de ez nekem nem volt világos. Tehát ha nem számít, hogy hány üres lakás van, akkor mi lesz velük? Majd szállodában laknak életük végéig? Tényleg tök őszintén érdekel. Vagy berendeznek nekik a tornatermekben ilyen kis barakkokat, vagy nem tudom. Tehát ez nyilván nem lenne méltó lakhatás, nyilván államtitkár úr szerint sem, de ugye, én nyolc évig dolgoztam önkormányzatban, ebből öt évig voltam felelős Zuglóban lakhatásért is. Én ott eléggé azt tanultam meg, hogy van ennyi darab család, ennyi darab lakás, és valahogy így össze kell hozni ezt a két számot. Tehát hogy nem annyira tudok három családot egy lakásba költöztetni, meg hasonló ilyen bravúrokra sem voltam képes. Lehet, hogy valamit rosszul csináltam, de nem osztódtak a lakások csak úgy. És az a helyzet, hogy ma Magyarországon lakhatási válság van, méghozzá azért van lakhatási válság, mert önök 14 év alatt a kisujjukat nem mozdították meg annak érdekében, hogy azok, akik egyébként nem hitelképesek, vagy nem tudnak a CSOK-ra bevállalni néhány gyermeket, mert nem olyan az élethelyzetük, például mondok önnek egy példát, árván maradt kisfiú a nagymamájával. A nagymamájával, aki ráadásul súlyos beteg. Na most ők a gyermeket vállalós CSOK-ot nem fogják tudni felvenni, ezt gondolom, ön is könnyen belátja, ellenben a lakhatásukat nem tudják megoldani az önkormányzat segítségével nélkül. Ők egyébként konkrét két személy, akikkel én a munkám során találkoztam, és akikkel egyébként a zuglói önkormányzat tudott valamilyen meglehetősen nehéz módon, de végül segíteni.

Tehát nagyon sok olyan család van, akik nem ille- nek bele az önök sémájába, amit próbálnak a magyar sokgyermekes középosztályról sugározni, mondjuk,

akár egyedülálló anyák gyermekkel, akik lehet, hogy szintén nem tudnak csak így varázsolni még vállalandó gyermekeket, akik miatt az önök támogatását megkaphatják. Tehát nagyon sok ilyen család van, és ezt szeretném jelezni, hogy hatalmas probléma, hogy ők nem jutnak ma Magyarországon lakáshoz. Nincsen állami bérlakásprogram, önök nem segítenek az önkormányzatoknak abban, hogy egyébként a már meglévő bérlakásaikat felújítsák, vagy jó állapotban tartsák, vagy erre programokat dolgozzanak ki. No pláne nem-hogy nem segítik őket, hanem most éppen a Józsefvárosi önkormányzatnak gyakorlatilag a teljes lakásprogramját tönkrevágják, mert ha ők eleget akarnak tenni az ebben a törvényben megfogalmazottaknak, akkor az összes meglévő lakásukat rohamtempóban arra kellene valahogyan... Már ha egyáltalán lehetne ezt fél év alatt, de ön pontosan tudja, hogy nem lehet, fél év alatt még magánúton sem lehet felújítani egy lakást, mert nincs kivitelező, meg eltűnik a szobafestő, meg én nem tudom. Biztos, ha valaki hallgatja ezt a felszólalást, és van az ismeretségi körében, aki újított már fel lakást, akkor erről be tudnak számolni, hogy milyen nehéz, de aztán önkormányzati vonalon meg végképp lassabban zajlanak ezek a folyamatok. Tehát nem fogja tudni ennyi idő alatt felújítani az üres önkormányzati lakásait Józsefváros, azokat, amik még éppen nincsenek felújítva, de ha tegyük fel, meg is tenné, akkor az összes lakását erre a projektre kéne fordítania. Tehát az összes többi lakásigénylőnek, aki Józsefvárosban van, majd az önkormányzat lehet, hogy azt kell mondja, hogy vizlát, majd tíz év múlva találkozunk, vagy én nem tudom.

Tehát, hogy nem lehet ezt megcsinálni egy kerülettel egyáltalán, hogy gyakorlatilag az összes üres lakását erre az egy célra kelljen, ráadásul rohamtempóban felhasználnia. Tegyük fel, ha most a Józsefvárosi önkormányzat nem akarna segíteni - amit tudom, hogy akar, mert Pikó polgármester úr elmondta, hogy ők mindent meg fognak tenni annak érdekében, hogy a lakosokat ne hagyják nehéz helyzetben, de nyilván vannak korlátok -, akkor én nem tudom, hogy az állam ön szerint mit fog csinálni. Mert mivel ezek a lakások sajnos alacsony értékűek, hiszen egy rehabilitálandó övezetben találhatóak, ha mondjuk, kifizetik ezeknek a lakásoknak az ellenértékét, azért nagy valószínűséggel máshol nem fognak tudni lakást vásárolni, vagy esetleg arra kényszerülnek ezek a lakók, hogy - nem tudom - Szabolcs-Szatmár Bereg megyébe költözzenek, vagy Nógrád megyébe, vagy valahova, ahol esetleg találnak olcsón ingatlant.

Képzelve el azt a családot, akinek itt vannak a rokonai, a gyermek ide jár iskolába, a szülőnek itt van a munkahelye, és akkor dönthet úgy, hogy egyik napról a másikra alapozza meg az életét Nógrád megyében. Gyönyörű Nógrád megye, én imádom, de nem biztos, hogy az ember a lakhatását, az iskolát, a munkahelyét hirtelen egy másik megyébe áthopponálva meg tudja teremteni. Tehát borzasztóan nehéz helyzetbe kerülnek ezek a családok, és az a helyzet, hogy engem egyáltalán nem, semennyire sem nyugtatott meg az a válasz, amit az előbb államtitkár úr elmondott.

Az az igazság, hogy ez a fajta nemtörődomség, és az, hogy gyakorlatilag a budapesti és az országos lakásválságot önök egyáltalán nem veszik tekintetbe, ennek folyamatosan jelét adják, nemcsak ebben a projektben. Itt van a mini-Dubaj projekt, amelyet önök Zuglóban, a Rákosrendezőn terveznek megvalósítani, ez nem államtitkár úr saját projektje, de hát mégiscsak az önök kormánya az, ami ezt a projektet is végre akarja... *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Oh, jaj, de kár, nem fejeztem be, hát akkor majd a következő felszólalásomban. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Én is köszönöm, és egyben szeretném jelezni, hogy a tárgynál maradjunk, kedves képviselő asszony.

Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a válaszait. Egy dolog nekem nem lett tisztább a válaszaiból, hogy az a matekpélda hogy jön ki. *(Dr. Hankó Balázs Zoltán felé:)* Nem, ez fontos, tényleg! Lehet, hogy van rá megoldás. Én ezt nem rosszindulattal mondom. Őszintén mondom. Tehát, hogy... *(Tordai Bence közbeszól.)* Ja igen, igen. Tehát van 30 önkormányzati tulajdonban levő lakás, amit a VIII. kerület igénybe tud venni ennek a célnak az érdekében, van nulla darab VIII. kerületi állami bérlakás, és van az információk szerint 150 darab budapesti állami bérlakás. Ez összesen 180 lakás, és 210 lakás kiürítéséről és 210 család elhelyezéséről beszélünk.

(22.40)

A különbözet 30 lakás. Azoknak a lakhatását, akik nem jutnak hozzá adott esetben budapesti bérlakáshoz, VIII. kerületi bérlakáshoz, hogyan kívánják megoldani? Mert valóban az van, hogy ezek a családok itt élnek, itt élnek a barátaik, itt járnak iskolába, itt dolgoznak, és sokaknak a rokonai is itt élnek a kerületben.

Őszintén kérdezem, államtitkár úr, hogy milyen megoldási javaslatuk van arra vonatkozóan, hogy a budapesti ismert bérlakásállomány nem elégséges mennyiségű az összes család számára cserelakás biztosításához. Köszönöm szépen, várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Jámbor András képviselő úrnak kettő percben.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Ott folytatnám, ahol Csárdi képviselőtársam abbahagyta, hogy amikor ma délután volt egy fórum az érintett lakások kapcsán - Pikó András polgármester ott volt -, ez volt az első kérdése a helyieknek, hogy tudnak-e a kerületben maradni, merthogy

ezek az emberek egyébként nem a legmobilisabb emberek ebben az országban; ezek az emberek nem tudnak 200 kilométert költözni; ezek az emberek idejártatják a gyerekeiket iskolába, itt dolgoznak. Szerintem egy nagyon-nagyon fontos dolog lenne, hogy az a tervezés történjen meg itt, amivel ezek a lakosok itt tudnak maradni a Józsefvárosban, tudják folytatni a további életüket.

Úgyhogy visszatérnék azokra a kérdésekre, amikre államtitkár úr nem adott választ, hogy miért nem zajlott egyeztetés; miért kell ezt fél év alatt lebonyolítani; miért nem volt a lakosokkal egyeztetés, akik érintettek ebben a helyzetben. Ezekre a kérdésekre azért abszolút jó lenne, ha kapnánk még valami választ.

És tényleg nem azért lenne jó, mert akkor ebből valamilyen politikai izét tudunk csinálni, hanem azért, merthogy ezek az emberek élnek, ott élnek ezekben a házakban, ott élnek, mondjuk, 40 éve, ott nevelik a gyerekeiket, ott járatják iskolába a környéken a gyerekeiket, ott dolgoznak, és szerintem megérdemlik azt, hogy kapjanak egy teljes körű tájékoztatást.

És én igazából azt a helyzetet látom, hogy amikor megkapják majd a cserelakás-lehetőséget, megkapják, mondjuk, Pécelen, megkapják Cegléden, és van 75 napjuk arra, hogy erről döntsenek, akkor utána mi fog történni. Mert ez az, amibe államtitkár úr az előbb közbeavatott, merthogy utána az történik, ha nem történik megegyezés, akkor mehetnek Isten hírével.

Én azt szeretném, hogyha visszatérnék a kályhához, leülne az NKE és leülne Magyarország Kormányának Józsefváros önkormányzatával, és újraterveznék ezt az egészet úgy, hogy az NKE is jól járjon, a helyi lakosok is jól járjanak, meg tudjon valósulni a DÍÓ2030, meg tudjon valósulni ez a rehabilitációs program vagy egy másik program, amiben megegyezik az önkormányzat és az állam. Szerintem ez lenne a normális működés. *(Az elnök csenget.)*

Én továbbra is azt kérem, hogy vonják vissza ezt a paragrafust ebből a törvényből, legyen normális egyeztetés, és folytatódjon az a jó együttműködés az NKE-vel, ami a Józsefvárosban eddig is volt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kettő perc az a kettő perc. Tisztelt Országgyűlés! Soron kívül megadom a szót Hankó Balázs Zoltán államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Nos, Józsefváros: Eddig is fejlődött Józsefváros, hiszen az elmúlt években az egyetemfejlesztések és Józsefváros fejlesztése együtt tudott haladni. Az a campus, ami a Közzolgálati Egyetem vonatkozásában kialakult, mindig megoldást és olyan fejlesztési utat tört magának, amely segítette Józsefváros fejlődését, és ez minden esetben az ott élő lakosság érdekét szolgálta.

Az, hogy önök itt direkt hergelnek mindenkit és valótlanosságokat állítanak: tegyék meg, hogy elolvassák a törvényt, és az előbb említett szakaszait végigveszik;

látják azt, hogy a kisajátítás vonatkozásában egyrészt az önkormányzat hogyan kártalanítódik, másrészt pedig a csereingatlanok vonatkozásában ha az önkormányzat nem állt helyt, akkor az államnak helyt kell állnia. Ennyire egyszerű, erre vonatkozik az egész.

A vonatkozó egyeztetések, mint ahogy eddig is megvoltak a Közzolgálati Egyetem kapcsán, a jövőben is meglesznek. Mint ahogy önök említették, tavaly novembertől fogva folyamatos egyeztetések voltak, és mint mindannyian tudjuk, a Közzolgálati Egyetem fejlesztése nem most alakult ki, hanem már több mint egy tízéves stratégia mentén folyik. Ezek a tények.

Nos, tehát akkor inkább arra kellene fókuszálni, hogy mindezek vonatkozásában hogyan jelenti ez a fejlesztés Józsefváros egészének, Józsefváros polgárainak a fejlődését; nem pedig azt tenni, amit most önök itt tesznek, hogy folyamatosan rémhíreket keltenek.

Autonómia-kérdés, Tordai képviselő úr. Nos, ha erről a kérdéstről vitatkozunk, akkor vegyünk fáradságot magunkon, még ebben a késői órában is. Vegyük elő az Európai Unió autonómiajelentését! Vegyük elő az Európai Egyetemi Szövetségek autonómiajelentését; üssük fel a megfelelő helyen, és olvassuk el azt, hogy a magyar egyetemek vonatkozásában az autonómiavizsgálatot azért nem folytatják le azon egyetemek vonatkozásában, amelyek nem állami fenntartásúak, mert az az autonómia-scoreboard az állami fenntartású egyetemekre vonatkoztatva létezik.

De nem én állítom azt, hogy a magyar modellváltott egyetemek ezen autonómiaértékelő skálán autonómia-előrelépésben hány százalékos megfelelést mutatnak, hanem azon elemző cégek, amelyek elvégezték a vonatkozó egyetemi autonómiaértékelést. Nos, tehát ha autonómia, akkor tegyük meg azt, hogy... *(Tordai Bence: Melyik cég?)* Tessék? *(Tordai Bence: Melyik cég?)*

A vonatkozó egyetemeket meg lehet kérdezni, és az egyetemek elmondják, hogy melyik cég volt az. *(Derütség az ellenzéki pártok padsoraiból. - Tordai Bence: Meggyőző volt! Mondjuk tovább!)* Igen, föl tudná képviselő úr sorolni, ha már ennyire komoly autonómia-szakértő *(Dr. Pósnán László: Hogyne! - Tordai Bence közbeszól.)*, hogy a négy értékelési tartományban 8-10-12-15 paraméter esetében melyek azok az indexek, amiket vizsgálnak? Mert ha föl tudja sorolni, akkor innentől folytathatjuk tovább ezt a beszélgetést. *(Tordai Bence közbeszól. - Az elnök csenget.)*

Nos, a bérkérdésről beszéltünk. A bérkérdés vonatkozásában elmondtam azt, hogy 2021-ben, '22-ben 15 plusz 15 százalékos bérfejlesztés történt. Ez összességében 64 milliárd forintot biztosított a felsőoktatásban dolgozóknak. Elmondtam azt is, hogy 2,5-szeresére emeltük a felsőoktatási intézmények finanszírozását, és az önök adataival szemben a tényadatokat is ismertettem az egyetemi tanársegéd, adjunktus, docens, egyetemi tanár vonatkozásában. Ezek tényadatok.

Ha önök ezeket a tényeket nem fogadják el, akkor innentől ebben a kérdésben további beszélgetésnek

helye pedig nincs. Ugyanígy nincs helye további beszélgetésnek abban az esetben, ha a vonatkozó jogszabályokat nem helyesen értelmezik, és önös érdekük alapján másokban bizonytalanságot, bizalmatlanságot gerjesztenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben történő felszólalások következnek. Megadom a szót Ferencz Orsolya képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. FERENCZ ORSOLYA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Egyfelől valahol nagyon örülök annak, hogy közös városrészünk, Józsefváros ilyen hangsúlyosan fókuszba kerül, másfelől egy picit annyiból elszomorít, mert azt látom megint, hogy a tények helyett egy politikai áttematizálás zajlik.

Józsefváros fejlődése az elmúlt évtizedben - 2010-19 között legalábbis, sőt már a 2006-07-08-09-es években is, amikor a Fidesz-KDNP a testületben már erősebben ki tudta fejezni a fejlődés elképzelései mentén a hangját - nagyon komolyan és jelentősen lépett előre. Ezt bizonyára Jámbor András képviselőtársam is megerősítheti, vagy Csárdi Antal képviselőtársam is megerősítheti, hogy óriási értéknövekedést jelentett a kerület egészére nézve, hogy megújultak a közterületek és az összes park 2019-ig, ha csak a Golgota tér több hektáros területére gondolunk, hogy ez milyen hatalmas előrelépés volt.

És a Diószegi utcában pedig, amikor a Nemzeti Közzolgálati Egyetem projektje elindult, folyamatosan napirenden volt, hogy az ott lévő házaknak részben a felújításával, részben, ahol az építészeti szakvélemények szerint nem lehetséges, ott a bontással és új épületek építésével, de egy rehabilitációnak kell következnie, ami a Nemzeti Közzolgálati Egyetem fejlesztési projektjében folyamatosan benne volt.

(22.50)

Szeretném emlékeztetni akár Jámbor András képviselőtársamat is arra, hogy amikor az Orczy-park megújulása zajlott, akkor olyan szintű, sokszor jelzőkkel is nehezen illethető szélsőséges aktivista megnyilvánulások kísérték - akkor például az LMP is nagyon hangos zászlóvivő volt - az Orczy-park felújítását, hogy ez valami elképesztő. Az égvilágon mindent kitaláltak: minden egyes fához, amit a kertészeti szakvélemények alapján kivágásra ítélték, külön, minden egyes fához jóformán már aktivisták láncolták oda magukat. Az egyébként a hajdani buszgarázs területén, ahol több méter mélységig teljes talajcserére volt szükség, olyan szinten elszennyeződött az évtizedek alatt és így tovább, ott is szinte lehetetlen volt haladni. Most, amikor megnézik az Orczy-parkot, akkor azt látják, hogy mind az ott élők, mind a lakók, mind az egyetemisták, az egész egyetemi campus és tulajdonképpen az egész város számára egy igazi ékkővé vált az Orczy-park.

Na, most mi a helyzet a Diószegi utcával? Az a helyzet, hogy ezekben a házakban valóban olyan lakók élnek, akik már nagyon-nagyon régóta várják. Sokszor, amikor velem is beszélgetnek, kifejezetten reménykedve kérdezik, hogy mikor következik végre az ő utcájuknál a rehabilitációs program, mikor történik meg az a fajta felújítási ütemterv és az ő esetleges jobb ingatlanokba történő elköltözése, amire olyan régóta várnak.

Na, ehhez képest most, amikor egyébként Pikó Andrásékkal, az önkormányzattal zajlottak a tárgyalások, szeretném jelezni, hogy ez az úgynevezett DIÓ2030, amit most ilyen nagyon hangosan hirdet a polgármester úr, ez egy ilyen új keletű elképzelés, de 2019 óta Pikó Andrásék vezetik ezt a kerületet. Úgy kerültek hatalomra, hogy azt mondták, azt állították, hogy 1100 lakás van üresen, amibe a kőszívű Fidesz vezette önkormányzat szándékosan nem akarta beköltöztetni a lakókat, holott most azt látjuk, hogy a legnagyobb problémájuk az, hogy ilyen nincs.

Ezzel szemben pont a józsefvárosi önkormányzat honlapján van fent az, hogy azt tervezik, hogy mindenképpen elköltöztetik innét a lakókat: a Diószegi utca 18-nál a kapcsolatfelvétel a lakókkal '24 második fele, a Diószegi 20-nál '24 első fele, a Diószegi 22-nél '26 első fele, a Diószegi 24-28-nál a '24. év második fele. Gyakorlatilag ide írják le, hogy felveszik velük a kapcsolatot, és akár néhány hónapon, másfél éven belül el akarják onnan őket költöztetni.

Tehát most úgy tesznek, minthogyha egyébként itt bárki bárkit az utcára akart volna tenni. A kormányzat nagyon világos koncepciót tett le az asztalra. Ténylegesen én is azt tudom kérni - csatlakozva államtitkár úrhoz -, hogy legyenek kedvesek ténylegesen elolvasni ezt a törvénytervezetet.

Egy dologban biztosak lehetnek az ott élők, egy dologban nagyon biztosak lehetnek az ott élők, hogy nagyon jól fognak azzal járni, hogyha a magyar kormány és a Nemzeti Közzolgálati Egyetem segítségével jutnak új lakásokhoz és új életlehetőséghez, és nem bízzák magukat Pikó Andrásékra, akik az ígéretesen kívül semmit nem csináltak, akik a saját maguk által ígért lakásfelújításokat sem tudták végrehajtani, akiknél semmi mást nem látunk, mint terveket, és azt, hogy a most már 45 milliárd körüli főösszegű józsefvárosi költségvetésből nem voltak képesek áldozni semmit a saját maguk által megígért különféle rehabilitációs programokra, hanem most tervezgetnek arról, hogy majd egyszer mi fog ott történni. Mi a probléma azzal, hogyha ezek az emberek élhető környezetbe költöznek, az egyetem pedig bővülni tud?

Szeretném megkérdezni, hogy mitől érzik úgy, hogy ha itt a magyar kormány garanciáival egy egyetemcampus-projekt bővítésével előre tudunk lépni, akkor az egy tragédia, de ha arra várnak ezek az emberek, hogy majd egyszer Pikó András, aki úgy töltött el egy ciklust, hogy nem csinált értük semmit, nem tett értük semmit, még gyakorlatilag egy házfalat nem festett ki a Diószegi utcában, majd egyszer lehet, hogy majd valamikor, ha egyáltalán június 9-e után ő még

hatalomban marad, és még egyáltalán számonkérhető lesz, akkor majd valamit fog értük tenni. Eddig nem tett. Most majd miért tenne?

Tehát szeretném azt kérni, hogy most az egyszer végre - annyi rossz példa van előttünk -, például az Orczy-parkot azért hoztam fel, mert az egy tipikusan ilyen példa volt. Tényleg nem akarok nevetek emlegetni, hogy ki mindenki volt akkor, az akkori képviselő-testületben, aki valami leírhatatlan vehemenciával állította azt, hogy a világ legborzalmasabb dolga, és fairtás és természetgyilkolás történik az Orczy-parkban, és most oda járnak futni, oda járnak sportolni, oda járnak úszni, oda járnak pihenni nemcsak a lakók, de az egész kerület, sőt az egész környező lakosság is az egyetemistákon kívül.

Ha most az egyszer el tudnánk oda jutni, hogy valamiről érdemben vitatkozzunk, és érdemben előrehaladjunk jobbitó szándékkal, és ne politikai aktivizmusnak essen megint áldozatul egy téma, az nagyon sokat segítene. Segítene az ott élőknek is, segítene az egyetemnek is, és hiszem, hogy segítene egész Budapestnek.

Én erre kérem a képviselőtársaimat, Csárdi Antalt is erre kérem - bár most azt hiszem, éppen kiment -, erre kérem Jámbor Andrást is, hogy együtt, közösen próbáljuk meg az ott lakók érdekében ezt az ügyet a szakmaiság mentén végigbeszélni, és ne vigyük el a politikai aktivizmusba. Ezek üres lózungok. Pikó Andrásnak volt rá négy és fél éve, hogy tegyen ezekért az emberekért. Semmit nem tett. A semminél is kevesebbet tett, mert még ijesztgeti is őket feleslegesen és hazug módon. Köszönöm. *(Taps a Fidesz sorraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Jámbor András Imre képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Kedves államtitkár úr azt mondta, hogy itt volt egyeztetés. Az a kérdés, hogy ha volt egyeztetés ebben a konkrét, most a törvényjavaslatban szereplő dologban, akkor miért kisajátításról van szó. Tehát akkor miért nem az egyeztetések mentén megállapodott ütemtervvel van ez végrehajtva? Az, hogy kisajátítás van itt, szerintem árulkodó arról, hogy ezek az állítólagos egyeztetések ennek a konkrét tervnek a kapcsán megtörténtek-e, vagy sem. Az a helyzet, hogy meg kellett volna történniük, és akkor egyébként nem kellett volna Ferencz Orsolyának bejönnie most, nem kellene nekem sem itt lennem, foglalkozhatnánk Józsefváros más dolgaival, hogy ha ezek az egyeztetések megtörténtek volna.

Ferencz Orsolyának mondom, hogy nincs gond az NKE alapvető projektjeivel. Ezeket támogatjuk, Pikó András is támogatja. Az ő ciklusában is nagyon sok minden megvalósult ezekből a projektekből. Itt ezzel az egyetlenegy konkrét dologgal van baj, mert eddig mindig működött az egyeztetés. Működött az előző városvezetés alatt is, működött most is az

NKE-vel. Az a kérdés, hogy most miért nem működik ebben a konkrét helyzetben, miért nem volt egyeztetés, miért nem egyeztettek az önkormányzattal, miért egy törvényjavaslatból kell kiderülnie ennek a konkrét történetnek.

Igen, elindult-e itt már valami? Közbeszerzési eljárás van a DIÓ2030-ban, aminek most lesz eredménye. Tehát konkrétan ezek a projektek elindultak. Nem most lett kitalálva a DIÓ2030. Képviselő asszony önkormányzati képviselő volt már akkor, amikor erről az alapvető tervek elkészültek. Akkor már nem volt önkormányzati képviselő, amikor ez el lett fogadva, mert akkor már parlamenti képviselő volt, de nem tegnap lett elfogadva ez a projekt. Ahogy el lett fogadva a projekt, elindult az első közbeszerzési eljárás.

Összességében a projekt arról szól, hogy vannak olyan házak, amelyekben maga a ház van felújítva, tehát vannak olyan házak, amelyekben maga a ház lesz felújítva, van olyan ház, amelyben az önkormányzati bérlakások lesznek felújítva, és vannak olyan házak, amelyek bontásra vannak alapvetően ítélve, és a bontás-eladásból lesz önkormányzati lakás felhúzva.

Csak az a helyzet, hogy az a kisajátítási eljárás, amit itt látunk az NKE kapcsán, nem fogja megteremteni azt a lehetőséget az önkormányzat számára - mert a kisajátítási eljárásban az az értébecslési folyamat, tudjuk, hogy alacsonyabb árakat fog megállapítani -, nem teremti meg a lehetőséget arra, hogy az önkormányzat tudja ezeket a bérlakásokat pótolni alapvetően, míg ha a DIÓ2030 végigmenne, akkor egyébként növekedne ezeknek a lakásoknak az értéke, növekedne ennek az egész területnek az értéke. Így egyébként nagyobb esély lenne arra, hogy az önkormányzat tudja ezeket a lakásokat biztosítani az állampolgárok számára.

Arról, hogy egyébként mi zajlott az elmúlt években: Pikó András ciklusa alatt 2,5 milliárd forintból 200 lakás és 40 bérház újult meg Józsefvárosban. Most végigsorolhatnánk a fejlesztéseket egyébként, a különböző köztérfejlesztéseket, utcafejlesztéseket, de azt a kampányidőszakot szerintem majd átvisszük egy másik pontra, amikor Orsolyával erről vitatkozunk. Nem fogunk egyetérteni, de biztos van olyan rész, amiben egyetértünk, hogy jó lett. Én is tudok illet mondani egyébként a fideszes városvezetés időszakából is.

(23.00)

Igen, az NKE világos koncepcióját említette képviselő asszony. Nem látom, hogy hol van a bontási koncepció, hol vannak az engedélyeztetési eljárások elindítva ebben az NKE-s projektben. Tehát itt arról van szó, hogy október végéig kéne kiköltöztetni a lakókat. Én nem látom, hogy miért ez a sietség. Mi egyetlenegy dolgot kérünk, azt, hogy ez egy normális ügymenetben történjen. Ne az legyen, hogy október 31-éig kelljen kiköltözni az embereknek. Ha az van, hogy két éve vagy három éve van az önkormányzatnak, ha van egy egyeztetési folyamat, amelyben ez

normálisan végig van vezetve, akkor ez egy megoldható folyamatrendszer, ebben az önkormányzat, az NKE és a kormány normálisan egyeztetve végig tudja ezt vinni. Senki nem jár rosszul. Mi azt szeretnénk elérni, hogy menjünk vissza a kályhához és legyen egyeztetési folyamat.

Tudom, hogy mindketten bólogatnak arra, hogy itt volt egyeztetési folyamat. Az a helyzet, hogy van egy egyeztetés az NKE és az önkormányzat között, de ezeken az egyeztetéseken nem hangzott el, hogy ez a projektszakasz, amely ebbe a törvénybe bele van írva, a következő időszakban meg fog valósulni. Az a helyzet, hogy Pikó András polgármester ebből a törvényjavaslatból tudta meg, hogy ez fog történni.

Kedves Orsolya - bocsánat, hogy tegeződök -, én nagyon-nagyon nehezen látom, nagyon-nagyon nem értem, hogy miért az önkormányzati kampány közepén kellett ezt az egészet betolni. Miért kell erre fél évet adni? Nagyon örülnék annak, ha mondjuk, abban meg tudnánk egyezni vagy megindokolná az államtitkár úr, hogy miért kell ezt ennyire gyorsan letolni. Nagyon örülnék annak, ha vissza tudnánk menni és meg tudnánk abban egyezni, hogy egy nagyobb futamidővel, átbeszélve a dolgokat, valósuljon meg. Ha önök azt gondolják, hogy volt egyeztetés, akkor legyen újraegyeztetés, de futtassuk végig a dolgokat.

Mi nem az NKE-t akarjuk innen kitűzni, nem azt akarjuk, hogy ne valósuljanak meg ezek a dolgok. Mi pontosan azt akarjuk, hogy fejlődjön a terület. Az NKE egyébként fontos abban, hogy fejlődjön a terület, de azt szeretnénk, ha ez nem menne a helyi lakók rovására és nem ütné ki az önkormányzat már közbeszerzés alatt lévő programjait. Ez egyébként megoldható, még mindig megoldható, egyeztetés kérdése az egész. Azt szeretnénk, ha ez az egyeztetés normálisan lemenne, ehhez viszont az kell, hogy ebből a törvényjavaslatból most ez a rész kerüljön ki. Nyilvánvalóan egy egyeztetés után, két hét múlva, akár másfél hét múlva - nem tudom, mennyi időre van szükség az egyeztetésre - vissza tud menni egy másik törvényjavaslatba, egy másik salátába is akár, és végig tud menni, de folytassuk le ezeket az egyeztetéseket, és legyen egy olyan határidő szabva a különböző eljárási szakaszokban, ami normálisan végig tudja vinni ezt a folyamatot.

Mondhatjuk úgy is, hogy nyugtassuk meg egymást, nyugtassuk meg a lakókat, nyugtassuk meg a józsefvárosiakat abban, hogy ez egy normálisan lemenedzselhető projekt tud lenni. Én ezt szeretném kérni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Most megadom a szót soron kívül Hankó Balázs államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Szeretném sumházni a dolgokat, és ezáltal szeretném összefoglalni mindazt, ahogy állunk. Szeretném azt mondani, hogy ha önök folyamatosan a vonatkozó szabályozással

vagy a tényekkel szemben érvelnek, annak lehet, hogy még hosszú ideje lehet, de megoldási irányt nem ad.

Egy: a vagyon vonatkozásában, mint biztosan tudják, a vagyon átadása e tekintetben mindig törvényt feltételez. Kettő: a vonatkozó jogszabályt olvasuk tehát együtt. Az ingatlanok forgalmi értékét az MNV Zrt. független értékbecslő bevonásával, piaci összehasonlító adatok elemzésével, hozamszámításokkal s a többi, határozza meg. Ha már Józsefváros ingatlanának, Józsefváros értékének növekedéséről beszélünk, mindazok, akik jól ismerik Józsefvárost, akik sokat sétálnak arra, nekem is volt jó néhány évvel ezelőtt lehetőségem szinte nap mint nap ott megfordulni, tudják, hogy egy hihetetlen fejlődés valósult meg. Egy hihetetlen fejlődés valósult meg úgy, hogy mindez Józsefváros, az ott élők, az ott lévő egyetemek és az ott lévő piaci, ipari szereplők előrelépését jelentette és biztosította. Azok a stratégiai fejlesztési tervek önök előtt is ismertek kell hogy legyenek, amelyek nagyjából 12 éve, ahogy említettem már többször, a Közszolgálati Egyetem fejlesztését bemutatták és vizsik előre lépésről lépésre.

Szóval, a törvényi, jogszabályi garancia, az állami felelősség biztosított, Józsefváros fejlődése biztosított, a családok biztonsága és jövője jobb körülmények között biztosított. Ehhez csak az kell, hogy ne hisztériakeltés, hanem a vonatkozó jogszabályok szerint a józsefvárosi lakosok érdekében való előrelépés történjen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Rebeka képviselő asszonynak. *(Jelzésre:)* Pardon, pardon! Kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Ferencz Orsolya képviselő asszonynak.

DR. FERENCZ ORSOLYA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tényleg röviden, de hadd reflektáljak! Azt gondolom, hogy nem a lakók sorsának jobbítása miatt vagyunk mi most vitában, hogy ne akarná mindkét oldal egyformán, hogy a lakók sorsa jobb legyen. De azon igenis érdemes vitatkozni, hogy mi történt ott 2019 óta, mi történt Józsefvárosban, amikor a Pikó András vezette önkormányzat összes teljesítményét összevissza elhelyezgetett, majd álcahalókkal letakart Toi Toi vécékben, rovarhotelekben lehet mérni *(Tordai Bence: Mi a baj vele)*, meg egészen elképesztő kutyapiszoárban. *(Tordai Bence: Mi a baj ezzel?)* Elnézést, Tordai képviselő úr, hadd fejezzem be! Két perc, azt hiszem, ezt el lehet viselni. Még egy percig tart a hozzászólásom.

Kutyapiszoár az Auróra utcában, ilyen komolytalan marhaságokkal szórakoztatták az ott élőket. Miért nem foglalkoztak 2019 óta a Diószegi utcában lakókkal? Ugyanis ez a program, az NKE fejlesztése már 2018-ban az asztalon volt, sőt már a 2010-es években végig. Kicsi nyugalomra inteném Tordai képviselő urat, tényleg egy pillanatig várjon, és utána hátha van valami olyan, amihez még hozzá tud szólni. Az a helyzet, hogy Pikó Andráséknak évek álltak rendelkezésükre, és most, amikor a kormányzat azért szeretné

ezt az ügyet felgyorsítani, hogy mind a lakók számára megtaláljuk a lehető leggyorsabb és legjobb olyan megoldást, amely az életüket ténylegesen jobbítja, mind az egyetem fejlődését előrébb lehessen vinni, akkor hirtelen azt hallgatjuk, hogy minek még ezzel foglalkozni, várjunk még, még tovább húzzuk az időt. Mire kellene még várni?

A Pikó András vezette önkormányzat le akar bontani házakat és az általuk tervezett lakásokba, azokba a szép lakásokba, ezt el is mondták, nem a most ott élőket szeretnék visszaköltöztetni, hanem el akarják majd adni azokat. Tehát ha az ő terveik valósulnának meg (*Jámbor András Imre: Jaj, ne!*), akkor egészen más történe. (*Jámbor András Imre: Ne!*) Mi pedig azt szeretnénk, hogy az egyetem is fejlődjön, és a lakók is élhető környezetbe kerüljenek. Köszönöm. (*Taps a kormánypartii oldalán.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Jámbor András képviselő úrnak két percben.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): A vége azért elég merész volt már ennek a felszólalásnak. Az „idegeneket költöztetünk be” jött volna következőnek, azt hiszem, még ebben a körben.

Tisztázzunk egy dolgot! Ha azt az 1,1 milliárd forintot a kormányzat nem vonja el Józsefvárostól, amit még 2019-ben megígért, ami bérlakásfejlesztésre lett volna fordítva, akkor például 180-nal több ember lakhatna szociális bérlakásban most Józsefvárosban. Ha a fejlesztéseket nézzük, a Déri Miksa utca, Tömő utca megújultak az elmúlt öt évben, és lehetne folytatni a sort. Tényleg elképesztő közterületfejlesztés-sorozat lehetne mondani Józsefvárosban. Szerintem a rovarhotellal egyébként nincs olyan nagy probléma, szerintem belefér egy kerület életébe, hogy legyen benne egy rovarhotel. Nem hiszem, hogy ez egy negatív állítás lenne egyébként Józsefvárossal kapcsolatban. Inkább arról beszéljünk, hogy mondjuk, hány új fa lett ültetve, és folytathatnánk a sort, de nem fogok továbbmenni az önkormányzati választási kampány nyitóeseményén, inkább arról szeretnék kicsit még beszélni, hogy akkor mi lehetne az a közös megoldás, amelyről államtitkár úr azt mondta, hogy nem lehet jó.

Továbbra is azt látom, hogy a közös megoldás az lenne, hogy menjünk vissza a kályhához, legyen meg ez az egyeztetés, és legyen meg az, amit Ferencz Orsolya képviselő asszony mond, vagyis hogy a lakók is jól járnak, az egyetem is fejlődik és erre biztosíték van, akkor nem az történik, hogy az önkormányzatot megkerülve raknak be egy ilyen törvényjavaslatot, hanem visszatérünk ahhoz, hogy az NKE és Józsefváros önkormányzata között egy normális együttműködés van.

(23.10)

Ez volt eddig a példa ciklusokon és oldalakon átívelően, és most ez a törvényjavaslat ezt az együttműködést borítja föl, és szerintem ezzel azért alapvetően van probléma.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most normál felszólalások következnek. Megadom a szót Szabó Rebeka képviselő asszonynak, Párbeszéd-képviselőcsoport.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Én nagyon örülök neki, hogy Ferencz Orsolya képviselő asszony itt van, bár személyesen nem ismerjük egymást, de mindenesetre egy üde színfoltot jelent ebben a ma esti vitában, mert tényleg - hogy mondjam - kifejezetten motivált hozzászólásai vannak, tehát látszik, hogy komolyan érdeklő a téma és komolyan veszi. Szóval, abszolút nagyon örülök neki.

Én csak azt az egy dolgot nem értem, bár én nyilvánvalóan nem vagyok annyira járatos a kerület ügyében, de ha ön azt mondja, hogy ez egy világos koncepció mentén zajló fejlesztés, ami egy ilyen tervezett folyamat, akkor miért nem lehetett erről egyeztetni az önkormányzattal, tehát erről a konkrét részről, hogy ezeket a lakóházakat ki akarja sajátítani az állam. Tehát nekem ez azért egy elég furcsa dolog.

Ön azt mondta az előbb, hogy mi itt a felszólalásunkkal vagy talán Pikó András polgármester úr ijesztgeti a lakókat. Én úgy látom, hogy önök ijesztgetik a polgármester urat meg a képviselő-testületet, mert nyilván azért az - hogy mondjam - egy nem túl jó dolog, amikor ők terveznek egyfajta tömbrehabilitációt, a DIÓ2030-terveket, és akkor egyik napról a másikra azt tudják meg, hogy sajnos azok a lakóházak, amelyekkel ők dolgoznak, nem lesznek.

Most nyilván én nem a polgármester urat meg az önkormányzatot sajnálom, hanem itt a lakókról meg a lakosságról van szó, de azért szeretném jelezni azt, hogy ki ijesztget kit ebben a kérdésben, ez számomra nem annyira egyértelmű.

A másik, amit valóban nem értek, hogy a törvény mostani... Nyilván az önök kétharmados többsége, gondolom, el fogja fogadni ezt a törvényt, ezt feltételezem az eddigi tapasztalataim alapján. Tehát az nem világos nekem, hogy miért hat hónapot hagynak arra, hogy ez a kisajátítás és a lakók kiköltöztetése megtörténjen, és ön, amikor most azt állítja, hogy ezzel ezek a lakók jobb körülmények közé kerülnek, akkor öntől is mély tisztelettel érdeklődöm, hogy de hol? Ferencvárosban, vagy egy másik kerületben, vagy vidéken, vagy Nógrádban, vagy hol? Tehát ön mit tud erről, vagy önnek milyen tudomása van erről, hogy ha a lakók jobb körülmények közé kerülnek, akkor hol fognak jobb körülmények közé kerülni? 210 családról beszélünk.

Pikó András polgármester úr elmondta, hogy körülbelül 30 olyan üres lakással rendelkeznek, ahova egyáltalán, ha nagyon ügyesen felújítják őket, akkor ezek a lakók be tudnak költözni. 210 családot 30 lakásba beköltöztetni szerintem bajos, és nyilván ön sem így gondolta a méltó körülményeket, mert az nem lenne túl méltó. Szóval, érdeklődöm, hogy hol lesz az? Fél év azért elég rövid idő, tehát mondjuk, ha néhány évről lenne szó, akkor nyilván lehetne azt mondani, hogy addig az önök kormánya fantasztikus

gyorsasággal épít valamilyen bérházat valahol, de hát azért fél év alatt még erre szerintem önök sem képesek.

Csak egy apróság. Itt az előbb kritikákkal illetve Pikó András munkáját, és erről nekem eszembe jutott, hogy amikor én 2014 őszén Zuglóban önkormányzati képviselő, illetve lakhatásért felelős alpolgármester lettem, akkor az önök méltán hírhedt Papcsák Ferencétől vettük át a kerületet Karácsony Geggelyel. Papcsák Ferenc azt az örökséget hagyta ránk így a lakhatás frontján, hogy akkor körülbelül 450-460 üres önkormányzati lakás volt, és ebből körülbelül 440 lakhatatlan volt. Most én nem tudom, hogy Papcsák Ferenc mit művelt az előző öt évben, de hogy valamiért nem sikerült neki a zuglói lakhatást - hogy mondjam - kicsit úgy jó pályára tenni, az biztos. Egyrészt a lakásokat sem sikerült felújítania, rengeteg szanálendő lakóház volt, másrészt az én fogadóóraimra özönlöttek azok az emberek, akik évek óta vártak Zuglóban lakásra. Tehát egy katasztrófa volt a zuglói lakáshelyzet.

Ezt csak arra mondom, most nem tudom, hogy Papcsák Ferenc erre miért volt képtelen mint fideszes polgármester, aki egyébként akkor még szerintem országgyűlési képviselő is volt, mert az első ciklusban, 2010-14 között még ez lehetséges volt, hogy egyszerre volt valaki polgármester és országgyűlési képviselő. De lehet, hogy már neki is azok az állami bérlakásprogramok hiányoztak, amelyeket mondjuk, egy önkormányzat megpályázhatott volna, hogy esetleg segítséget kapjon arra, hogy felújítsa a lakásait.

Summa summarum, én nem gondolom, hogy önöknek, fideszes képviselőknek van igazi alapja azt a szemére hányni egy ellenzéki polgármesternek, hogy miért nem újítja fel rohamtempóban az önkormányzati lakásokat, amikor eléggé nyilvánvaló, hogy erre rohamtempóban nincs elég forrása egy önkormányzatnak, pláne nem egy alapvetően nehezebb helyzetben lévő, mármint lakhatásilag nehezebb helyzetben lévő önkormányzatnak, mint a VIII. kerület.

Tehát igazság szerint én tényleg érdeklődnék, és azt hiszem, itt államtitkár úr is talán említette már ezt a valótlanságot, hogy mi valótlanságokat mondunk, hogy konkrétan mi a valótlanság. Most a hat hónap a valótlanság, vagy az, hogy nem egyeztettek az önkormányzattal erről a konkrét kisajátításról, vagy az a valótlanság, hogy még önök egyáltalán nem árulták el, hogy hol fognak ezek a lakók méltányosabb körülmények közé kerülni?

Egyébként csak zárójeles megjegyzés, reagálok arra, ami elhangzott, hogy azért egy önkormányzat működése nagyon sokrétű, de hát ezt Ferenc Orsolya nyilván jól tudja, tehát ön is ismeri az önkormányzatokat. Engem nagyon elszomorít, amikor olyan, a városi biodiverzitást egyébként növelő dolgokat hoznak fel negatívumként, mint egy rovarhotel. Tehát én értem, hogy ez még mindig az ilyen, nem tudom... (*Tordai Bence: Űrkutatás.*) Igen, tehát az önök propagandasajtója olvasóinak egy része talán még elhiszi azt

önöknek, hogy ezek ilyen negatív dolgok, de szerintem az emberek többsége, akik például minőségi oktatást kaptak általános iskolákban, és járnak környezetvédelemre vagy környezetismeretre - nem tudom, most hogy hívják ezeket az órákat -, azok tudják, hogy ezek egyáltalán nem butaságok, és hogy ezek nagyon fontos dolgok, mert a városi biodiverzitás is egy kulcseleme annak, hogy egyébként valahogyan megküzdjünk a XXI. század környezeti kihívásaival. Remélem, hogy azok a tanárképzésen részt vevő hallgatók, akik majd a jövőben elittanárképzést végzik, már ezt is úgy fogják majd átadni a gyerekeknek vagy a diákoknak, vagy majd akár a középiskolákban, hogy ők már nem fognak ilyeneket negatív példaként felhozni, mint amit most dr. Ferenc Orsolya megtett.

Tehát igazság szerint azt szeretném mondani, hogy sajnós még nem tudtak arról meggyőzni, hogy ez a törvényjavaslat amellelt, hogy véleményem szerint kockázatos a tanárképzésbe bevinni ezt az elitképző vonalat, emellett szerintem súlyos problémát jelent a VIII. kerületi lakhatás tekintetében, és súlyos problémát jelent annak a 210 családnak, akikkel lehet, hogy valaki - majd talán önök - ezek után le fog ülni egyeztetni, de én azt gondolom, hogy előbb kellett volna.

Említettem példaként azt az európai uniós rendelkezést, amit önök a szubszidiaritás elvének az emlegetése kapcsán rúgtak föl, a természet helyreállításáról szól, mielőtt azt megszavazták, előtte volt négyéves egyeztetés. Én tényleg érdeklődöm, hogy mennyi egyeztetés volt, hány nap, hány óra, hány perc, nem tudom, milyen időtartam volt arról konkrétan, hogy ezeket a háztömböket önök ki akarják sajátítani, az állam ki akarja sajátítani, és ezt elveszik Józsefváros önkormányzatától. Én nagyon szeretném, ha csak erre az egy kérdésre legalább valaki válaszolna, mert ez eddig nem történt meg.

Amennyiben tényleg nem volt egyeztetés, és erre nem hangzik el konkrét válasz, akkor azt kell hogy mondjam, hogy az a párhuzam, amit az előbb hoztam a mini-Dubaj kapcsán, az, hogy önök ott a zuglóiak megkérdezése nélkül akarnak arab befektetőkkel felhőkarcolókat felhúzni a kerület közepén, szerintem egy rémálom, de nyilván erről majd holnap részletesebben fogunk beszélni. Mindenesetre attól tartok, hogy így viszont ez a párhuzam, még ha nyilván egy egyetem - hogy mondjam - szerintem sokkal jobb, tehát még mindig sokkal jobb annál, mint amit önök oda építeni szeretnének, és nyilván meg lehetne akár arról győzni, hogy ennek értelme is van, de sajnós így, ha ennyire nem veszik figyelembe a 210 család helyzetét meg a véleményét, akkor, azt gondolom, hogy ez a párhuzam valamennyire megállja a helyét.

Tehát ismétlem: nagyon szeretném tudni, hogy az önkormányzattal az épületek kisajátításáról mennyi egyeztetés volt, milyen hosszú, milyen rendszeres, mikor történt. Az átláthatóság és a szubszidiaritás elve értelmében én azt gondolom, hogy ezeket érdemes lenne a tudunkra hozni és az önkormányzat tudtára hozni, meg most már szerintem ez a nyilvánosságot is kifejezetten érdekli. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselő-csoport. Parancsoljon, képviselő úr!

(23.20)

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Államtitkár Úr! *(Nevetve:)* Háhát, államtitkár úr nagyon csúnyán bejött az én utcámba. Nem biztos, hogy akart beszélgetni az egyetemi autonómiáról; én sem tudtam, hogy akarok beszélgetni az egyetemi autonómiáról. De miután a felsőoktatás számos elemét érinti ez a salátatörvény, ezért, ha már belementünk, akkor beszéljünk az egyetemi autonómiáról, amely ön szerint annyira csodálatos állapotban van. Próbált vizsgáztatni az autonómia-scoreboard kapcsán, de hát, van egy rossz hírem. Egyrészt én mindig is ilyen jó tanuló típus voltam, másrészt én is egyetemi oktató voltam, úgyhogy egyrészt tudom, hogy miről beszélünk, másrészt meg fel is tudok készülni. Úgyhogy megnyitottam a vonatkozó dokumentumokat, mert államtitkár úr rettentően látványosan blöffölt, és azt, őszintén szólva, nem szeretem. Úgyhogy ha nálam vizsgázott volna, akkor ez biztos, hogy visszatapsolást ér.

Két megközelítésből szeretnék beszélni az egyetemi autonómiáról. Az egyik egy, az akadémiai szabadságra fókuszáló irány, ahol a... *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Az autonómia és az akadémiai szabadság két külön definíció! Tehát ha beszélgetünk, akkor ezt válasszuk külön!)* Fogok beszélni arról is, amire ön hivatkozott, csak ez egy viszonylag egyszerűbb megközelítés, ahol szemléletes példákon keresztül jól látni, hogy hogyan számolták fel az egyetemi autonómiát és ennek részeként az akadémiai szabadságot Magyarországon. Ebben a közelítésben tehát 2012-re hivatkozva a tanítás szabadsága, a kutatás szabadsága, a kollegiális koordináció, ami a professzorokra vonatkozó része az akadémiai szabadságnak, és a tanulás szabadsága, ami pedig a hallgatókra vonatkozik.

A tanítás szabadságáról szerintem nagyon sokat nem is érdemes beszélni, hiszen önök konkrétan egyetemi szakokat zártak be. Közölték például, hogy a társadalmi nemek tudománya egy veszélyes genderideológia, és illet Magyarországon tanítani egyetemen nem lehet. Hoppácska! Ugye? Tehát a nagy szabadság és autonómia jegyében. Most tényleg, az egy külön történet, nyilván senkit nem kell emlékeztetni arra, hogy Magyarország legeredményesebb egyetemét sikerült külföldre száműzni a nagy szabadság és autonómia jegyében. *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: A tárgyi tévedést illik majd javítani!)* Az, hogy a témaválasztás szabadságában, a kutatási témák szabadságában hány öncenzúra volt az elmúlt időszakban, az, hogy leuralták az egyetemeket, az, hogy a korábbi, szintén nem annyira szabad - és erről mindjárt jönnek a számok -, nem annyira autonóm állami egyetemek még kevésbé szabad és autonóm, fideszes kuratóriumok alá tagolt egyetemekké lettek átalakítva, erről talán szintén nem különösebben kell beszélni. És ez természetesen végső soron a hallgatóknak

is a tanulási szabadságát korlátozza: nem létező tárgyakat nem tudnak választani, kirúgott tanároktól - hogy csak Ádám Zoltán esetét idézzük fel a közelmúltból -, kirúgott oktatóktól nem tudnak tanulni. És tudom, azok sem maguk voltak persze, hanem csak a haverjaik.

De menjünk akkor arra a scorecardra, amire olyan bőszen hivatkozott, és amivel kapcsolatban úgy tett, minthogyha büszkeségre lenne bármilyen okuk. Tehát ez az Európai Egyetemek Szövetsége által felállított négydimenziós autonómia-rendszer, ahol a szervezeti autonómia 7 indikátora, a pénzügyi autonómia 11 indikátora, a személyzeti - és nem, mint ön mondta, munkáltatói, tehát a személyzeti - autonómia 8 indikátora, illetve az akadémiai autonómia 12 indikátora szerepel, ezek alapján mérik meg az európai országok egyetemait, felsőoktatási rendszereit. A 2023-as utolsó vizsgálatról mindjárt külön beszéllek, az azt megelőző... *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Két-ezer...? Tizenhárom?)* '23-as. Tavalyi év. *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Köszönöm szépen.)* Tehát az azt megelőző, amikor Magyarországot utoljára még értékelték, az 2016-ban volt - ugye, '17-ben adták ki -, itt 29 országból a szervezeti autonómiában a 23. helyen, tehát a 29-ből 23. helyen álltunk; a pénzügyi autonómiában a 29-ből a 28. helyen *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Melyik időpillanatról beszélünk most?)*; a személyzeti autonómiában a 29 országból a 22. helyen; az akadémiai autonómiában a 29 országból a 16. helyen álltunk.

Tehát ez volt még az aranykor, innen jött a romlás, tehát itt is a rangsor, a lista végén szerepelt Magyarország a maguk felsőoktatás-irányítása alatt a legtöbb tekintetben. És ehhez képest jött a 2023. év, amikor 35 országot értékelték az EUA szakértői, de Magyarország annyira kilógott ebből a sorból, hogy be sem rakták a közös értékelésbe *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Hoppá!)*, hanem egy külön... *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Külön kategóriát alkottak.)* Pontosan! Annyira rossz, annyira kínos volt - bizony, hoppá, hát, ez a hoppá; örülök, hogy az államtitkár úr szerint is botrányos *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Fontos, hogy a tanár felkészült legyen a vizsga előtt.)* -, tehát egy külön értékelést kellett kiadni.

Ez az értékelés a következő alapállásból indul. 2023-ban az EUA igazgatósága február 1-jén felszólította a magyar kormányt, hogy kezelje az autonómiával kapcsolatos aggodalmakat. *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Ki szólította fel?)* Az EUA board. *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Ó ki?)* Mi az, hogy „ő ki”? *(Dr. Hankó Balázs Zoltán: Kormányzati szereplő? Vagy ki?)* Akire ön hivatkozott mint a maguk oktatásirányításának hatalmas sikereit félmjelző társaság. Tehát a közleményük megállapítja, hogy az elmúlt években az egyetemi autonómia folyamatosan sérült Magyarországon, ami negatívan hat az egyetemi közösségekre - elnézést, most hirtelen, szabad fordításban -, és azt írják a közleményükben, hogy a Magyarországon 2019-ben elkezdett egyetemi reform jelentékeny divergenciákat mutat az európai egyetemi kormányzási gyakorlatokhoz képest, különös tekintettel az

egyetemeket fenntartó alapítványok kuratóriumának összeállítását illetően, ami aláaknázza a magyar egyetemek autonómiáját. Ezt nagyon nehéz úgy értelmezni, hogy a magyar egyetemek autonómiája az egekben van, éppen ellenkezőleg: a korábban is rossz helyzet nagyon durván romlott ezzel az átszervezéssel.

Tehát az, hogy a fideszes pártállam kezéből kivették, ahol még mégiscsak volt valamiféle társadalmi-kontroll-lehetőség, és átrakták nettó fideszes pártkatonák által uralt alapítványok kezébe a magyar egyetemek nagy részét, ahol a hallgatóknak a 85 százaléka tanul, az a világ botránya. Tehát nem az, amit ki kell rakni az ablakba, nem az, amire büszkének kell lenni, nem az, ami miatt ki kellene húzniuk magukat, hanem úgy, ahogy az új kommunikációs igazgatójuk elmondta, az az aktuális fideszes testtartás, nagyon helyesen, hogy behúzzák a nyakukat a válluk közé, kicsit összegörnyednek, mert támadások alatt állnak, és teljes joggal. Tehát az egyetemi autonómia területén tökéletesen érthető, hogy az európai egyetemi szövetség részéről miért állnak szakmai kritikák alatt.

Ennyit az egyetemi autonómiáról. Államtitkár úrnak itt azért nagyon nehéz lesz bizonyítania a nem létező igazát.

És akkor vissza a kilakoltatásra ítélt kétszáznál is több józsefvárosi család ügyére. Szóval, itt az a helyzet, hogy Budapestet, ezen belül Józsefvárost külön is, folyamatosan büntetik, egy politikai bosszúhadjáratot folytatnak ellene. Az, hogy Karácsony Gergely elhódította a Fidesztől Budapestet, és a hatalom emberei helyett végre megint az emberek hatalma érvényesülhet a nemzet fővárosában, ez önöknek végtelenül fáj. Orbán Viktor némi kezdeti megingás után, amikor úgy tett, mint ha elfogadná egy demokratikus választásnak az eredményét, nagyon hamar kinyilvánította, hogy ez az eredmény neki rettentően nem tetszik, és minden eszközzel szeretne bosszút állni a főváros vezetésén és ezen keresztül természetesen a főváros lakosságán. Tehát 2019 óta nap nap után, hét hét után annak vagyunk tanúi, hogy a Fidesz, ahol tud, kárt okoz a budapestieknek.

Nagyon hasonló a helyzet külön Józsefváros esetében - örülök, hogy képviselő asszony bejött, riadóztatták, hogy itt nagy a baj, mert érdemi vita folyik a Parlament falai között -, Józsefvárosban hasonló a helyzet. Miután sikerült Kocsis Mátét és a proxyját kirakni a józsefvárosiaknak, Pikó András megnyerte az önkormányzati választást a csapatával, és azóta is eredményesen kormányozzák a VIII. kerületet, azóta ők is folyamatos nemtelen támadások és aljas kormányzati kitolások célkeresztjét viselik a hátukon. Látjuk, hogy Kocsis Máté nem könnyen felejt, nem könnyen bocsát meg; egyéb rossz tulajdonságai is vannak, de azokra most talán ne térjünk ki. Szóval, látjuk, hogy a VIII. kerületet önök egy politikai bosszúhadjárat keretében változtatták politikai csataterré, tehát innentől kezdve, amit képviselő asszony előad, rettentő álszent módon, hogy jaj, hát akkor hagyjuk, a fejlődés, meg a békés együttműködés olyan csodálatos lenne... - igen.

(23.30)

Tehát ha a kerület vezetése nem kormányzati ellenszélben, nem kormányzati támadások által akadályoztatva dolgozna, akkor lehetne itt békés fejlődésről és a kerületi lakók érdekeiről beszélni, szép is volna. De általában is ez a mostani merénylet a kétszáznál is több józsefvárosi család ellen jól mutatja azt a közelítést, amit önök általában a lakhatási kérdésekkel kapcsolatban mutatnak.

Magyarországot sikerült belekormányozniuk egy nagyon súlyos lakhatási válságba. Ennek a jeleit szerintem mindenki maga is hosszasan tudja sorolni. Akár az önök számára legfontosabb kérdésként kezelt demográfiai probléma is részben arra vezethető vissza, hogy a fiatalok nem tudnak saját lakásba költözni, és önálló lakhatás híján pedig várhatják azt a családalapítási szándékot. Hiába fogják várni, szeretnének először egzisztenciális biztonságot és méltó lakhatást, hogy oda vállaljanak gyereket, egy létező lakásba, ami meglehetősen elérhetetlen céllá vált.

Az elmúlt nyolc évben a budapesti lakásbérleti árak 88 százalékkal emelkedtek. Az a brutális infláció, amit az önök elbaltázott gazdaságpolitikája okozott nagy részben, még durvábban érvényesült a lakásbérleti piacon, jelentős részben megint csak a rossz kormányzati politikáknak köszönhetően, amik például a rövid távú lakáskiadás szempontjait preferálják, hiszen itt a tőke érdekeit lehet kiszolgálni a lakosság érdekeivel szemben, vagy éppenséggel a gigaberuházások erőltetését a lakásépítések és lakásfelújítások támogatásáért.

Az önök lakhatáspolitikája a családtámogatási rendszer keretében a közép- és felső középosztálybeli családok saját tulajdonú lakásszerzésére fókuszál, és éppen oda nem juttat pénzt, ahol a legnagyobb szükség lenne rá. Olyan célzott lakhatási politikákra, közpolitikákra, amelyek a rászoruló lakhatási költségeit is mérsékelnék, akár az úgynevezett rezsicsökkentésen és általában a háztartási energiaköltségekkel kapcsolatos politikákon keresztül, akár a lakásbérleti vagy lakásvásárlási díjak és árak csökkentésén keresztül... - ilyet nem nagyon látunk. De úgy általában is, hogyha megnézzük a költségvetés sorait, az idei és a tavalyi évben elképesztő visszavágás történt.

Tényszámokat mondok: 2022-ben még 730 milliárd forint volt lakástámogatások cím alatt a költségvetés kiadási sorai között. 2023-ra a 730 milliárd forint 382 milliárdra, 2024-re 171 milliárdra csökkent. Tehát két év alatt lenyegyedelődt a lakástámogatásokra fordított költségvetési forrás.

És még egyszer mondom: az is, ami ilyen célokra megy, az elsősorban a magasabb jövedelmű családok lakhatását segíti, és azt a lakhatási válságot, ami például Budapesten, de az ország más nagyvárosaiban is az alacsonyabb jövedelmű rétegeket sújtja elsősorban, azt semmilyen módon nem kezeli a kormány; sőt, ahogy az imént mondtam, még súlyosbítja is.

Tehát amikor tulajdonképpen alkalmatlan, ostoba, kártékony politikákkal súlyosbítják a lakhatási

válságot, akkor most itt 2024 áprilisában még rátesznek egy lapáttal, és több mint 200 családot rászabdítanak a nem létező fővárosi bérlakáspiacra, önkormányzati szociálisbérlakás-szektorra. Ez így nem fog menni.

Tehát miután Budapesttől elvontak 250 milliárd forintot, miután a kerületektől elvontak sok milliárd forintot - Jámbor képviselőtársam az imént elmondta, hogy csak a józsefvárosi részt illetően 180 lakással, önkormányzati szociális bérlakással lehetnének előrébb, hogyha a kormány nem vonja vissza politikai bosszú gyanánt a korábban már megítélt, megbeszélte támogatásokat -, tehát amikor ezt látjuk, akkor pontosan a helyére tudjuk illeszteni ezt a mostani érzéketlen, embertelen, szegényellenes, józsefvárosi-ellenes, budapesti-ellenes lépésüket, amivel több mint kétszáz családot akarnak kilakoltatni az otthonából.

Ezek önök, akik kitoloncolják az embereket a lakásaikból, és semmilyen érdemi megoldást sem eddig, sem most, és ahogy önöket ismerjük, ezután sem fognak mutatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel felszólalásra senki nem jelentkezett, így ismételtlen megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Nos, felsőoktatásunk megújul, versenyképesebb és autonómabb. Az autonómiáról a végén részletesebben már csak azért is, mert ha vizsgáztatunk, akkor ez egy fontos dolog, hogy a tanár legyen felkészült, és úgy kérdezzon, és olyan ismeretek birtokában legyen, hogy a vizsgázó tudását, ismeretét jól le tudja mérni.

Szóval, versenyképesebb felsőoktatás, javuló eredmények; olyan felsőoktatás, amely lényegi küldetése az, hogy a térségével, a gazdasági szereplőkkel, az ott élőkkel szorosabban együttműködjön, segítve ezzel nemcsak a magyar nemzet, hanem adott környezetnek, gazdasági szereplőinek is az előrelépését. Adjon sikert, lehetőséget a fiataloknak, legyen versenyképes diploma, legyen magasabb bére, legyen sikere, legyen karriere. A megújult magyar felsőoktatás erről szól.

A megújult magyar szakképzés arról szól, hogy ennek köszönhetően a Magyarországra érkező gyártási csúcstechnológiát biztosító cégek olyan szakképzett munkaerőt kapnak, amely Európa-hírű, amely nemcsak a hagyományos szakmákban, hanem informatikai rendszer-üzemeltetésben, mechatronikában és sok minden másban viszi előre Magyarországot hírnevét.

Felnőttképzésünk megújul. Felnőttképzésünk lehetővé teszi azt, hogy mindazt a tudást biztosítsuk folyamatos továbbtanulás által, amely tudás változó világunknak elengedhetetlen követelménye.

A kormány a családok kormánya, a GDP 4,2 százalékat fordítja családtámogatásra, ez éves szinten

több mint 3400 milliárd forintot tesz ki, olyan otthonfelújítási programokat indít, amelyek biztos jelentik azt, hogy mindazoknak, akiknek családi házuk van, házuk van, megélhetésük van, olyan lakást, olyan előrelépést jelent ez, amely nemcsak a jelenre, hanem a jövőre is biztonságot ad.

Kulturális örökségünk megőrzése egyértelmű irány. Ezt segíti mindannak a hatékonyságot növelő közgyűjteményi központnak a kialakítása, amelyet együtt tárgyaltunk meg úgy, hogy mindemellett pedig a magyar könyv, a magyar könyvterjesztés megfelelő előremutató módosításával nemzetközi gyakorlat szerint nyújt védelmet a számunkra oly fontos magyar kultúrának.

A végére hagytam az egyetemi autonómia kérdését. Nos, egyetemi autonómia, akadémiai szabadság: különálló, de egymást feltételező fogalmak. Az európai egyetemi szövetség jelentése. *(Tordai Bence telefonnal a kezében hátrafelé indulva: Itt a kezem, meg a szemem, meg a fülem.)* Oké, megvárom.

Nos, európai... *(Tordai Bence: Folytassa!)* Fotó mellett párhuzamosan tud figyelni? *(Tordai Bence: Abszolút! - Dr. Pósnán László: Nem is érdeklí!)* Oké, rendben, mert akkor folytatom. *(Közbeszólások a Párbeszéd padsoraiban.)* Csak azért, hogy ha a következő alkalommal is majd egyetemi autonómiával kapcsolatos kérdés lesz, akkor megpróbáljunk azonos ismeretségi alapról beszélgetni egymással.

Nos, szóval, egyetemi autonómia. Mint ahogy ön is megállapította, az utolsó értékelés 2016-ra mutat vissza. *(Tordai Bence: Folytathatja.)* Köszönöm szépen. Tehát az utolsó értékelés 2016-ra mutat vissza. 2023-ban, mint ahogy mondta, nem az adott értékelőtábla szerint valósult meg a magyar egyetemek értékelése.

(23.40)

Nem úgy valósult meg a magyar egyetemek értékelése, mi több, azt a kilenc egyetemet, amely az európai egyetemi szövetségnek a modellváltó intézmények közül a tagja, sem kérdezték meg arról, sem folytattak felmérést arról, hogy azon dimenziók, amelyek a finanszírozás, amely, helyesen javított ki, el kell ismernem, nem a munkáltatói, hanem a munkavállalói autonómia vonatkozásában, sem az oktatási-kutatási autonómia vonatkozásában, sem a szervezeti autonómia vonatkozásában részleteselemzést nem tartalmazott. *(Sic!)*

De ha most nem is megyünk bele helyenként a 8., 12., 15. pontba, elég, ha ennek az aggregált üzenetét és az aggregált módosítási irányait vesszük figyelembe.

Egy: az egyetem, az egyetemek vagyunkhoz jutottak. Mit jelent ez? A vagyonnal gazdálkodnak. Mit jelent ez? Autonómiát. Ha a munkavállalók... *(Derült-ség a Párbeszéd soraiban.)* Javasolom, hogy üljön vissza a laptopához *(Tordai Bence: Megvolt!)*, és keresse ki ezeket az értékelési szempontokat, és akkor tudja pipálni - jó? De ha már sikerült megjegyeznie, akkor még könnyebben megy.

Kettő: a munka törvénykönyve szerinti alkalmazás, amely szintén nagyobb autonómiát jelent a közalkalmazotti törvény szerinti foglalkoztatásnak. A szervezeti autonómia lényege... *(Moraj a Párbeszéd sorából.)* A szervezeti autonómia lényege az, hogy az államtól, a kormánytól való szervezeti rendszer kialakításának függetlensége, amely a megújított közfeladatot ellátó, közérdekű vagyongazdálkodó alapítványoknál autonómabb, mint az állami fenntartású intézményrendszerben van.

Utoljára pedig: a pénzügyi autonómia vonatkozásában a megemelt finanszírozás szintén autonómabb működést jelent. Így ha és amennyiben az európai egyetemi szövetség végre hajlandó lesz a valóság alapján értékelni a magyar egyetemi világot *(Tordai Bence: Á! Majd ha!)*, azaz lefolytatja azt a vizsgálatot, amelyet más egyetemek esetében és más országok esetében is megtett, mindannyiunk számára, így önök számára is egyértelművé válik az, hogy egy autonómabb, egy versenyképesebb, a magyar gazdaság, a magyar fiatalok jövőjét szolgáló egyetemi modell indult el. *(Balla György: Úgy van!)*

Úgyhogy ez örömteli, ez előremutató, függetlenül attól, hogy önök erről mit gondolnak, függetlenül attól *(Szabó Rebeka: És az egyeztetéssel mi lesz?)*, hogy önök és az önök tevékenysége milyen kárt okoz a magyar diákoknak, a magyar kutatóknak. Jó éjszakát kívánok! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr kitartó és aktív munkáját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. A napirend utáni felszólalásokat a képviselőtársaink visszavonták. *(Derűlttség a Párbeszéd sorában. - Szabó Rebeka: Nahát!)*

Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja munkáját. *(Tordai Bence: Úgy legyen! Köszönjük, elnök úr!)*

(Az ülésnap 23 óra 43 perckor ért véget.)

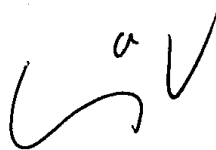
Dr. Aradszki András s. k.
jegyző

Berki Sándor s. k.
jegyző

Dócs Dávid s. k.
jegyző

Mihálffy Béla s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)